

Ontvouwde Openbaring

Derde hoofdstuk

1. En aan de engel van de Kerk in Sardis schrijf: Deze dingen zegt Hij Die heeft de zeven geesten Gods en de zeven sterren: Ik ken uw werken, dat gij de naam hebt dat gij leeft en gij zijt dood.
2. Zijt wakende en bevestig de overige dingen welke gaan sterven; Ik heb immers uw werken niet vol gevonden voor God.
3. Gedenk dan hoe gij ontvangen en gehoord hebt en neem in acht en kom tot inkeer; indien gij dan niet gewaakt zult hebben, zo zal Ik over u komen evenals een dief en gij zult niet weten op wat ure Ik over u zal komen.
4. Gij hebt enkele namen ook in Sardis, welke hun bekleedselen niet hebben bevlekt en zij zullen met Mij wandelen in witte, omdat zij het waardig zijn.
5. Die overwint, die zal bekleed worden met witte bekleedselen en Ik zal zijn naam niet uitdelgen uit het boek des levens; en Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen.
6. Die een oor heeft, die hore wat de Geest aan de Kerken zegt.
7. En aan de engel der Kerk in Filadelfia schrijf: Deze dingen zegt de Heilige, de Ware, hebbende de sleutel van David, openende en niemand sluit en sluitende en niemand opent.
8. Ik ken uw werken; zie, Ik heb voor u een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten omdat gij enige macht hebt en Mijn woord hebt in acht genomen en Mijn Naam niet hebt verloochend.
9. Zie, Ik zal er geven vanuit de synagoge van de satan, die zeggen van zichzelf dat zij Joden zijn en zijn het niet, maar liegen; zie, Ik zal maken dat die zullen komen en aanbidden aan uw voeten en weten dat Ik u heb bemind.
10. Omdat gij het Woord van Mijn lijdzaamheid hebt bewaard, zo zal ook Ik u bewaren uit de ure van de verzoeking die over het algehele wereldrond zal komen, om te onderzoeken hen die op de aarde wonen.
11. Zie, Ik kom snel; behoud hetgeen gij hebt, opdat niemand uw kroon neme.
12. Die overwint, Ik zal hen maken tot een pilaar in de tempel van Mijn God en hij zal niet meer naar buiten gaan; en Ik zal op hem schrijven de Naam van Mijn God en de Naam van de stad van Mijn God, van het Nieuwe Jeruzalem, dat neerdaalt vanuit de hemel uit Mijn God en Mijn nieuwe Naam.
13. Die een oor heeft, die hore wat de Geest aan de Kerken zegt.
14. En aan de engel van de Laodicensen schrijf: Deze dingen zegt de Amen, de trouwe en ware Getuige, de Aanvang van het werkstuk van God.
15. Ik ken uw werken, dat gij noch koud zijt, noch warm; och, of gij koud waart of warm.
16. Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch koud, noch warm, zal het geschieden dat Ik u zal uitbraken vanuit Mijn mond.
17. Dat gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt geworden en ik heb geens dings gebrek; en gij weet niet dat gij zijt rampspoedig en ellendig en arm en blind en naakt.
18. Ik raad u, van Mij te kopen goud dat met vuur beproefd is, opdat gij verrijkt moogt worden en witte bekleedselen, opdat gij moogt bekleed worden, opdat niet de schaamte van uw naaktheid verschijne en zalf uw ogen met ogenzelf, opdat gij moogt zien.
19. Zovelen als Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; handel dan met ijver en kom tot inkeer.
20. Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem hoort en de deur zal geopend hebben, Ik zal tot hem inkomen en avondmalen met hem en hij met Mij.
21. Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, zoals ook Ik heb overwonnen en ben gezeten met de Vader in Zijn troon.
22. Die een oor heeft, die hore wat de Geest aan de Kerken zegt.

ONTVOUWING

181. vers 1-6. 1. En aan de engel van de Kerk in Sardis schrijf: Deze dingen zegt Hij Die heeft de zeven geesten Gods en de zeven sterren: Ik ken uw werken, dat gij de naam hebt dat gij leeft en gij zijt dood. Zijt wakende en bevestig de overige dingen welke gaan sterven; Ik heb immers uw werken niet vol gevonden voor God. Gedenk dan hoe gij ontvangen en gehoord hebt en neem in acht en kom tot inkeer; indien gij dan niet gewaakt zult hebben, zo zal Ik over u komen evenals een dief en gij zult niet weten op wat ure Ik over u zal komen. Gij hebt enkele namen ook in Sardis, welke hun bekleedselen niet hebben bevlekt en zij zullen met Mij wandelen in witte, omdat zij het waardig zijn. Die overwint, die zal bekleed worden met witte bekleedselen en Ik zal zijn naam niet uitdelgen uit het boek des levens; en Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen. Die een oor heeft, die hore wat de Geest aan de Kerken zegt.

En aan de engel van de Kerk in Sardis schrijf, betekent degenen die een zedelijk leven leiden, maar niet een geestelijk leven, omdat zij weinig gewicht hechten aan de erkentissen van geestelijke zaken en aan het inzicht en de wijsheid daaruit; deze dingen zegt Hij Die heeft de zeven geesten Gods, betekent de Heer vanuit Wie alle waarheden van de hemel en de Kerk zijn; en de zeven sterren, betekent, uit Wie alle erkentissen van het ware en het goede zijn. Ik ken uw werken, betekent de dingen die van hun leven zijn; dat gij de naam hebt dat gij leeft en gij zijt dood, betekent het hoedanige van het denken, dat zij menen levend te zijn, omdat zij een zedelijk leven leiden, terwijl zij toch dood zijn; zijt wakende, betekent dat zij zich het leven mogen verwerven; en bevestig de overige dingen die gaan sterven, betekent, opdat de dingen die van het zedelijk leven zijn, worden levend gemaakt.

Ik heb immers uw werken niet vol gevonden voor God, betekent dat anders het Goddelijke niet is in het zedelijk leven; gedenk dan hoe gij ontvangen en gehoord hebt en neem in acht, betekent de herinnering daarover wat de Heer in het Woord leert en de aandacht; en kom tot inkeer, betekent dan het geestelijk leven.

Indien gij dan niet gewaakt zult hebben, betekent indien gij niet het geestelijk leven verwerft; zo zal Ik over u komen evenals een dief, betekent de onverwachte tijd, wanneer alle uit het Woord verworven erkentissen die niet het geestelijk leven hebben verkregen, zullen worden uitgerukt; en gij zult niet weten op wat ure Ik over u zal komen, betekent de onwetendheid omtrent die tijd en de staat dan; gij hebt enkele namen ook in Sardis, die hun bekleedselen niet hebben bevlekt, betekent degenen die een zedelijk leven leiden vanuit geestelijke oorsprong doordat zij de erkentissen van het ware en het goede toepassen op de nutten van het leven; en zij zullen met Mij wandelen in witte, omdat zij het waardig zijn, betekent hun geestelijk leven, dat zij hebben door de erkentissen van het ware en het goede vanuit het Woord.

Die overwint, betekent die volhardt tot aan de dood; die zal bekleed worden met witte bekleedselen, betekent het inzicht en de wijsheid volgens de waarheden en de opneming ervan; en Ik zal zijn naam niet uitdelgen uit het boek des levens, betekent dat zij in de hemel zullen zijn, omdat zij daarvoor zijn geschikt; en Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen, betekent dat zij in het Goddelijk Goede en daaruit in het Goddelijk Ware zullen zijn; die een oor heeft, die hore wat de Geest aan de Kerken zegt, betekent dat hij die verstaat, daaruit zal luisteren wat het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer leert en zegt aan hen die van Zijn Kerk zijn.

182. En aan de engel van de Kerk in Sardis schrijf: dat dit degenen betekent die een zedelijk leven leiden, maar niet geestelijk, omdat zij weinig gewicht hechten aan de erkentissen van geestelijke dingen en aan het inzicht en de wijsheid daaruit, staat vast uit wat tot de engel van deze Kerk is geschreven, waaruit in de innerlijke of geestelijke zin bezien, vaststaat dat er wordt gehandeld over hen die een zedelijk, maar niet een geestelijk leven leiden, omdat zij

weinig gewicht hechten aan de erkenningen van geestelijke dingen en aan het inzicht en de wijsheid daaruit.

Maar voordat de dingen die volgen, ten aanzien van de geestelijke zin worden ontsluitend, moet het ontvouwd en geopend worden, wat een zedelijk leven is en wat een geestelijk leven en ook wat het zedelijk leven vanuit het geestelijke en wat het zedelijk leven zonder het geestelijke.

Het zedelijk leven is goed, oprecht en rechtvaardig handelen met de medemensen, zowel in de functies als in de zaken, welke dan ook; in één woord, het is het leven dat verschijnt voor de mensen, omdat het met hen wordt geleefd.

Maar dit leven is uit tweevoudige oorsprong: of vanuit de liefde van zich en van de wereld, of vanuit de liefde tot God en jegens de naaste.

Het zedelijk leven vanuit de eigenliefde en de liefde van de wereld is in zich niet een zedelijk leven, hoewel het als zedelijk verschijnt; want de mens die dat leven heeft, handelt goed, oprecht en rechtvaardig alleen ter wille van zich en van de wereld en het goede, oprechte en rechtvaardige zijn hem van dienst als middelen tot het einddoel, namelijk, of om boven de anderen verheven te worden en over anderen te heersen, of om schatten te vergaren; deze dingen denkt hij ook in zijn geest of wanneer hij bij zichzelf denkt in het verborgene; maar hij durft de dingen die hij denkt, niet openbaar te maken, omdat die de mening van anderen over hem vernietigen en hij zo de middelen te niet doet, waardoor hij zijn einddoelen wil bereiken. Hieruit kan vaststaan, dat in zijn zedelijk leven niets anders schuilt, dan dat hij boven de anderen alle dingen verkrijgt, dus dat hij wil dat alle anderen hem dienen of dat hij hun bezittingen verkrijgt, waaruit men kan zien, dat zijn zedelijk leven niet het zedelijk leven in zich is.

Want indien hij zou verkrijgen wat hij beoogt of wat hij ten doel heeft, dan zou hij de anderen als knechten aan zich onderwerpen en hen van hun bezittingen beroven en omdat alle middelen naar het einddoel reiken en in hun wezen zodanig zijn als het einddoel, worden die daarom ook bemiddelende einddoelen genoemd.

Daarom is zo'n leven in zich beschouwd, slechts geslepenheid en bedrog, wat ook klaarblijkelijk verschijnt bij degenen bij wie de uiterlijke banden zijn losgemaakt, zoals gebeurt bij degenen wanneer zij volgens de wetten van het recht tegen hun medemensen optreden, namelijk dat zij niets gretiger begeren dan het recht te verdraaien en de gunst van de rechter of de genade van de koning te winnen en dit in het verborgene, opdat zij hun medemensen van hun bezittingen kunnen beroven en wanneer zij dit bereiken, verheugen zij zich ook in hun geest en hart.

Nog duidelijker verschijnt dit bij de koningen die een eer stellen in oorlogen en overwinningen, namelijk dat het de hoogste vreugde van hun hart is om gebieden en koninkrijken te onderwerpen en om, waar tegenstand wordt geboden, de onderdanen van al hun bezit en eveneens van het leven te beroven.

Ook is dit verkwikkend voor verscheidenen die dan de krijgsmacht vervullen; nog duidelijker verschijnt dat bij al diegenen die geesten worden, wat terstond na het overlijden plaatsvindt, omdat zij dan vanuit hun geest denken en handelen, storten zij zich in elke misdaad volgens hun liefde, hoezeer zij ook in de wereld een zedelijk leven naar de schijn hebben geleid.

Maar het geestelijk leven is geheel en al anders, omdat dit vanuit een andere oorsprong is; het is immers vanuit de liefde tot God en vanuit de liefde jegens de naaste en vandaar is eveneens hun zedelijk leven anders en is dit waarlijk geestelijk leven.

Dezen denken immers, wanneer zij in hun geest denken, wat plaatsvindt wanneer zij in het verborgene bij zichzelf denken, niet vanuit zich en de wereld, maar vanuit de Heer en de hemel; de innerlijke dingen immers die van hun gemoed zijn, dat wil zeggen, die van hun denken en van hun wil zijn, worden daadwerkelijk door de Heer tot de hemel verheven en daar worden zij met Hem verbonden.

Zo vloeit de Heer in hun denken, bedoelingen en einddoelen in en Hij regeert hen en leidt hen weg van hun eigene, dat enig en alleen vanuit de liefde van zich en van de wereld is.

Dezen leiden naar de schijn een eender zedelijk leven als zij over wie eerder is gesproken, niettemin is hun zedelijk leven geestelijk, want het is uit geestelijke oorsprong.

Hun zedelijk leven is slechts de uitwerking van het geestelijk leven, dat de uitwerkende oorzaak is, dus de oorsprong; zij handelen immers goed, oprecht en rechtvaardig met hun medemensen vanuit de ‘vreze Gods’ en vanuit de liefde jegens de naaste; de Heer houdt hun gemoed en ziel daarin; daarom, wanneer zij geesten worden, wat plaatsvindt als zij naar het lichaam sterven, worden zij met inzicht en wijsheid in denken en handelen begiftigd en tot de hemel verheven.

Van dezen kan worden gezegd dat bij hen al het goede van de liefde en al het ware van het geloof invloeit vanuit de hemel, dat wil zeggen, door de hemel uit de Heer; maar niet van hen over wie eerder is gesproken, want het goede van dezen, is niet het goede van de hemel, noch is het ware het ware van de hemel, maar het is het verkwikkelijke van de begeerte van het vlees dat zij het goede noemen en het valse daaruit dat zij het ware noemen, dat tot hen en vanuit henzelf en vanuit de wereld invloeien.

Hieruit kan men eveneens weten, wat het zedelijk leven vanuit het geestelijke is en wat het zedelijk leven zonder het geestelijke, namelijk dat het zedelijk leven vanuit het geestelijke het echte zedelijk leven is, dat geestelijk moet worden genoemd, aangezien de oorzaak en de oorsprong daaruit is; maar dat het zedelijk leven zonder het geestelijke, niet het zedelijk leven is en dat dit hels moet worden genoemd, want voor zoveel daarin de eigenliefde en de liefde van de wereld regeert, voor zoveel is het bedrieglijk en huichelachtig.

Over wat hier nu is gezegd, kan men besluiten, hoedanig het uiterlijk heilige is, waaronder wordt verstaan de eredienst in de tempels, de gebeden en de rituelen daarbij, bij hen die in de liefde van zich en van de wereld zijn, maar die toch een schijnbaar zedelijk leven leiden, namelijk dat niets vanuit hen tot de hemel wordt verheven en daar gehoord, maar dat zij uitvloeien van het een of ander denken van de uiterlijke of natuurlijke mens en dit vanuit hun mond in de wereld.

Dit innerlijk denken van hen immers, dat van hun geest zelf is, is vol van geslepenheid en bedrog tegen de naaste en toch vindt de verheffing tot de hemel plaats door de innerlijke dingen en bovendien zijn hun erediensten in de tempels en de gebeden en de rituelen daarbij, of uit gewoonte vanuit de kindertijd en vandaar vertrouwd geworden, of vanuit het beginsel dat zulke uiterlijke dingen alles tot het heil bewerken, of daarom dat zij op feestdagen niets van bezigheid hebben thuis of buitenshuis, of opdat zij niet door hun medemensen voor goddeloos worden gehouden.

Maar de eredienst bij hen die het zedelijk leven vanuit geestelijke oorsprong leven is geheel en al anders; het is immers waarlijk de eredienst van God, want hun gebeden worden tot de hemel verheven en gehoord, de Heer immers leidt hun gebeden door de hemel tot Zich.

Maar meer hierover, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 468, 484, 529, 530-534 en bovendien in nr. 107 van dit werk.

Deze dingen zijn vooropgesteld, omdat daarin de dingen die aan de engel van deze Kerk zijn geschreven, wordt gehandeld over hen die een zedelijk leven, maar niet een geestelijk leven leiden met als oorzaak dat zij weinig gewicht hechten aan de erkentissen van de geestelijke waarheden.

183. Deze dingen zegt Hij Die heeft de zeven geesten Gods; dit betekent de Heer vanuit Wie alle waarheden van de hemel en van de Kerk zijn.

Dat het de Heer is Die wordt verstaan, is omdat het de Zoon des Mensen is Die deze dingen zei, zoals eveneens tot de engelen van de overige Kerken; en de Zoon des Mensen is de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, zie de nrs. 63, 151.

Onder de zeven geesten Gods worden alle ware dingen van de hemel en van de Kerk verstaan, met als oorzaak, dat de Geest Gods in het Woord het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer betekent.

In vele plaatsen in het Woord wordt geest gezegd en wanneer het de mens betreft, wordt met de geest aangeduid het Goddelijk Ware dat is opgenomen in het leven, dus diens geestelijk leven; maar wanneer het de Heer betreft, wordt onder de Geest verstaan het Goddelijke dat uit Hem voortgaat, dat met een algemeen woord het Goddelijk Ware wordt genoemd.

Maar omdat het er heden ten dage weinigen zijn, die weten wat onder de geest in het Woord wordt verstaan, zou ik eerst uit plaatsen daaruit aangevoerd willen tonen dat de geest, wanneer het de mens betreft, betekent het Goddelijk Ware dat is opgenomen met het leven, dus zijn geestelijk leven.

Maar omdat het twee dingen zijn die het geestelijk leven van de mens maken, namelijk het goede van de liefde en het ware van het geloof, wordt er daarom in verscheidene plaatsen gezegd ‘hart en geest’ en eveneens ‘hart en ziel’; en met het hart wordt het goede van de liefde aangeduid en met de geest het ware van het geloof, eender met de ziel, want onder deze wordt in het Woord de geest van hem verstaan.

Dat met de geest, wanneer het de mens betreft, het ware dat is opgenomen met het leven wordt aangeduid, staat vast uit deze volgende plaatsen, bij Ezechiël: ‘Maakt u een nieuw hart en een nieuwe geest, waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls’, (Ezechiël 18:31).

Bij dezelfde: ‘Ik zal ulieden een nieuw hart geven en Ik zal een nieuwe geest geven in het midden van ulieden’, (Ezechiël 36:26).

Bij David: ‘Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw een vaste geest in het midden van mij; de slachtoffers Gods zijn een gebroken geest; een gebroken en verbrijzeld hart veracht God niet’, (Psalm 51:12-14,19).

In deze plaatsen betekent het hart het goede van de liefde en de geest het ware van het geloof, waar vanuit de mens het geestelijk leven heeft; want het zijn twee dingen die het gehele leven van de mens maken, namelijk het goede en het ware; deze twee verenigd in de mens maken zijn geestelijk leven.

Aangezien het hart het goede betekent en de geest het ware, het ene en het andere opgenomen met het leven, betekent daarom het hart in de tegengestelde zin het boze en de geest het valse; want de meeste dingen in het Woord hebben ook een tegengestelde zin.

In deze zin wordt van hart en geest gesproken bij David: ‘Het geslacht maakt zijn hart niet recht, noch is zijn geest bestendig met God’, (Psalm 78:8).

Bij Ezechiël: ‘Elk hart zal versmelten en elke geest zal inkrimpen’, (Ezechiël 21:7).

Bij Mozes: ‘Jehovah verzwaarde de geest van de koning van Hesbon en Hij verstokte zijn hart’, (Deuteronomium 2:30).

Bij Jesaja: ‘Ontvangt stro, baart stoppelen, het vuur zal uw geest verslinden’, (Jesaja 33:11).

Bij Ezechiël: ‘Wee de dwaze profeten die heengaan achter hun geest’, (Ezechiël 13:3).

Bij dezelfde: ‘Hetgeen over uw geest opklimt, zal nooit geschieden’, (Ezechiël 20:32).

Hieruit blijkt dat het gehele leven van de mens wordt verstaan onder hart en geest en omdat zijn gehele leven betrekking heeft op deze twee dingen, namelijk het goede en het ware en in de geestelijke zin op de liefde en het geloof, worden daarom onder hart en geest die beide levens van de mens verstaan; vandaar eveneens is het dat hart en geest de wil en het verstand van de mens betekenen, aangezien deze beide vermogens bij de mens zijn gehele leven maken; ergens anders dan daarin heeft de mens het leven niet.

De oorzaak hiervan is, dat de wil de ontvanger is van het goede en de liefde ervan of van het boze en de liefde daarvan en dat het verstand de ontvanger is van het ware en het geloof ervan of van het valse en het geloof daarvan.

En, zoals gezegd, alle dingen bij de mens hebben betrekking op het goede en het ware of op het boze en het valse en in de geestelijke zin op de liefde en het geloof, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 28 tot 35.

Dat met de geest, wanneer het de mens betreft, het ware of het valse wordt aangeduid en vanuit het ene of het andere zijn leven is, is omdat onder de geest eigenlijk de geest wordt verstaan die in de mens is en denkt en deze denkt of vanuit het ware of vanuit het valse, maar, zoals eerder is gezegd, het zijn twee dingen die het leven van de mens maken: het verstand en de wil.

Het leven van het verstand is denken vanuit valse of ware dingen en het leven van de wil is, met liefde aandoen of aanvuren de dingen die het verstand denkt.

Deze beide levens van de mens stemmen overeen met de beide levens van zijn lichaam, namelijk het leven van de ademhaling van de long en het leven van de polsslag van het hart. Door deze overeenstemming is de geest verenigd met het lichaam bij de mens, zie nr. 167 en in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 446, 447.

Omdat die overeenstemming er is, wordt daarom de geest naar de wind genoemd, zowel in de oorspronkelijke taal als in verscheidene andere talen en daarom ook wordt de laatste adem uitblazen uitgedrukt met, de geest geven en dit eveneens in het Woord; zoals bij David: ‘Verzamelt Gij hun geest, hij blaast [de laatste adem] uit’, (Psalm 104:29).

Bij Ezechiël: ‘De Heer Jehovih zei tot de dorre doodsbeenderen: Zie, Ik breng de geest in u opdat gij leeft en de Heer Jehovih zei: Van de vier winden kom, o geest en blaas in deze gedoden in en de geest kwam in hen en zij herleefden’, (Ezechiël 37:5,9,10).

In de Openbaring: De twee getuigen werden gedood door het beest opklimmende uit de afgrond, maar na drie dagen en een halve trad de geest des levens uit God in hen binnen, zodat zij op hun voeten stonden’, (Openbaring 11:7,11).

Bij Lukas: ‘Jezus, de hand van het dode meisje grijpend, riep, zeggende: Meisje, sta op; haar geest keerde dan weder en zij is terstond opgestaan’, (Lukas 8:54,55).

Hieruit kan vaststaan, wanneer die teksten verstaan zijn, wat er met de geest, wanneer het de mens betreft, wordt aangeduid in de meeste plaatsen in het Woord.

Ik zou alleen deze nog willen aanvoeren, bij Johannes: ‘Tenzij dat iemand verwekt zal zijn geweest vanuit water en geest, hij kan in het koninkrijk Gods niet ingaan; de wind blaast waarheen hij wil en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet vanwaar hij komt en waarheen hij gaat; zo is een elk die verwekt is vanuit de geest’, (Johannes 3:5,8).

Bij dezelfde: ‘De Heer blies in de discipelen en Hij zei: Ontvangt de Heilige Geest’, (Johannes 20:22).

In Genesis: ‘Jehovah blies in de neusgaten van de mens de ziel des levens’, (Genesis 2:7) en ook elders.

Dat de geest in de geestelijke zin het ware betekent en het leven van de mens daaruit is, namelijk het inzicht, blijkt duidelijk uit deze plaatsen, bij Johannes: ‘De ure komt en is nu, wanneer de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid’, (Johannes 4:23).

Bij Daniël: ‘In hem was een uitmuntende geest van wetenschap en inzicht. Ik heb gehoord aangaande u dat de Geest Gods in u is en het licht en het inzicht en uitmuntende wijsheid in u wordt gevonden’, (Daniël 5:12,14).

Bij Mozes: ‘Gij zult spreken tot alle wijzen van hart, die Ik heb vervuld met de geest der wijsheid’, (Exodus 28:3).

Bij Lukas: ‘Johannes groeide op en werd versterkt in de geest’, (Lukas 1:80).

En ten aanzien van de Heer: ‘De knaap Jezus groeide op en Hij werd versterkt in de geest en vervuld met wijsheid’, (Lukas 2:40).

Wanneer het bekend is, wat de geest bij de mens betekent, kan men weten wat de geest betekent wanneer daarvan wordt gesproken met betrekking tot Jehovah of de Heer, aan Wie alle dingen worden toegekend die de mens heeft, zoals: aangezicht, ogen, oren, armen, handen en ook hart en ziel, dus eveneens geest, die in het Woord wordt genoemd de Geest Gods, de Geest van Jehovah, de Geest van Zijn neusgaten, de Geest van Zijn mond, de Geest der waarheid, de Geest der heiligheid en de Heilige Geest.

Dat daaronder wordt verstaan het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, staat vast uit verscheidene plaatsen in het Woord.

De oorzaak dat het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer de Geest Gods is, is deze, dat de mensen al het leven daaruit hebben en het hemelse leven zij die dat Goddelijk Ware met het geloof en het leven opnemen; dat dit de Geest Gods is, leert de Heer Zelf bij Johannes: ‘De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven’, (Johannes 6:63).

Bij Jesaja: ‘Een rijsje is uitgegaan van de tronk van Isaï: op Hem zal de Geest van Jehovah rusten, de geest der wijsheid en des inzihts, de geest des raads en der sterkte’, (Jesaja 11:1,2). Bij dezelfde: ‘Ik heb Mijn Geest op Hem gegeven, Hij zal de natiën het gericht voortbrengen’, (Jesaja 42:1).

Bij dezelfde: ‘Hij zal komen zoals een stroom; de Geest van Jehovah zal de banier tot Hem oprichten’, (Jesaja 59:19).

Bij dezelfde: ‘De Geest van de Heer Jehovih is op Mij; deswege heeft Jehovah Mij gezalfd, om de armen de blijde boodschap te brengen’, (Jesaja 61:1).

Bij Johannes: ‘Die de Vader heeft gezonden, Die spreekt de woorden Gods; niet met mate heeft God de geest gegeven’, (Johannes 3:34); deze dingen betreffen de Heer.

Dat de Heilige Geest is het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, kan vaststaan bij Johannes: ‘Ik zeg u de waarheid: Het is u nut dat Ik heenga; indien Ik niet zal zijn heengegaan, zo zal Ik Hem tot u zenden; wanneer Hij zal gekomen zijn, de Geest der waarheid, zo zal Hij u in al de waarheid leiden; Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar vanuit het Mijne zal Hij nemen en Hij zal het u verkondigen’, (Johannes 16:7,13,14).

Dat de Parakleet hier is het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, blijkt duidelijk, want er wordt gezegd dat de Heer Zelf hun de waarheid heeft gezegd en dat Hij, wanneer Hij zal zijn heengegaan, de Parakleet, de Geest der waarheid, zal zenden, Die hen zal leiden in al de waarheid en dat Die niet uit Zichzelf zal spreken, maar uit de Heer.

Er wordt gezegd, ‘vanuit het Mijne zal Hij nemen’, omdat het Goddelijk Ware vanuit de Heer voortgaat en het voortgaande wordt het Mijne genoemd; de Heer Zelf immers is de Goddelijke Liefde en het voortgaande uit Hem is het Goddelijk Ware, dus is het het Zijne; zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 139,140 en de voorafgaande dingen daar; en in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 307.

Dat uitgaan en voortgaan wordt verstaan onder gezonden worden en zenden, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 2397, 4710, 6831, 10561; eender hierna: ‘Ik zal Hem tot u zenden’; dat de Parakleet de Heilige Geest is, blijkt bij Johannes: ‘De Parakleet, de Heilige Geest, Die zal u alle dingen leren’, (Johannes 14:26).

Bij dezelfde: ‘Jezus riep met een grote stem, zeggende: Zo iemand gedorst zal hebben, die komt tot Mij en drinke; en al wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien; dit zei Hij van de Geest die zij zouden ontvangen die in Hem geloven; de Heilige Geest was nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was’, (Johannes 7:37-39).

Dat de Heilige Geest is het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, dat zowel rechtstreeks uit hem als door middel van engelen en geesten invloet bij de mens, blijkt ook hieruit duidelijk: de Heer zegt immers eerst dat wie in Hem gelooft, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien en daarna zei Hij dit van de Geest die zij zouden ontvangen. Het water immers is in de geestelijke zin het ware en de stromen des levenden waters het Goddelijk Ware uit de Heer in overvloed.

Iets eenders wordt dus verstaan onder de Geest die zij zouden ontvangen.

Dat water het ware betekent en het levende water het Goddelijk Ware, zie nr. 71; en omdat het Goddelijk Ware voortgaat uit het verheerlijkt Menselijke van de Heer en niet rechtstreeks uit Zijn Goddelijke Zelf, omdat dit in Zich uit het eeuwige verheerlijkt is geweest, wordt daarom gezegd: ‘De Heilige Geest was nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was’.

Dat verheerlijken is Goddelijk maken en dat de Heer Zijn Menselijke ten volle heeft verheerlijkt, dat wil zeggen, Goddelijk heeft gemaakt, door Zijn laatste verzoeking en overwinning aan het kruis, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 293-295, 300-306. Zij zijn in de hemel daarover ten zeerste verwonderd, dat de mens van de Kerk niet weet dat de Heilige Geest, die het Goddelijk Ware is, voortgaat uit het Goddelijk Menselijke van de Heer en niet rechtstreeks uit Zijn Goddelijke, terwijl toch de algemeen aanvaarde leer in de christelijke wereld leert: Zoals de Vader is ook de Zoon Ongeschapen, Oneindig, Eeuwig, Almachtig, God, Heer; niemand van hen is de Eerste en de Laatste, noch de Grootste of de Kleinste; Christus is God en Mens; God vanuit de natuur van de Vader en Mens vanuit de natuur van de moeder; maar hoewel Hij God en Mens is, zijn zij toch niet twee, maar is Hij één Christus.

Hij is één, maar niet zo dat het Goddelijke is veranderd in het Menselijke, maar het Goddelijke heeft het Menselijke tot Zich genomen; Hij is volstrekt één, maar niet zo dat de beide naturen vermengd zijn, maar Hij is één enige Persoon, omdat zoals het lichaam en de ziel één mens zijn, aldus God en Mens is één Christus; deze dingen zijn uit de geloofsbelijdenis van Athanasius.

Aangezien nu het Goddelijke en het Menselijke van de Heer niet twee zijn, maar één enige Persoon en zij verenigd zijn zoals de ziel en het lichaam, kan men weten, dat het Goddelijke, dat de Heilige Geest wordt genoemd, uitgaat en voortgaat vanuit Zijn Goddelijke door het Menselijke, dus vanuit het Goddelijk Menselijke.

Hoegenaamd niets immers kan voortgaan uit het lichaam dan alleen vanuit de ziel door het lichaam, aangezien het al van het leven van het lichaam, is vanuit de ziel ervan; en omdat zoals de Vader aldus de Zoon is Ongeschapen, Oneindig, Eeuwig, Almachtig, God, Heer en niemand van hen de Eerste, de Laatste, noch de Grootste of de Kleinste, zo volgt daaruit dat het Goddelijk Voortgaande, dat de Heilige Geest wordt genoemd, voortgaat uit het Goddelijke Zelf van de Heer door Zijn Menselijke en niet uit een ander Goddelijke, dat de Vader wordt genoemd; want de Heer leert dat de Vader en Hij één zijn en de Vader in Hem en Hij in de Vader, waarover zie nr. 200.

Maar dat de meesten in de christelijke wereld in hun hart denken en vandaar anders geloven, daarover hebben de engelen gezegd, dat dit daar vandaan is dat zij over het Menselijke van de Heer afgescheiden van Zijn Goddelijke denken, wat toch tegen de Leer is, die leert dat het Goddelijke en het Menselijke niet zijn twee, maar één enige Persoon en verenigd zoals de ziel en het lichaam.

Daarin is door de Heer voorzien, dat dit in de Leer van de gehele christelijke wereld zal zijn, omdat dit het wezenlijke van de Kerk is en het wezenlijke van het heil van allen.

Dat zij echter het Goddelijke en het Menselijke van de Heer in twee naturen hebben onderscheiden en hebben gezegd dat de Heer God is vanuit de natuur van de Vader en Mens vanuit de natuur van de moeder, had als oorzaak, dat zij niet hebben geweten dat de Heer, toen Hij ten volle Zijn Menselijke verheerlijkte, het Menselijke vanuit de moeder uittrok, volgens de dingen die in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 295, zijn getoond.

Dat dit ook is gebeurd in een concilie ter wille van de paus door hen die daar toen waren, opdat hij als de plaatsvervanger van Hem kon worden erkend, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nr. 4738.

Dat de Geest Gods het Goddelijk Ware is en daaruit het geestelijk leven voor de mens die dat opneemt, blijkt nog uit deze plaatsen, bij Micha: ‘Ik ben vervuld van waarheid met de Geest van Jehovah en van gericht’, (Micha 3:8).

Bij Jesaja: ‘Ik zal wateren uitgieten op de dorstige en beken op het droge en Mijn Geest op uw zaad’, (Jesaja 44:3).

Bij dezelfde: ‘Te dien dage zal Jehovah Zebaoth zijn tot een Geest des gerichtts zittende over het gericht en tot een sterkte voor hen’, (Jesaja 28:5,6).

Bij Ezechiël: ‘Opdat gij bekent dat Ik Mijn Geest zal geven in ulieden, opdat gij leeft’, (Ezechiël 37:13,14).

Bij Joël: ‘Ik zal Mijn Geest uitgieten op alle vlees en op de dienstknechten en op de dienstmaagden’, (Joël 2:28,29).

In de Openbaring: ‘De getuigenis van Jezus is de Geest der profetie’, (Openbaring 19:10).

Omdat de Geest Gods het Goddelijk Ware betekent, wordt die daarom genoemd: de Geest des monds van Jehovah’, (Psalm 33:6); de Geest der lippen, (Jesaja 11:4); de Adem Gods en de Geest der neusgaten’, (Klaagliederen 9:20; Psalm 18:16; Job 4:9).

Bij Mattheüs: ‘Johannes zei: Ik doop u met water tot boetedoening; Die echter na mij zal komen, Die zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur’, (Mattheüs 3:11).

Dopen in de geestelijke zin betekent wederverwekken, de Heilige Geest het Goddelijk Ware en het vuur het Goddelijk Goede.

Dat dopen betekent wederverwekken, zie nr. 71; en dat het vuur betekent het goede van de liefde, nr. 68.

Hieruit kan nu vaststaan wat er wordt verstaan onder de woorden van de Heer tot de discipelen: ‘Gaaf, doopt in de Naam van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest’, (Mattheüs 28:19).

De Vader daar is het Goddelijke Zelf, de Zoon is het Goddelijk Menselijke en de Heilige Geest is het Goddelijk voortgaande, namelijk het Goddelijk Ware; dus is het één Goddelijke en toch Drievuldig.

Dat dit zo is, leert de Heer bij Johannes: ‘Van nu aan kent gij de Vader en hebt gij Hem gezien; die Mij ziet, ziet de Vader; Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij’, (Johannes 14:7.9.10).

Aangezien het Goddelijk voortgaande, dus het Goddelijk Ware, invloeit bij de mens zowel rechtstreeks als ook door middel van engelen en geesten, heeft men daarom geloofd, dat de Heilige Geest een derde Persoon is, onderscheiden van de twee die Vader en Zoon worden genoemd; maar ik kan verzekeren dat niemand in de hemel een ander Heilig Goddelijke kent dan het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer; en omdat het Goddelijk Ware aan de mens ook door middel van engelen wordt vergemeenschap, wordt daarom bij David gezegd: ‘Jehovah God maakt Zijn engelen geesten’, (Psalm 104:4).

Deze dingen nu zijn aangevoerd, opdat men zal weten dat met de zeven geesten alle waarheden van de hemel en van de Kerk uit de Heer worden aangeduid.

Dat de zeven geesten alle waarheden van de hemel en van de Kerk zijn, blijkt nog duidelijker hieruit, in de Openbaring: ‘De zeven fakkels brandende van vuur voor de troon, zijn de zeven Geesten Gods’, (Openbaring 4:5); en verder: ‘In het midden van de ouderen een Lam staande, hebbende zeven hoornen en zeven ogen, die zijn de Zeven Geesten Gods, uitgezonden tot de gehele aarde’, (Openbaring 5:6).

Dat de geesten daar niet geesten zijn, blijkt hieruit dat de fakkels en de ogen van het Lam, geesten worden genoemd; de lampen betekenen de Goddelijke waarheden en de ogen het verstand van het ware en wanneer het de Heer betreft: Zijn Goddelijke Wijsheid en Inzicht, zie nr. 152.

184. En de zeven sterren; dat dit betekent uit Wie alle erkenningen van het ware en het goede zijn, staat vast uit de betekenis van zeven, namelijk het volle en alle dingen, nrs. 20,24; en uit de betekenis van de sterren, namelijk de erkenningen van het ware en het goede, nr. 72.

Dat er tot de engel van deze Kerk wordt gezegd: Deze dingen zegt Hij Die heeft de zeven geesten Gods en de zeven sterren, is omdat er wordt gehandeld over degenen binnen de Kerk die een zedelijk en niet een geestelijk leven leiden, omdat zij weinig gewicht hechten aan de erkenningen van geestelijke dingen en aan het inzicht en de wijsheid daaruit.

Met de zeven geesten immers worden alle waarheden van de hemel en van de Kerk aangeduid en met de zeven sterren de erkentissen van het ware en het goede, waardoor alle inzicht en wijsheid is.

Aan de engel van iedere Kerk wordt iets over de Heer vooraf vermeld dat de zaak aanwijst waarover wordt gehandeld, zie nr. 113.

185. Ik ken uw werken; dat dit betekent de dingen die van hun leven zijn, staat vast uit de betekenis van de werken, namelijk de dingen die van het leven van de mens zijn, zowel de goede als de boze dingen.

De oorzaak dat de werken de dingen die van het leven zijn betekenen, is dat die de uitwerkingen zijn van het leven, want ze gaan voort uit het leven van eenieder; indien het leven goed is, dan zijn de werken goed, indien het leven boos is, dan zijn de werken boos. Het leven in de werken is: de bedoeling, die van de wil is en daaruit van het denken en dit leven is het leven van de geest van de mens, want de geest in de mens bedoelt en denkt; zonder dit leven in de werken zouden de werken alleen bewegingen zijn zodanig als die van een automaat; vandaar is het, dat de wijzen niet tot de werken schouwen, maar tot dat leven in de werken, namelijk tot de bedoeling.

Dit doen vooral de engelen die bij de mens zijn; die zien niet zijn werken, maar slechts de bedoelingen van zijn gemoed en daaruit besluiten zij tot de hoedanigheid van de staat van het gemoed van de mens.

Hieruit kan vaststaan, dat onder de werken in de geestelijke zin het leven wordt verstaan en omdat het leven van mensen verschillend is en voornamelijk afhangt van zijn liefde, wordt daarom voornamelijk zijn liefde met de werken aangeduid, zoals in de nrs. 98, 116.

Dit nu is de oorzaak dat er tot de engel van iedere Kerk in de aanvang wordt gezegd: Ik ken uw werken, waaronder wordt verstaan, dat de Heer het gehele leven van de mensen kent en hoedanig hij is ten aanzien van de liefde.

186. Dat gij de naam hebt dat gij leeft en gij zijt dood; dat dit betekent het hoedanige van het denken, dat zij menen levend te zijn, omdat zij een zedelijk leven leiden, terwijl zij toch dood zijn, staat vast uit de betekenis van de naam, dus de hoedanigheid van de staat, nr. 148; uit de betekenis van leven, namelijk het geestelijk leven hebben, waarover hierna, en uit de betekenis van dood zijn, namelijk niet dat leven hebben, maar slechts een zedelijk zonder het geestelijke; dat dit is dood zijn, is omdat het leven in het Woord het leven van de hemel bij de mens betekent, dat ook daar het eeuwige leven wordt genoemd en de dood het leven van de hel, welk leven in het Woord de dood wordt genoemd, omdat dit is een verstoken zijn van het leven van de hemel.

Hier wordt daarom met de naam hebben dat gij leeft en gij zijt dood, aangeduid dat zij menen het geestelijk leven te hebben en zo gezaligd te worden, omdat zij een zedelijk leven leiden, terwijl zij toch geestelijk dood zijn.

Maar hoe dit moet worden verstaan, kan vaststaan uit wat eerder in nr. 182 is gezegd ten aanzien van het ene en het andere leven, het geestelijke en het zedelijke; namelijk dat het zedelijk leven zonder het geestelijk leven is het leven van de liefde van zich en van de liefde van de wereld, maar het zedelijk leven vanuit het geestelijk leven is het leven van de liefde tot de Heer en van de liefde jegens de naaste.

Het laatstgenoemde is het leven van de hemel en het eerstgenoemde is het leven dat de geestelijke dood wordt genoemd.

Uit wat in nr. 182 is gezegd, als dit begrepen is, kan men weten, wat hier wordt verstaan onder leven en toch dood zijn.

Dat leven of levend zijn het geestelijk leven bij de mens betekent en dat dood zijn de beroving van zijn leven en de verdoemenis betekent, kan vaststaan uit verscheidene plaatsen in het Woord, waarvan ik deze zou willen aanvoeren; bij Ezechiël: ‘Wanneer Ik tot de goddeloze zal

hebben gezegd: Al stervende zal hij sterven en gij hem niet zult hebben gewaarschuwd, noch zult hebben gesproken om de goddeloze terug te houden van zijn boze weg, om hem levend te maken, de goddeloze zelf zal in zijn ongerechtigheid sterven; gij evenwel hebt uw ziel uitgered.

Dat indien gij de gerechte zult hebben gewaarschuwd opdat hij niet meer zondige, al levende zal hij leven, omdat hij aan de waarschuwing heeft gehoorzaamd', (Ezechiël 3:18-21).

Al stervende sterven, is hier in de eeuwige dood vergaan, dus de verdoemenis; het wordt immers gezegd ten aanzien van de goddelozen; en al levende leven is het eeuwige leven genieten, dus de zaliging, want het wordt gezegd ten aanzien van hen die boete doen en ten aanzien van de rechtvaardigen.

Bij dezelfde: 'Gij hebt Mij ontwijfd bij Mijn volk, om zielen te doden die niet moeten sterven en om zielen levend te maken die niet moeten leven, terwijl gij liegt tot het volk, tot hen die de leugen horen', (Ezechiël 13:19).

Hier wordt gehandeld over de vervalsing van het ware, die wordt verstaan onder, 'gij hebt Mij ontwijfd bij Mijn volk'; en onder, 'gij liegt tot het volk, tot hen die leugen horen'; de leugen daar betekent het valse en het vervalste; zielen doden die niet moeten sterven, is die beroven van het leven vanuit de waarheden en zielen levend maken die niet moeten leven, is die overreden dat het eeuwige leven is vanuit de valse dingen; dat dit hier onder levend maken wordt verstaan, blijkt uit het voorgaande vers daar.

Bij David: 'Zie, het oog van Jehovah is op hen die Hem vrezen om hun ziel aan de dood te ontrukken en om hen levend te maken in de honger', (Psalm 33:18,19).

Bij dezelfde: 'Gij hebt mijn ziel bevrijd van de dood en mijn voeten van de aanstoot, om te wandelen voor God in het licht van de levenden', (Psalm 56:14).

Bij Jeremia: 'Zie, Ik stel voor u de weg des levens en de weg des doods', (Jeremia 21:8).

Bij Johannes; 'Jezus zei: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Die Mijn woord hoort, heeft het eeuwige leven en komt niet in de veroordeling, maar hij zal uit de dood tot het leven overgaan', (Johannes 5:24).

Dat in deze plaatsen de dood de verdoemenis is en het leven de zaliging, is duidelijk.

Omdat de dood de verdoemenis is, is die ook de hel en daarom wordt de hel in het Woord hier en daargr de dood genoemd, zoals in deze plaatsen; bij Jesaja: 'De hel zal u niet belijden, noch zal de dood u loven; zij die neerdalen in de kuil zullen niet op Uw waarheid hopen; de levende, de levende, die zal U belijden', (Jesaja 38:18,19).

Bij dezelfde: 'Wij hebben een verbond gesloten met de dood en met de hel hebben wij een gezicht gemaakt', (Jesaja 28:15).

Bij Hosea: 'Uit de hand der hel zal Ik hen verlossen, uit de dood zal Ik hen verlossen; Ik zal uw pest zijn, o dood; Ik zal uw verderf zijn, o hel', (Hosea 13:14).

Bij David: 'Niet in de dood is Uwer gedachtenis, in de hel wie zal U belijden?', (Psalm 6:6).

Bij dezelfde: 'De koorden des doods hebben mij omgeven en de koorden der hel', (Psalm 18:5,6).

Bij dezelfde: 'Zoals het vee zullen zij worden gesteld in de hel, de dood zal hen weiden', (Psalm 49:15).

Bij dezelfde: 'Jehovah, Gij hebt mijn ziel doen opklimmen uit de hel, Gij hebt mij levend gemaakt', (Psalm 30:4).

In de Openbaring: 'Een vaal paard, en die daarop zat, wiens naam de dood was en de hel volgde hem', (Openbaring 6:8).

Elders: 'De dood en de hel werden in de poel des vuurs geworpen', (Openbaring 20:14).

Omdat de dood de verdoemenis en de hel betekent, is het duidelijk wat de dood betekent in de volgende plaatsen, bij Jesaja: 'Hij zal de dood verzwelgen tot in het eeuwige en de Heer Jehovah zal de traan van alle aangezichten afwissen', (Jesaja 25:8).

Bij dezelfde: 'Opdat Hij de goddeloze zal geven tot hun graf en de rijken tot hun doden', (Jesaja 53:9).

Bij David: 'Jehovah, Gij verheft mij uit de poorten des doods', (Psalm 9:14).

Bij dezelfde: 'Gij zult niet vrezen voor de pijl die overdag vliegt en voor de dood die verwoest op de middag', (Psalm 91:5,6).

Bij Johannes: 'Indien iemand Mijn woord zal hebben bewaard, hij zal de dood niet zien tot in het eeuwige', (Johannes 8:51).

In de Openbaring: 'Die zal hebben overwonnen, zal in de tweede dood geen verderf hebben', (Openbaring 2:11).

Elders: 'Vele mensen zijn gestorven van de wateren, omdat zij bitter waren geworden', (Openbaring 8:11).

Elders: 'De tweede engel goot zijn fiool uit in de zee en zij werd bloed, zoals van een dode, daarom is alle levende ziel gestorven in de zee', (Openbaring 16:3).

Hieruit kan vaststaan, wat de dode betekent, namelijk degenen die niet het leven van de hemel in zich hebben, dus zij die in boosheden zijn en daaruit in valsheden; dezen worden verstaan hier bij David: 'Zij kleefden Baäl-Peor aan en zij aten de slachtoffers van de doden', (Psalm 106:28).

Bij dezelfde: 'Hij heeft mij doen zitten in de duisternis, zoals de doden van de wereld', (Psalm 143:3).

Bij Mattheüs: 'Een van de discipelen zei: Heer, laat mij toe dat ik eerst heenga en mijn Vader begrave; Jezus zei: Volg Mij, laat de doden de doden begraven', (Mattheüs 8:21,22).

Omdat die met de doden werden aangeduid, was het daarom verboden, 'dat de zonen van Aharon enige dode zouden aanraken', (Leviticus 21:2,3,11); noch de priesters Leviëten, (Ezechiël 44:25); noch de Nazireeër, (Numeri 6:6,7); en wie van de zonen Israëls een dode zal hebben aangeraakt, zou door het water van de afzondering worden gereinigd, (Numeri 19:11). Aangezien de dood de verdoemenis en de hel betekent, betekent vandaar omgekeerd het leven, de zaliging en de hemel, zoals in de volgende plaatsen, bij Mattheüs: 'Eng is de poort en nauw is de weg die tot het leven leidt', (Mattheüs 7:14).

Bij dezelfde: 'Het is beter eenogig tot het leven in te gaan, dan twee ogen te hebben in de gehenna des vuurs gezonden te worden', (Mattheüs 18:9).

Bij dezelfde: 'Indien gij het leven wilt ingaan, onderhoud de geboden', (Mattheüs 19:17).

Bij Johannes: 'Zij zullen uitgaan die de goede dingen hebben gedaan, tot de opstanding des levens', (Johannes 5:29).

Vandaar is het, dat de zaliging het eeuwige leven wordt genoemd, zoals bij (Mattheüs 19:16,29; 25:46; Markus 10:30,31; Lukas 10:25; 18:18,30; Johannes 3:14-16,36; 17:2,3) en elders.

Dat de hemel het land der levenden wordt genoemd, zoals bij David: 'Jehovah, Gij zijt mijn vertrouwen, mijn deel in het land der levenden', (Psalm 142:6); bij dezelfde: 'Opdat ik het goede van Jehovah zie in het land der levenden', (Psalm 27:13).

Bij dezelfde: 'Zegent, gij volken, onze God, Die onze ziel stelt onder de levenden', (Psalm 66:8,9).

Dat de Heer alleen het leven heeft in Zichzelf en dat elk mens het leven heeft uit Hem, leert de Heer Zelf in deze plaatsen bij Johannes: 'Zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt, zo ook maakt de Zoon levend die Hij wil; gelijkerwijs de Vader het Leven heeft in Zichzelf, zo heeft Hij het de Zoon gegeven het leven in Zichzelf te hebben', (Johannes 5:21,26).

Bij dezelfde: 'Jezus zei: 'Ik ben de Opstanding en het Leven, die in Mij gelooft, hoewel hij sterft, zal leven', (Johannes 11:25,26).

Bij dezelfde: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven', (Johannes 14:6).

Bij dezelfde: 'Ik ben het Brood des levens, neerdalend vanuit de hemel en aan de wereld het leven gevende', (Johannes 6:33,35,47,48).

Vandaar is het dat de Heer de Levende en Hij die leeft, wordt genoemd, (Openbaring 4:9,10; 5:14; 7:2; 10:6); zoals eveneens Jehovah in zeer veel plaatsen bij de profeten.

En omdat de Heer het Leven is, hebben zo dus allen het leven uit Hem, wat de Heer ook leert bij Johannes: ‘Die in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven; die echter de Zoon niet gelooft, zal het leven niet zien’, (Johannes 3:36).

Bij dezelfde: ‘Ik ben gekomen opdat de schapen het leven hebben: Ik geef hun het eeuwige leven’, (Johannes 10:10,28).

Bij dezelfde: ‘Die in Mij gelooft, hoewel hij sterft, zal leven’, (Johannes 11:25,26).

Bij dezelfde: ‘Gij wilt niet tot Mij komen, opdat gij het leven hebt’, (Johannes 5:40).

Dat het Leven de Heer betekent en vandaar de zaliging en de hemel, is omdat alles van het leven vanuit één enige Bron is en die enige Bron van het leven is de Heer en de engelen en de mensen zijn slechts de opnemende vormen van het leven uit Hem.

Het leven zelf dat uit de Heer voortgaat en dat de hemel en de wereld vervult, is het leven van Zijn liefde en dit verschijnt in de hemel als het Licht, en omdat dit het leven is, verlicht het de gemoederen van de engelen en geeft hun inzicht en wijsheid; vandaar is het, dat de Heer Zich niet alleen het Leven noemt, maar ook het Licht, zoals bij Johannes: ‘In de aanvang was het Woord en het Woord was bij God en God was het Woord; in Hetzelve was het Leven en het Leven was het Licht der mensen; het was het ware Licht dat verlicht elk mens komende in de wereld’, (Johannes 1:1,4-12).

Bij dezelfde: ‘Jezus zei: ‘Ik ben het Licht der wereld; die Mij volgt, zal niet wandelen in duisternis, maar hij zal het Licht des levens hebben’, (Johannes 8:12).

Bij David: ‘Jehovah, met U is de springbron des levens; in Uw Licht zien wij het licht’, (Psalm 36:10).

Het Licht, dat het Leven uit de Heer in de hemel is, wordt daar het Goddelijk Ware genoemd, aangezien dit schijnt in de gemoederen van hen die daar zijn en vandaar schijnt voor hun ogen; vandaar is het dat het Licht in het Woord het Goddelijk Ware betekent en daaruit het inzicht en de wijsheid en dat de Heer Zelf het Licht wordt genoemd; maar dit kan vollediger vaststaan uit wat is getoond in het werk over de ‘Hemel en Hel’, nrs. 126 tot 140, 275.

Dat het de Heer is, uit Wie het al van het leven is, is omdat Hij de Zon van de hemel der engelen is en het Licht van die Zon is het Goddelijk Ware en de Warmte van die Zon is het Goddelijk Goede; het ene en het andere is het leven.

Daarvandaan is de oorsprong van al het leven in de hemel en in de wereld; het geestelijke dat in de natuur invloeit en het leven daar schenkt, is nergens anders vandaan; maar het geeft het leven volgens de opneming, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 116 tot 125.

Hieruit nu blijkt, vanwaar het is dat de Heer Zich het Leven noemt en vanwaar het is, dat van degenen die het Licht, dus het Goddelijk Ware, opnemen uit de Heer, wordt gezegd, dat zij het leven hebben en leven en dat van hen die het niet opnemen, wordt gezegd dat zij niet leven, maar dood zijn.

Dat er één enige Bron van het Leven is en dat die de Heer is, zie het werk ‘Hemel en Hel’ nr. 9 en in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 278.

187. Zijt wakende; dat dit betekent dat zij zich het leven mogen verwerven, staat vast uit de betekenis van wakker zijn, namelijk in het geestelijk leven zijn; hier echter, omdat er wordt gehandeld over hen die in het zedelijk leven zijn en nog niet in het geestelijk leven, is ‘zijt wakende’ dat zij zich het geestelijk leven mogen verwerven.

Dat wakker en waken dit leven betekent, is omdat het geestelijk leven ten opzichte van het zedelijk leven zonder dat, is zoals het wakker zijn ten opzichte van de slaap of zoals het middaglicht ten opzichte van de avond, ja zelfs tot de duisternis, maar dat dit zo is, weten en doorvatten degenen niet die in het natuurlijk leven zijn, noch zij die in het zedelijk leven zijn zonder het geestelijk leven, want dit leven is eveneens een natuurlijk leven.

De oorzaak dat zij dat niet weten en doorvatten, is dat zij alleen in het natuurlijke schijnsel zijn en dit schijnsel is ten opzichte van het geestelijk licht zoals de duisternis van de avond is ten opzichte van het middaglicht en de duisternis van de avond verschijnt aan hen zoals het

licht, hun innerlijk gezicht immers, dat van hun denken is, is tot die duisternis geformeerd, geheel en al zoals het gezicht van nachtuilen, vleermuizen en overige vogels die 's nachts vliegen, in de schaduwen.

Vandaar is het dat zijzelf geloven dat zij in het licht zijn, omdat zij kunnen redeneren, terwijl zij toch in duisternis zijn; dat dit zo is, staat helder vast uit degenen in het andere leven, wanneer zij geesten worden; dan geloven zij, wanneer zij bij de hunnen zijn, dat zij in het licht zijn, omdat zij niet alleen alle dingen zien die rondom hen zijn, maar ook omdat zij over elke zaak, onverschillig welke, kunnen denken en spreken.

Toch wordt, wanneer het licht van de hemel bij hen invloeit, hun licht dan in duisternis verkeerd en zij worden ten aanzien van het verstand zo dus verblind, dat zij niet iets kunnen denken.

Ook zien de engelen die in de hemelen zijn, wanneer zij neerzien tot hen die in zo'n schijnsel zijn, daar niets anders dan louter duisternis.

Dat het geestelijk leven ten opzichte van het zedelijk leven zonder dat, is zoals het waken ten opzichte van het slapen, kan ook nog hieruit vaststaan, dat zij die in het geestelijk leven zijn, in de wijsheid en het inzicht van de engelen zijn, die zodanig zijn dat die onbegrijpelijk en onuitsprekelijk zijn voor hen die alleen in het natuurlijke schijnsel zijn en dit niet alleen voor die mensen zolang zij in de wereld leven, maar ook voor diegenen na de dood, wanneer zij geesten worden en het inzicht en de wijsheid het waken maken.

Hieruit nu kan vaststaan, dat met 'zijt wakende' hier wordt aangeduid dat zij zich het geestelijk leven mogen verwerven.

Iets eenders wordt met waken aangeduid in de volgende plaatsen bij Mattheüs: 'Waakt dan, omdat gij niet weet in welke ure uw Heer zal komen', (Mattheüs 24:42).

Bij Markus: 'Waakt, gij weet immers niet wanneer de Heer des huizes zal komen, des avonds of te middernacht of met het hanengekraai; opdat hij niet, wanneer Hij onvoorzien zal gekomen zijn, u slapende vindt; hetgeen Ik u zeg, zeg Ik allen: Waakt! (Markus 13:35-37).

Wie de innerlijke zin van het Woord niet weet, zal geloven, dat het Laatste Gericht onder die dingen wordt verstaan en dat eenieder daarvoor bereid moet zijn; maar onder die dingen wordt verstaan de staat van de mens ten aanzien van de liefde en het geloof wanneer hij sterft, want dan is er ook het gericht van hem.

De avond, de nacht en het hanengekraai, betekenen die staten: de avond de staat van het ophoudende geloof en van de ophoudende liefde, die er is wanneer de mens zijn eigen meester wordt en de dingen uitblust die hij uit de kindertijd heeft geput; de nacht is de staat van geen geloof en naastenliefde; het hanengekraai of de schemering is de staat van het inzettende geloof en van de inzettende naastenliefde, die er is wanneer de mens de waarheden liefheeft en de hervorming erdoor.

In welke staat de mens sterft, daarin blijft hij en daarnaar wordt hij gericht; daaruit blijkt wat er wordt verstaan onder 'Waakt, opdat de Heer niet, wanneer Hij onvoorzien zal gekomen zijn, u slapende vindt; hetgeen Ik u zeg, zeg Ik allen: Waakt!'

Onder waken namelijk wordt verstaan het leven opnemen uit de Heer, en dit leven is het geestelijk leven en onder slapen wordt verstaan een natuurlijk leven zonder het geestelijke leiden.

Dat de avond betekent de staat van het afnemende geloof en de afnemende naastenliefde, zie de nrs. 3056, 3197, 3833, 8431, 10134, 10135; dat de nacht betekent de staat van geen geloof en geen naastenliefde, nrs. 221, 709, 2353, 6000, 7870, 7947; en dat de schemering voor de morgen of het hanengekraai de staat van het inzettende geloof en van de inzettende naastenliefde betekent, nr. 10134.

Bij Lukas: 'Gezegend de dienstknechten die de Heer, wanneer Hij zal gekomen zijn, zal wakende gevonden hebben; voorwaar, Ik zeg u, Hij zal Zich omgorden en Hij zal hen doen aanzitten en bijkomende zal Hij hen bedienen; zijt bereid, omdat in welke ure gij het niet meent, de Zoon des Mensen zal komen', (Lukas 12:38,40).

Hier eveneens worden onder de wakenden degenen verstaan die geestelijk wakker zijn, namelijk zij die het geestelijk leven van de Heer opnemen; want dezen komen in het licht van het inzicht en van de wijsheid ten aanzien van de Goddelijke waarheden; maar degenen die niet opnemen, blijven in de schaduw en in de donkerheid ten aanzien van die dingen en daarom zijn dezen in slaap, de anderen echter wakker.

Met Zich omgorden, hen doen aanzitten en bijkomende bedienen, wordt aangeduid aan hen de goede dingen van de hemel vergemeenschappen, dus al die dingen die uit de Heer zijn.

Bij Mattheüs: ‘Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan tien maagden: vijf waren voorzichtig en vijf dwaas; terwijl de bruidegom vertoefde, sluimerden zij in en sliepen; maar toen de bruidegom kwam, stonden zij allen op en bereidden haar lampen; en toen de dwaze kwamen, die geen olie hadden in de lampen en zeiden: Heer, Heer, doe ons open, antwoordde de Heer: Ik zeg u, Ik ken u niet; waakt dus, omdat gij noch die dag, noch die ure weet waarin de Zoon des Mensen komt’, (Mattheüs 25:1-13).

Onder de tien maagden worden allen verstaan die van de Kerk zijn; onder vijf worden sommigen van hen verstaan; dit betekenen die getallen; met de lampen worden de dingen aangeduid die van het geloof zijn, met de olie de dingen die van de liefde zijn; vandaar worden onder de vijf voorzichtige maagden degenen verstaan die in de liefde zijn en daaruit in het geloof; onder de vijf dwaze echter zij die in geen liefde zijn, maar in het geloof-alleen; omdat dezen in geen geestelijk leven zijn – want het geestelijk leven hebben degenen die in de liefde en de naastenliefde zijn, aangezien dezen het zijn die in het geloof zijn – wordt daarom, omdat zij van de hemel zijn uitgesloten, tot hen gezegd: Ik zeg u, Ik ken u niet. Daaruit blijkt duidelijk, wat er wordt aangeduid met ‘Waakt dus, omdat gij noch die dag, noch die ure weet waarin de Zoon des Mensen komt’, dus dat zij het geestelijk leven mogen opnemen, dat degenen hebben die in de liefde en daaruit in het geloof zijn, zie dit vollediger ontvouwd in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 4635 tot 4638.

Bij Lukas: ‘Waakt dan, te allen tijde biddende, opdat gij moogt waardig geacht worden te ontvluchten al de dingen die zullen geschieden en opdat gij mocht bestaan vóór de Zoon des Mensen’, (Lukas 21:36).

Waken staat ook hier voor het geestelijk leven opnemen; te allen tijde bidden, is zich voorbereiden.

In de Openbaring: ‘Zie, Ik kom zoals een dief, gezegend hij die waakt en zijn bekleedselen bewaart, opdat hij niet naakt wandele’, (Openbaring 16:15).

Dat hier waken betekent het geestelijk leven uit de Heer opnemen, blijkt hieruit dat er wordt gezegd, ‘gezegend hij die waakt en zijn bekleedselen bewaart, opdat hij niet naakt wandele’; de bekleedselen betekenen de erkenningen van het ware en het goede, waardoor de mens het geestelijk leven heeft en naakt wandelen betekent leven zonder die als middelen, dus een leven niet geestelijk, maar louter natuurlijk.

Dat de bekleedselen de erkenningen van het ware en het goede betekenen, zie nr. 195 en dat de naakte degene betekent die daarvan verstoken is in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 1073, 5433, 5954, 9960.

In de Klaagliederen: ‘Sta op, schreeuw in de nacht, in de aanvang der waken; hef tot de Heer uw handen over de zielen van uw kleine kinderen, die in onmacht gevallen zijn van honger aan het hoofd van alle straten’, (Klaagliederen 2:19).

De nacht hier betekent de staat van geen geloof, zoals eerder; de aanvang der waken betekent de staat wanneer het geloof inzet, dus de staat van de verlichting, die er is wanneer de mens geestelijk wordt.

Onder kleine kinderen worden degenen verstaan die de waarheden liefhebben en ernaar verlangen; in onmacht vallen door honger aan het hoofd van alle straten, is beroofd worden van het geestelijk leven vanwege het gebrek aan erkenningen van het ware en het goede.

Dat de honger het gebrek aan en het verlangen naar dit is, zie nrs. 1460, 3364, 5277, 5279, 5281, 5300, 5360, 5376, 5893 en dat de straten de waarheden van de leer zijn, nr. 2336.

Omdat waken betekent het geestelijk leven opnemen, betekent vandaar slapen het natuurlijk leven zonder het geestelijke, aangezien dit leven ten opzichte van dat leven is zoals slapen ten opzichte van waken, zoals eerder is gezegd; dit wordt met slapen aangeduid bij Mattheus: ‘Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mens die goed zaad zaaide in zijn akker; toen echter de mensen sliepen, kwam de vijand en zaaide onkruid tussen de tarwe’, (Mattheüs 13:24,25).

Bij Jeremia: ‘Wanneer zij verhit zijn, zal Ik hun gastmalen opzetten en Ik zal hen drinken maken, opdat zij de slaap der eeuw slapen en niet opwaken’, (Jeremia 51:39, 57).

Bij David: ‘Aanschouw, verhoor mij, Jehovah mijn God, verlicht mijn ogen, opdat ik niet misschien de dood slape’, (Psalm 13:4).

Bij dezelfde: ‘De sterken van hart zijn een prooi geworden; zij hebben hun slaap gesluimerd; van Uw schelden is en wagen en paard in slaap gezonken’, (Psalm 76:6,7).

Wagen en paard betekenen de leer van de Kerk en het verstand ervan en hiervan wordt in slaap zinken gezegd wanneer zij zonder ware dingen zijn en vandaar de mens van de Kerk zonder het geestelijk leven daardoor is; dat de wagens en de paarden in het Woord de leer en het verstandelijke betekenen, zie het werkje ‘het Witte Paard’, nrs. 1 tot 5.

188. En bevestig de overige dingen die gaan sterven; dat dit betekent, opdat de dingen die van het zedelijk leven zijn, worden levend gemaakt, staat vast uit de betekenis van bevestigen, namelijk door de waarheden het zedelijk leven levend maken, want de ware dingen vanuit het Woord maken dit levend en wanneer dit levend wordt gemaakt, wordt het ook bevestigd; het werkt dan immers als één met het geestelijk leven samen; want het geestelijk leven en het zedelijk leven werken als één samen bij hen die geestelijk zijn, zoals de wil en de handeling. De wil is van de geestelijke mens en van diens leven en de handeling is van de zedelijke mens, zie nr. 182.

Bevestig de overige dingen die gaan sterven, wordt er gezegd; daarmee wordt aangeduid, opdat niet het zedelijk leven zal vergaan door boosheden en valsheden; want het zedelijk leven zonder het geestelijk leven is niet anders dan een natuurlijk leven.

Alle goede dingen immers die de mens vanuit het zedelijk leven zonder het geestelijk leven doet, zijn vanuit geen andere oorsprong dan vanuit de eigenliefde en de liefde van de wereld, dus vanuit het eigene en vanuit het eigene welt niets anders op dan het boze en het valse.

Want dat de mens voor een zedelijk mens wil gelden, is omdat hij het goede, het oprechte en het rechtvaardige in de uiterlijke vorm voorliegt, opdat hij zijn einddoelen zal bereiken, die ter wille van zich en van de wereld zijn; vandaar is het dat alle dingen die bij hem zijn, in zich dood zijn, dus gaan sterven, indien zij niet levend worden gemaakt door de ware en de goede dingen, die bewerken dat de innerlijke, geestelijke mens geopend zal worden; hierdoor immers leidt de Heer de boosheden en de valsheden weg die in het natuurlijke zijn.

189. Ik heb immers uw werken niet vol gevonden vóór God; dat dit betekent dat anders het Goddelijke niet is in het zedelijk leven, staat vast uit de betekenis van de werken, te weten de dingen die van het leven zijn, zie nr. 185; hier van het zedelijk leven, omdat hierover wordt gehandeld.

Uit de betekenis van vol zijn vóór God, namelijk dat niet het Goddelijke daarin is.

De dingen die van het geestelijk leven zijn, die hier met de werken worden aangeduid, worden vol vóór God genoemd, wanneer die vanuit die geestelijke oorsprong zijn, maar niet vol, wanneer zij niet vanuit die oorsprong zijn, want het zedelijk leven dat het uiterlijke leven van de mens is, zal of vanuit geestelijke oorsprong, of vanuit niet geestelijke oorsprong zijn.

Het is niet geoorloofd dat het vanuit de ene en de andere is, dat wil zeggen, iets ervan vanuit de ene oorsprong en iets ervan vanuit de andere, of iets vanuit de hemel en iets vanuit de hel, omdat dit zou zijn: twee heren, God en de mammon, dienen; en dan is de mens lauw, niet koud, noch warm; en daarom zullen de werken of vol vóór God zijn of zij zijn dat niet vóór

God; vandaar is het, dat met Ik heb uw werken niet vol gevonden vóór God, wordt aangeduid dat niet het Goddelijke in het zedelijk leven is.

Of men zegt: het zedelijk leven vanuit geestelijke oorsprong, dan wel vanuit het Goddelijke, het is hetzelfde, aangezien alle geestelijk leven is vanuit het Goddelijke.

Het geestelijke immers wordt het Goddelijk voortgaande, genoemd en het is het Goddelijk Ware in de hemel; en omdat alle engelen van de hemel de opnemers ervan zijn, zijn die daarom geestelijk; eender de mensen die het Goddelijk Ware opnemen met het geloof en het leven.

Wat het geestelijke is, zie het werk ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 48,49.

190. Gedenk dan hoe gij ontvangen en gehoord hebt en neem in acht; dat dit de herinnering betekent daarover wat de Heer in het Woord leert en de aandacht, staat hieruit vast dat in hetgeen geschreven is aan de engel van deze Kerk, wordt gehandeld over hen die in het zedelijk leven en niet in het geestelijk leven zijn.

Ten aanzien van dezen nu dat zij zich het geestelijk leven mogen verwerven opdat het zedelijk leven levend gemaakt zal worden, wat wordt aangeduid met de woorden die hieraan voorafgaan: Zijt wakende en bevestig de overige dingen die gaan sterven.

Hieruit kan vaststaan dat met: Gedenk dan hoe gij ontvangen en gehoord hebt en neem in acht, de herinnering wordt aangeduid over hetgeen de Heer in het Woord leert en de aandacht ervoor.

Met in acht nemen wordt de aandacht aangeduid, zodanig als degenen hebben die in de geestelijke aandoening van het ware zijn; immers, wanneer dezen het Woord lezen, dan zien zij dat niet vanuit de leer van de Kerk waarin zij geboren, maar zij zien dat als het ware gescheiden van haar, want zij willen verlicht worden en van binnen in zich de waarheden zien en niet uit anderen.

Zij die in deze staat zijn, worden door de Heer verlicht en het wordt hun gegeven de leer voor zich te maken vanuit de waarheden die zij zelf zien en deze leer wordt ook aan hen ingeplant en deze blijft in hun geest tot in het eeuwige.

Maar zij die vanuit de leer, die vanuit anderen is, het Woord lezen, kunnen de waarheden niet zien vanuit het licht van hun geest, dus niet van binnen in zich, maar buiten zich; zij denken immers dat het waar is, omdat anderen dat hebben gezien en daarom letten zij alleen op de bevestigingen; de overige dingen gaan zij òf voorbij alsof zij ze niet zien, òf zij halen ze over naar de kant van de dingen die de leer dicteert.

Dat dezen niet kunnen worden verlicht, kan eenieder zien; zij leggen immers slechts de bevestigende dingen weg in het geheugen dat van hun natuurlijke mens is, waar vanuit zij daarna spreken.

Vandaar is het, dat dezen natuurlijk blijven zoals tevoren en niet geestelijk worden; want geestelijk worden is de geest zelf doordrenken van de waarheden vanuit het Woord en de geest wordt niet anders doordrenkt dan door het ware te verlangen waar het ook maar in het Woord is en door verlustigd te worden wanneer hij dat ziet en wanneer hij dat doorvat; deze aandoening is de geestelijke aandoening van het ware, waarover zo vaak eerder is gesproken. Dit nu is het wat in de geestelijke zin wordt verstaan onder: Gedenk hoe gij ontvangen en gehoord hebt en neem in acht.

Dat het de zaak van een wijze is om het ware te zien en te doorvatten vanuit het licht van de hemel, niet echter om te bevestigen dat wat door anderen is gezegd, zie de nrs. 1017, 4741, 7012, 7680, 7950.

Dat het ware zien en doorvatten vanuit het licht van de hemel alleen bestaat bij hen die het ware liefhebben omdat het het ware is, dus die in de geestelijke aandoening van het ware zijn, nr. 8521.

Dat het licht van de bevestiging een natuurlijk licht en niet een geestelijk licht is, bestaat ook bij de bozen, nr. 8780.

191. En kom tot inkeer; dat dit betekent, dus het geestelijk leven, staat vast uit wat nu is gezegd, dus zonder verdere ontvouwing.

192. Indien gij dan niet gewaakt zult hebben; dat dit betekent indien gij niet het geestelijk leven verwerft, staat vast uit de betekenis van waken, namelijk zich het geestelijk leven verwerven, waarover eerder in nr. 187.

193. Zo zal Ik over u komen evenals een dief; dat dit betekent de onverwachte tijd van de dood, wanneer alle, vanuit het Woord verworven erkentissen die niet het geestelijk leven hebben verkregen, zullen worden uitgerukt, staat vast uit de betekenis van komen evenals een dief, wanneer het degenen betreft die niet waken, dat wil zeggen, die zich niet het geestelijk leven verwerven, dus dat van hen zal worden afgerukt, alle vanuit het Woord verworven erkentissen die niet het geestelijk leven hebben verkregen.

Dat ook met dezelfde woorden de onverwachte tijd van de dood wordt aangeduid, is omdat de dood onverwacht komt en toch de mens, na de dood, tot in het eeuwige in de staat van dat leven blijft, dat hij zich in de wereld heeft verworven, daarom zal hij waken.

Omdat het aan weinigen bekend is dat alle van uit het Woord verworven erkentissen die niet het geestelijk leven hebben gekregen, worden uitgerukt, moet daarom worden gezegd hoe dit gebeurt: alle dingen die in de geest van de mens zijn, blijven bij hem tot in het eeuwige; de dingen echter die niet in de geest van de mens zijn, worden na de dood, wanneer de mens een geest wordt, verstrooid.

Die dingen blijven in de geest van de mens, die de mens vanuit zich heeft gedacht, dus de dingen die hij, wanneer hij alleen in zichzelf was, vanuit zijn liefde heeft gedacht; dan immers denkt zijn geest vanuit zichzelf en niet vanuit de dingen die vanuit het geheugen van zijn lichaam niet één maken met zijn liefde.

Er zijn twee staten van de mens: de ene wanneer hij denkt vanuit zijn geest en de andere wanneer hij denkt vanuit het geheugen van zijn lichaam en indien deze beide staten niet één maken, dan kan de mens anders denken bij zichzelf en anders denken en spreken met anderen. Tot voorbeeld kan dienen een prediker die zichzelf en de wereld boven alles liefheeft en het Goddelijke van geen waarde acht en wel dermate dat hij God in zijn hart ontkent en dus boosheden van elk geslacht beraamt in deelgenootschap met de geslepen en boosaardige mensen van de wereld.

Hij kan evenwel, wanneer hij met anderen spreekt en vooral wanneer hij predikt, zoals vanuit een bepaalde ijver voor het Goddelijke en voor de Goddelijke waarheden spreken, ja zelfs in die momenten eender denken; maar het is duidelijk dat deze staat is de staat van zijn denken vanuit het geheugen van het lichaam en deze staat is gescheiden van de staat van het denken vanuit de geest, want aan zichzelf alleen overgelaten denkt hij tegen die dingen.

Deze staat is het die de mens na de dood bijblijft; de andere echter niet, omdat die van zijn lichaam en niet van zijn geest is; daarom, wanneer hij een geest wordt, wat plaatsvindt als hij sterft, werpt hij alle erkentissen die hij zich vanuit het Woord heeft verworven en die niet met het leven van zijn geest samenstemmen, van zich weg.

Anders vindt dit plaats met degenen die, wanneer zij aan zichzelf zijn overgelaten, gerecht denken over het Goddelijke, over het Woord en over de waarheden van de Kerk daaruit en die liefhebben tot aan het leven toe, dat wil zeggen, zodat zij daarnaar willen leven.

Het denken van dezen in de geest maken één met hun denken vanuit het geheugen van het lichaam, dus één met de erkentissen van het ware en het goede, die zij vanuit het Woord hebben en voor zoveel als die één maken, voor even zoveel verkrijgen die erkentissen het geestelijk leven, want die worden door de Heer uit de uiterlijke of natuurlijke mens verheven in de innerlijke of geestelijke mens en maken het leven ervan, dus het verstand en de wil ervan.

De waarheden daar zijn die welke leven, omdat zij Goddelijk zijn en vandaar leeft de mens vanuit die waarheden.

Dat het met die zaak zo is gesteld, is mij vanuit veel ondervinding te weten gegeven en indien ik die in het geheel zou aanvoeren, dan zouden die, zoals men zegt, boekdelen vullen.

Iets daarover zie men in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 491 tot 511; en eerder hier in nr. 114.

Hieruit nu kan vaststaan wat er in de geestelijke zin wordt verstaan onder Ik zal over u komen zoals een dief, namelijk dat na de dood alle erkentissen, verworven uit het Woord, die niet het geestelijk leven hebben verkregen, zullen worden uitgerukt.

Hetzelfde wordt ook verstaan onder het volgende in de Openbaring: ‘Zie, Ik kom evenals een dief; gezegend hij die waakt en de bekleedselen bewaart, opdat hij niet naakt wandele’, (Openbaring 16:15); evenals een dief wordt er gezegd, omdat de boosheden en daaruit de valsheden in de natuurlijke mens, de erkentissen van het ware en het goede die vanuit het Woord daar zijn, wegnemen en uitwerpen; want de dingen die niet worden geliefd, worden uitgeworpen.

Bij de mens is er òf de liefde van het boze en daaruit van het valse, òf er is de liefde van het goede en daaruit van het ware; die beide liefden zijn aan elkaar tegenovergesteld en daarom kan degene die in de ene is, niet in de andere zijn, want, ‘niemand kan twee heren dienen, of hij heeft de ene lief en haat de andere’, (Mattheüs 6:24).

Aangezien de boosheden en daaruit de valsheden uit het innerlijke doordringen en als het ware de wand doorboren die er is tussen de staat van het denken van de mens vanuit de geest en de staat van zijn denken vanuit het lichaam en de erkentissen van het ware en het goede uitwerpen die uiterlijk wonen bij de mens, zo zijn dit daarom die dingen die onder de dieven worden verstaan, ook in de volgende plaatsen, bij Mattheüs: ‘Legt de schatten niet weg in de aarde, maar in de hemel, waar de dieven niet doorgraven, noch stelen’, (Mattheüs 6:19,20).

De schatten zijn de erkentissen van het ware en het goede, die weggellegen in de hemel, is in de geestelijke mens, want deze is in de hemel.

Dat de schatten de erkentissen van het ware en het goede zijn, zie de nrs. 1694, 4508, 10227 en dat de innerlijke, geestelijke mens in de hemel is, in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 36 tot 50.

Bij dezelfde: ‘Waakt dan, gij weet immers niet in welke ure uw Heer zal komen; dit betekent, dat indien de heer des huizes geweten had in welke ure de dief komen zou, hij voorzeker zou gewaakt hebben en zou zijn huis niet hebben laten doorgraven’, (Mattheüs 24:42,43).

Hieronder wordt verstaan, dat indien de mens het uur van zijn dood zou weten, hij zich weliswaar zou voorbereiden, maar niet vanuit de liefde van het ware en het goede, maar vanuit de vrees voor de hel en alles wat de mens vanuit vrees doet, blijft niet bij hem, maar dat wat hij vanuit liefde doet, daarom zal hij zich bij voortduur voorbereiden, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 143, 168.

Bij Obadja: ‘Indien de dieven tot u gekomen zullen zijn, indien verstoorders ’s nachts, hoe zult gij uitgeroeid zijn; zullen zij niet stelen zoveel genoeg is’, vers 5; hier ook worden de valsheden en de boosheden dieven genoemd en er wordt stelen van hen gezegd; de valsheden zijn de dieven en de boosheden de verstoorders van de nacht.

Er wordt gezegd ’s nachts, omdat de nacht de staat is van geen liefde en geen geloof.

Bij Joël: ‘In de stad zullen zij omlopen, op de muur zullen zij lopen, in de huizen zullen zij klimmen, door de vensters zullen zij overschrijden zoals een dief’, (Joël 2:9).

Daar wordt gehandeld over de verwoesting van de Kerk door de valsheden vanuit het boze; de stad en de muur betekenen de dingen die van de leer zijn; de huizen en de vensters de dingen die van het gemoed zijn dat opneemt; het huis datgene van het gemoed dat de wil wordt genoemd, waar het goede is en de vensters datgene van het gemoed dat het verstand wordt genoemd, waar het ware is.

Dat de stad in het Woord de leer is, zie de nrs. 402, 2449, 2712, 2943, 3216, 4492, 4493; dat de muur het beschermende ware van de leer is, nr. 6419; dat het huis datgene van het gemoed

is dat de wil wordt genoemd, waar het goede is, nrs. 2231, 2233, 2559, 3128, 5023, 6690, 7353, 7910, 7929, 9150 en dat de vensters datgene van het gemoed zijn dat het verstand wordt genoemd, waar het ware is, nrs. 655, 658, 3391.

Daaruit blijkt, wat daarmee wordt aangeduid dat zij op de muur zullen lopen en in de huizen zullen klimmen en door de vensters zullen binnenschrijden zoals een dief.

Bij Hosea: ‘Ik heb Israël genezen; toen is de ongerechtigheid van Efraïm onthuld en de boze dingen van Samaria, omdat zij de leugen hebben gedaan en de dief komt en de bende verspreidt zich naar buiten’, (Hosea 7:1).

De ongerechtigheid van Efraïm betekent de valsheden van het verstand en de boosheden van Samaria de boosheden van de wil; de leugen doen, is het valse vanuit het boze denken en willen; de dief is het valse dat het ware wegneemt en verstrooit en de bende die zich verspreidt, is het boze dat het goede uitwerpt.

Dat Efraïm het verstandelijke is van zulke dingen die van de Kerk zijn, zie de nrs. 3969, 5354, 6222, 6234, 6238, 6267, 6296; dat de leugen het valse is vanuit het boze, nrs. 8908, 9248.

Dat de bende het goede is dat de boze uitwerpt en in de tegengestelde zin het boze dat het goede uitwerpt, nrs. 3934, 3935, 6404, 6405.

Deze dingen zijn aangevoerd, opdat men zal weten wat er met de dief in het Woord wordt aangeduid, namelijk het verwoestende valse, dus het valse dat het ware wegneemt en vernietigt.

Het is eerder getoond, dat na de dood alle erkennenissen van het ware en het goede vanuit het Woord, die niet het geestelijk leven hebben verkregen, worden weggenomen, te weten van degenen die niet door de erkennenissen vanuit het Woord geestelijk zijn geworden; dit zelfde is ook met verscheidene dingen in de historische gedeelten van het Woord aangeduid, wat echter niemand kan zien dan alleen hij die de geestelijke zin van het Woord weet, dit is daarmee aangeduid: dat de zonen Israëls van de Egyptenaren goud, zilver en klederen zouden lenen en zo die dingen als het ware als een dief zouden wegnemen, waarover bij Mozes: ‘Het werd bevolen dat zij van de Egyptenaren zouden lenen vaten van goud en vaten van zilver en klederen; en Jehovah gaf genade in de ogen van de Egyptenaren, zodat zij hun leenden; en aldus beroofden zij de Egyptenaren’, (Exodus 12:35,36).

Door de Egyptenaren worden degenen uitgebeeld die louter natuurlijk zijn en toch vele erkennenissen bezitten; door de zonen Israëls zij die geestelijk zijn; met de vaten van goud, van zilver en eveneens de klederen, worden de erkennenissen van het ware en het goede aangeduid, die de geestelijke mens toevoegt aan het goede, maar die de natuurlijke mens toevoegt aan het boze en zo dus vernietigen.

Iets eenders wordt daarmee aangeduid, dat de natiën aan de vervloeking werden overgegeven en tegelijk alle dingen die bij haar waren, of verbrand, of weggesleept werden, waarover in het boek (Jozua) en in de boeken van (Samuël) en van (Koningen); de natiën immers van het land Kanaän beeldden degenen uit die in het boze en het valse zijn en de zonen Israëls degenen die in het ware en het goede zijn.

Dat de erkennenissen van het ware en het goede die vanuit het Woord zijn, zullen worden weggenomen van hen die zich niet het geestelijk leven hebben verworven, wordt ook verstaan in de gelijkenissen van de Heer ten aanzien van de talenten en de mina's, die aan de dienstknechten waren gegeven om daarmee handel te drijven en winst te maken en ten aanzien van de dienstknecht die geen handel had gedreven en niets had gewonnen, waarover in de gelijkenissen het volgende: ‘Tot hem die zijn talent in de aarde had verborgen, zei de Heer: Gij slechte en luie dienstknecht, gij moest mijn geld bij de wisselaren hebben uitgezet, opdat ik, komende, dat wat het mijne is, zou hebben weergenomen met woeker; neemt dan van hem het talent weg en geeft het degene die de tien talenten heeft; want een elk die heeft, die zal gegeven worden, opdat hij overvloedig zal hebben; van hem echter die niet heeft, zal dat wat hij heeft, weggenomen worden; en werpt de onnutte dienstknecht uit in de uiterlijke duisternis’, (Mattheüs 25:14 tot 30).

Elders: ‘Hij die de ene mina had ontvangen, kwam, zeggende, zie uw mina, die ik in een zweetdoek heb weggelegd; de Heer zei: Waarom hebt gij mijn geld niet aan de bank gegeven, opdat ik, komende, die met woeker zou hebben teruggenomen; en hij zei: Neemt van hem de mina weg en geeft die aan hem die de tien mina’s heeft; Ik zeg u: Een elk die heeft, die zal gegeven worden; van hem echter die niet heeft, zal genomen worden ook wat hij heeft’, (Lukas 19:13 tot 26).

De talenten, de mina’s en het geld, betekenen de erkenningen van het ware en het goede vanuit het Woord; handel drijven, winst maken, die geven aan de wisselaren of op de bank, betekent zich het geestelijk leven en het inzicht daardoor verwerven; ze weggellegen in de aarde en in een zweetdoek, betekent alleen in het geheugen van de natuurlijke mens; van dezen wordt dus gezegd, dat van hen de dingen worden weggenomen die zij hebben, volgens hetgeen eerder in dit artikel is gezegd.

Dit vindt plaats met allen in het andere leven die zich erkenningen vanuit het Woord hebben verworven en die niet aan het leven, maar alleen aan het geheugen hebben toevertrouwd. Hij die de erkenningen vanuit het Woord slechts in het geheugen heeft, ook al waren het er duizenden en die niet aan het leven heeft toevertrouwd, blijft toch natuurlijk zoals tevoren. De erkenningen die vanuit het Woord zijn, aan het leven toevertrouwen, is daaruit denken, wanneer hij aan zichzelf is overgelaten en dus vanuit zijn geest denkt en die dingen willen en doen; dit immers is de ware dingen liefhebben, omdat het waarheden zijn en dezen zijn het die door de erkenningen vanuit het Woord geestelijk worden.

194. En gij zult niet weten op wat ure Ik over u zal komen; dat dit betekent de onwetendheid omtrent die tijd en de staat dan, staat vast uit de betekenis van het uur, namelijk de tijd waarop de mens zal sterven en eveneens zijn staat dan; en uit de betekenis van die niet weten, dus de onwetendheid.

Gezegd wordt: op wat ure Ik over u zal komen, namelijk als een dief en daaronder wordt in de letterlijke zin verstaan, dat de Heer zo zal komen, maar in de geestelijke zin wordt verstaan, dat het boze en het valse de erkenningen zal stelen die bij hen vanuit het Woord zijn; want in de letterlijke zin van het Woord wordt het aan Jehovah of de Heer toegekend dat Hij het boze doet, maar in de geestelijke zin wordt verstaan dat Hij niemand het boze doet, maar de mens dit zichzelf aandoet, zie de nrs. 2447, 5798, 6071, 6991, 6997, 7533, 7632, 7643, 7877, 7679, 7710, 7926, 8227, 8228, 8284, 8483, 8632, 9010, 9128, 9306, 10431.

Dat het uur ook de staat betekent, is omdat alle tijden in het Woord, zoals: de dag, de week, de maand, het jaar en de eeuw, de staten van het leven betekenen, dus eveneens het uur.

De oorzaak hiervan zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 162 tot 169, waar over de tijden in de hemelen wordt gehandeld; maar omdat het uur zowel de tijd als de staat betekent, kan men daarom in het Woord, waar er wordt gezegd het uur, nauwelijks weten dat er iets anders mee wordt aangeduid dan de tijd, zoals bij Mattheüs: ‘De heer des huizes huurde arbeiders in zijn wijngaard, die arbeidden van de derde, de zesde, de negende, de elfde ure en gelijk loon ontvingen’, (Mattheüs 20:1 tot 17).

Onder deze uren worden in de wereld, tijden verstaan, maar in de hemel staten van het leven, omdat er in de hemel geen uren zijn, met als oorzaak dat de tijden niet meetbaar zijn en worden onderscheiden in dagen en deze in uren, zoals in de wereld en daarom doorvatten zij daarvoor in de plaats de staten van het leven van de mensen, die sterven als: grijsaards, jongemannen, jeugdigen of knapen, die zich evangelijk het geestelijk leven hebben verworven.

Arbeiden in de wijngaard is zich dit verwerven door de erkenningen van het ware en het goede vanuit het Woord toegevoegd aan de nutten van het leven.

Met het derde, het zesde en het negende uur wordt een eendere staat van het leven aangeduid, want alle getallen in het Woord duiden aan en die getallen iets eenders.

Dat de wijngaard in het Woord de geestelijke Kerk betekent en bij de mens het geestelijk leven, zie de nrs. 9139, 3220; dat drie de volle staat betekent of het volledige tot aan het einde toe, nrs. 2788, 4495, 7715, 8347, 9825; iets eenders: zes en negen.

Elf echter betekent een nog niet volle staat, maar wel een ontvankelijke staat, zodanig als die is bij de rechtschapen knapen en kleine kinderen.

Het twaalfde uur, tot waar allen hebben gearbeid, betekent de waarheden en de goedheden in hun volheid, nrs. 577, 2089, 2129, 2130, 3272, 3858, 3913.

Dat alle getallen in het Woord aanduiden, nrs. 4495, 4670, 5265, 6175, 9488, 9659, 10217, 10253.

Dat de vermenigvuldigde getallen iets eenders betekenen als de enkelvoudige waaruit die door vermenigvuldiging ontstaan, vandaar iets eenders: drie, zes en negen, nrs. 5291, 5335, 5708, 7973.

Aangezien twaalf de waarheden en de goedheden in hun volheid betekenen, dus de staat van het licht of van het inzicht van de mens daaruit, zegt de Heer daarom: ‘Zijn er niet twaalf uren van de dag? Indien iemand in de dag wandelt, zo stoot hij zich niet’, (Johannes 11:9).

Elders ook worden met de uren de staten van het leven aangeduid, zoals in de Openbaring:

‘De vier engelen zijn ontbonden, die bereid waren tegen de ure, tegen de dag en de maand en het jaar, opdat zij het derde deel der mensen zouden doden’, (Openbaring 9:15).

Hier worden onder de vermelde tijden, de staten van het boze bij de mens verstaan, wat men zal zien in de ontvouwing van die woorden in wat volgt.

Hieruit nu blijkt, dat met gij zult niet weten op wat ure Ik over u zal komen, niet slechts wordt verstaan dat men niet de tijd van de dood kent, maar ook dan de staat van het leven die tot in het eeuwige zal blijven; want hoedanig de staat is van het afgelopen leven van de mens, tot het einde toe, zodanig blijft de mens tot in het eeuwige.

Iets eenders zegt de Heer hier en daar bij de evangelisten, bij Mattheüs: ‘Gij weet niet in welke ure uw Heer zal komen... gij, zijt bereid, omdat in welke ure gij het niet weet, de Zoon des Mensen zal komen’, (Mattheüs 24:42,44).

‘De Heer van de dienstknecht zal komen ten dage in welke hij het niet verwacht en ter ure, die hij niet kent’, ((Mattheüs 24:50).

Bij dezelfde: ‘Waakt dan, omdat gij de dag niet kent, noch de ure, in dewelke de Zoon des Mensen zal komen’, (Mattheüs 25:13).

Men moet weten, dat de mens tot in het eeuwige zodanig blijft als hij is ten aanzien van zijn gehele leven tot aan het einde en volstrekt niet zodanig als hij is in het uur van zijn dood; het dan tot inkeer komen bij de bozen maakt niets uit, maar bij de goeden bevestigt het.

195. Gij hebt namen ook in Sardis, die hun bekleedselen niet hebben bevlekt; dat dit degenen betekent die een zedelijk leven leiden vanuit geestelijke oorsprong omdat zij de erkenningen van het ware en het goede vanuit het Woord toepassen op de nutten van het leven, staat vast uit de betekenis van de naam, namelijk het hoedanige van de staat van het leven van de mens, nr. 148.

Hier betekenen dus de namen, de mensen die zodanig zijn; uit de betekenis van de Kerk in Sardis, namelijk zij die een zedelijk leven, maar niet een geestelijk leven leiden, omdat zij weinig gewicht hechten aan de erkenningen van het ware en het goede vanuit het Woord, nrs. 148, 182; hier echter worden degenen verstaan die een zedelijk leven leiden vanuit geestelijke oorsprong, want er wordt gezegd ‘die hun bekleedselen niet hebben bevlekt’; en uit de betekenis van de bekleedselen, te weten de wetenschappelijke waarheden en de erkenningen die in de natuurlijke mens zijn, waarover hierna.

Vandaar wordt met ‘zijn klederen niet bevlekkeren’, wordt aangeduid, niet als zedelijk mens leven ter wille van zichzelf en de wereld, dus alleen ter wille van het lichaam en het leven ervan, maar ter wille van de Heer en de hemel, dus ter wille van de ziel en het leven ervan.

Daaruit blijkt, dat met ‘gij hebt enkele namen ook in Sardis, die hun bekleedselen niet hebben bevlekt’, degenen worden aangeduid die zodanig zijn, dat zij een zedelijk leven leiden vanuit geestelijke oorsprong, omdat zij de erkenningen van het ware en het goede vanuit het Woord toepassen op hun leven.

Maar omdat weinigen weten, wat het is, een zedelijk leven leiden vanuit geestelijke oorsprong, zal het daarom worden gezegd.

De mens heeft een zedelijk leven vanuit geestelijke oorsprong, wanneer hij vanuit de godsdienst daarnaar leeft, dus wanneer hij denkt, als zich het boze, het onoprechte of het ongerechte voordoet, dat dit niet moet worden gedaan, omdat het tegen de Goddelijke wetten is en omdat hij zich daarvan onthoudt die dingen te doen ter wille van de Goddelijke wetten, verwerft hij zich het geestelijk leven en zijn zedelijk leven is dan daaruit.

Want door zo te denken en zo’n geloof heeft de mens gemeenschap met de engelen van de hemel en door de vergemeenschapping met de hemel wordt zijn innerlijke, geestelijke mens geopend, van wie het hogere gemoed zodanig is als de engelen van de hemel hebben en hij wordt vandaar doordrenkt van het hemelse inzicht en de hemelse wijsheid.

Daaruit kan vaststaan dat een zedelijk leven vanuit geestelijke oorsprong leiden, is vanuit de godsdienst en binnen de Kerk vanuit het Woord; want degenen die vanuit die dingen een zedelijk leven leiden, worden verheven boven hun natuurlijke mens en zo boven hun eigene en zij worden geleid door de hemel uit de Heer; vandaar is het, dat zij het geloof hebben, de vreze Gods en het geweten en eveneens de geestelijke aandoening van het ware en dit is de aandoening van de erkenningen van het ware en het goede vanuit het Woord, want deze zijn voor hen de Goddelijke wetten volgens welke zij leven.

Zodanig geestelijk leven, leven velen vanuit de natiën; zij denken immers dat zij het boze niet moeten doen, omdat het tegen hun godsdienst is; vandaar is het, dat zovelen vanuit die levenswijze worden gezaligd.

Omgekeerd echter is een zedelijk leven niet vanuit de godsdienst leiden, maar slechts vanuit de vrees van roem, eer en gewin, een zedelijk leven leiden niet vanuit geestelijke oorsprong, maar vanuit natuurlijke oorsprong; vandaar hebben zij geen vergemeenschapping met de hemel en omdat zij onoprecht en ongerecht ten aanzien van de naaste denken, hoewel zij anders spreken en handelen, wordt daarom voor hen de innerlijke geestelijke mens gesloten en slechts de innerlijke natuurlijke mens geopend en wanneer deze geopend is, zijn zij in het licht van de wereld, maar niet in het licht van de hemel en daarom achten zulke personen in zich de Goddelijke en de hemelse dingen gering en sommigen ontkennen die en van de natuur en de wereld geloven zij dat die alles zijn.

Hieruit nu kan vaststaan, wat een zedelijk leven is vanuit geestelijke oorsprong en wat dit is vanuit natuurlijke oorsprong; maar men kan deze dingen in een duidelijker licht zien uiteengezet in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 528 tot 535.

Van hen die een zedelijk leven alleen vanuit een natuurlijke oorsprong leiden, wordt gezegd dat zij hun bekleedselen bevleken, want onder de bekleedselen wordt datgene verstaan wat buiten de mens zelf is en hem bekleedt, dus zijn natuurlijke mens met de dingen die daar zijn, namelijk de wetenschappen en de erkenningen; wanneer deze vanuit het Woord zijn, worden zij daardoor bevlekt dat men ze aanleert en houdt alleen ter wille van de roem om voor ontwikkeld en geleerd te gelden, of om daardoor eerbewijzen te halen en rijkdom te verwerven en buiten die doeleinden bekommert men zich niet daarom.

Zo worden de erkenningen vanuit het Woord bezoedeld en bevuild door de liefden van zich en van de wereld, want die wonen samen met de boosheden en valsheden die vanuit die liefden als vanuit de bronnen ervan opwellen.

Er is eerder gezegd, dat de mens geestelijk wordt door de erkenningen van het ware en het goede vanuit het Woord, toegepast op de nutten van het leven; maar nu zal worden gezegd, waarom de mens geestelijk wordt daardoor vanuit het Woord en niet door andere.

Alle dingen die in het Woord zijn, zijn Goddelijk en zij zijn daardoor Goddelijk omdat zij in zich een geestelijke zin hebben en door die zin gemeenschap hebben met de hemel en met de engelen daar; daarom heeft de mens, wanneer hij erkennenissen heeft vanuit het Woord en die op het leven toepast, dan daardoor gemeenschap met de hemel en door die vergemeenschapping wordt hij geestelijk; want de mens wordt geestelijk daardoor dat hij in eendere waarheden is als de engelen van de hemel of in overeenstemmende waarheden. Er wordt gezegd in overeenstemmende, omdat alle en de afzonderlijke dingen die in de zin van de letter van het Woord, overeenstemmingen zijn; die stemmen immers overeen met de waarheden die bij de engelen zijn; de erkennenissen echter die vanuit andere boeken zijn, die de leerstellingen van de Kerk bieden en met verschillende dingen bevestigen, maken geen vergemeenschapping met de hemel, tenzij door de erkennenissen daar vanuit het Woord. Deze erkennenissen vergemeenschen, indien zij waarlijk worden verstaan en niet slechts worden toegepast op het geloof-alleen, maar op het leven.

Dat dit zo is, kan eenieder hieruit weten dat het Woord in zich Goddelijk is en dat wat in zich Goddelijk is, kan Goddelijk bij de mens worden, indien hij het toepast op het leven.

Onder Goddelijk worden bij de mens, wordt verstaan dat de Heer verblijf kan hebben bij hem, (Johannes 14:23), dus wonen bij hem in het Zijne.

Dat de Heer in het Zijne bij de mens en de engel woont en niet in het eigene van hen, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nr. 12; en de Heer woont in het Zijne, wanneer Hij woont in de dingen bij de mens die vanuit het Woord zijn, want de Heer is het Woord, (Johannes 1:1,2,14); en de woorden die Hij sprak, dat wil zeggen, die in het Woord zijn, zijn geest en zijn leven, (Johannes 6:63,68; 12:50).

Dat de bekleedselen de dingen betekenen die in de natuurlijke mens zijn, dus de wetenschappelijke dingen, waar of vals, of de erkennenissen, is vanuit de geestelijke wereld; daar immers verschijnen allen, hoevelen het er ook zijn, bekleed volgens hun zedelijk leven en daarom verschijnen zij die een zedelijk leven vanuit geestelijke oorsprong hebben geleefd, gekleed in glanzende witte klederen, zoals van fijn lijnwaad; degenen echter die een zedelijk leven alleen vanuit een natuurlijke oorsprong hebben geleid, verschijnen bekleed volgens de hoedanigheid ervan.

Zij die dit hebben bezoedeld met boosheden en valsheden, verschijnen in klederen die donker, minderwaardig, verscheurd en lelijk van aanblik zijn.

Over de klederen van hen zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 177 tot 182.

Vandaar nu is het, dat de bekleedselen in het Woord de waarheden vanuit het goede betekenen en in de tegengestelde zin de valsheden vanuit het boze en beide in de natuurlijke mens, in wie de waarheden en de valsheden de wetenschappelijke dingen en de erkennenissen worden genoemd.

Dat de bekleedselen in het Woord het ware of het valse betekenen, kan klaarblijkend vaststaan uit deze volgende plaatsen; bij Jesaja: ‘Waak op, waak op, trek uw sterkte aan, o Zion, trek de klederen van uw sieraad aan, o Jeruzalem, aangezien in u niet meer zal komen de met de voorhuid behepte en de onreine’, (Jesaja 52:1).

Zion in het Woord betekent het hemelse rijk van de Heer, dus eveneens de hemelse Kerk, en Jeruzalem het geestelijk rijk en de geestelijke Kerk.

Wat het hemels rijk en het geestelijk rijk is, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 20 tot 28.

De klederen van het sieraad dat Jeruzalem zal aantrekken, zijn de Goddelijke waarheden; de met de voorhuid behepte en de onreine, die niet tot die Kerken zullen komen, zijn zij die in de boze en de valse dingen zijn.

Bij Ezechiël: ‘Jeruzalem, Ik bekleedde u met stiksel; Ik schoeide u met dassenvel, Ik gordde u aan met fijn lijnwaad en Ik versierde u met sieraad en Ik gaf armringen op uw handen en een keten op uw keel en een hanger op uw neus en oorkringen op uw oren, ja zelfs een kroon des sieraads op uw hoofd; zo waart gij aangedaan met goud en zilver en uw klederen waren fijn

lijnwaad, zijde en stiksel; waarvandaan gij zeer schoon werd en voorspoedig waart tot aan het koninkrijk toe.

Maar gij hebt van uw klederen genomen en gij hebt u geplekte hoogten gemaakt, opdat gij zoudt hoereren op dezelve en gij hebt ook de klederen van uw stiksel genomen en gij hebt de mansbeelden bedekt, met welke gij hebt gehoereerd', (Ezechiël 16:10 tot 14,16-18).

Hier wordt de Kerk beschreven zodanig als zij was toen zij voor het eerst door de Heer was geïnstalleerd; de klederen die worden genoemd, zijn de ware dingen vanuit het goede; het stiksel is het wetenschappelijk ware; het fijn lijnwaad en de zijde zijn de waarheden vanuit hemelse oorsprong; de armringen, de keten, de hanger, de oorringen en de kroon zijn de onderscheidingsteken waarmee de geestelijke dingen van verschillend geslacht worden aangeduid.

Het goud en het zilver waarmee zij was bekleed, zijn het goede van de liefde en het ware ervan; daarop wordt dezelfde Kerk beschreven wanneer zij verdraaid is, daarmee dat zij van de klederen heeft genomen en zich geplekte hoogten heeft gemaakt, waarmee de vervalste waarheden worden aangeduid en daarmee dat zij de klederen van het stiksel heeft genomen en de mansbeelden heeft bedekt, wordt aangeduid dat zij de waarheden van de letterlijke zin van het Woord hebben aangewend om de valsheden tot aan de schijn toe te bevestigen.

Daarmee en met onder die hoereren, betekent vanuit de valsheden de leer en de eredienst maken; dat dit hoereren is, zie de nrs. 141, 161.

Dat Jeruzalem de Kerk is waar de ware leer is, zie de nrs. 402, 3654, 9166; dat het stiksel het wetenschappelijke is, nr. 9688; dat het fijn lijnwaad het ware vanuit hemelse oorsprong is, nrs. 5319, 9469; dat de armringen de goedheden en de waarheden van de Kerk zijn, nrs. 3103, 3105; dat de keten het uitbeeldende is voor de verbinding van de innerlijke en de uiterlijke dingen, nr. 5320.

Dat de hangers en de oorringen de uitbeeldingen zijn voor de doorvatting en de gehoorzaamheid, nr. 4551.

Dat de kroon de wijsheid is, nr. 126; dat het goud het goede van de liefde is, nrs. 1551, 1552, 5658, 6914, 6917, 9510, 9874, 9881; dat het zilver het ware vanuit dat goede is, nrs. 1551, 1552, 2954, 5658.

Dat de geplekte hoogten de vervalste waarheden zijn, nrs. 796, 4005; dat een man of het manlijke het ware is, nrs. 749, 2046, 4005, 7838; vandaar zijn de mansbeelden de schijnbaarheden van het ware.

Bij dezelfde: 'Fijn linnen in stiksel vanuit Egypte was uw uitbreidsel; hemelsblauw en purper vanuit de eilanden van Elisa was uw deksel; Syrië was uw handelaarster door purper en stiksel en fijn lijnwaad, met chrysopraas; Dedan was uw handelaarster met klederen der vrijheid voor de wagen; Assur en Kilmad met pakken van hemelsblauw en stiksels en met schatten van kostbare klederen', (Ezechiël 27:7,16,20,23,24).

Daar wordt gehandeld over Tyrus en de koopwaren ervan; en met Tyrus worden de erkenningen van het ware en het goede aangeduid en met handel drijven en zaken doen wordt aangeduid zich die erkenningen verwerven en die vergemeenschappen; met het purper en het hemelsblauw wordt de hemelse liefde van het goede en het ware aangeduid; met Egypte wordt het wetenschappelijke van de natuurlijke mens aangeduid; iets eenders met het stiksel daarvandaan; met Syrië wordt aangeduid de Kerk ten aanzien van de erkenningen van het ware en het goede; met Assur het redelijke van die Kerk, met Dedan degenen die in de erkenningen van de hemelse dingen zijn.

Daaruit kan vaststaan, dat onder de koopwaren van Tyrus, waarover in dat gehele hoofdstuk wordt gehandeld, niet de een of andere koopwaar wordt verstaan, maar dat onder alle en de afzonderlijke dingen worden verstaan de geestelijke dingen die moeten worden verworven, waarvan men zich moet doordrenken en die vergemeenschap moeten worden.

Dat Tyrus de erkenntissen van het ware en het goede betekent, zie nr. 1201; dat Egypte het wetenschappelijke van de natuurlijke mens is, nrs. 1164, 1165, 1186, 1462, 5700, 5702, 6015, 6651, 6679, 6682, 6683, 6692, 7269, 9340, 9391.

Dat Syrië de Kerk is ten aanzien van de erkenntissen van het goede en het ware, nrs. 1232, 1234, 3664, 3680, 4112.

Dat Dedan degenen betekent die in de erkenntissen van de hemelse dingen zijn, nrs. 3240, 3241; dat Assur het redelijke daaruit is, nrs. 119, 1186.

Dat het purper de hemelse liefde van het goede is, nr. 9467; dat het hemelsblauw de hemelse liefde van het ware is, nrs. 9466, 9687, 9833; eender de chrysopraas, nr. 9868.

Wat het fijn lijnwaad en het stiksel betekenen, zie hiervoor.

Bij David: ‘Gans heerlijk is de dochter des konings van binnen en uit vlechtsels van goud haar kleed; in stiksels zal zij tot de koning worden geleid’, (Psalm 45:14,15).

Met de dochter van de koning wordt aangeduid de geestelijke aandoening van het ware en vandaar de Kerk uit hen die in die aandoening zijn; de koning betekent de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware; het kleed uit vlechtsels van goud, het inzicht en de wijsheid vanuit dat ware; het stiksel waarin zij tot de koning zal worden geleid, zijn de erkenntissen van het ware.

Dat de dochter de aandoening van het ware en vandaar de Kerk betekent, zie de nrs. 2362, 2623, 3373, 3963, 4257, 6729, 6775, 6779, 8649, 9055, 9807; dat de koning de Heer is ten aanzien van het Goddelijk Ware, nr. 31.

In het tweede boek van Samuël: ‘De dochters van Israël, weent over Saul, die u heeft gekleed in het dubbelgedoopte met verrukkelijke dingen en die op uw kleed heeft gelegd een sieraad van goud’, (2 Samuël 1:24).; deze dingen staan in de weeklacht van David over Saul, waarboven hij schreef: Om de zonen van Juda de boog te leren, vers 18.

Met de boog wordt aangeduid het ware dat strijdt tegen het valse, nrs. 2686, 2709; met Saul daar als koning wordt dat ware aangeduid; met de zonen van Juda worden degenen aangeduid die in de ware dingen vanuit het goede zijn; de dochters van Israël kleden in het dubbelgedoopte en met een sieraad van goud leggen op het kleed, is het inzicht en de wijsheid toedelen aan hen die in de geestelijke aandoening van het ware zijn.

Bij Mattheüs: ‘Als de koning ingegaan was om de aanzittenden te zien, zag hij daar een mens niet gekleed met een bruiloftskleed en hij zei tot hem: Vriend, hoe zijt gij hier ingekomen, geen bruiloftskleed hebbende; deze verstomde.

Toen zei de koning: Bindt zijn voeten en handen en werpt hem uit in de buitenste duisternis’, (Mattheüs 22:11-13).

Het bruiloftskleed betekent het inzicht van de geestelijke mens, dat is vanuit de erkenntissen van het ware en het goede; maar niet gekleed zijn met een bruiloftskleed betekent de huichelaar, die door een zedelijk leven het geestelijk leven voorgoochelt, terwijl hij toch louter natuurlijk is.

De voeten en de handen binden, betekent de beroving van de erkenntissen vanuit het Woord, waardoor hij de geestelijke mens had voorgoocheld; uitgeworpen worden in de buitenste duisternis, betekent onder hen die in de valsheden vanuit het boze zijn; de buitenste duisternis is de valsheden vanuit het boze.

Bij Zefanja: Ik zal bezoeking doen over de vorsten en over de zonen van de koning en over allen die bekleed zijn met de bekleedselen van de vreemdeling’, (Zefanja 1:8).

De vorsten en de zonen van de koning betekenen degenen die in waarheden zijn en in de tegenstelde zin, zoals hier, degenen die in valsheden zijn; dezen worden genoemd ‘bekleed met het bekleedsel van de vreemdeling’, omdat het bekleedsel het valse betekent en de vreemdeling hen die buiten de Kerk zijn en de waarheden van de Kerk niet erkennen.

Bij Mattheüs: ‘Wacht u voor de pseudoprofeten, die tot u komen in de bekleedselen van schapen; van binnen zijn zij grijpende wolven’, (Mattheüs 7:15).

De pseudoprofeten in de bekleedselen van schapen, die van binnen grijpende wolven zijn, zijn degenen die de valsheden leren alsof het waarheden waren en een zedelijk leven naar de schijn leiden, maar bij zichzelf, als zij vanuit hun geest denken, niets anders denken dan over zichzelf en over de wereld en ernaar hijgen om allen van de waarheden te beroven.

Bij Johannes: ‘Jezus zei tot Petrus: Toen gij jong waart, gorddet gij uzelf en wandeldet waarheen gij wilde; wanneer gij echter oud geworden zult zijn, zo zult gij uw handen uitstrekken en een ander zal u gorden en u leiden waarheen gij niet wilt’, (Johannes 21:18).

Wat deze dingen in de geestelijke zin betekenen, zie eerder in nr. 9, namelijk dat onder Petrus het geloof van de Kerk wordt verstaan; onder hem toen hij jonger was, toen hij zichzelf gordde en wandelde waarheen hij wilde, het geloof van de Kerk in het begin, wanneer zij in het goede van de naastenliefde zijn, namelijk dat zij dan vanuit de geestelijke mens over de waarheden van de Kerk denken en daarvanuit denken is vanuit hun geest denken, dus vanuit de geestelijke aandoening van het ware denken, wat is vanuit het vrije denken.

Daaronder echter dat hij, wanneer hij oud geworden zal zijn, de handen zal uitstrekken en een ander hem zal gorden, wordt het geloof van de Kerk aan haar einde verstaan, wanneer het geloof er zal zijn zonder de naastenliefde, namelijk dat zij dan niets over de waarheden van de Kerk zullen denken vanuit zich, maar vanuit anderen, dus alleen vanuit de leer en niet vanuit het Woord, wat naar verhouding het slaafse is, want geloven wat een ander zegt, is het slaafse, maar geloven wat men zelf denkt vanuit het Woord is het vrije, volgens de woorden van de Heer: ‘Indien gij in Mijn Woord gebleven zult zijn, zijt gij waarlijk Mijn discipelen en gij zult de waarheid kennen en de waarheid zal u vrij maken’, (Johannes 8:31,32).

Bij Lukas: ‘Niemand zet een lap van een nieuw bekleedsel op een oud bekleedsel, anders scheurt dat nieuwe het oude en met het oude komt de lap van het nieuwe niet overeen.

En niemand doet nieuwe wijn in oude lederzakken; anders zal de nieuwe wijn de lederzakken doen barsten en de wijn zal uitgestort worden en de lederzakken zullen verderven’, (Lukas 5:36-38; Mattheüs 9:16,17; Markus 2:21,22).

Omdat het bekleedsel het ware betekent, vergelijkt daarom de Heer de waarheden van de vorige Kerk, die een Kerk was voor uitbeeldingen van geestelijke dingen, met een lap van oud bekleedsel en de waarheden van de nieuwe Kerk, die de geestelijke waarheden zelf waren, met een lap van nieuw bekleedsel.

Eender heeft Hij die vergeleken met wijnzakken, omdat eveneens met de wijn het ware wordt aangeduid en de lederzakken zijn de erkenningen die dat bevatten.

Dat wijn in het Woord het Ware betekent, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 219.

Hieruit nu kan vaststaan, wat er met de klederen in het Woord elders wordt aangeduid, want zij worden daar meermalen genoemd, zoals in de volgende plaatsen in de Openbaring: ‘Op de tronen vierentwintig ouderen zittende, bekleed met witte bekleedselen’, (Openbaring 4:4).

Elders: De legers van Hem Die op het witte paard zat, volgden Hem, bekleed met fijn lijnwaad’, (Openbaring 19:14).

Elders: ‘Zij die voor de troon in de aanblik van het Lam stonden, waren bekleed met witte lange klederen’, (Openbaring 7:9).

Elders: ‘De zeven engelen vanuit de tempel waren bekleed met linnen, rein en blinkend’, (Openbaring 15:6).

Elders: ‘Aan de afzonderlijken die onder het altaar waren, werden gegeven witte lange klederen’, (Openbaring 6:11).

Elders: ‘Koop goud en witte bekleedselen’, (Openbaring 3:18).

Bij Ezechiël: ‘Hij geve de hongerige zijn brood en hij bedekke de naakte met een kleed’, (Ezechiël 18:16).

De hongerige brood geven, betekent in de geestelijke zin vanuit het goede van de naastenliefde diegenen onderrichten die de waarheden verlangen; de naakte met een kleed bedekken, betekent eender hen die niet in de waarheden zijn.

Bij dezelfde: ‘De vijanden zullen u de klederen uittrekken en zij zullen de vaten van uw sieraad wegnemen’, (Ezechiël 23:26).

Bij Zacharia: ‘Jozua was bekleed met bezoedelde klederen en zo stond hij voor de engel, die zei tot de voor hem staanden: Verwijdert de bezoedelde klederen van over hem; en hij zei tot hem: Ik heb uw ongerechtigheid van over u doen voorbijgaan, door u te bekleden met wisselklederen’, (Zacharia 3:3-5).

In de Klaagliederen: ‘Zij zwierven als blinden in de straten, zij zijn bezoedeld met bloed, de dingen die zij niet kunnen, raken zij met hun bekleedselen aan’, (Klaagliederen 4:14).

Uit de betekenis van de klederen kan men weten wat er wordt verstaan onder verscheidene inzettingen bij de zonen Israëls, zoals ‘dat zij geen gemengde klederen zouden aandoen’, (Leviticus 19:19; Deuteronomium 22:11).

Dat de sieraden van een man niet zouden zijn op een vrouw, noch een man zou worden bekleed met de klederen van een vrouw’, (Deuteronomium 22:5).

‘Dat de klederen zouden worden gewassen, opdat zij gezuiverd en zo geheiligd zouden worden’, (Exodus 19:14; Leviticus 11:25,28,40; 14:8,9; Numeri 19:11).

Elders ‘dat zij in de rouw om de overtreding tegen de Goddelijke waarheden, de klederen zouden uittrekken en een zak aantrekken’, (Jesaja 15:3; 22:12; 37:1,2; Jeremia 4:8; 6:26; 48:37; 49:3; Klaagliederen 2:10; Ezechiël 27:31; Amos 8:10; Jona 3:5,6,8) en ‘dat zij de klederen zouden scheuren’, (Jesaja 37:1).

Verder wat het betekent ‘dat de discipelen hun bekleedselen legden op de ezelin en het veulen, toen de Heer naar Jeruzalem ging en dat het volk toen zijn bekleedselen uitspreidde op de weg’, (Mattheüs 21:7-9; Markus 11:7,8; Lukas 119:35,36) en zie eerder nr. 31.

Dat de klederen de waarheden betekenen, is vanwege de oorsprong dat het licht van de hemel het Goddelijk Ware voortgaande is uit de Heer als Zon daar en dat alle dingen die in de hemelen ontstaan, vanuit het Licht daar ontstaan, eender ook de klederen waarmee de engelen bekleed verschijnen; vandaar is het ‘dat de engelen zittende aan het graf van de Heer een gewaad hadden wit als sneeuw’, (Mattheüs 28:3) en ‘dat hun klederen blinkend waren’, (Lukas 24:4).

Dat de klederen waarmee de engelen bekleed verschijnen, overeenstemmen met hun inzicht en dat zij dat inzicht hebben volgens de opneming van het Goddelijk Ware uit de Heer, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 177 tot 182 en dat het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer het Licht in de hemel is, nrs. 126 tot 135.

Daaruit kan vaststaan, wat er wordt aangeduid met de klederen waar over de Heer wordt gehandeld, namelijk het Goddelijk Ware dat voortgaat uit Hem en omdat het Goddelijk Ware wordt aangeduid, wordt ook het Woord aangeduid, want het Woord is het Goddelijk Ware uit de Heer op aarde en in de hemelen.

Dit is uitgebeeld door de klederen van de Heer toen Hij van gedaante was veranderd voor Petrus, Jakobus en Johannes, waarover het volgende bij de evangelisten: ‘Toen Jezus van gedaante was veranderd, blonk Zijn aangezicht zoals de Zon en Zijn bekleedselen werden wit zoals het Licht’, (Mattheüs 17:2) en ‘flitsend wit’, (Lukas 9:29); en ‘blinkend wit zoals sneeuw, hoedanige geen voller op aarde wit kan maken’, (Markus 9:3).

Iets eenders leest men over de Oude der dagen, bij Daniël: ‘De Oude der dagen zat en Zijn kleed was wit zoals sneeuw’, (Daniël 7:9); de Oude der dagen is de Heer uit het eeuwige.

Omdat het Licht is het Goddelijk Ware en dit wordt aangeduid met de klederen wanneer over de Heer wordt gehandeld, wordt daarom bij David gezegd: ‘Jehovah bedekt Zich met het Licht zoals met een kleed’, (Psalm 104:2).

Hieruit kan nu vaststaan, wat er met de klederen van de Heer elders in het Woord wordt aangeduid, zoals bij David: ‘Hij heeft al Uw klederen gezalfd met mirre, aloë en kassie’, (Psalm 45:8,9), daar wordt over de Heer gehandeld.

Bij Mozes: ‘Hij zal Zijn kleed wassen in de wijn en in het bloed der druiven zijn mantel’, (Genesis 49:11), ook deze dingen worden gezegd met betrekking tot de Heer; de wijn en het bloed der druiven betekenen het Goddelijk Ware.

Omdat de klederen van de Heer het Goddelijk Ware betekenden, werden daarom ook ‘zij die de franje van zijn bekleedsel aanraakten, genezen’, (Mattheüs 9:20,21; Markus 5:27,28,30; 6:56; Lukas 8:44).

Bij Jesaja: ‘Wie is Deze Die vanuit Edom komt, de klederen besprenkeld vanuit Bozra; Deze, eerwaardig in Zijn gewaad: Waarom zijt Gij rood aan Uw kleed en zijn Uw klederen zoals van een die in de wijnpers treedt; hun overwinning is gesprengd op Mijn klederen en al Mijn bekleedsel heb Ik bezoedeld’, (Jesaja 63:1-3).

Deze dingen gaan eveneens over de Heer; met de klederen hier wordt het Woord aangeduid, dat zoals gezegd, het Goddelijk Ware is uit de Heer, op aarde en in de hemelen; het geweld dat het Goddelijk Ware of het Woord is aangedaan door hen die toen van de Kerk waren, wordt daarmee beschreven dat Hij rood was aan Zijn kleed, zoals van een die in de wijnpers treedt en dat de overwinning is gesprengd op de klederen en dat Hij al Zijn bekleedsel heeft bezoedeld.

In de Openbaring: ‘Hij Die op het witte paard zat, was omkleed met een bekleedsel geverfd in bloed en Zijn Naam wordt het Woord Gods genoemd’, (Openbaring 19:13).

Hier wordt klaarblijkend gezegd, dat Hij Die op het witte paard zat, het Woord Gods wordt genoemd; dat het de Heer is, is duidelijk, want terstond daarop wordt van Hem gezegd: ‘Hij heeft op Zijn bekleedsel en op de dij geschreven de Naam: Koning der koningen en Heer der heren’, (Openbaring 19:16).

Het is dus het Woord in de letterlijke zin dat wordt aangeduid, met het bekleedsel geverfd met bloed, aangezien hieraan geweld is aangedaan, niet echter aan het Woord in de geestelijke zin, hieraan kon geen geweld worden aangedaan, omdat zij daarover niets wisten.

Dat aan het Woord in de zin van de letter geweld is aangedaan, maar niet aan het Woord in de geestelijke zin, wordt ook aangeduid met de klederen van de Heer die door de soldaten werden verdeeld, maar niet de rok, waarover het volgende bij Johannes: ‘De soldaten namen Zijn bekleedselen en zij maakten vier delen, voor iedere soldaat een deel en de rok; de rok echter was zonder naad, van boven af geheel geweven; zij dan zeiden onder elkaar: Laat ons die niet verdelen, maar laat ons daarover loten van wie die zijn zal.

De soldaten dan hebben deze dingen gedaan’, (Johannes 19:23,24).

Bij David: ‘Zij hebben Mijn klederen verdeeld en over Mijn bekleedsel hebben zij het lot geworpen’, (Psalm 22:19).

Met de klederen van de Heer die zij verdeeld hebben, wordt de letterlijke zin van het Woord aangeduid, met de rok het Woord in de geestelijke zin; met de soldaten worden degenen aangeduid die van de Kerk zijn, die voor het Goddelijk Ware moesten vechten; daarom wordt er gezegd: De soldaten dan hebben deze dingen gedaan; dat de rok het Goddelijk Ware of het Woord in de geestelijke zin betekent, zie de nrs. 9826, 9942.

Dat de soldaten degenen betekenen die van de Kerk zijn en voor het Goddelijk Ware moesten vechten, zie nr. 64, waar deze dingen vollediger worden ontvouwd.

Men moet weten dat de afzonderlijke dingen die over het lijden van de Heer worden vermeld bij de evangelisten, behelzen en aanduiden hoe de Kerk toen, zoals die bij de Joden was, het Goddelijk Ware, dus het Woord, had bejegend, want dit was bij hen het Goddelijk Ware en de Heer was het Woord, omdat Hij het Goddelijk Ware was, (Johannes 1:1,2,14); maar wat de afzonderlijke dingen behelzen en aanduiden, kan men niet weten dan alleen vanuit de innerlijke zin.

Nu wordt alleen vermeld wat de klederen van de Heer betekenden, omdat hier over de betekenis van de klederen wordt gehandeld, namelijk dat die waarheden betekenen en waar het de Heer betreft, het Goddelijk Ware.

Eendere dingen als de klederen van de Heer betekenen, hebben ook de klederen van Aharon en van diens zonen betekend, aangezien Aharon met diens zonen de Heer hebben uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk Goede en hun klederen Hem ten aanzien van het Goddelijk Ware.

Maar deze dingen zie men ontvouwd en getoond in ‘Hemelse Verborgenheden’; zoals dat Aharon de Heer heeft uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk Goede, nrs. 9806, 9946, 10017; wat de afzonderlijke klederen van hen, namelijk de borstlap, de efod, de mantel, de geblokte rok, de tulband, de bandelier, nrs. 9814, 9823 tot 9828 en de volgende nummers.

196. En zij zullen met Mij wandelen in witte, omdat zij het waardig zijn; dat dit hun geestelijk leven betekent, dat zij hebben door de erkenningen van het ware en het goede vanuit het Woord, staat van vast uit de betekenis wandelen, namelijk leven, waarover nr. 97.

Uit de betekenis van in witte, te weten in de ware dingen, want het witte en het blanke in het Woord wordt gezegd van de waarheden, waarover hierna; daarom wordt met wandelen met Mij in witte, het geestelijk leven aangeduid, want het geestelijk leven is het leven van het ware, dat wil zeggen, het leven volgens de waarheden of volgens de geboden van de Heer in het Woord; en uit de betekenis van, omdat zij het waardig zijn, namelijk omdat zij het geestelijk leven hebben uit de Heer.

Voor zoveel als iemand uit de Heer ontvangt, voor zoveel is hij waardig; maar voor zoveel hij ontvangt vanuit zichzelf of het eigene, voor zoveel is hij niet waardig.

Niets anders bij de mens maakt het geestelijk leven dan de erkenningen van het ware en het goede vanuit het Woord, toegepast op het leven en zij worden dan toegepast op het leven, wanneer de mens die voor de wetten van zijn leven houdt; zo immers schouwt hij de Heer in de afzonderlijke dingen en is de Heer aanwezig bij hen en geeft inzicht en wijsheid en de aandoening en de verkwikking ervan, want de Heer is in Zijn ware bij de mens.

Elk ware immers gaat voort uit de Heer en dat wat uit de Heer voortgaat, is van Hem, dermate dat het Hijzelf is en daarom zegt de Heer: ‘Ik ben de Waarheid en het Leven’, (Johannes 14:6).

‘Wie de waarheid doet, komt tot het Licht, opdat zijn werken worden geopenbaard, omdat zij in God gedaan zijn’, (Johannes 3:21).

‘Het Woord was bij God en God was het Woord; en in Hetzelve was het Leven en het Leven was het Licht der mensen; Hetzelve was het ware Licht, dat elk mens verlicht en het Woord is vlees geworden’, (Johannes 1:1,2,4,9,14).

De Heer wordt het Woord genoemd, omdat het Woord het Goddelijk Ware betekent en eveneens wordt Hij het Licht genoemd, omdat het Goddelijk Ware het Licht in de hemelen is en eveneens wordt Hij het Leven genoemd, omdat alles wat leeft, vanuit dat Licht leeft; vandaar ook is het dat de engelen het inzicht en de wijsheid hebben, waarin hun leven bestaat. Degene die het leven ergens anders vandaan afleidt dan vanuit het Goddelijke dat voortgaat uit de Heer, dat in de hemel het Goddelijk Ware wordt genoemd en daar als het Licht verschijnt, dwaalt zeer.

Daaruit kan vaststaan, hoe het moet worden verstaan dat God het Woord was en dat in Hetzelve het Leven was en het Licht der mensen was.

Dat het witte in het Woord wordt gezegd van de ware dingen, is omdat het Goddelijk Ware het Licht van de hemel is, zoals nu is gezegd en vanuit het Licht van de hemel is het witte en het blanke; vandaar is het, dat toen de Heer van gedaante was veranderd voor Petrus, Jakobus en Johannes, ‘Zijn aangezicht verscheen zoals de Zon en Zijn bekleedsel als het Licht’, (Mattheüs 17:2) en ‘als wit flitsende’, (Lukas 9:29) en ‘blinkend als sneeuw, hoedanig geen voller op aarde kan wit maken’, (Markus 9:3).

Dat de engelen aan het graf van de Heer een bekleedsel hadden wit zoals sneeuw’, (Mattheüs 28:3) ‘en blinkend’, (Lukas 24:4).

Dat ‘aan Johannes verschenen zeven engelen vanuit de tempel, bekleed met rein en blinkend linnen’, (Openbaring 15:6).

Dat ‘zij die staande waren voor de troon van het Lam, bekleed waren met witte lange klederen’, (Openbaring 6:11; 7:9,13,14; 19:8).

‘Dat de legers van Hem Die op het witte paard zat, Hem volgden op witte paarden, bekleed waren met wit en rein fijn lijnwaad’, (Openbaring 19:14).

Vandaar is het ‘dat Aharon klederen van linnen had en dat hij die zou aantrekken wanneer hij binnen de voorhang tot het verzoendeksel zou gaan’, (Leviticus 16:1-5,32).

Het linnen betekent ook vanwege de witheid het ware, nrs. 7601, 9959.

Aangezien het witte het ware betekent en het de ware dingen zijn die de valsheden en de boosheden bij de mens tonen en hem zo zuiveren, wordt er daarom bij David gezegd: ‘Zie, de waarheid verlangt Gij in de nieren en in het verborgene maakt Gij mij de wijsheid bekend. Gij zult mij zuiveren met hysop, opdat ik rein zal worden en Gij zult mij wassen en ik zal witter worden dan de sneeuw’, (Psalm 51:8,9).

Omdat de Nazireeërs de Heer uitbeeldden ten aanzien van het Goddelijk Ware in laatsten, dat op aarde de letterlijke zin van het Woord is en dit bij de Joden was vervalst en verdraaid, wordt er daarom van hen gezegd in Klaagliederen: ‘De Nazireeërs waren witter dan sneeuw, zij waren blanker dan de melk; de beenderen waren roder dan de paarlen, saffier was hun polijsting; maar hun vorm is verduisterd, zodat zij niet worden gekend op de straten’, (Klaagliederen 4:7,8).

Dat de Nazireeërs de Heer hebben uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk Ware, zie nr. 6437; dat de kruin van de Nazireeër het Goddelijk Ware in laatsten is, of het Woord in de letterlijke zin, nrs. 6437, 9407.

Dat het hoofdhaar, dat het nazireeërschap was en de kruin van de Nazireeër werd genoemd, het Goddelijk Ware in laatsten is, nrs. 3301, 5247, 10044.

Dat het Goddelijk Ware in laatsten is dat sterkte en macht heeft, nr. 9836; dat vandaar de sterkte van Simson in de hoofdharen lag, nr. 3301.

Daaruit blijkt, wat daarmee wordt aangeduid dat de Nazireeërs witter waren dan de sneeuw en blanker dan de melk en dat de polijsting van hun beenderen saffier was, maar dat hun vorm is verduisterd, zodat zij niet worden gekend op de straten.

De witheid immers en de blankheid betekenen het Goddelijk Ware in zijn licht, zoals eerder is gezegd; en de beenderen stemmen overeen met de laatste dingen in de hemel, omdat zij de laatste dingen bij de mens zijn, zij zijn immers de stutten van het gehele lichaam.

Want alle dingen van de mens stemmen overeen; zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 87 tot 102; daarom betekenen de beenderen de laatste in de geestelijke wereld en die ook de laatste van het Goddelijk Ware of van het Woord zijn, nrs. 5560 tot 5564, 8005.

Dat de saffier het doorschijnende vanuit de waarheden is, nr. 9407; niet gekend worden op de straten, betekent dat het Goddelijk Ware niet langer verschijnt; de straten immers betekenen waar de waarheden van de leer zijn, nr. 2336.

197. Die overwint; dat dit betekent die volhardt tot aan de dood, staat vast uit de betekenis van overwinnen, namelijk volharden in de geestelijke aandoening van het ware tot aan het einde van het leven, nr. 128.

198. Die zal bekleed worden met witte bekleedselen; dat dit betekent het inzicht en de wijsheid volgens de waarheden en de opneming ervan, staat vast uit wat eerder in de nrs. 195, 196 is gezegd, waar het is getoond dat de witte bekleedselen de Goddelijke waarheden zijn; dat hiermee bekleed worden betekent het inzicht en de wijsheid volgens de waarheden en de opneming ervan, is omdat alle inzicht en wijsheid is vanuit de Goddelijke ware dingen, volgens de doorvatting ervan en de opneming in het leven.

De waarheden zien en zien hoedanig zij zijn, is van de doorvatting en ernaar leven is van de opneming, volgens die beide is het inzicht en de wijsheid.

Het inzicht en de wijsheid die niet vanuit de Goddelijke waarheden is, maar alleen vanuit de wereldlijke dingen, is niet inzicht en wijsheid, maar is slechts wetenschap en daaruit het vermogen van redeneren; want het inzicht is zien van binnen in zich of iets waar of niet waar is; maar degenen die alleen vanuit wereldlijke dingen wijs zijn, zien niet van binnen in zich de waarheden, maar die van anderen en zien vanuit anderen is slechts weten.

Ook treden zij niet dieper in de schouwing van het gemoed binnen dan opdat zij bevestigd worden; in zo'n staat zijn de meesten heden ten dage binnen de Kerk, die het geloof-alleen, gescheiden van het leven, zaligmakend menen.

Vandaar is het dat de waarheden niet binnentreden in hun geest, maar slechts in het geheugen van de natuurlijke mens en toch treedt het Licht van de hemel, dus het Goddelijk Ware, niet langs een andere weg binnen bij de mens dan langs de weg van zijn geest, die ook de weg van zijn ziel is; en de geest van de mens is zodanig als zijn leven is, niet echter zodanig als zijn geheugen is zonder het leven en het Licht van de hemel treedt dan in de geest van de mens binnen, wanneer de mens is in het goede van de liefde en van de naastenliefde uit de Heer en wanneer hij in dat goede is, dan is hij ook in het geloof.

Dat de mens geen geloof heeft waar niet de liefde of de naastenliefde is, zie het werkje 'het Laatste Gericht', nrs. 33 tot 40.

Bovendien zie men daar wat het ware inzicht is en wat het onechte en wat het valse, in het werk 'Hemel en Hel', nrs. 346 tot 356.

199. En Ik zal zijn naam niet uitdelgen uit het boek des levens; dat dit betekent dat zij in de hemel zullen zijn, omdat zij daarvoor geschikt zijn, staat vast uit de betekenis van de naam, namelijk de hoedanigheid van de staat van het leven van de mens, nr. 148; en uit de betekenis van het boek des levens, dus de hemel, waarover hierna.

Vandaar betekent zijn naam niet uitdelgen uit het boek des levens, dat zij in de hemel zullen zijn, omdat hun staat ten aanzien van de liefde en het geloof zodanig is, dus omdat zij voor de hemel geschikt zijn.

Dat met het boek des levens de hemel wordt aangeduid, is omdat de mens die in de liefde tot en het geloof in de Heer is, in kleinste afbeelding de hemel is en deze hemel van hem overeenstemt met de hemel in de grootste afbeelding, daarom komt degene die de hemel in zich heeft, ook in de hemel; hij is immers daarvoor geschikt.

Dat er zo'n overeenstemming is, zie het werk 'Hemel en Hel', nrs. 51 tot 58, 73 tot 77, 87 tot 102; en in 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem', nrs. 230 tot 236.

Vandaar is het dat het boek des levens datgene bij de mens is wat overeenstemt met de hemel bij hem; omdat deze bij hem blijft tot in het eeuwige, indien hij geestelijk is geworden door de erkenningen van het ware en het goede toegepast op het leven in de wereld, wordt er daarom gezegd 'Ik zal zijn naam niet uitdelgen uit het boek des levens'.

In de wereld kan dit weliswaar worden uitgedelgd, indien de mens niet geestelijk blijft tot aan het einde van zijn leven; maar indien hij het blijft, kan dit niet worden uitgedelgd, omdat hij met de Heer is verbonden met de liefde en het geloof en de verbinding zodanig als die geweest is in de wereld met de Heer, blijft bij de mens na de dood.

Hieruit kan vaststaan dat onder het boek des levens datgene wordt verstaan wat vanuit de Heer is ingeschreven aan de geest van de mens, dat wil zeggen, aan zijn hart en ziel, of wat hetzelfde is, aan zijn liefde en geloof en wat door de Heer aan de mens wordt ingeschreven, is de hemel.

Hieruit nu blijkt wat onder het boek des levens wordt verstaan in de volgende plaatsen, bij Daniël: 'De Oude der dagen zat neder en de boeken werden geopend', (Daniël 7:9,10).

Bij dezelfde: 'Het volk zal worden uitgeroeid een elk die zal worden geschreven in het boek', (Daniël 12:1).

Bij David: ‘Laten zij uitgedelgd worden uit het boek des levens en met de gerechten niet geschreven worden’, (Psalm 69:29).

Bij Mozes: ‘Mozes zei: Delg mij, ik bid U, uit het boek dat Gij geschreven hebt.

En Jehovah zei: Hij die tegen Mij heeft gezondigd, hem zal Ik uitdelgen uit het boek’, (Exodus 32:32,33).

In de Openbaring: ‘Zij zullen het beest aanbidden, allen van wie de namen niet zijn geschreven in het boek des levens van het Lam’, (Openbaring 13:8; 17:8).

Elders: ‘Ik zag dat de boeken werden geopend en een ander boek werd geopend, hetwelk dat van het leven is; en de doden werden gericht naar de dingen die geschreven zijn in de boeken volgens hun werken en indien iemand niet gevonden werd geschreven in het boek des levens, zo werd hij uitgeworpen in de poel des vuurs’, (Openbaring 20:12,13,15).

Elders: ‘Niet zullen binnenschrijden in het Nieuwe Jeruzalem dan alleen zij die geschreven zijn in het boek des levens van het Lam’, (Openbaring 21:27).

Bij David: ‘Mijn been was voor U niet verholen, toen ik ben gemaakt in het verborgene; op Uw boek zijn alle dagen geschreven waarin zij geformeerd zijn en niet één ervan ontbreekt’, (Psalm 139:15,16).

Daaronder, dat alle dagen zijn ingeschreven, wordt verstaan, dat alle staten van het leven het zijn; dat alle en de afzonderlijke dingen die de mens heeft gedacht, gewild, gesproken, verricht, ja zelfs die hij heeft gezien en gehoord, bij de mens in diens geest als het ware zijn ingegrift, dermate dat in het geheel niets ontbreekt, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 462, 463 en in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 2469 tot 2494, 7398; en dat dit het boek des levens van de mens is, nrs. 2474, 9386, 9841, 10505 en bovendien de nrs. 5212, 8067, 9334, 9723, 9841.

200. En Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen; dat dit betekent dat zij in het Goddelijk Goede en daaruit in het Goddelijk Ware zullen zijn, staat vast uit de betekenis van de naam belijden, namelijk dat zij zijn volgens het hoedanige van de staat van hun leven.

Onder belijden immers wordt, wanneer het door de Heer plaatsvindt, verstaan: geven opdat zij zijn, want wat de Heer zegt of belijdt ten aanzien van mens of engel, die in het goede van de liefde en van het geloof is, dat geeft Hij en daarin voorziet Hij, aangezien al het goede van de liefde en van het geloof uit Hem is; vandaar is het, dat zeggen in het Woord, waar het de Heer betreft, betekent onderrichten, verlichten en daarin voorzien, zie de nrs. 5361, 6946, 6951, 7019, 8095, 10234, 10290.

Dat onder de naam de hoedanigheid van de staat van het leven wordt verstaan, zie nr. 148.

Uit de betekenis van de Vader, wanneer dit door de Heer wordt gezegd, namelijk het Goddelijk Goede, dat in Hem en uit hem is, waarover hierna en uit de betekenis van de engelen, te weten het Goddelijk Ware, dat ook uit de Heer is, nr. 130.

Daaruit blijkt dat met Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen, wordt aangeduid dat zij in het Goddelijk Goede en in het Goddelijk Ware zullen zijn.

Dat onder de Vader, wanneer het door de Heer wordt gezegd, het Goddelijk Goede wordt verstaan dat is in de Heer en uit Hem is, is omdat de Heer Zijn Vader heeft genoemd, het Goddelijke dat in Hem uit de ontvangenis is geweest, dat het Zijn van het Leven van Hem was, met welk Goddelijke Hij Zijn Menselijke heeft verenigd toen Hij in de wereld was.

Dat de Heer het Goddelijke dat in Hem vanuit de ontvangenis is geweest, de Vader heeft genoemd, staat klaarblijkend hieruit vast, dat Hij heeft geleerd dat Hij één is met de Vader, zoals bij Johannes: ‘Ik en de Vader zijn één’, (Johannes 10:30).

Bij dezelfde: ‘Gelooft dat de Vader in Mij is en Ik in de Vader’, (Johannes 10:38).

Bij dezelfde: ‘Die Mij ziet, ziet Hem Die Mij gezonden heeft’, (Johannes 12:45).

Bij dezelfde: ‘Indien gij Mij hebt gekend, hebt gij ook Mijn Vader gekend en van nu aan hebt gij Hem gekend en hebt gij Hem gezien.

Filippus zei: Heer, toon ons de Vader. Jezus zegt: Zo lange tijd ben Ik met ulieden en gij kent Mij niet, Filippus.

Die Mij ziet, ziet de Vader; hoe zegt gij dan: Toon ons de Vader?

Geloofst gij niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is; de Vader Die in Mij blijft, doet de werken; gelooft Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is', (Johannes 14:6 tot 17).

Bij dezelfde: 'Indien gij Mij zou kennen, dan zou ook gij Mijn Vader kennen', (Johannes 8:19).

Bij dezelfde: 'Ik ben niet alleen, omdat de Vader met Mij is', (Johannes 16:32).

Aangezien de Heer één is met de Vader, zegt Hij daarom ook, 'dat alle dingen van de Vader Zijne zijn en Zijn dingen die van de Vader', (Johannes 17:10).

'Dat alle dingen, welke dan ook, die de Vader heeft, de Zijne zijn', (Johannes 16:15).

'Dat de Vader alle dingen heeft gegeven in de hand van de Zoon', (Johannes 3:35; 18:3).

'Dat alle dingen aan Hem zijn overgegeven door de Vader; dat niemand de Zoon kent dan de Vader, noch de Vader dan de Zoon', (Mattheüs 11:27; Lukas 10:22).

'Dat niemand de Vader heeft gezien, dan de Zoon, Die in de schoot van de Vader is', (Johannes 1:18; 6:46).

'Dat het Woord was bij God en God was het Woord; en het Woord is Vlees geworden', (Johannes 1:1,2,14).

Hieruit blijkt ook dat zij één zijn, want er wordt gezegd: Het Woord was bij God en God was het Woord en verder dat het Menselijke van de Heer ook God is, want er wordt gezegd: 'En het Woord is Vlees geworden'.

Aangezien alle dingen van de Vader ook van de Heer zijn en aangezien Zij één zijn, zei daarom de Heer tot de discipelen toen Hij opklom tot de hemel: 'Mij is gegeven alle mogendheid in de hemel en op aarde', (Mattheüs 28:18), waarmee Hij leerde, dat zij tot Hem alleen zouden gaan, omdat Hij alleen alle dingen mogelijk maakt, zoals Hij eveneens eerder tot hen heeft gezegd: Zonder Mij kunt gij niet wat ook doen', (Johannes 15:5).

Daaruit staat vast hoe dit wordt verstaan: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij', (Johannes 14:6)., namelijk dat men tot de Vader gaat wanneer men tot de Heer gaat.

Dat de Heer zo vaak de Vader heeft genoemd alsof Hij een ander was, had onder verscheidene oorzaken ook deze: dat onder de Vader in de innerlijke of geestelijke zin wordt verstaan het Goddelijk Goede en onder de Zoon het Goddelijk Ware, beide in en uit de Heer.

Het Woord is immers geschreven in overeenstemmingen, dus zowel voor de mensen als voor de engelen; daarom wordt er de Vader gezegd opdat het Goddelijk Goede van de Heer wordt doorvat door de engelen, die in de geestelijke zin van het Woord zijn en daarom wordt er de Zoon Gods en de Zoon des Mensen gezegd, opdat het Goddelijk Ware wordt doorvat; zoals kan vaststaan uit wat in 'Hemelse Verborgenheden' is getoond, namelijk dat de Vader in het Woord het Goede betekent, nrs. 3703, 5902, 6050, 7833, 7834; dat de Vader de Kerk betekent ten aanzien van het goede, dus het goede van de Kerk en de moeder de Kerk ten aanzien van het ware, dus het ware van de Kerk, nrs. 2691, 2717, 3703, 5581, 8897.

Dat de Heer het Goddelijk Goede dat in Hem was uit de ontvanging en dat het 'Zijn' van het leven was, van waaruit Zijn Menselijke was, Vader heeft genoemd, nrs. 2803, 3704, 7499, 8328, 8897.

Dat de Heer als de Vader wordt erkend in de hemel, omdat zij één zijn, nrs. 15, 1729, 3690.

Dat ook de Heer Vader wordt genoemd in het Woord, nr. 2005.

Dat ook de Heer de Vader is voor hen die worden wederverwekt, aangezien zij het nieuwe leven uit Hem en Zijn leven aannemen, nrs. 2293, 3690, 6492.

Dat de Zoon Gods en de Zoon des Mensen de Heer is ten aanzien van het Goddelijk Menselijke en ten aanzien van het Goddelijk Ware voortgaande, zie de nrs. 63, 151, 166.

Omdat nu allen die in de hemel zullen komen, in het ene en het andere, zowel in het goede als in het ware moeten zijn – niemand immers kan in het ene zijn tenzij hij tegelijk in het andere

is – want het goede is het ‘zijn’ van het ware en het ware is het ‘bestaan’ van het goede en omdat de Vader het Goddelijk Goede betekent en de engelen het Goddelijk Ware betekenen, beide uit de Heer, wordt er daarom gezegd: ‘Ik zal Zijn Naam belijden voor de Vader en voor Zijn engelen.

Eender bij de evangelisten: ‘Een elk die Mij zal belijden voor de mensen, die zal Ik belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is’, (Mattheüs 10:32).

‘Een elk die Mij zal beleden hebben voor de mensen, die zal ook de Zoon des Mensen belijden voor de engelen Gods’, (Lukas 12:8).

Omdat de Vader het Goddelijk Goede betekent en de engelen het Goddelijk Ware, zegt de Heer daarom ook: ‘Wanneer de Zoon des Mensen zal gekomen zijn in Zijn heerlijkheid en van de Vader en van de heilige engelen’, (Lukas 9:26; Mattheüs 16:27).

Hier noemt de Heer Zijn heerlijkheid de heerlijkheid van de Vader en van de heilige engelen, want Hij zegt: ‘In Zijn heerlijkheid, van de Vader en van de heilige engelen; elders echter: ‘In de heerlijkheid van de Vader met de engelen; en elders: ‘In Zijn heerlijkheid met de engelen, zoals bij Markus: ‘Wanneer Hij zal gekomen zijn in de heerlijkheid van Zijn Vader met de heilige engelen’, (Markus 8:38).

Bij Mattheüs: ‘Wanneer Hij zal gekomen zijn in Zijn heerlijkheid en alle heilige engelen met Hem’, (Mattheüs 25:31).

Bij wijze van aanhangsel moet hieraan worden toegevoegd dat, indien het als leer wordt aangenomen en erkend dat de Heer één is met de Vader en dat Zijn Menselijke Goddelijk is vanuit het Goddelijke in Hem, licht zal worden gezien in de afzonderlijke woorden van het Woord; want dat wat als leer wordt aangenomen en vanuit de leer wordt erkend, is in het licht wanneer het Woord wordt gelezen.

Ook zal de Heer, uit Wie alle licht is en Die alle macht heeft, hen verlichten; maar omgekeerd zal, indien als leer wordt aangenomen en erkend, dat het Goddelijke van de Vader iets anders is als het Goddelijke van de Heer, niets in het licht in het Woord worden gezien, aangezien de mens die in die leer is, zich van het ene Goddelijke afkeert tot het andere en van het Goddelijke van de Heer dat hij kan zien, wat gebeurt door het denken en het geloof, tot het Goddelijke dat hij niet kan zien.

Want de Heer zegt: ‘Gij hebt noch de stem van de Vader ooit gehoord, noch Zijn gedaante gezien’, (Johannes 5:37) en eveneens hoofdstuk (1:18) en geloven in het Goddelijke en het Goddelijke liefhebben waarover niet over enige gedaante kan worden gedacht, is onmogelijk.

201. Die een oor heeft, die hore wat de Geest aan de Kerken zegt: dat dit betekent dat hij die verstaat, daarnaar zal luisteren wat het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer leert en zegt aan hen die van Zijn Kerk zijn, staat vast uit wat eerder in nr. 108 is gezegd, waar eendere dingen staan.

202. vers 7-13. En aan de engel der Kerk in Filadelfia schrijf: Deze dingen zegt de Heilige, de Ware, hebbende de sleutel van David, openende en niemand sluit en sluitende en niemand opent. Ik ken uw werken; zie, Ik heb voor u een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten omdat gij enige macht hebt en Mijn woord hebt in acht genomen en Mijn Naam niet hebt verloochend. Zie, Ik zal er geven vanuit de synagoge van de satan, die zeggen van zichzelf dat zij Joden zijn en zijn het niet, maar liegen; zie, Ik zal maken dat die zullen komen en aanbidden aan uw voeten en weten dat Ik u heb bemind. Omdat gij het Woord van Mijn lijdzaamheid hebt bewaard, zo zal ook Ik u bewaren uit de ure van de verzoeking die over het algehele wereldronde zal komen, om te onderzoeken hen die op de aarde wonen. Zie, Ik kom snel; behoud hetgeen gij hebt, opdat niemand uw kroon neme. Die overwint, Ik zal hen maken tot een pilaar in de tempel van Mijn God en hij zal niet meer naar buiten gaan; en Ik zal op hem schrijven de Naam van Mijn God en de Naam van de stad van Mijn God, van het Nieuwe

Jeruzalem, dat neerdaalt vanuit de hemel uit Mijn God en Mijn nieuwe Naam. Die een oor heeft, die hore wat de Geest aan de Kerken zegt.

En aan de engel der Kerk in Filadelfia schrijf, betekent degenen van de Kerk die in het geloof van de naastenliefde zijn; deze dingen zegt de Heilige, de Ware, betekent uit Wie dat geloof is; hebbende de sleutel Davids, betekent Die de macht heeft door het Goddelijk Ware; openende en niemand sluit en Die sluit en niemand opent, betekent van binnen te laten in de hemel allen die in het geloof van de naastenliefde zijn en van te verwijderen uit de hemel allen die het niet zijn.

Ik ken uw werken, betekent het leven van de naastenliefde; zie, Ik heb voor u een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten, betekent dat zij zullen worden binnengelaten in de hemel en dat het aan niemand die zodanig is, zal worden geweigerd; omdat gij enige macht hebt en Mijn Woord in acht hebt genomen en Mijn Naam niet hebt geloochend, betekent dat zij zoveel macht daaruit hebben tegen de boosheden en de valsheden, als zij de waarheden vanuit het Woord van het leven maken en het Goddelijke van de Heer erkennen.

Zie, Ik zal er geven vanuit de synagoge van de satan, betekent degenen die in de leer ten aanzien van het geloof-alleen en in geen naastenliefde zijn; die zeggen van zichzelf dat zij Joden zijn en zijn het niet, maar liegen, betekent, die geloven dat zij in waarheden zijn, terwijl zij toch in valsheden zijn.

Zie, Ik zal maken dat die zullen komen en aanbidden aan uw voeten, betekent de staat van hen na de dood, dat zij buiten de hemel zullen zijn en niet toegelaten moeten worden; en weten dat Ik u heb bemind, betekent de erkenning, daarvandaan dat de Heer in de naastenliefde aanwezig is en niet in het geloof zonder die; omdat gij het woord van Mijn lijdzaamheid hebt bewaard, betekent dat zij hebben geleefd volgens de geboden van de Heer; zo zal ook Ik u bewaren in het uur van de verzoeking die over het algehele wereldrond zal komen, om te onderzoeken hen die op aarde wonen, betekent de tijd van het Laatste Gericht, wanneer degenen moeten worden bezocht die in de vorige hemel zijn, dat die dan moeten worden gezaligd.

Zie, Ik kom snel, betekent dat dit zeker is; behoud hetgeen gij hebt, betekent de volharding in de staat van het geloof vanuit de naastenliefde tot het einde toe; opdat niemand uw kroon zal nemen, betekent, opdat niet het inzicht zal vergaan; die overwint, Ik zal hem maken tot een pilaar in de tempel van Mijn God, betekent dat zij die volharden, in het Goddelijk Ware in de hemel zullen zijn; en hij zal niet meer naar buiten gaan, betekent dat zij tot in het eeuwige in die staat zullen zijn; en Ik zal op hen schrijven de Naam van Mijn God, betekent het hoedanige van hen volgens het aan het leven opgenomen Goddelijk Ware; en de Naam van de stad van Mijn God, van het Nieuwe Jeruzalem, dat neerdaalt vanuit de hemel uit Mijn God, betekent de leer van de nieuwe Kerk, die in de hemelen is; en Mijn nieuwe Naam betekent dat zij ook het Goddelijk Menselijke van de Heer zullen erkennen.

Die een oor heeft, die hore wat de Geest aan de Kerken zegt, betekent dat hij die verstaat, daarnaar zal luisteren wat het uit de Heer voortgaande Goddelijk Ware leert en zegt aan hen die van Zijn Kerk zijn.

203. En aan de engel van de Kerk van Filadelfia schrijf; dat dit betekent degenen van de Kerk die in het geloof van de naastenliefde zijn, staat vast uit de dingen, die zijn verstaan in de innerlijke zin, die aan de engel van deze Kerk geschreven zijn, want zoals eerder in nr. 20 is gezegd, onder de zeven Kerken worden niet zeven Kerken verstaan, maar allen, wie dan ook, die van de Kerk zijn, of alle dingen, welke dan ook, die bij de mens de Kerk maken.

Onder zeven immers worden in het Woord allen en alle dingen verstaan, want in het Woord wordt met ieder willekeurig getal iets van een zaak of een staat aangeduid; wat zeer duidelijk kan vaststaan in dit profetische boek, waarin zo vaak getallen worden vermeld en eveneens bij (Ezechiël hoofdstukken 40 tot 48), waar de nieuwe tempel en de nieuwe aarde wordt beschreven, wat vermeld wordt in maten in getallen; onder de nieuwe tempel en onder de

nieuwe aarde wordt daar de nieuwe Kerk verstaan en met iedere maat of ieder getal wordt iets van de Kerk aangeduid; dat alle getallen in het Woord zaken en staten betekenen, zie het werk ‘Hemel en Hel, nr. 263.

204. Deze dingen zegt de Heilige, de Ware; dat dit betekent uit Wie dat geloof is, staat vast uit de betekenis van de Heilige, de Ware, wanneer het de Heer betreft, namelijk uit Wie de naastenliefde en het geloof is.

Hij wordt de Heilige genoemd, omdat uit Hem de naastenliefde is en ‘de Ware’, omdat uit Hem het geloof is.

Dat de Heer de Heilige wordt genoemd omdat uit Hem de naastenliefde is en vandaar in het Woord van heilig wordt gesproken met betrekking tot de naastenliefde en tot het geloof, zal men hierna zien.

Dat echter de Heer de Ware wordt genoemd omdat uit Hem het geloof is en dat vandaar in het Woord van ‘Waar’ wordt gesproken met betrekking tot het geloof, is omdat al het ware van het geloof is; datgene immers wordt het ware genoemd wat men gelooft; de overige dingen zijn niet van het geloof, omdat die niet worden geloofd.

Maar omdat hier wordt gehandeld over het geloof van de naastenliefde, zal eerst iets worden gezegd over het geloof en de hoedanigheid ervan; er is het geestelijk geloof en er is het louter natuurlijk geloof; het geestelijk geloof is geheel vanuit de naastenliefde en in zijn wezen is dit naastenliefde.

De naastenliefde of de liefde jegens de naaste, is het ware, het oprechte en het gerechte liefhebben en vanuit de wil die dingen doen.

De naaste immers is in de geestelijke zin niet ieder mens, maar datgene wat bij de mens is; indien dit het ware, het oprechte en het gerechte is en de mens vanuit die dingen wordt geliefd, dan wordt de naaste geliefd.

Dat dit onder de naastenliefde in de geestelijke zin wordt verstaan, kan eenieder weten als hij slechts daarover nadenkt; eenieder heeft een ander lief, niet om de persoon, maar om dat wat bij hem is, daarvandaan is alle vriendschap, alle gunst en alle eer.

Hieruit volgt, dat de mens liefheeft vanuit het ware, het oprechte en het gerechte, die bij hem zijn, de geestelijke liefde is.

Want het ware, het oprechte en het gerechte, zijn geestelijk, zij zijn immers vanuit de hemel uit de Heer; niemand immers denkt, wil en doet enig goede dat in zich goed is, maar alles uit de Heer; en het ware, het oprechte en het gerechte zijn goedheden die in zich goed zijn wanneer die uit de Heer zijn.

Deze dingen nu zijn de naaste in de geestelijke zin; daaruit blijkt wat er in die zin wordt verstaan onder de naaste liefhebben of onder de naastenliefde.

Het geestelijk geloof is daaruit, want alles wat wordt geliefd, wordt het ware genoemd wanneer erover wordt gedacht.

Dat dit zo is, kan eenieder weten indien hij daarover nadenkt; eenieder immers bevestigt datgene wat hij liefheeft door verscheidene dingen in zijn denken en alle dingen waardoor hij het bevestigt noemt hij waarheden.

Nergens anders vandaan heeft iemand het ware; daaruit volgt, dat hoedanig de liefde bij de mens is, zodanige waarheden heeft hij; dus dat indien de liefde geestelijk is bij hem, ook de waarheden geestelijk zijn; deze immers maken één met zijn liefde; alle waarheden in één samenvatting worden, omdat zij worden geloofd, het geloof genoemd en daaruit blijkt, dat het geestelijk geloof in zijn wezen de naastenliefde is.

Deze dingen zijn gezegd over het geestelijk geloof.

Het louter natuurlijk geloof echter is niet het geloof van de Kerk, hoewel dit het geloof wordt genoemd, maar het is slechts kennis of wetenschap.

De oorzaak dat dit niet het geloof van de Kerk is, is dat het niet voortgaat vanuit de liefde jegens de naaste of de naastenliefde, die het geestelijke zelf is, maar vanuit een zekere

natuurlijke liefde, die betrekking heeft op de eigenliefde of op de liefde van de wereld en al wat vanuit deze liefden voortgaat, is natuurlijk.

De liefde formeert de geest van de mens, want de mens ten aanzien de geest is geheel en al zoals zijn liefde; vandaaruit denkt hij, daaruit wil hij en daaruit handelt hij.

Daarom maakt hij niet een andere ware tot zijn geloof, dan dat wat van zijn liefde is en het ware dat vanuit de liefde van zich of van de wereld is, is louter natuurlijk, omdat het komt vanuit de mens en vanuit de wereld en niet vanuit de Heer en vanuit de hemel.

Hij heeft immers het ware lief niet vanuit de liefde van het ware, maar vanuit de liefde van de eer, van het gewin en van de roem, waaraan het verdient en omdat het ware zodanig is, is ook het geloof zodanig.

Vandaar is het, dat dit het geloof niet het geloof van het ware van de Kerk is, of het geloof in de geestelijke zin, maar in de natuurlijke, dat de wetenschap is.

Daarom wordt dit ook, omdat niets ervan in de geest van de mens is, maar slechts in zijn geheugen tezamen met andere wereldse dingen, ook na de dood verstrooid.

Datgene immers wat alleen blijft bij de mens na de dood is datgene wat van zijn liefde is, want zoals gezegd, de liefde formeert de geest van de mens en de mens ten aanzien van zijn geest is geheel en al zodanig als zijn liefde is.

De overige dingen ten aanzien van de naastenliefde en het geloof zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, waar gehandeld wordt over de naastenliefde en het geloof, nrs. 84 tot 106 en 108 tot 122; en in het werkje ‘over het Laatste Gericht’, nrs. 33 tot 39, waar getoond wordt dat er geen geloof is waar niet de naastenliefde is.

Dat van het heilige in het Woord wordt gesproken met betrekking tot het Goddelijk Ware en vandaar met betrekking tot de naastenliefde en het geloof ervan, staat vast uit de plaatsen waar het wordt genoemd: het zijn twee dingen die voortgaan uit de Heer en worden opgenomen door de engelen: het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware, deze twee gaan verenigd uit de Heer voort, maar zij worden door de engelen verschillend opgenomen; sommigen nemen het Goddelijk Goede meer op dan het Goddelijk Ware en sommigen nemen het Goddelijk Ware meer op dan het Goddelijk Goede, zij die meer het Goddelijk Goede dan het Goddelijk Ware opnemen, maken het hemels rijk van de Heer uit en zij worden hemelse engelen genoemd en in het Woord worden zij gerechten genoemd; maar zij die meer het Goddelijk Ware dan het Goddelijk Goede opnemen, maken het geestelijk rijk van de Heer uit en zij worden geestelijke engelen genoemd en in het Woord worden zij heiligen genoemd. Over die beide rijken en over de engelen ervan zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 20 tot 28. Vandaar is het dat onder het gerechte en de gerechtigheid in het Woord wordt verstaan het Goddelijk Goede en dat wat daaruit voortgaat en dat onder het heilige en de heiligheid wordt verstaan het Goddelijk Ware en dat wat daaruit voortgaat.

Hieruit nu kan vaststaan wat in het Woord wordt verstaan onder gerechtvaardigd worden en wat onder geheiligd worden, zoals in de Openbaring: ‘Die gerecht is, dat hij nog gerechtvaardigd worde; die heilig is dat hij nog geheiligd worde’, (Openbaring 22:11).

Bij Lukas: ‘Om Hem te dienen in heiligheid en gerechtigheid’, (Lukas 1:74,75).

Omdat het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer wordt verstaan onder het heilige, wordt daarom de Heer in het Woord genoemd de Heilige, de Heilige Gods, de Heilige Israëls, de Heilige Jakobs en eveneens is het vandaar dat de engelen heiligen worden genoemd en eveneens de profeten en de apostelen en vandaar is het, dat Jeruzalem heilig wordt genoemd. Dat de Heer de Heilige, de Heilige Gods, de Heilige Israëls en de Heilige Jakobs wordt genoemd, zie (Jesaja 29:23; 31:1; 40:25; 41:14,16; 43:3; 49:7; Daniël 4:10; 9:24; Markus 1:24; Lukas 4:34).

Eveneens de koningen der heiligen, in de Openbaring: ‘Gerecht en waar zijn Uw wegen, Koning der Heiligen’, (Openbaring 15:3).

Dat de Heer de Heilige, de Heilige Gods, de Heilige Israëls en de Heilige Jakobs wordt genoemd, is omdat Hij alleen Heilig is en niemand anders; dit wordt ook gezegd in de

Openbaring: ‘Wie zal U niet vrezen, Heer en Uw Naam verheerlijken, omdat Gij alleen heilig zijt’, (Openbaring 15:4).

Dat de engelen, de profeten en de apostelen heilig worden genoemd, is omdat onder hen in de geestelijke zin het Goddelijk Ware wordt verstaan en dat Jeruzalem de heilige stad wordt genoemd, is omdat daaronder in de geestelijke zin de Kerk wordt verstaan ten aanzien van de leer van het ware.

Dat de engelen in het Woord heilig worden genoemd, zie (Mattheüs 25:31; Markus 8:38; Lukas 9:26); dat de profeten heilig worden genoemd, (Markus 6:20; Lukas 50:70; Openbaring 18:20); dat de apostelen zo werden genoemd, (Openbaring 18:20) en dat Jeruzalem de heilige stad wordt genoemd, (Jesaja 48:2; 66:20,22; Daniël 9:24; Mattheüs 27:53; Openbaring 21:2,10).

Dat onder de engelen in het Woord het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer wordt verstaan, zie de nrs. 130, 200; dat het eender wordt verstaan onder de profeten in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 2534, 7269 en verder onder de apostelen, nr. 100.

Dat onder Jeruzalem in het Woord de Kerk wordt verstaan ten aanzien van de leer van het ware, in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 6.

Hieruit kan vaststaan, vanwaar het is, dat het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, de Geest der waarheid en de Heilige Geest wordt genoemd, zie nr. 183 en verder dat de hemel wordt genoemd het habitakel der heiligheid, (Jesaja 63:15; Deuteronomium 26:15; en dat de Kerk het heiligdom wordt genoemd, (Jeremia 17:12; Klaagliederen 2:7; Psalm 68:36).

Dat van het heilige wordt gesproken met betrekking tot het Goddelijk Ware, blijkt uit deze volgende plaatsen: ‘Jezus, biddende, zei: Vader, heilig hen in Uw Waarheid, Uw Woord is de Waarheid en voor hen heilig Ik Mijzelf, opdat ook zij geheilgd zijn in de Waarheid’, (Johannes 17:17,19).

Hier wordt ‘geheilgd worden’ klaarblijkend gezegd ten aanzien van de waarheid en de geheiligden ten aanzien van hen die het Goddelijk Ware uit de Heer opnemen.

Bij Mozes: ‘Jehovah is van Sinaï gekomen, vanuit de myriaden der heiligheid; aan Zijn rechterhand het vuur van de Wet voor hen; ook Hij Die de volken liefheeft; in Uw hand zijn alle heiligen van Hem; en zij worden neergestrekt aan Uw voet; Hij zal ontvangen van Uw woorden’, (Deuteronomium 33:2,3).

Sinaï betekent de hemel waar de Heer is, vanuit Wie het Goddelijk Ware is of vanuit Wie de Wet is in de strikte en de brede zin; de myriaden der heiligheid betekenen de Goddelijke ware dingen; de Wet betekent in de strikte zin de Tien Geboden van de Decaloog en in de brede zin het gehele Woord, dat het Goddelijk Ware is.

De volken worden in het Woord degenen genoemd die in de waarheden zijn en zij die vanuit hen in de waarheden zijn, worden heiligen genoemd.

Neergestrekt worden aan Uw voet en ontvangen van Uw woorden, is heilig het Goddelijk Ware in laatste opnemen, dus het Woord in de letterlijke zin en daaruit onderricht worden. Hieruit kan men weten, wat de afzonderlijke dingen in deze profetische teksten in de geestelijke zin betekenen.

Dat Sinaï in het Woord de hemel betekent waar de Heer is, vanuit Wie het Goddelijk Ware is, of vanuit Wie de Wet in de strikte en de brede zin is, zie de nrs. 8399, 8753, 8793, 8805, 9420.

Dat de volken degenen worden genoemd die in waarheden zijn en de natiën degenen die in de goede dingen zijn, ns. 1259, 1260, 2928, 3295, 3581, 6451, 6465, 7207, 10288.

Dat de voet, de plaats van de voeten en de voetbank, wanneer het de Heer betreft, het Goddelijk Ware in laatste betekenen, dus het Woord in de letter, nr. 9406.

Daaruit blijkt, dat de myriaden der heiligheid de Goddelijke Waarheden zijn en dat de heiligen daar degenen worden genoemd, die in de Goddelijke Ware dingen zijn.

Bij Mozes: ‘Spreekt tot de algehele gemeente van de zonen Israëls en zeg tot hen: Gij zult heilig zijn, omdat heilig Ik Jehovah van Israël’, (Leviticus 19:2).

Er wordt in dat hoofdstuk gehandeld over de inzetten, de gerichten en de geboden die onderhouden zouden worden; en omdat daarmee de Goddelijke ware dingen worden aangeduid, wordt daarom gezegd dat zij heilig zullen zijn; ook wordt met Israël de geestelijke Kerk aangeduid, dus die in de Goddelijke waarheden is; vandaar wordt gezegd: heilig Ik Jehovah van Israël.

Bij dezelfde: ‘Gij zult u heiligen en gij zult heilig zijn en gij zult Mijn inzetten onderhouden, opdat gij die doet’, (Leviticus 20:7,8).

Ook daar wordt gehandeld over de inzetten, de gerichten en de geboden, die onderhouden moeten worden.

Bij dezelfde: ‘Indien zij de inzetten en de gerichten zullen hebben gedaan, het zal een heilig volk oor Jehovah zijn’, (Deuteronomium 26:15,16,19).

Bij David: ‘Wij zullen verzadigd worden met het goede van Uw huis, met het Heilige van Uw tempel’, (Psalm 65:5).

Gezegd wordt verzadigd worden met het goede van het huis van Jehovah en met het Heilige van Zijn tempel, omdat het huis Gods in de hoogste zin de Heer betekent ten aanzien van het Goddelijk Goede en de tempel Hem ten aanzien van het Goddelijk Ware, zie nr. 3720.

Bij Zacharia: ‘Te dien dage zal op de bellen van de paarden zijn: Heiligheid voor Jehovah’, (Zacharia 14:20).

Daar wordt gehandeld over de instauratie van de nieuwe Kerk en met de bellen worden de wetenschappelijke waarheden vanuit het verstandelijke aangeduid.

Dat de bellen die waarheden betekenen, zie de nrs. 9921, 9926 en dat het paard het verstandelijke betekent, zie het werkje ‘het Witte Paard’ nrs. 1-4.

Hieruit kan vaststaan, wat het uitbeeldde en betekende, ‘dat op de tulband die op het hoofd van Aharon was, een plaat was aangebracht, waarin was gegraveerd: Heiligheid voor Jehovah’, (Exodus 28:36-38; 39:30,31).

De tulband immers betekende de wijsheid, die is van het Goddelijk Ware, nrs. 9827, 9949. Verder, eveneens wat het uitbeeldde en betekende dat Aharon, de zonen, hun klederen, het altaar, de tabernakel, met de afzonderlijke dingen daar, met olie werden gezalfd en zo geheiligd, (Exodus 29:1-36; 30:22-30; Leviticus 8:1).

De olie immers betekende het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde en de heiliging het Goddelijke voortgaande; want het Goddelijk Goede is datgene wat heiligt en het Goddelijk Ware is dat wat daarvandaan heilig is.

Dat heilig wordt gezegd met betrekking tot de naastenliefde, kan vaststaan uit de dingen die eerder over de engelen van de hemel zijn gezegd, namelijk dat er zijn die het Goddelijk Goede meer opnemen dan het Goddelijk Ware en dat er zijn die het Goddelijk Ware meer opnemen dan het Goddelijk Goede.

Zij die het Goddelijk Goede meer opnemen dan het Goddelijk Ware, maken het hemels rijk van de Heer uit, dus degenen die in de liefde tot de Heer zijn en omdat zij in de liefde tot de Heer zijn, worden zij gerechten genoemd; maar zij die het Goddelijk Ware meer opnemen dan het Goddelijk Goede, maken het geestelijk rijk van de Heer uit, dus degenen die in de naastenliefde jegens de naaste zijn.

Omdat dezen in de naastenliefde jegens de naaste zijn, worden zij heiligen genoemd.

Dat er twee lieden zijn die de hemel maken: namelijk de liefde tot de Heer en de liefde jegens de naaste en dat vandaar de hemelen zijn onderscheiden in twee rijken, namelijk: het hemels rijk en het geestelijk rijk, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 13-19, 20-28.

205. Hebbende de sleutel Davids; dat dit betekent Die de macht heeft door het Goddelijk Ware, staat vast uit de betekenis van de sleutel, namelijk de macht om te openen en te sluiten, hier de hemel en de hel, want er volgt, ‘openende en niemand sluit en sluitende en niemand opent’; vandaar wordt onder de sleutel hier de macht verstaan om te zaligen, zoals eerder in nr. 86.

Aangezien de hemel openen en de hel sluiten is zaligen en uit de uitbeelding van David, te weten de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware.

Dat in het Woord onder David de Heer wordt verstaan, is omdat door de koningen in het Woord de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware is uitgebeeld en door de priesters daar de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede en door koning David vooral, omdat hij veel zorg heeft besteed aan de dingen van de Kerk en eveneens de psalmen heeft geschreven.

Dat met de koningen in het Woord het Goddelijk Ware wordt aangeduid en met de priesters het Goddelijk Goede, zie nr. 31 en bovendien worden met alle namen van personen en plaatsen in het Woord geestelijke dingen aangeduid, dus dingen van de hemel en van de Kerk, nrs. 19,50,102.

Dat er wordt gezegd, ‘hebbende de sleutel Davids’, is omdat door David, zoals nu is gezegd, de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware is uitgebeeld en de Heer heeft alle macht in de hemel en op aarde vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware.

In het algemeen immers heeft het goede zonder het ware niet enige macht, noch het ware zonder het goede, want het goede handelt door het ware; vandaar is het, dat het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware verenigd voortgaan uit de Heer en voor zoveel die verbonden worden opgenomen door de engelen, voor zoveel zijn zij machten, vandaar nu is het, dat er wordt gezegd de sleutel Davids.

Dat de waarheden vanuit het goede alle macht hebben, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 228 tot 233, waar wordt gehandeld over de macht van de engelen van de hemel en eveneens in nr. 539 daar.

Dat onder David in het Woord de Heer wordt verstaan, staat klaarblijkend vast uit bepaalde plaatsen waar hij wordt genoemd, bij de profeten, zoals bij Ezechiël: ‘Zij zullen Mij tot een volk zijn en Ik zal hun tot een God zijn en Mijn dienstknecht David koning over hen, opdat zij allen één Herder hebben; zij zullen wonen op het land, zij en hun zonen en de zonen van hun zonen tot in het eeuwige en David Mijn dienstknecht zal hun een vorst zijn tot in het eeuwige’, (Ezechiël 37:23-25).

Bij Hosea: ‘De zonen Israël zullen wederkeren en zij zullen zoeken Jehovah hun God en David hun koning en met vrees zullen zij komen tot Jehovah en tot Zijn goede in het uiterste der dagen’, (Hosea 3:5).

Gezegd wordt, ‘zij zullen zoeken Jehovah hun God en David hun koning’, omdat onder Jehovah in het Woord de Heer wordt verstaan ten aanzien van het Goddelijk Goede, te weten het Goddelijke ‘Zijn’, en onder David de koning de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware, dus het Goddelijk ‘Bestaan’.

Dat onder Jehovah in het Woord de Heer wordt verstaan ten aanzien van het Goddelijk Goede, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 732, 2586, 2807, 2822, 3921, 4253, 4402, 7010, 9167, 9315.

Bij Zacharia: ‘Jehovah zal eerst de tenten van Juda behouden, opdat zich niet verheffe de heerlijkheid van het huis Davids en de heerlijkheid van de bewoner van Jeruzalem over Juda, te dien dage zal Jehovah de bewoner van Jeruzalem beschermen en het huis Davids zal zijn zoals God en zoals de Engel van Jehovah vóór hen; en Ik zal uitstorten over het huis Davids en over de bewoner van Jeruzalem de geest der genade; te dien dage zal er een bron geopend zijn voor het huis Davids en voor de bewoners van Jeruzalem’, (Zacharia 12:7,8,10; 13:1).

Hier wordt gehandeld over de Komst van de Heer en dan over de zaliging van hen die van Zijn geestelijk rijk zijn; onder de tent van Juda wordt het hemels rijk verstaan en onder het huis Davids en de bewoner van Jeruzalem het geestelijk rijk.

Het geestelijk rijk is samengesteld uit de genen in de hemel en op aarde die in het Goddelijk Ware zijn en het hemels rijk uit hen die in het Goddelijk Goede zijn, zie nr. 204.

Hieruit kan vaststaan, wat onder die woorden wordt verstaan, namelijk dat die twee rijken als één zullen optreden en dat het ene zich niet boven het andere zal verheffen.

Over die beide rijken zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 20-28.

Dat met Juda wordt aangeduid de Heer ten aanzien van de hemelse liefde en het hemels rijk van de Heer, zie eerder nr. 119 en dat met Jeruzalem het geestelijk rijk van de Heer wordt aangeduid, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 402, 3654, 9166.

Hetzelfde dus met het huis Davids, daarom wordt er gezegd ‘het Huis Davids zoals God’ en ‘zoals de Engel van Jehovah’; onder God wordt ook de Heer verstaan ten aanzien van het Goddelijk Ware, nrs. 2586, 2769, 2807, 2822, 3921, 4287, 4402, 7010, 9167; eender onder de Engel van Jehovah, zie eerder de nrs. 130, 200.

Iets eenders wordt met David en diens huis ook aangeduid in deze volgende plaatsen: ‘Neigt uw oor en gaat tot Mij, hoort en uw ziel zal leven en Ik zal met u een eeuwig verbond maken, de hechte barmhartigheden Davids, ziet, tot een Getuige des volks heb Ik Hem gegeven, een Vorst en Wetgever voor de natiën’, (Jesaja 55:3,4); deze dingen ten aanzien van de Heer, Die daar David is.

Bij David: ‘In de hemelen zult Gij Uw waarheid bevestigen; Ik heb een verbond gesloten met Mijn Uitverkorene, Ik heb gezworen aan David Mijn dienstknecht: Tot in het eeuwige zal Ik uw zaad bevestigen en Ik zal uw troon bouwen tot in geslacht en geslacht; en de hemelen zullen Uw onder belijden, o Jehovah en Uw waarheid in de vergadering der heiligen’, (Psalm 89:3-6).

Deze dingen zijn ook gezegd ten aanzien van de Heer en niet ten aanzien van David, want er wordt gezegd: ‘Ik heb gezworen aan David Mijn dienstknecht:’. Tot in het eeuwige zal Ik uw zaad bevestigen en Ik zal uw troon bouwen tot in geslacht en geslacht’.

Zij stoken immers niet met David, wiens zaad noch troon tot in het eeuwige bevestigd zijn en toch heeft Jehovah gezworen en de eed uit Jehovah is een onherroepelijke bevestiging uit het Goddelijke, zie nr. 2942.

Onder het zaad van David worden in de geestelijke zin degenen verstaan die in de waarheden vanuit het goede zijn uit de Heer en in de abstracte zin de waarheden zelf die uit het goede zijn, zie de nrs. 3373, 3380, 10249, 10445; en onder de troon wordt het geestelijk rijk van de Heer verstaan, nrs. 5313, 5922, 6397, 8625.

Dat David Mijn dienstknecht wordt genoemd, zoals eveneens bij (Ezechiël 37:23-25), is omdat dienstknecht in het Woord wordt genoemd eenieder en alles wat van dienst is en bedient, nrs. 3441, 7143, 8241 en het Goddelijk Ware voortgaande, is van dienst en bedient het Goddelijk Goede waaruit het voortgaat.

Dat het de Heer is ten aanzien van het Goddelijk Ware of dat het is het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, dat onder David wordt verstaan, is duidelijk, want er wordt gezegd: “On de hemelen zult Gij Uw waarheid bevestigen”, en ‘De hemelen zullen belijden Uw waarheid in de vergadering der heiligen’, dat degenen ook heiligen worden genoemd die in de Goddelijke waarheden zijn, zie nr. 204.

Bij dezelfde: ‘Ik zal Mijn verbond niet ontwijden en het uitgesprokene van Mijn lippen zal Ik niet veranderen; Ik heb eens gezworen bij Mijn heiligheid; Zo Ik aan David liege; Zijn zaad zal tot in het eeuwige zijn en Zijn troon zoals de troon voor Mij; zoals de maan, vast tot in het eeuwige, een trouwe getuige in de wolken’, (Psalm 89:35-38).

Dat deze dingen gezegd zijn aangaande de Heer, blijkt in die gehele psalm; daar wordt immers gehandeld over Zijn Komst en daarna over de verwerping van Hem door de Joodse natie; dat daar over de Heer wordt gehandeld en Hijzelf daar onder David wordt verstaan, staat vast uit deze woorden in dezelfde psalm: ‘Ik heb David Mijn dienstknecht gevonden; met de olie van Mijn heiligheid heb Ik hem gezalfd; Ik zal in de zee zijn hand stellen en in de rivieren zijn rechter; Die zal Mij noemen mijn Vader, Gij, mijn God en de Rots van mijn heil; Ik, ten Eerstverwekte zal Ik hem geven, hoog boven de koningen der aarde; Ik zal Zijn troon stellen zoals de dagen der hemelen’, (Psalm 21:26-28,30).

Onder David, onder de Gezalfde en onder de Koning wordt ook elders in de psalmen de Heer verstaan, wat degenen helder kunnen zien die het Woord geestelijk verstaan, maar duister zij die het slechts natuurlijk verstaan, zoals hier bij dezelfde: ‘Uw priesters zullen bekleed

worden met heiligheid en Uw heiligen zullen jubelen; ter wille van David Uw dienstknecht keer de aangezichten van Uw gezalfde niet af; daar zal Ik de hoorn van David doen spruiten; Ik zal voor Mijn Gezalfde een lamp toerichten; op Hem zal Zijn kroon bloeien', (Psalm 132:9,10,17,18).

Ook daar wordt de Heer verstaan onder David en onder de Gezalfde, want over Hem wordt er gehandeld in die psalm, zoals duidelijk blijkt uit de woorden die voorafgaan, waar wordt gezegd: 'Hij heeft Jehovah gezworen; Zo ik mijn ogen slaap zal gegeven hebben, totdat ik de plaats voor Jehovah zal hebben gevonden, de habitakels voor de Sterke Jakobs; zie, wij hebben van Hem gehoord in Efratha; wij zullen binnengaan in Zijn habitakels, wij zullen ons inkrommen voor de voetbank van Zijn voeten', (Psalm 132:2,4-7).

Opdat David de Heer zou uitbeelden ten aanzien van het Goddelijk Ware heeft daarom de Heer geboren willen worden vanuit het huis Davids en eveneens genoemd worden Davids Zoon, Spruit en Afstammeling en ook de Wortel van Isai; maar toen de Heer het menselijke vanuit de moeder had afgelegd en het Menselijke vanuit de Vader had aangetrokken, namelijk het Goddelijk-Menselijke, was Hij niet langer diens Zoon.

Dit wordt verstaan onder de woorden van de Heer tot de Farizeeën: 'Jezus zei tot de Farizeeën: Wat dunkt u van de Christus: Wiens Zoon is Hij?

Zij zeiden tot Hem: Van David.

Hij zei tot hen: Hoe noemt Hem dan David, door de geest, Heer? Zeggende: De Heer heeft tot Mijn Heer gezegd: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank van Uw voeten.

Indien Hem dan David Heer noemt, hoe is Hij zijn zoon?', (Mattheüs 22:42 tot 45; Lukas 20:41 tot 44).

Dat de Heer Zijn Menselijke heeft verheerlijkt, dat wil zeggen, het menselijke vanuit de moeder heeft afgelegd en het Menselijke vanuit de Vader heeft aangetrokken, dus het Goddelijk Menselijke, zie 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem', nrs. 293-295, 298 tot 310.

Vandaar is het, dat Hij niet de zoon van David was, zoals Hij ook niet de zoon van Maria was, die Hij daarom niet Zijn moeder heeft genoemd, maar vrouw, (Mattheüs 12:46-49; Markus 3:31; Lukas 8:19-21; Johannes 2:4; 19:25,26).

Dat iets eenders wordt verstaan onder de sleutel van Petrus als onder de sleutel van David, namelijk dat de Heer alle mogendheid heeft en dat Hij de mogendheid heeft door Zijn Goddelijk Ware, zal men in het nu volgende artikel zien.

206. Openende en niemand sluit en Die sluit en niemand opent; dat dit betekent van binnen te laten in de hemel allen die in het geloof en de naastenliefde zijn en van te verwijderen uit de hemel allen die het niet zijn, staat vast uit de betekenis van openen en niemand sluit, wanneer het de Heer betreft, dus binnenlaten in de hemel, waarover hierna en uit de betekenis van sluiten en niemand opent, dus verwijderen uit de hemel.

Dat het eerstgenoemde is in de hemel binnenlaten en het laatstgenoemde uit de hemel verwijderen, is omdat de Heer alleen de hemel opent voor hen die worden binnengelaten; de mens, de geest en de engel vanuit zich kunnen dit niet doen.

Hoe het hiermee is gesteld zal in het kort worden gezegd: wanneer de mens na de dood in die staat is dat hij in de hemel kan worden binnengelaten, dan vertoont zich aan hem de weg die tot het hemelse gezelschap leidt waarin hij zal zijn; voordat hij in die staat is, vertoont zich deze weg niet aan hem; deze weg wordt alleen door de Heer geopend voor hem; zodanig is het binnenleiden en de toegang van eenieder in de hemel.

Eender vindt plaats met de boze mens na de dood, wanneer hij in die staat is dat hij naar de hel zal gaan, dan vertoont zich aan hem de weg die leidt tot het helse gezelschap waarin hij zal zijn, voordat hij in die staat is, vertoont zich de weg daarheen niet.

De oorzaak hiervan is dat wegen in de geestelijke wereld aan eenieder verschijnen volgens de bedoeling van zijn denken, dus volgens de aandoening die van zijn liefde is.

Daarom vertonen zich, wanneer de geest is teruggebracht tot zijn regerende liefde – eenieder immers wordt tot die teruggebracht – dan de wegen tot het gezelschap waar zijn liefde regeert. Daaruit staat vast, dat de liefde zelf opent en omdat alle liefde van het goede en het ware uit de Heer is, volgt, dat alleen de Heer de wegen opent voor hen die in de hemel worden binnengelaten, omgekeerd volgt, omdat alle liefde van het boze en het vals alleen uit de mens of geest is, dat de geest zelf, voor zich de weg tot de hel opent; maar dit kan duidelijker vaststaan uit het artikel in ‘Hemel en Hel, nrs. 545 tot 550, waar wordt getoond dat de Heer niemand in de hel werpt, maar dat de geest dat zichzelf aandoet.

Dat er wegen in de geestelijke wereld zijn voor eenieder volgens de bedoelingen van zijn denken, dus volgens de aandoening die van zijn liefde is, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs.479, 590.

Wat de hellen betreft, die zijn alle gesloten en ze kunnen niet geopend worden zonder de toelating van de Heer; zij zijn gesloten vanwege de boosheden en de valsheden die daaruit aanhoudend trachten los te breken en schade te berokkenen aan hen die in de goede en de ware dingen zijn uit de Heer, zie hierover ook in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 584 tot 592. Hieruit staat nu vast hoe het gebeurt en vandaar hoe het moet worden verstaan, dat Hij Die de sleutel Davids heeft, opent en niemand sluit en Die sluit en niemand opent.

Dat de hemel wordt geopend voor hen die in het geloof van de naastenliefde zijn en wordt gesloten voor hen die het niet zijn, is omdat over die hier wordt gehandeld, zie eerder nr. 203 en omdat zij die in het geloof van de naastenliefde zijn, in het Goddelijk Ware uit de Heer zijn en het Goddelijk Ware uit de Heer alle macht heeft, zoals eerder gezegd.

Iets eenders als hier met de sleutel Davids wordt aangeduid, wordt ook met de sleutel van Petrus aangeduid, waarover het volgende bij Mattheüs: ‘Ik zeg u: Gij zijt Petrus en op deze Rots zal Ik Mijn Kerk bouwen en de poorten van de hel zullen haar niet overmogen en Ik zal u geven de sleutels van het koninkrijk der hemelen en al wat gij zult gebonden hebben op de aarde, zal gebonden zijn in de hemelen en al wat gij zult ontbonden hebben op de aarde, zal ontbonden zijn in de hemelen’, (Mattheüs 16:18,19).

Met Petrus wordt daar, eender als met David, in de hoogste zin het Goddelijk Ware voortgaande uit het Goddelijk Goede aangeduid en in de innerlijke zin al het ware vanuit het goede dat uit de Heer is; iets eenders wordt ook met de Rots in het Woord aangeduid, waarvan wordt gesproken wanneer Petrus wordt vermeld en waarnaar Petrus daar wordt genoemd.

De twaalf discipelen van de Heer beeldden alle waarheden en goedheden van de Kerk in de samenvatting uit: Petrus het ware of het geloof, Jakobus de naastenliefde en Johannes de werken van de naastenliefde.

Daar echter beeldde Petrus uit: het geloof uit de naastenliefde of het ware vanuit het goede dat uit de Heer is, omdat hij toen van harte de Heer erkende en zei: ‘Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God; Jezus antwoordende, zei: Gezegend zijt gij, Simon Bar-Jonah, omdat vlees en bloed u deze dingen niet heeft onthuld, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is; Ik zeg u: Gij zijt Petrus’, vers 16-18 e.v.

Zie ook de toelichting hierover in het werkje ‘het Laatste Gericht’, nr. 57.

Iets eenders wordt ook verstaan onder de woorden van de Heer tot de overige discipelen, bij Mattheüs: ‘Jezus zei tot de discipelen: Al wat gij zult gebonden hebben op de aarde, zal gebonden zijn in de hemel en al wat gij zult ontbonden hebben op de aarde, zal ontbonden zijn in de hemel’, (Mattheüs 18:18).

Deze dingen zijn gezegd tot de discipelen, omdat die alle waarheden en goedheden die uit de Heer zijn, in de samenvatting uitbeeldden.

Dat de twaalf discipelen die dingen hebben uitgebeeld, zoals ook de twaalf stammen van Israëel, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 2129, 3354, 3488, 3858, 6397.

Eender wordt het verstaan onder hen waar wordt gezegd, ‘dat zij zullen zitten op twaalf tronen en zullen oordelen de twaalf stammen van Israël’, (Mattheüs 19:28; Lukas 22:30). Zie ook de nrs. 1129, 6397.

Iets eenders wordt ook verstaan onder Eliakim, die Sheba zou gaan opvolgen, die over het huis van de koning zou zijn, bij Jesaja: ‘Ik zal de heerschappij geven in zijn handen, opdat hij tot Vader zij de bewoner van Jeruzalem en het huis van Juda; en Ik zal de sleutel van het huis Davids op zijn schouder geven, opdat hij opent en niemand sluitende en sluit en niemand openende’, (Jesaja 22:21,22).

Met het huis van de koning waarover hij zou zijn, wordt aangeduid de Kerk die in het ware vanuit het goede uit de Heer is; onder openen en sluiten en onder binden en ontbinden wordt in het algemeen zaligen verstaan, zoals eerder in nr. 86.

207. Ik ken uw werken; dat dit het leven van de naastenliefde betekent, staat vast uit de betekenis van de werken, namelijk de dingen die van de liefde van de mens zijn, dus die van diens leven zijn, nrs. 98, 116, 185; hier dus, die van de naastenliefde zijn, omdat daarover tot deze Kerk geschreven is en wordt gehandeld.

208. Zie, Ik heb voor u een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten; dat dit betekent dat zij zullen worden binnengelaten in de hemel en dat het aan niemand die zodanig is, zal worden geweigerd, staat vast uit de betekenis van een geopende deur geven, dus binnenlaten in de hemel, waarover hierna en uit de betekenis van niemand kan sluiten, dus dat het niet zal worden geweigerd; want wanneer de deur wordt gesloten, dan wordt de toegang geweigerd en wanneer die niet wordt gesloten, dan wordt die niet geweigerd.

Dat het degenen geldt die in de naastenliefde zijn, is omdat over diegenen in de dingen die tot deze Kerk zijn geschreven, wordt gehandeld, zie nr. 203.

Daaruit blijkt dat met, ‘Ik heb voor u een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten’ wordt aangeduid dat allen die zodanig zijn zullen worden binnengelaten in de hemel en dat het niemand van hen zal worden geweigerd.

Dat een geopende deur geven betekent binnengelaten worden in de hemel, staat weliswaar vast uit het gewone spraakgebruik, maar toch is vanuit overeenstemming, want het huis en alle dingen van het huis stemmen overeen met de innerlijke dingen van de mens die van zijn gemoed zijn en vanwege die overeenstemming betekenen ze ook zulke dingen in het Woord; dat dit zo is, kan vaststaan uit de uitbeeldingen en de schijnbaarheden in de hemel; daar zijn paleizen, huizen, kamers, slaapkamers, vestibules, voorhoven en van binnen daarin verschillende dingen tot nutten.

Deze dingen hebben de engelen vanuit de overeenstemming; vandaar is het dat de wijzere engelen prachtiger paleizen hebben dan de minder wijze engelen; maar ten aanzien van deze dingen zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 183 tot 190, waar gehandeld is over de woningen van de engelen van de hemel.

En omdat de paleizen, huizen en alle dingen ervan overeenstemmen, is het duidelijk dat ook de deuren, binnen – en buitendeuren en de poorten overeenstemmen en wel met de toegang en het binnenlaten; ook is het een aanwijzing wanneer een geopende deur zichtbaar wordt, dat er gelegenheid is om binnen te gaan en wanneer die gesloten is, dat er dan geen gelegenheid is. Bovendien wordt aan de nieuweling-geesten wanneer zij in een hemels gezelschap worden binnengeleid uit de Heer de weg geopend die daar naartoe leidt en wanneer zij komen verschijnt er een poort met een ingang aan de zijde, waar wachters zijn die hem binnenlaten en anderen daarna die ontvangen en binnenleiden.

Hieruit nu kan vaststaan, wat in het Woord betekenen: deuren, ingangen en poorten, namelijk het binnenlaten in de hemel en omdat de Kerk de hemel op aarde is van de Heer, betekenen zij ook de binnenlating in de Kerk en omdat de hemel of de Kerk in de mens is, betekenen

daarom ook: de deuren, de ingangen en de poorten de toegang en de ingang bij de mens, waarover straks meer zal worden gezegd.

Omdat alle dingen die de hemel en de Kerk betekenen, ook de dingen betekenen die van de hemel en van de Kerk zijn, hier dus de dingen die binnenlaten, dus de waarheden vanuit het goede die uit de Heer zijn en omdat die uit de Heer zijn en vandaar van Hemzelf zijn, ja zelfs Hijzelf daarin is, wordt daarom onder: de deur, de ingang en de poort tot de hemel en tot de Kerk, inde hoogste zin de Heer verstaan.

Daaruit blijkt wat het betekent dat de Heer zegt bij Johannes: ‘Jezus zei: Voorwaar zeg Ik ulieden; wie niet inschrijdt door de deur in de stal van de schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en een rover; wie echter inschrijdt door de deur, die is de herder van de schapen; indien iemand door Mij zal zijn binnengegaan, die zal gezaligd worden en hij zal inschrijden en uitschrijden en hij zal weide vinden’, (Johannes 10:1-3,7,9).

Dat inschrijden door de deur hier is inschrijden door de Heer, is duidelijk, want er wordt gezegd: Ik ben de deur van de schapen; inschrijden door de Heer is tot Hem gaan, Hem erkennen, in Hem geloven en Hem liefhebben, zoals Hijzelf in tal van plaatsen leert; zo wordt de mens in de hemel binnengelaten en niet anders en daarom zegt Hij: Indien door Mij zal zijn binnengegaan, die zal gezaligd worden; en: Wie van elders inklimt, die is een dief en een rover.

Wie dus tot de Heer gaar, hem erkent en in Hem gelooft, van diegene wordt gezegd dat hij voor de Heer de deur opent, opdat Hij zal binnenschrijden, in de Openbaring: ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn sten zal gehoord hebben en de deur zal geopend hebben, Ik zal tot hem inschrijden, met hem avondmalen en hij met Mij’, (Openbaring 3:20). Hoe het hiermee is gesteld, zal worden gezegd in wat volgt, waar over die dingen in dit hoofdstuk wordt gehandeld.

Hier zal slechts iets worden gezegd over de deuren of de poorten bij de mens, omdat er wordt gezegd ‘Ik sta aan de deur en Ik klop’.

Tot het redelijke van de mens leiden twee wegen: de ene vanuit de hemel en de andere vanuit de wereld; door de weg vanuit de hemel wordt het goede binnengeleid, door de weg vanuit de wereld het ware; voor zoveel als de weg vanuit de hemel geopend is bij de mens, wordt de mens door het ware aangedaan en wordt hij redelijk, dat wil zeggen, voor zoveel ziet hij het ware vanuit het licht van het ware; indien echter de weg vanuit de hemel gesloten is, wordt de mens niet redelijk, want hij ziet het ware niet en toch maakt het ware vanuit het licht van het ware het redelijke.

Hij kan weliswaar over het ware redeneren en vanuit de redenering of vanuit het geheugen daarover spreken, maar zien of het waar is, kan hij niet.

Goed denken over de Heer en over de naaste, opent de weg vanuit de hemel, maar niet goed denken over de Heer en boos over de naaste, sluit die.

Omdat er twee wegen tot de mens leiden, zijn er ook twee deuren of poorten waardoor er binnenlating plaatsvindt: door de poort of de deur die openstaat vanuit de hemel, treedt de geestelijke aandoening van het ware vanuit de Heer binnen, omdat door die aandoening het goede binnentreedt, zoals eerder is gezegd en elke geestelijke aandoening van het ware is uit het goede; door de poort of de deur echter die openstaat vanuit de wereld, treedt elke erkentenis vanuit het Woord en vanuit de prediking daaruit binnen, omdat daardoor het ware binnentreedt, zoals ook eerder is gezegd; want de erkentissen vanuit het Woord en vanuit de prediking daaruit, zijn waarheden.

De geestelijke aandoening van het ware toegevoegd aan die erkentissen, maakt het redelijke van de mens en verlicht het volgens de hoedanigheid van het met het goede verbonden ware en volgens de hoedanigheid van de verbinding.

Laten deze weinige dingen die zijn gezegd over de beide deuren of poorten tot de mens, genoeg zijn.

Aangezien de deuren, de ingangen en de poorten, het binnenlaten in de hemel en in de Kerk betekenen, betekenen zij daarom ook de waarheden vanuit het goede die uit de Heer zijn, omdat daardoor het binnenlaten plaatsvindt, zoals in deze volgende plaatsen: ‘Opent de poorten opdat zal inschrijden de gerechte natie bewarende de getrouwigheden’, (Jesaja 26:2). Volgens de zin van de letter is het dat in de steden degenen zullen worden toegelaten die gerecht en getrouw zijn, maar volgens de innerlijke zin is het, opdat zij in de Kerk zullen worden toegelaten; de poorten immers betekenen de toelating; de gerechte natie betekent degenen die in het goede zijn; bewarende de getrouwigheden, betekent die daaruit in de waarheden zijn.

Bij dezelfde: ‘Uw poorten zullen steeds openstaan; zij zullen des daags en des nachts niet gesloten worden, om tot U toe te leiden het heil der natiën en haar koningen zullen worden heengeleid; en de natie of het koninkrijk die U niet zullen dienen, zullen vergaan; gij zult uw muren heil noemen en uw poorten lof’, (Jesaja 60:11,12,18).

Daar wordt gehandeld over de Heer en over de door Hem te instaureren Kerk en met die dingen wordt beschreven de voortdurende toelating van hen die in het goede en in de waarheden daaruit zijn.

Daarmee dat de poorten steeds zullen worden geopend en niet gesloten des daags en des nachts, wordt de voortdurende toelating aangeduid; met het heil der natiën worden degenen aangeduid die in het goede zijn en met de koningen zij die in de waarheden zijn en dat allen de Heer zullen dienen, wordt daaronder verstaan, dat de natie en het koninkrijk die U niet zullen dienen, zullen vergaan.

Dat de natie of de natiën degenen betekenen die in het goede zijn, zie nr. 175 en de koningen hen die in de ware dingen zijn, nr. 31.

Bij dezelfde: ‘Zo zei Jehovah tot Zijn Gezalfde, Koresch, Wiens rechterhand Ik heb gegrepen, om voor Hem de natiën te onderwerpen, opdat Ik de lenden der koningen ontbinde; om voor Hem de deuren te openen, opdat de poorten niet worden gesloten; en Ik zal geven de voorraden van de schuilplaatsen en de verborgen schatten van de schuilplaatsen’, (Jesaja 45:1,3).

Eender wordt hier gehandeld over de Heer en over de Kerk die door Hem moet worden geïnstalleerd.

Met de deuren openen opdat de poorten niet worden gesloten, wordt de voortdurende toelating aangeduid; met de natiën en de koningen worden degenen aangeduid die in de goedheden en de waarheden zijn en abstract genomen de goede en de ware dingen zelf, zoals eerder.

Met de voorraden van de duisternis [schuilplaatsen] en de verborgen schatten van de schuilplaatsen wordt het innerlijk inzicht en de innerlijke wijsheid vanuit de hemel aangeduid, want de dingen die binnengaan door de poort die openstaat vanuit de hemel, waarover eerder, komen in het verborgene en doen alle dingen aan die bij de mens zijn, waarvandaan de geestelijke aandoening van het ware is, waardoor de tevoren onbekende dingen worden onthuld.

Bij Jeremia: ‘Indien gij geen last door de poorten van deze stad op de sabbatdag inbrengt en opdat gij de sabbatdag heiligt, dan zullen de poorten van deze stad ingaan koningen en vorsten, zittende op de troon van David, rijdende op de wagen en op de paarden en de stad zal bewoond worden tot in het eeuwige’, (Jeremia 17:24,25).

Wat in de letterlijke zin wordt verstaan, ziet eenieder; evenwel kan men weten dat er iets heiligers in is, omdat het het Woord is en alles wat in het Woord is, bevat zulke dingen die van de hemel en van de Kerk zijn en deze dingen alleen zijn heilig.

Het heilige dat wordt verstaan, wordt vanuit de innerlijke gekend; onder sabbatdag wordt in die zin verstaan de verbinding van het Goddelijk Menselijke van de Heer met de hemel en de Kerk; onder de stad, die daar Jeruzalem is, wordt de Kerk verstaan; onder geen last inbrengen

door de poorten van die stad, wordt verstaan niet datgene toelaten wat vanuit het eigene van de mens is, maar dat wat uit de Heer is.

Onder de koningen en de vorsten die dan zullen ingaan door de poorten van de stad, worden de Goddelijke waarheden verstaan die zij dan zullen hebben; onder de zittenden op de troon van David worden die dingen vanuit de Heer verstaan; onder de rijdenden op de wagen en op de paarden, wordt verstaan dat zij daarvandaan in de leer van het ware en in het inzicht zullen zijn; onder bewoond worden tot in het eeuwige, wordt het eeuwige leven en heil verstaan.

Dat met de sabbat wordt aangeduid de verbinding van het Goddelijk Menselijke van de Heer met de hemel en de Kerk zie de nrs. 8494, 8495, 8510, 10356, 10360, 10367, 10370, 10374, 10668, 10730.

Dat met Jeruzalem de Kerk wordt aangeduid, nrs. 402, 3654, 9166.

Dat met de last of het werk op de sabbatdag wordt aangeduid niet geleid worden door de Heer maar door het eigene, nrs. 7893, 8495, 10360, 10362, 10365.

Dat met de koningen en de vorsten degenen worden aangeduid die in de Goddelijke waarheden zijn, zie de nrs. 29,31.

Dat met de wagen de leer van het ware wordt aangeduid en met de paarden het verstandelijke, zie het werkje ‘over het Witte Paard’, nrs. 1-5.

In de Openbaring: ‘Jeruzalem, hebbende een grote en hoge muur, twaalf poorten en op de poorten twaalf engelen, de namen geschreven, zijnde de twaalf stammen Israëls; de twaalf poorten twaalf paarden; de poorten zullen niet gesloten worden’, ((Openbaring 21:12,21,25).

Dat de poorten betekenen de Goddelijke waarheden die binnenleiden in de nieuwe Kerk, dus hen die in de waarheden uit het goede zijn, vanuit de Heer, kan vaststaan uit de ontvouwing van deze dingen in het werkje ‘over het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 1 e.v.; wat ook hieruit blijkt, dat er wordt gezegd dat het twaalf poorten waren, dat er twaalf engelen op de poorten waren en de namen van de twaalf stammen daarop geschreven; en dat de twaalf poorten twaalf paarden waren, met twaalf immers worden alle dingen aangeduid en daarvan wordt gesproken met betrekking tot de waarheden vanuit het goede, nrs. 577, 2089, 2129, 2130, 3272, 3858, 3913; een der met de engelen, nrs. 130, 200; eender met de twaalf stammen van Israël, nrs. 3858, 3926, 4060, 6335 en eender met de paarden.

Bij Jeremia: ‘Van het noorden zal het boze worden geopend, opdat zij komen en zetten hun troon tot de deur der poorten van Jeruzalem en tot alle muren ervan rondom, omdat zij Mij hebben verlaten’, (Jeremia 1:14-16).

Daar wordt gehandeld over de vernietiging van de Kerk; het noorden betekent het vals, hier het valse waaruit het boze is; komen en tronen zetten tot de deur der poorten van Jeruzalem, is de waarheden die in de Kerk binnenleiden, vernietigen door valsheden en tot alle muren ervan, is eveneens alle beschermende waarheden.

Bij Jesaja: ‘Huil, gij poort, schreeuw, gij stad, gij zijt gesmolten, gij gans Filistea, omdat uit het noorden een rook komt’, (Jesaja 14:31).

Bij dezelfde: ‘Het uitgezochte van uw dalen, zij zijn vervuld van de wagen en de ruiters hebben zich al zettende gezet tot aan de poort; hij heeft het deksel van Juda ontbloot’, (Jesaja 22:7,8).

In deze plaatsen wordt ook gehandeld over de vernietiging van de Kerk en met de poorten worden daar de binnenlatende waarheden aangeduid, die vernietigd zijn; die waarheden worden het deksel van Juda genoemd, omdat met Juda de hemelse liefde wordt aangeduid, zie nr. 119 en die waarheden dekken en beschermen haar.

Bij dezelfde: ‘Het overgeblevene in de stad is woestheid en tot aan de verwoesting toe werd de poort verbrijzeld’, (Jesaja 24:12).

Bij Jeremia: ‘Juda heeft gerouwd en de poorten van hem zijn verslapt geworden’, (Jeremia 14:2).

In het boek Richteren: ‘De dorpen hebben opgehouden in Israël; hij heeft nieuwe goden verkozen, voorts de poorten te bestormen’, (Richteren 5:7,8).

Bij Ezechiël: ‘Tyrus heeft gezegd over Jeruzalem: Heah, zij is gebroken, de deuren der volken, zij is overgeleverd aan mij’, (Ezechiël 26:2).

Hier wordt ook gehandeld over de vernietiging van de Kerk; met Tyrus wordt aangeduid de erkenningen van het ware en het goede, dus de waarheden die binnenleiden en met Jeruzalem de Kerk ten aanzien van de leer van het ware.

Vandaar is het duidelijk, waarom Jeruzalem hier wordt genoemd: de deuren der volken en wat het betekent dat Tyrus zegt: Heah, Jeruzalem is gebroken, de deuren der volken, zij is overgeleverd aan mij, ik zal vervuld worden.

Aangezien zoals eerder is gezegd, met de deuren en de poorten het binnenlaten wordt aangeduid en in het bijzonder de waarheden die binnenlaten die worden aangeduid, namelijk de waarheden vanuit het goede uit de Heer, is het vandaar duidelijk, wat er met de poorten en de deuren in deze volgende plaatsen wordt aangeduid: ‘Heft, poorten, uw hoofden op en heft op, gij deuren der wereld, opdat inschrijde de Koning der heerlijkheid’, (Psalm 24:7,9).

Bij dezelfde: ‘Telt op de lofprijzingen van Jehovah in de poorten van de dochter van Zion’, (Psalm 9:15).

Bij dezelfde: ‘Jehovah heeft lief de poorten van Zion boven alle habitakels van Jakob’, (Psalm 87:2).

Onder Zion en onder de dochter van Zion wordt de hemelse Kerk verstaan.

Bij Jesaja: ‘Uw Verlosser, de Heilige Israëls, de God der ganse aarde wordt Hij genoemd, uw vensters zal Ik tot pyroop stellen en uw poorten tot karbonkelsteen’, (Jesaja 54:5,12).

Bij Mattheüs: ‘De vijf voorzichtige maagden gingen in tot de bruiloft en de deur werd gesloten en de vijf dwaze maagden kwamen en zij klopten, maar hun werd niet opengedaan’, (Mattheüs 25:10-12).

Bij Lukas: ‘Jezus zei: Strijdt om in te gaan door de enge poort, omdat velen zullen zoeken in te gaan en zullen niet kunnen; nadat de heer des huizes zal zijn opgestaan en de deur zal hebben gesloten, dan zult gij aanvangen buiten te staan en aan de deur te kloppen, zeggende: Heer, Heer, doe ons open.

Maar antwoordende zal Hij zeggen: Ik ken u niet van waar gij zijt’, (Lukas 13:24,25).

In deze beide plaatsen wordt gehandeld over de staat van de mens na de dood, namelijk dat dan degenen die in het geloof zijn en niet in de liefde, niet in de hemel kunnen worden binnengelaten, hoewel zij het willen, omdat zij het zo hebben geloofd; dit wordt daarmee aangeduid dat de deur gesloten was en dat zij aanklopten, maar verworpen werden.

Omdat de poorten de waarheden betekenen die binnenlaten, heeft het daarom tot de inzettingen behoord dat ‘de ouderen zouden zitten aan de poorten en oordelen’, (Deuteronomium 21:19; 22:15,21; Amos 5:12,15; Zacharia 8:16).

En het was daarom bevolen dat ‘de geboden zouden worden geschreven op de posten en de poorten’, (Deuteronomium 6:8,9) en was het daarom ook onder de inzettingen dat ‘het oord van de knecht die niet vrij wilde uitgaan in het zevende jaar, zou worden doorboord aan de deur’, (Exodus 21:6; Deuteronomium 15:17).

Met de knechten onder de zonen Israëls werden degenen aangeduid die in de ware dingen, maar niet in het goede waren en met de vrijen degenen die in het goede en daaruit in de ware dingen waren.

Dat het oor zou worden doorboord aan de deur, betekende de voortdurende gehoorzaamheid en dienstbaarheid, aangezien hij niet door de waarheden wilde binnengelaten worden in het goede; wat zij die in de ware dingen zijn en niet uit het goede, zijn voortdurende in een slaafse staat; zij zijn immers niet in de geestelijke aandoening van het ware en toch maakt de aandoening die van de liefde is, de mens vrij, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 141 tot 149.

Bovendien worden de waarheden die binnenleiden, ten aanzien van hun hoedanigheden beschreven met het deksel van de ingang van de tabernakel, (Exodus 26:14,36,37; 38:18,19) en met de maten in getallen van de ingangen en de poorten van het huis Gods en de tempel bij

(Ezechiël 40:6.8-11.13-15,18-20,24,27,28,32,35,37; 41:1-3,11,17-20,23-25; 42:2,12,15; 43:1-4; 44:1-3,17; 46:1-3,8,12,19; 47:1,2; 48:31-34).

Wie weet wat de afzonderlijke getallen daar betekenen, kan verscheidene verborgenheden ten aanzien van die waarheden weten.

Ook worden vermeld de poorten van het huis van Jehovah naar het noorden en naar het oosten bij dezelfde profeet, (Ezechiël 8:3,4; 10:19).

209. Omdat gij enige macht hebt en Mijn Woord hebt in acht genomen en Mijn Naam niet hebt verloochend, dat dit betekent dat zij zoveel macht uit de Heer hebben tegen de boze en de valse dingen als zij de ware dingen vanuit het oord van het leven maken en het Goddelijke van de Heer in Zijn Menselijke erkennen, staat vast uit de betekenis van macht hebben, namelijk de macht uit de Heer tegen de valsheden en de boosheden.

En omdat er wordt gehandeld over degenen die in het geloof vanuit de naastenliefde zijn, wordt er gezegd dat zij enige macht hebben, waarover hierna.

Uit de betekenis van Mijn Woord in acht nemen, dus de waarheden vanuit het Woord van het leven maken; de waarheden of de geboden in acht nemen betekent immers niet alleen die weten en opmerken, maar die ook willen en doen of houden; en degenen die willen en doen, maken de waarheden die zij vanuit het Woord weten en opmerken, van hun leven, zie nr. 15 en uit de betekenis van Mijn Naam niet verloochenen, namelijk het Goddelijke van de Heer in Zijn Menselijke erkennen en de waarheden vanuit het Woord van zijn leven maken.

Niemand ook kan in het ene zijn tenzij tegelijk in het andere, want alle waarheden die van het leven worden, zijn uit de Heer en dit bij degenen die het Goddelijke in Zijn Menselijke erkennen.

De Heer immers vloeit in bij allen, zowel in de hemelen als op aarde, vanuit Zijn Goddelijk Menselijke en niet vanuit het Goddelijke afgescheiden, noch vanuit het Menselijke afgescheiden.

Daarom, degenen die in hun denken het Goddelijke van de Heer scheiden van Zijn Menselijke en het Goddelijke van de Vader beschouwen niet in dit Menselijke, maar naast dat of boven dat, dus afgescheiden, niet enige invloeiing uit de Heer opnemen, dus ook niet vanuit de hemel; want allen die in de hemelen zijn, erkennen het Goddelijk Menselijke van de Heer, zie ook het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 2-6,7-12,59-67,68-72,78-86,212.

Hieruit blijkt dat alle waarheden die van het leven worden, uit de Heer zijn bij hen die het Goddelijke in Zijn Menselijke erkennen, dat wil zeggen: het Goddelijk Menselijke.

De waarheden worden van het leven, wanneer de mens die liefheeft, dus wanneer hij die wil en doet, want wie liefheeft, die wil en doet; in één woord, zij worden van het leven wanneer de mens vanuit de aandoening daarnaar leeft.

Dat de waarheden uit de Heer zijn, is omdat de Heer invloeit in de liefde bij de mens en door die liefde in de waarheden en die zo van het leven maakt.

Nu zal iets worden gezegd over de macht die zij hebben uit de Heer tegen de boosheden en de valsheden; alle macht die de engelen hebben en eveneens de mensen hebben, is uit de Heer en voor zoveel als zij de Heer opnemen, hebben zij macht.

Wie gelooft dat er uit het eigene van de mens macht is daartegen, dwaalt schromelijk; het zijn immers de boze geesten, die met de hellen verbonden zijn, die bij de mensen de boosheden en daaruit de valsheden binnenbrengen en die geesten zijn er verscheidene en eenieder verbonden met onderscheiden hellen, waarin er ook velen zijn.

Die afkeren van de mens kan de Heer alleen, alleen de Heer immers heeft de mogendheid over de hellen en in het geheel geen mens vanuit zichzelf of vanuit zijn eigene; voor zoveel dus als de mens verbonden is met de Heer door de liefde, heeft hij macht.

Het zijn twee liefden die regeren in de hemelen en die de hemelen maken, namelijk de liefde tot de Heer en de liefde jegens de naaste: de liefde tot de Heer wordt de hemelse liefde genoemd en de liefde jegens de naaste wordt de geestelijke liefde genoemd.

Zij die in de hemelse liefde zijn, hebben veel macht, maar zij die in de geestelijke liefde zijn, hebben enige macht en omdat in de dingen die geschreven zijn aan de engel van deze Kerk, wordt gehandeld over hen die in de liefde jegens de naaste zijn of in de naastenliefde en het geloof daaruit, dat de geestelijke liefde is, wordt er daarom gezegd: Gij hebt enige macht. Maar men moet weten dat alle macht die de engelen en de mensen hebben uit de Heer, is vanuit het goede van de liefde en omdat het goede van de liefde niet vanuit zich handelt, maar door de ware dingen, heeft daarom het goede van de liefde alle macht door de ware dingen en bij de geestelijken vanuit het goede van de naastenliefde door de waarheden van het geloof. Het goede immers bekleedt zich met de hoedanigheid door de ware dingen; want het goede zonder het ware heeft geen hoedanigheid en waar geen hoedanigheid is, daar is geen macht of kracht; daaruit blijkt dat het goede alle macht heeft door het ware, ofwel de naastenliefde door het geloof en de naastenliefde heeft geen macht zonder het geloof, noch enig geloof zonder de naastenliefde.

Dit wordt eveneens verstaan onder de sleutels die aan Petrus werden gegeven; onder Petrus immers wordt daar in de geestelijke zin verstaan het ware vanuit het goede dat vanuit de Heer is, dus het geloof vanuit de naastenliefde en onder de aan hem gegeven sleutels de macht over de boze en de valse dingen.

Deze woorden werden gezegd tot Petrus toen hij het Goddelijke van de Heer in Zijn Menselijke erkende, waaronder ook wordt verstaan dat diegenen macht hebben die het Goddelijke van de Heer in Zijn Menselijke erkennen en uit Hem in het goede van de naastenliefde en daaruit in de waarheden van het geloof zijn.

Dat die woorden toen tot Petrus werden gezegd, blijkt hieruit bij Mattheüs: ‘Jezus zei tot de discipelen: Gij, wie zegt gij dat Ik ben?

Antwoordende zei Simon Petrus: Gij zijt Christus, de Zoon van de levende God.

Toen antwoordende zei Jezus tot hem: Gezegend zijt gij, Simon Bar Jona, omdat vlees en bloed u dit niet heeft onthuld, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is; maar ook Ik zeg u: Gij zijt Petrus en op deze petra zal Ik Mijn Kerk bouwen en de poorten van de hel zullen die niet overmogen en Ik zal u geven de sleutels van het koninkrijk der hemelen’, (Mattheüs 16:15-19).

Maar over Petrus en diens sleutels zie wat daarover eerder is gezegd, in nr. 9 en in het werkje ‘over het Laatste Gericht’, nr. 57 en in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 122 en dat het ware vanuit het goede dat uit de Heer is, alle macht heeft, in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 228-233, 539 en in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 3091, 3387, 3563, 4592, 4933, 6344, 6423, 7518, 7673, 8281, 8304, 9133, 9327, 9410, 10019, 10182.

210. Zie, Ik zal er geven vanuit de synagoge van de satan; dat dit betekent hen die in de leer van het geloof-alleen zijn en in geen naastenliefde, staat vast uit de betekenis van ‘vanuit de synagoge van de satan’, namelijk degenen die in de leer van alle valsheden zijn, zie nr. 120; hier dus wordt onder vanuit de synagoge van de satan verstaan zij die in de leer zijn van het geloof-alleen en in geen naastenliefde, aangezien in de dingen die geschreven zijn aan de engel van deze Kerk wordt gehandeld over hen die in het geloof vanuit de naastenliefde zijn. Dat van hen wordt gezegd dat zij vanuit de synagoge van de satan zijn, is omdat zij in geen geloof zijn, hoewel zij menen dat zij het wel zijn en omdat zij de naastenliefde verwerpen als zijnde geen middel tot het heil, toch vloeit de Heer in door de naastenliefde in het geloof en niet in het afgescheiden geloof, want het afgescheiden geloof is slechts een wetenschap waarin niet het leven uit het Goddelijke is.

Vandaar is het, dat zij die in de leer van het geloof-alleen zijn en niet in de naastenliefde, in geen verlichting zijn en daarom zijn zij ook in de leer van verscheidene valsheden, die in het bijzonder wordt aangeduid met de synagoge van de satan.

Dat er geen geloof is waar niet de naastenliefde is, zie het werkje ‘het Laatste Gericht’, nrs. 33-39; en wat het geloof is en wat de naastenliefde in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 84-107 en 108-122.

Dat zij in de leer van verscheidene valsheden zijn, zal men zien in het nu volgende artikel.

211. Die zeggen van zichzelf dat zij Joden zijn en zijn het niet, maar liegen; dat dit betekent die geloven dat zij die in de ware dingen zijn, terwijl zij toch in de valsheden zijn, staat vast uit de betekenis van Juda, namelijk in de hoogste zin de Heer ten aanzien van de hemelse liefde, in de innerlijke zin het hemels rijk van de Heer en het Woord en in de uiterlijke zin de leer vanuit het Woord die van de hemelse Kerk is, nr. 119.

Vandaar is het, dat met van zich zeggen dat zij Joden zijn, wordt aangeduid van zich geloven in de echte leer te zijn, dus in de waarheden zelf en uit de betekenis van liegen, dus in valsheden zijn; met de leugen immers wordt in het Woord het valse van de leer aangeduid, nrs. 8908, 9248.

Zij die in het geloof-alleen zijn en in geen naastenliefde, weten niet dat zij in valsheden zijn, omdat zij geloven dat zij in waarheden zijn, terwijl toch uit een vals beginsel, dus dat het geloof-alleen zaligt, valsheden in een ononderbroken reeks vloeien.

Het beginsel immers haalt alle dingen naar zijn zijde over, omdat zij daarmee in samenhang moet zijn; vandaar hebben zij zo’n grote onwetendheid in de dingen van de hemel en van de Kerk.

Dat zij in onwetendheid zijn kan hieruit vaststaan, dat zij niet weten wat de hemelse liefde is, namelijk de liefde tot de Heer en wat de geestelijke liefde is, namelijk de naastenliefde jegens de naaste, wat de naaste, wat het goede, wat de verbinding van het goede en het ware, wat het geestelijk leven en wat de geestelijke aandoening, wat het geweten, wat de vrije keuze, wat de wederverwekking, wat de geestelijke verzoeking, wat en waarom de doop en wat en waarom het Heilig Avondmaal, wat de geestelijke zin van het Woord, wat de hemel en de hel en dat deze alle zijn vanuit het menselijk geslacht en wat verscheidene andere dingen zijn.

Vanuit hun onwetendheid vloeien valsheden wanneer over die dingen wordt gedacht, aangezien zij in geen verlichting, zoals eerder is gezegd, kunnen denken, noch enig innerlijk gezicht kunnen hebben ten aanzien van enig geestelijk onderwerp.

Bovendien zie men hierover in het werk ‘Hemelse Verborgenheden, namelijk dat het van de naastenliefde gescheiden geloof, geen geloof is, nrs. 654, 724, 1162, 1176, 2049, 2116, 2343, 2349, 3849, 3868, 6348, 7039, 7822, 9780.

Dat zo’n geloof in het andere leven vergaat, nrs. 2228, 5820; dat wanneer als beginsel het geloof-alleen wordt gesteld, de waarheden worden besmet door dat valse beginsel, nr. 2435.

Dat zij zich ook niet laten overreden, omdat het tegen hun beginsel is, nr. 2385.

Dat de leerstellingen over het geloof-alleen de naastenliefde vernietigen, nrs. 6353, 8094.

Dat degenen die het geloof scheiden van de naastenliefde, innerlijk in de valsheden van hun boze zijn, hoewel zij dat niet weten, nrs. 7790, 7950.

Dat daarom het goede niet met hen kan worden verbonden, nrs. 8981, 8993.

Dat het van de liefde en van de naastenliefde gescheiden geloof is zoals het winterlicht, waarin alle dingen van de aarde verstarren en niets van oogst, vrucht en bloem wordt voortgebracht; maar dat het geloof vanuit de liefde of de naastenliefde is zoals het licht van de lente of de zomer, waarin alle dingen bloeien en worden voortgebracht, nrs. 2231, 3146, 3412, 3413.

Dat het winterlicht, dus het van de naastenliefde gescheiden geloof, wordt verkeerd in dichte duisternis, wanneer het licht vanuit de hemel invloeit en dat dan zij die in dat geloof zijn, in blindheid en stompzinnigheid komen, nrs. 3412, 3413.

Dat zij die in het geloof van de naastenliefde scheiden met leer en leven, in duisternis zijn, dus in onwetendheid van het ware en in valsheden, nr. 9186; dat zij zich werpen in valsheden en de boosheden daaruit, nrs. 3325, 8094.

De dwalingen en de valsheden waarin zij zich werpen, nrs. 4271, 4730, 4776, 4783, 4925, 7779, 8313, 8765, 9224.

Dat het Woord voor hen is gesloten, nrs. 3773, 4783, 8780.

Dat zij niet zien en niet letten op al de dingen die de Heer zo vaak heeft gesproken over de liefde en de naastenliefde en over de vruchten of de goede werken met de daad, nrs. 1017, 3416; dat zij ook niet weten wat het goede is, dus evenmin wat de hemelse liefde en wat de naastenliefde, nrs. 3417, 3603, 4126, 9995.

Dat de eenvoudigen van hart en toch wijs, weten wat het goede van het leven is, dus wat de naastenliefde is en niet wat het afgescheiden geloof, nrs. 4741, 4754.

212. Zie, Ik zal maken dat die zullen komen en aanbidden uw voeten; dat dit betekent de staat van hen na de dood, dat zij buiten de hemel zullen zijn en niet toegelaten moeten worden, blijkt uit de reeks van de voorafgaande en de volgende dingen.

Er wordt in dit vers gehandeld over hen die van zichzelf zeggen dat zij in waarheden zijn, terwijl zij toch in valsheden zijn, omdat zij niet in de naastenliefde zijn.

Over hen wordt in het Woord gezegd dat zij aan de deur zullen komen en aankloppen, maar dat zij niet zullen worden toegelaten; aan de deur komen en aankloppen, is aanbidden aan de voeten; dat gezegd wordt aan uw voeten, is omdat de hemel in één samenvatting één mens weergeeft: de hoogste of de derde hemel geeft het hoofd weer, de middelste of de tweede geeft het lichaam weer en de laatste of eerste geeft de voeten weer en daarom is aan de voeten staan en aanbidden, buiten de hemel zijn en toegelaten willen worden, maar niet kunnen.

Dat de hemelen in één samenhang één mens weergeven, zie het werk 'Hemel en Hel', nrs. 59 tot 67 e.v.

Dat er drie hemelen zijn, nrs. 29 tot 40, zie daar en dat de hoogste hemel het hoofd vormt, de middelste het lichaam en de laatste de voeten, nr. 65.

Hieruit blijkt, waarom er gezegd wordt aan de voeten staan, wanneer het is buiten de hemel.

Dat zij niet kunnen worden toegelaten, is omdat de algehele hemel is geformeerd volgens de aandoeningen van het ware en het goede en is onderscheiden in gezelschappen volgens alle verschillen van die aandoeningen.

Degenen dus die niet in de naastenliefde zijn, zijn niet in enige aandoening waarin de hemel is; want de naastenliefde of de liefde jegens de naaste is de aandoening; daarom hebben zij geen plaats in de hemel maar erbuiten; en degenen van hen die in boosheden en in valsheden zijn geweest, worden volgens hun liefden of aandoeningen verbonden met hen die in de hellen zijn en daarheen afgeworpen.

Dat een zodanig lot degenen wacht die in het geloof-alleen en niet in de naastenliefde zijn, is door de Heer voorzeggd in verscheidene plaatsen, zoals bij Mattheüs: 'Elke boom die geen goede vrucht maakt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen, want aan hun vruchten zult gij die kennen; niet ieder die tot Mij zegt: Heer, Heer, zal ingaan in het koninkrijk der hemelen, maar degenen die doet de wil van Mijn Vader, Die in de hemelen is.

Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heer, Heer, hebben wij niet door Uw Naam geprofeteerd en door Uw Naam demonen uitgeworpen en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun belijden dat Ik u nooit heb gekend: gaat weg van Mij, alle gij werkers der ongerechtigheid.

Ieder die Mijn woorden hoort en die doet, zal Ik vergelijken met een voorzichtig man die zijn huis heeft gebouwd op een rots; maar ieder die Mijn woorden hoort en die niet doet, zal Ik vergelijken bij een dwaas man die zijn huis heeft gebouwd op het zand', (Mattheüs 7:19 tot 27.

Hier worden degenen beschreven die in het geloof vanuit de naastenliefde zijn en zij die in het geloof en niet in de naastenliefde zijn; zij die wel in het geloof vanuit de naastenliefde zijn, met de boom die goede vruchten maakt en met het huis dat wordt geblouwd op een rots; ook betekenen de vruchten in het Woord de werken van de naastenliefde en de rots het geloof

vanuit de naastenliefde; maar degenen die in het van de naastenliefde gescheiden geloof zijn, worden verstaan onder de boom die geen goede vruchten maakt en onder hen die een huis op zand bouwen.

Ook betekenen de boze vruchten in het Woord de boze werken en het zand, het van de naastenliefde gescheiden geloof; van hen wordt gezegd dat zij zullen zeggen: Heer, Heer, doe ons open, maar dat zij ten antwoord zullen krijgen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, alle gij werkers der ongerechtigheid.

Eender bij Lukas: “Strijdt om in te gaan door de enge poort, omdat velen zullen zoeken in te gaan, maar niet zullen kunnen; nadat de Heer des huizes zal zijn opgestaan en de deur zal hebben gesloten en gij zult hebben begonnen buiten te staan en aan de deur te kloppen, zeggende: Heer, Heer, doe ons open, maar antwoordende zal Hij zeggen: Ik ken u niet vanwaar gij zijt.

Dan zult gij beginnen te zeggen: Wij hebben gegeten vóór U en gedronken en in onze straten hebt Gij geleerd.

Maar Hij zal zeggen: Ik zeg u, Ik ken u niet vanwaar gij zijt; gaat weg van Mij, alle gij werkers der ongerechtigheid’, (Lukas 13:24-27).

Ook hier wordt gehandeld over hen die in het geloof zijn en niet in de naastenliefde, ten aanzien van hen wordt er gezegd dat zij buiten zullen staan, kloppende aan de deur, maar dat zij niet zullen worden toegelaten.

Eten en drinken vóór de Heer en in de straten geleerd worden, betekent het Woord en de predikingen vanuit het Woord horen en de dingen weten die van het geloof zullen zijn; maar omdat zij niet in de naastenliefde zijn, wordt er tot hen gezegd: Ik ken u niet vanwaar gij zijt; gaat weg; want door de Heer worden allen gekend vanuit de liefde en niet vanuit het afgescheiden geloof

Iets eenders wordt verstaan onder ‘de vijf dwaze maagden die geen olie hadden in de lampen’, aangaande wie er ook wordt gezegd dat zij kwamen, zeggende: Heer, Heer, doe ons open.

Maar Hijzelf antwoordde: Voorwaar, Ik zeg u, Ik ken u niet’, (Mattheüs 25:1-12).

Met de maagden in het Woord worden degenen aangeduid die van de Kerk zijn; met de lampen de dingen die van het geloof zijn en met de olie wordt het goede van de liefde aangeduid.

Vandaar worden met de vijf dwaze maagden die geen olie hadden in de lampen, degenen aangeduid die in het geloof zijn en niet in de liefde.

Iets eenders wordt ook aangeduid met ‘de bokken die ter linkerzijde stonden, tot wie werd gezegd dat Hij heeft gehongerd en gedorst en dat zij Hem niet te eten en te drinken hebben gegeven; dat Hij vreemdeling is geweest en zij Hem niet hebben opgenomen; dat Hij naakt is geweest en dat zij Hem niet hebben bekleed; dat Hij ziek en in de kerker is geweest en zij Hem niet hebben bezocht’, (Mattheüs 25:41-43).

Met de schapen daar, die ter rechterzijde staan, worden degenen aangeduid die in de naastenliefde zijn, met de bokken zij die in het geloof en in geen naastenliefde zijn; dat dezen met de bokken worden aangeduid zie nr. 4769 en de anderen met de schapen nrs. 4169, 4809.

213. En weten dat Ik u heb bemind; dat dit betekent de erkenenis daaruit, dat de Heer in de naastenliefde tegenwoordig is en niet in het geloof zonder de naastenliefde, staat vast uit de betekenis van weten, dus de erkenenis en uit de betekenis van beminnen, wanneer met betrekking tot de Heer, namelijk dat Hij tegenwoordig is.

Dat Hij tegenwoordig is in de naastenliefde en niet in het geloof zonder die, is omdat er wordt gehandeld over hen die in het geloof vanuit de naastenliefde zijn, zie nr. 230 en de Heer is tegenwoordig in de aandoening of de liefde van de mens, dus in het leven van zijn geest, want de liefde of de aandoening maakt het leven van zijn geest; en dus is de Heer tegenwoordig in de naastenliefde, want de naastenliefde is de aandoening zelf of de geestelijke liefde van de

mens en omdat de Heer tegenwoordig is in de naastenliefde bij de mens, is het duidelijk dat Hij niet tegenwoordig is in het geloof zonder de naastenliefde.

Het geloof zonder de naastenliefde is ook niet geestelijk en daarom is het ook niet van binnen in de mens en maakt het zijn leven, maar het is buiten hem, in zijn geheugen en vandaar in een of ander denken.

Dat bemind worden, wanneer dit door de Heer gebeurt, betekent dat Hij tegenwoordig is, is omdat beminnen of de liefde, de verbinding en vandaar de tegenwoordigheid maakt en de Heer tot Hem die Hij bemint, dat wil zeggen, dat hij Zijn bevelen en geboden doet, want dit is de Heer beminnen; dat de Heer tegenwoordig is bij degenen die Hij bemint en dat degene Hem bemint die Zijn bevelen en geboden doet, leert Hijzelf bij Johannes: ‘Wie Mijn geboden houdt en dezelve doet, die is het die Mij bemint en wie Mij bemint, die zal worden bemind door Mijn Vader en Ik zal hem beminnen en tot hem zullen Wij komen en bij hem zullen Wij woning maken’, (Johannes 14:21,23).

214. Omdat gij het woord van Mijn lijdzaamheid hebt bewaard; dat dit betekent dat zij hebben geleefd volgens de geboden van de Heer, staat vast uit de betekenis van het woord van de Heer bewaren, namelijk leven volgens Zijn geboden; het woord immers is het gebod en dat bewaren, is leven.

Volgens het woord van de lijdzaamheid wordt gezegd vanwege de volharding daarin zonder vermoeid te worden; in de Openbaring wordt ettelijke malen lijdzaamheid gezegd en wanneer dit wordt gezegd, betekent het dat wat op het leven wordt toegepast, zoals eerder in nr. 98.

215. Zo zal ook Ik u bewaren in de ure der verzoeking die over het algehele wereldrond zal komen, om te onderzoeken degenen die op de aarde wonen; dat dit betekent de tijd van het Laatste Gericht, wanneer degenen moeten worden bezocht die in de vorige hemel zijn, dat die dan moeten worden gezaligd, staat vast uit de betekenis van het uur der verzoeking die over het algehele wereldrond zal komen, dus de tijd van het Laatste Gericht en uit de betekenis van onderzoeken hen die op de aarde wonen, dus de bezoeking over hen die in de vorige hemel zijn; dat dan zij die in het geloof vanuit de naastenliefde zijn, over wie hier wordt gehandeld, zullen worden gezaligd, wordt verstaan onder, ‘Ik zal u bewaren’.

Dat deze dingen over het Laatste Gericht zijn gezegd, is duidelijk, want er wordt gezegd: het uur der verzoeking zal komen over het algehele wereldrond, wanneer degenen zullen worden onderzocht die op de aarde wonen; maar omdat er is gehandeld over het Laatste Gericht en over de vorige hemel en de verdelging ervan en over de nieuwe hemel en de formering daarvan, in de werkjes ‘het Laatste Gericht’ en over ‘het Nieuwe Jeruzalem’ en over deze zelfde dingen moet worden gehandeld in wat volgt, zal het hier aan worden voorbijgegaan die woorden nog verder te ontvouwen.

216. Zie, Ik kom snel; dat dit betekent dat dit zeker is, staat vast uit de betekenis van snel, namelijk het zekere en het volle, nr. 7.

Dat snel betekent het zekere en het volle is, omdat de tijd en alle dingen die van de tijd zijn in het Woord, staten betekenen en vandaar snel en haastig dan de tegenwoordige staat van de aandoening en het denken daaruit; vandaar het zekere en het volle.

Dat de tijd en alle dingen van de tijd overeenstemmen met staten en vandaar die betekenen, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 162 tot 169 en dat snel betekent de aansporing vanuit de aandoening, dus het tegenwoordige en het zekere, in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 7695, 7866.

217. Behoudt hetgeen gij hebt; dat dit betekent de volharding in de staat van het geloof vanuit de naastenliefde tot aan het einde toe, staat vast uit de dingen die eerder in nr. 173 zijn gezegd, waar eendere dingen staan.

218. Opdat niemand uw kroon neme; dat dit betekent opdat niet het inzicht zal vergaan, staat vast uit de betekenis van de kroon, namelijk de wijsheid, waarover nr. 126.; hier het inzicht, aangezien degenen die in de geestelijke liefde zijn of in de naastenliefde en daaruit in het geloof en het inzicht zijn; degenen echter die in de hemelse liefde of in de liefde tot de Heer zijn en daaruit in de doorvatting van het ware, zijn in de wijsheid.

Dat met opdat niemand uw kroon zal nemen, wordt aangeduid opdat niet het inzicht zal vergaan, is omdat de boosheden en daaruit de valsheden het inzicht van de mens ontnemen. Het inzicht is het ware, dit wordt aan de mens ontnomen door de boze geesten, wanneer de mens in boosheden is, aangezien hij zich dan bij hen aansluit en dat wat zo wordt weggenomen, vergaat.

219. Die overwint, Ik zal hem maken tot een pilaar in de tempel van Mijn God; dat dit betekent dat zij die volharden, in het Goddelijk Ware in de hemel zullen zijn, staat vast uit de betekenis van overwinnen, dus volharden in de echte aandoening van het ware, nr. 128; hier in het geloof vanuit de naastenliefde, omdat daarover wordt gehandeld in de woorden die geschreven zijn aan de engel van deze Kerk, nr. 203; uit de betekenis van de pilaar, namelijk het Goddelijk Ware dat ondersteunt en uit de betekenis van de tempel van God, namelijk in de hoogste zin het Goddelijk Menselijke van de Heer en in de betreffende zin het geestelijk rijk van de Heer, dus de hemel die dat rijk samenstelt, waarover hierna.

Dat de pilaar in de tempel is het Goddelijk Ware dat ondersteunt, is omdat de tempel de hemel betekent en de hemel is de hemel vanuit het Goddelijk Ware dat voortgaat uit de Heer; onder de hemel immers worden alle engelen verstaan, want de engelen maken de hemel en door de engelen wordt hij de hemel genoemd en die zijn voor zoveel engelen als zij opnemen van het Goddelijk Ware dat uit de Heer voortgaat; daarom ook betekenen de engelen in het Woord de Goddelijke waarheden, zie de nrs. 130, 200.

Omdat nu de hemel het Goddelijk Ware is en de tempel de hemel betekent, zo volgt dat alle dingen van de tempel zulke dingen betekenen die van het Goddelijk Ware zijn en dat de pilaren daar betekenen de Goddelijke waarheden die ondersteunen.

De Goddelijke waarheden die ondersteunen zijn in het algemeen de lagere ware dingen, omdat die de hogere ondersteunen; er zijn immers lagere Goddelijk waarheden en hogere, zoals er lagere en hogere hemelen zijn; er zijn daarvan graden, zie het werkje ‘Hemel en Hel’, nrs. 38,208,209,211.

De hemelen die in de lagere graad zijn, ondersteunen de hemelen die in een hogere staat zijn; hier dus wordt daarmee aangeduid dat de Heer hen zal maken tot een pilaar in de tempel, dat zij in de lagere hemel zullen zijn en deze hemel wordt de geestelijke hemel genoemd; maar zij die in de liefde tot de Heer zijn, zijn in de hogere hemel en deze hemel wordt de hemelse hemel genoemd en deze wordt ondersteund door de lagere of geestelijke hemel, maar deze dingen zie men helderder ontvouwd in het werk ‘Hemel en Hel’, waar dit in drie artikelen is getoond, namelijk in het artikel waarin is getoond dat het Goddelijke van de Heer in de hemel is de liefde tot Hem en de naastenliefde jegens de naaste, nrs. 13-19; in het tweede artikel waarin is getoond dat de hemel is onderscheiden in twee rijken: het hemelse en het geestelijke, nrs. 20-28; en in het derde artikel, waar is getoond dat er drie hemelen zijn, nrs. 29-40.

In het Woord worden hier en daar pilaren of kolommen vermeld en daarmee worden de lagere waarheden aangeduid, de oorzaak hiervan is, dat zij de hogere ondersteunen, dat die met pilaren worden aangeduid, kan vaststaan uit deze volgende plaatsen, bij Jeremia: ‘Zie, Ik heb u heden gegeven tot een versterkte stad en tot een pilaar van ijzer en tot muren van brons, tegen het algehele land, tegen de koningen van Juda, tegen de vorsten en tegen de priesters ervan en tegen het volk van het land, zodat zij zullen strijden tegen u en niet zullen overmogen’, (Jeremia 1:18,19).

Deze dingen zijn gezegd tot de profeet, omdat met alle profeten de leren van het Goddelijk Ware worden aangeduid en omdat daar wordt gehandeld over de Kerk waarin de Goddelijke waarheden zijn vervalst, daarom wordt er gezegd: Ik heb u heden gegeven tot een versterkte stad, tot een pilaar van ijzer en tot muren van brons, tegen het algehele land.

Met de versterkte stad wordt de leer van het ware aangeduid, met de pilaar van ijzer het ware dat haar ondersteunt, met de muren van brons het beschermende goede en met het land de Kerk.

Gezegd wordt ook tegen de koningen van Juda, tegen de vorsten, tegen de priesters ervan en tegen het volk van het land en met de koningen van Juda en met de vorsten worden de vervalste waarheden aangeduid, met de priesters de verechtreukte goedheden en met het volk van het land de valsheden in het algemeen; van deze dingen wordt gezegd dat zij zullen strijden tegen de ware dingen zelf, maar niet zullen overmogen.

Bij dezelfde: ‘Richt u tekenen op, stel u pilaren, zet uw hart tot het pad, keer weder, o maagd Israël, keer weder tot uw steden’, (Jeremia 31:21).

Daar wordt gehandeld over het herstel van de Kerk; de maagd Israël betekent de Kerk, tekenen oprichten en pilaren stellen, betekent het onderricht in zulke dingen die de fundamente van de Kerk zijn, die omdat zij ondersteunen, pilaren worden genoemd; zet uw hart tot het pad, de weg die gij moogt gaan, betekent de aandoening van het ware die tot het leven leidt.

Bij David: ‘Ik, ik zal met rechtheden richten, de versmeltende landen en al de bewoners ervan; ik zal zijn pilaren vastmaken’, (Psalm 75:3,4).

De versmeltende landen betekenen hen die van de Kerk zijn, die niet in waarheden zijn, maar die toch verlangen; de pilaren ervan vastmaken betekent, ondersteunen met de waarheden waarop de Kerk wordt gegrondvest.

Bij Job: ‘Die de aarde doet schudden uit haar plaats, dus dat de pilaren ervan trillen’, (Job 9:6).

Met de aarde daar wordt de Kerk aangeduid en met de pilaren worden de ondersteunende dingen van haar aangeduid.

Dat met de pilaren van de voorhof van de tent, waarover in (Exodus 27:10-12,14-17), ook de laatste waarheden worden aangeduid die de hogere ondersteunen, zie ‘Hemelse Verborgenheden’ in de ontvouwing van dat hoofdstuk en van die verzen.

Eendere waarheden worden aangeduid met de pilaren van het huis van het woud van de Libanon, gebouwd door Salomo, (1 Koningen 7:2,6).

Eender ook met de twee pilaren die Salomo oprichtte in het voorhuis van de tempel, waarover in het eerste boek van de koningen: ‘Hij formeerde twee pilaren van brons, achttien ellen de hoogte van iedere pilaar en een draad van twaalf ellen omgaf de tweede pilaar; twee kronen maakte hij om te stellen op de hoofden van de pilaren, gietsel van brons: zeven voor de ene kroon en zeven voor de andere kroon; hij richtte de pilaren op in het voorhuis van de tempel en hij richtte de rechter pilaar op en hij noemde zijn naam Jachin en hij richtte de linker pilaar op en hij noemde zijn naam Boas’, (1 Koningen 7:15-22).

Omdat de tempel de hemel betekende, wat verderop zal worden getoond, betekenen daarom alle dingen van de tempel zulke dingen die van de hemel zijn, dus die van het Goddelijk Ware daar zijn, want zoals eerder is gezegd, de hemel is de hemel vanuit het Goddelijk Ware dat voortgaat uit de Heer; het voorhuis daar betekende dus de dingen die van de laatste hemel zijn en omdat deze hemel de twee hogere ondersteunt, waren daarom daar die twee pilaren gesteld.

220. Wat echter de tempel in het Woord betekent, zal ook worden gezegd: de tempel betekent in de hoogste zin het Goddelijk Menselijke van de Heer en in de betrekkelijke zin de hemel en omdat hij de hemel betekent, betekent hij ook de Kerk, want de Kerk is de hemel van de Heer

op aarde en omdat de tempel de hemel en de Kerk betekent, betekent hij ook het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer.

De oorzaak hiervan, dat dit de hemel en de Kerk maakt, is, dat zij die dit opnemen met de ziel en het hart, dat wil zeggen, met het geloof en de liefde, maken de hemel en de Kerk uit.

Omdat de tempel die dingen betekent, wordt er daarom gezegd: de Tempel van mijn God; onder de Tempel wanneer het door de Heer wordt gezegd, wordt verstaan de hemel en het Goddelijk Ware daar, hetgeen ook de Heer is in de hemel.

De Heer is boven de hemelen en Hij verschijnt aan hen die in de hemelen zijn als Zon, vanuit de Heer als Zon daar gaat het Licht en de Warmte voort.

Het Licht daar in Zijn Wezen is het Goddelijk Ware en de Warmte daar in haar Wezen is het Goddelijk Goede; deze twee maken de hemel in het algemeen en in het deel.

Het Goddelijk Ware is dat wat wordt verstaan onder Mijn God; vandaar is het, dat in het Woord van het oude Testament wordt gezegd: Jehovah en God: Jehovah, waar wordt gehandeld over het Goddelijk Goede en God waar wordt gehandeld over het Goddelijk Ware; vandaar is het eveneens dat de engelen goden worden genoemd en dat God in de Hebreeuwse taal wordt genoemd Elohim in het meervoud.

Daaruit blijkt waarom gezegd wordt: Tempel van Mijn God; dat Jehovah wordt gezegd waar wordt gehandeld over het Goddelijk Goede, God echter waar wordt gehandeld over het Goddelijk Ware, zie de nrs. 709, 732, 2586, 2769, 2807, 2822, 3921, 4283, 4402, 7010, 9167. Dat Hij Jehovah wordt genoemd naar het Zijn, dus naar het Wezen, God echter naar Bestaan, dus naar het Bestaan, nrs. 300, 3910, 6905.

Dat ook Goddelijk Zijn is het Goddelijk Goede en dat Goddelijk Bestaan is het Goddelijk Ware, nrs. 3061, 6280, 6880, 6905, 10579.

En in het algemeen dat het Goede is Zijn en het Ware is Bestaan daaruit, nr. 5002.

Dat de engelen goden worden genoemd vanwege de opneming van het Goddelijk Ware uit de Heer, nrs. 4295, 7268, 7873, 8301, 8192.

Dat het Goddelijke van de Heer in de hemelen is het Goddelijk Ware verenigd met het Goddelijk Goede, zie het werk 'Hemel en Hel', nrs. 13, 133, 139, 140.

Dat het licht in de hemelen in zijn wezen is het Goddelijk Ware en de warmte daar het Goddelijk Goede, beide uit de Heer, zie 'Hemel en Hel', nrs. 126-140, 275.

Dat de tempel in het Woord het Goddelijk Menselijke van de Heer betekent en in de betreffende zin de hemel en de Kerk, en daarom ook het Goddelijk Ware, kan vaststaan uit deze volgende plaatsen, bij Johannes: 'Aan de Joden, vragende: Wat teken toont Gij ons dat Gij dit doet? Antwoorde Jezus en Hij zei tot hen: Ontbind deze tempel, in drie dagen evenwel zal Ik dezelve opwekken. En de Joden zeiden: In zesenzeventig jaren is de tempel gebouwd en Gij, zult Gij die dan in drie dagen opwekken? Maar Hij sprak van de tempel van Zijn Lichaam', (Johannes 2:18 tot 23).

Dat de tempel het Goddelijk Menselijke van de Heer betekent, wordt hier openlijk gezegd; onder de ontbinding van de tempel en de opwekking ervan na drie dagen, wordt immers verstaan Zijn dood, begrafenis en opstanding.

Bij Maleachi: 'Zie, Ik zend Mijn Engel, Die de weg zal bereiden vóór Mij en plotseling zal tot Zijn tempel komen de Heer en de Engel des verbonds Die gij zoekt', (Maleachi 3:1).

Hier ook wordt onder de tempel het Goddelijk Menselijke van de Heer verstaan, daar wordt immers gehandeld over de Komst van de Heer en daarom wordt met komen tot Zijn tempel aangeduid tot Zijn Goddelijk Menselijke.

In de Openbaring: 'Ik zag geen tempel in het Nieuwe Jeruzalem, want de Heer God almachtig is haar tempel en het Lam', (Openbaring 21:22).

Daar wordt gehandeld over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, wanneer die in de innerlijke dingen zullen zijn en niet in de uiterlijke dingen; vandaar wordt er gezegd: geen tempel zal er zijn, maar de Heer God almachtig en het Lam.

De Heer God almachtig is het Goddelijke Zelf van de Heer en het Lam is Zijn Goddelijk Menselijke; waarvandaan eveneens blijkt, dat Zijn Goddelijke in de hemelen wordt verstaan onder de tempel.

Bij Jesaja: ‘Ik zag de Heer zittende op een hoge en verheven troon en de zomen ervan vervullende de tempel’, (Jesaja 6:1).

Met de hoge en verheven troon waarop de Heer gezeten werd gezien, wordt de Heer aangeduid ten aanzien van het Goddelijk Ware in de hogere hemelen, met de zomen ervan echter wordt Zijn Goddelijk Ware in de Kerk aangeduid; dat de zomen, wanneer het de Heer betreft, Zijn Goddelijk Ware in laatste betekenen, zie nr. 9917.

‘Dat de voorhang van de tempel in twee delen werd gescheurd van boven tot onder, nadat de Heer had geleden’, (Mattheüs 27:51; Markus 15:34,38; Lukas 23:45), heeft betekend het één-zijn van het Goddelijk Menselijke van de Heer met Zijn Goddelijke Zelf, zie ‘Hemelse Verborgenheden, nr.9670.

Met de tempel wordt het Goddelijk Menselijke van de Heer aangeduid en tegelijk de hemel en de Kerk, in de volgende plaatsen, bij David: ‘Ik zal mij inkrommen naar de tempel van Uw heiligheid en Ik zal Uw Naam belijden’, (Psalm 138:2).

Bij Jona: ‘Ik zei: Ik ben uitgestoten van voor Uw ogen, maar toch zal ik voortgaan te schouwen tot de tempel van Uw heiligheid. En mijn gebed kwam tot U tot de tempel van Uw heiligheid’, (Jona 2:4,7).

Bij Habakuk: ‘Jehovah in de tempel van Zijn heiligheid’, (Habakuk 2:20).

Bij Mattheüs: ‘Wee u, gij blinde leiders, die zegt: Al wie zal gezworen hebben bij de tempel, het is niets; al wie echter zal gezworen hebben bij het goud van de tempel, die is schuldig; gij dwazen en blinden, want wat is meerder, het goud of de tempel die het goud heiligt?’, (Mattheüs 23:16,17).

Bij Johannes: ‘Jezus zei tot hen die verkochten in de tempel: Neemt die dingen van hier weg; maakt ook niet het Huis van Mijn Vader tot een huis van koophandel.

Daardoor werden de discipelen indachtig dat er geschreven is: de ijver van Uw Huis heeft Mij verteerd’, (Johannes 2:16,17).

Bovendien wordt in vele plaatsen elders in het Woord de tempel genoemd; opdat men zal weten dat daaronder de hemel en de Kerk wordt verstaan en ook het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, zou ik hier die plaatsen willen aanvoeren, opdat het gemoed niet hieraan zou vastkleven, dat alleen de tempel wordt verstaan en niets heiligers; want de tempel die in Jeruzalem was, was heilig uit hoofde hiervan, dat die het heilige uitbeelde, blijkt uit deze plaatsen, bij David: ‘Ik heb Jehovah aangeroepen en tot Mijn God heb ik geroepen; Hij heeft uit Zijn tempel mijn stem gehoord’, (Psalm 18:7).

Bij dezelfde: ‘Een dag in Uw voorhoven is beter dan duizenden; Ik heb verkozen aan de deur te staan in het Huis van Mijn God, liever dan te wonen in de tenten der goddeloosheid’, (Psalm 84:11).

Bij dezelfde: ‘De gerechte zal zoals een palmboom bloeien, zoals een ceder in Libanon zal hij groeien; zij die geplant zijn in het Huis van Jehovah, in de voorhoven van God zullen zij uitspruiten’, (Psalm 112:13,14).

Bij dezelfde: ‘Een ding heb ik gevraagd van Jehovah; dat ik zal mogen blijven in het Huis van Jehovah en om te bezoeken ’s morgens Zijn tempel’, (Psalm 27:4).

Bij dezelfde: ‘Rustig zal ik zijn in het Huis van Jehovah tot in de lengte van dagen’, (Psalm 23:6).

Bij Johannes: ‘Jezus zei: In het Huis van Mijn Vader zijn vele woningen’, (Johannes 14:2).

Dat in die plaatsen onder het Huis van Jehovah en het Huis van de Vader de hemel wordt verstaan, is duidelijk; dat ook de Kerk het wordt, blijkt uit het volgende, bij Jesaja: ‘Het huis van onze heiligheid en ons sieraad, waar U onze Vaders hebben geloofd, is tot een brand geworden’, (Jesaja 64:11).

Bij Jeremia: ‘Ik heb Mijn Huis verlaten, Ik heb Mijn erfenis achtergelaten’, (Jeremia 12:7).

Bij Haggai: ‘Ik zal alle natiën doen beven, opdat zij komen, de keur van alle natiën en Ik zal dit Huis met heerlijkheid vervullen; Mijn is het zilver en Mijn het goud; groter zal zijn de heerlijkheid van dit latere Huis dan dat van het vorige’, (Haggai 2:7-9).

Bij Jesaja: ‘Hij zal zeggen tot Jeruzalem: Bouw; en tot de Tempel: Grondvest’, (Jesaja 44:28). Daar wordt gehandeld over de Komst van de Heer en over de nieuwe Kerk dan.

Bij Zacharia: ‘Het Huis van Jehovah is gegrondvest opdat de tempel zou worden gebouwd’, (Zacharia 8:9).

Bij Daniël: ‘Belsazar beval de vaten van goud en zilver voor te brengen die Nebukadnezar, zijn Vader, had uitgebracht, die uit de tempel van Jeruzalem, opdat zij daaruit zouden drinken en zij dronken wijn en zij prezen de goden van goud en van zilver, brons, ijzer, hout en steen; en toen werd geschreven op de wand’, (Daniël 5:2-4) e.v.

Met de vaten van goud en zilver, die uit de tempel van Jeruzalem waren, worden de goedheden en de waarheden van de Kerk aangeduid; daarmee dat zij daaruit wijn dronken en de goden van goud, zilver, brons, ijzer, hout en steen prezen, wordt de ontwijding ervan aangeduid; daarom werd er op de wand geschreven en werd de koning veranderd van een mens in een wild dier.

Bij Mattheüs: ‘De discipelen traden toe om Jezus de bouw van de tempel te tonen.

Jezus zei tot hen: Ziet gij al deze dingen?

Niet zal hier een steen op de andere worden gelaten die niet zal worden afgebroken’, (Mattheüs 24:1,2; Markus 13:1-5; Lukas 21:5-7).

Dat van de tempel niet een steen op de andere zal worden gelaten die niet zal worden afgebroken, betekent de totale vernietiging en verwoesting van de Kerk; de steen betekent ook het ware van de Kerk en omdat dit werd aangeduid, wordt daarom in die hoofdstukken bij de evangelisten gehandeld over de opeenvolgende verwoestingen van de Kerk.

In de Openbaring: ‘De engel stond daar, zeggende: Sta op en meet de Tempel Gods en het Altaar en hen die daarin aanbidden’, (Openbaring 11:1).

Ook daar wordt met de tempel de Kerk aangeduid en met meten de hoedanigheid ervan uitvorsen.

Iets eenders worst aangeduid met de nieuwe Tempel en de afmetingen ervan, bij (Ezechiël 40 tot 48).

Dat met de Tempel het Goddelijk Ware wordt aangeduid dat uit de Heer is, staat vast uit deze plaatsen bij Ezechiël: ‘De heerlijkheid verhief zich van boven de cherub op de drempel van het Huis en het Huis werd vervuld met de wolk; de voorhof echter was vol van de glans der heerlijkheid van Jehovah’, (Ezechiël 10:4).

Onder het Huis daar wordt de hemel en de Kerk verstaan en onder de wolk en onder de heerlijkheid het Goddelijk Ware; dat de wolk het Goddelijk Ware is, zie eerder nr. 36 en dat de heerlijkheid het eveneens is, nr. 33.

Bij Micha: ‘Vele natiën zullen gaan en zij zullen zeggen: Gaat en laat ons opklimmen tot de berg van Jehovah en tot het Huis van onze God, opdat Hij ons zal leren van Zijn wegen en dat wij mogen gaan in Zijn paden; want uit Zion zal de leer uitgaan en het Woord vanuit Jeruzalem’, (Micha 4:2).

De berg van Jehovah en het Huis Gods betekent de Kerk; eender Zion en Jeruzalem; geleerd worden van Zijn wegen en gaan in Zijn paden, is onderricht worden in de Goddelijke waarheden en daarom wordt ook gezegd: Vanuit Zion zal de leer uitgaan en vanuit Jeruzalem het Woord.

Bij Jesaja: ‘De stem van tumult van Jehovah uit de stad, de stem van Jehovah vanuit de tempel’, (Jesaja 66:6); onder de stad wordt de leer van het ware verstaan, onder de tempel de Kerk en onder de stem van Jehovah vanuit de tempel het Goddelijk Ware.

In de Openbaring: ‘Een grote stem ging voort vanuit de tempel des hemels; uit de troon, zeggende: Geopend werd de tempel Gods in de hemel en er werd gezien de ark van Zijn

verbond in de tempel en er vonden bliksemen plaats, stemmen en donderslagen, (Openbaring 11:19).

Bliksemen, stemmen en donderslagen betekenen in het Woord, de Goddelijke waarheden vanuit de hemel, zie de nrs. 7573, 8914.

Elders: ‘Geopend werd de tempel des tabernakels der getuigenis in de hemel en er gingen voort vanuit de tempel zeven engelen, hebbende de zeven plagen en vervuld werd de tempel met rook vanuit de heerlijkheid Gods en Zijn kracht’, (Openbaring 15:5,6,8).

Van de zeven engelen wordt gezegd dat zij voortgingen vanuit de tempel die in de hemel is, omdat met de engelen de Goddelijke waarheden worden aangeduid, zie de nrs. 130,200.

Wat met de rook vanuit de heerlijkheid Gods wordt aangeduid, zal in de ontvouwing hiervan later worden gezien.

Bovendien moet men weten dat met de tempel die door Salomo was gebouwd en eveneens het huis des wouds van Libanon en met de afzonderlijke dingen ervan, zie (1 Koningen 4 en 7), zijn aangeduid de geestelijke en hemelse dingen die van de Kerk en van de hemel zijn.

221. En hij zal niet meer naar buiten uitgaan; dat dit betekent dat zij tot in het eeuwige daarin zullen zijn, staat vast uit de betekenis van niet meer naar buiten uitgaan, wanneer het wordt gezegd van de hemel en van het Goddelijk Ware daar, die worden aangeduid met de tempel Gods, namelijk dat zij tot in het eeuwige daarin zullen blijven.

222. En Ik zal op hen schrijven de Naam van Mijn God; dat dit betekent het hoedanige van hen volgens het aan het leven ingeplante Goddelijk Ware, staat vast uit de betekenis van schrijven op iemand, wanneer het uit de Heer gebeurt, dus aan het leven inplanten, waarover hierna.

Uit de betekenis van de Naam, dus de hoedanigheid van de staat, nr. 148 en uit de betekenis van God, namelijk het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer in de hemel, dus de Heer daar, zie nr. 220.

Want de Heer is boven de hemelen; Hij verschijnt immers aan hen die in de hemel zijn als Zon, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 116 tot 125.

Het daaruit voortgaande Goddelijke, dat het Goddelijk Ware wordt genoemd en dat de hemel maakt in het algemeen en in het deel, is dat wat in het Woord wordt verstaan onder God; vandaar is het dat de engelen goden worden genoemd en dat God in de Hebreeuwse taal wordt genoemd Elohim in het meervoud.

Hieruit blijkt waarom de Heer hier zegt de Naam van Mijn God en eerder: Ik zal hem maken tot een pilaar in de tempel van Mijn God, nr. 219; en verder: Ik zal op hem schrijven de naam van de stad van Mijn God: het Nieuwe Jeruzalem, dat neerdaalt vanuit de hemel uit Mijn God, nr. 223.

Dat schrijven op iemand is aan het leven inplanten, is omdat schrijven is uit het geheugen, het denken en het gemoed, neerzetten op papier dat wat blijvend heeft te zijn en daarom betekent het in de geestelijke zin dat wat blijvend heeft te zijn in het leven van de mens, daaraan ingeschreven en ingeplant; zo wordt de natuurlijke zin van dat woord verkeerd in de geestelijke zin, want het is een natuurlijke handeling om te schrijven op papier en in een boek, maar geestelijk is het om het in te schrijven aan het leven, wat gebeurt wanneer het wordt ingeplant aan het geloof en de liefde, want de liefde en het geloof maken het geestelijk leven van de mens.

Omdat schrijven betekent aan het leven inplanten, wordt er daarom ook gezegd van Jehovah of de Heer dat Hij schrijft of heeft geschreven in het Boek, waaronder wordt verstaan dat wat door de Heer is ingeschreven aan de geest van de mens, dat wil zeggen, aan diens hart en ziel, of wat hetzelfde is, aan diens liefde en geloof; zoals bij David: ‘Mijn beenderen waren niet verborgen voor U toen ik ben gemaakt in het verborgene; op Uw Boek zijn geschreven alle dagen als zij geformeerd werden en niet één van die ontbreekt’, (Psalm 139:15,16).

Bij dezelfde: ‘Laat hen uitgedelgd worden uit het Boek der levens en met de gerechten niet geschreven worden’, (Psalm 69:29).

Bij Daniël: ‘Het volk zal ontruikt worden, al wie gevonden wordt geschreven te zijn in het Boek’, (Daniël 12:1).

Bij Mozes: ‘Delg mij, ik bid U, uit het Boek dat Gij geschreven hebt en Jehovah zei: Hij die tegen Mij heeft gezondigd, die zal Ik delgen uit Mijn Boek’, (Exodus 32:32,33).

In de Openbaring: ‘Een Boek, geschreven van binnen en aan de rug, verzegeld met zeven zegelen, dat niemand kon openen dan het Lam alleen’, (Openbaring 5:1) e.v.

Elders: ‘Zij zullen het beest aanbidden, allen van wie de namen niet zijn geschreven in het Boek des levens van het Lam’, (Openbaring 13:8; 17:8).

Elders: ‘Ik zag dat de Boeken werden geopend en een ander Boek werd geopend, namelijk dat des levens en gericht werden de doden naar de dingen die geschreven waren in het Boek volgens hun werken en indien iemand niet gevonden werd geschreven in het Boek des levens, zo werd hij uitgeworpen in de poel des vuurs’, (Openbaring 20:12,13,15).

Elders: ‘Niet zal inschrijven in het nieuwe Jeruzalem dan hij die geschreven is in het Boek des levens van het Lam’, (Openbaring 21:27).

In deze plaatsen wordt niet verstaan dat zij geschreven zijn in het Boek, maar dat alle dingen van het geloof en van de liefde zijn ingeschreven aan de geest van de mens, zoals kan vaststaan uit de teksten die in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 461 tot 469, zijn getoond.

Dat schrijven in het Woord betekent die aan het leven worden ingeschreven en ingeplant, blijkt ook uit andere plaatsen waar schrijven wordt gezegd, zoals bij Jeremia: ‘Ik zal Mijn Wet geven in het midden van hen en op hun hart zal Ik die schrijven’, (Jeremia 31:33).

De wet in het midden van hen geven, is de Goddelijke waarheden in hen; in het midden betekent van binnen bij de mens, zie de nrs. 1074, 2940, 2973 en die op het hart schrijven, is aan de liefde ingeven, het hart immers betekent de liefde, nrs. 7542, 9050, 10336.

Bij Ezechiël: ‘De profeet zag de rol van een Boek, beschreven voor en achter en wat daarop geschreven was, waren beklagingen, zuchten en klachten’, (Ezechiël 2:9,10; 3:1-3).

Met de rol van een Boek beschreven voor en achter, wordt aangeduid de staat van de Kerk toen, dus hoedanig het leven was van hen die van de Kerk waren en daarom wordt iets eenders met de rol van het Boek hier aangeduid als met het Boek des levens eerder en omdat het leven van hen zonder de goede dingen van de liefde en de waarheden van het geloof was geweest, wordt er gezegd dat daarop geschreven waren: beklagingen, zuchten en klachten. Dat de Wet was geschreven op stenen tafelen en geschreven met de vinger Gods’, (Exodus 31:18; Deuteronomium 4:13; 9:10), betekende, dat zij aan het leven moest worden ingeprent, nr. 9416, onder de Wet immers worden in de strikte zin de tien geboden van de Decaloog verstaan, maar in de brede zin het gehele Woord, nrs. 6752, 7463; en met de steen wordt het ware aangeduid, daar het Goddelijk Ware, nrs. 643, 1298, 3720, 6426, 8609, 10376.

Iets eenders wordt daarmee aangeduid ‘dat op de twaalf stenen genomen uit de Jordaan, werden geschreven de woorden van de wet’, (Deuteronomium 27:2-4,8; Jozua 4:3) e.v.

Bij Ezechiël: ‘Zoon des mensen, neem u één hout en schrijf daarop: Voor Juda en voor de zonen Israëls en de metgezellen en neem een ander hout en schrijf daarop: Voor Jozef, het hout van Efraïm en van het gehele huis Israëls en de metgezellen ervan; daarna, verbind ze het ene en het andere u tot één hout, opdat zij één zijn beide in Mijn hand’, (Ezechiël 37:16,17).

Wat deze dingen betekenen, kan niemand weten, tenzij hij weet wat is uitgebeeld door Juda en wat door Jozef.

Door Juda is uitgebeeld het hemels rijk van de Heer en door Jozef Zijn geestelijk rijk en met die schrijven op een tweetal houten, wordt aangeduid de staat van de liefde en van het leven daaruit van het ene en het andere; de verbinding ervan tot één hemel, wordt daarmee aangeduid dat hij het ene met het andere zou verbinden tot één hout, opdat zij één zijn beide in Mijn hand.

Iets eenders als met die woorden van de Heer wordt aangeduid: ‘Ik heb ook andere schapen, die niet van deze stal zijn; die moet Ik eveneens toebrengen en het zal worden één kudde en één Herder’, (Johannes 10:16).

Dat er werd geschreven op hout, was omdat hout het goede betekent en het is het goede dat verbindt; maar deze dingen zullen duidelijker blijken uit wat in ‘Hemelse Verborgenheden’ is getoond, namelijk dat het geestelijk rijk vóór de Komst van de Heer niet is geweest als na Zijn Komst, nrs. 6372, 8054.

Dat die voornamelijk werden gezaligd door de Komst van de Heer in de wereld en dat zij toen werden verbonden met hen die vanuit het hemels rijk van de Heer waren, tot één hemel, nrs. 2661, 2716, 2833, 2834, 3969, 6854, 6914, 7035, 7091, 7828, 7932, 8018, 8159, 8321, 9684.

Dat er twee rijken zijn: het hemelse en het geestelijke en dat er drie hemelen zijn en dat die verbonden zijn tot één hemel, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 20 tot 28, 29 tot 40).

Dat met Juda in de uitbeeldende zin wordt aangeduid het hemels rijk van de Heer, nrs. 3654, 3881, 5583, 5603, 5782, 6363; dat met Jozef het geestelijk rijk van de Heer wordt aangeduid, nrs. 3969, 3971, 4669, 6417; met Efraïm het verstandelijke van de geestelijke Kerk, nrs. 3969, 5354, 6222, 6234, 6238, 6267, 6269.

Dat met het hout het goede van de liefde wordt aangeduid, nrs. 643, 3720, 8354.

Bij Jesaja: ‘Deze zal zeggen: Van Jehovah ben Ik en Die zal Zich noemen met de naam van Jakob en Die zal schrijven met Zijn hand: Van Jehovah; en met de naam van Israël zal Hij Zich toenoemen’, (Jesaja 44:5).

Deze dingen worden gezegd ten aanzien van de Heer en ten aanzien van Zijn Goddelijk Menselijke; met Jakob en met Israël, waar het de Heer betreft, wordt Zijn Menselijke aangeduid; dat ook dit Jehovah is, wordt daaronder verstaan dat Hij zal zeggen: Van Jehovah ben Ik en dat dat Hij zal schrijven met Zijn hand: Van Jehovah: dat in de hoogste zin Israël en Jakob de Heer is, zie de nrs. 4286, 4570, 6424.

Bij Jeremia: ‘Hoop Israëls, o Jehovah; al de Mij verlatenden zullen beschaamd worden en de van Mij afwijkenden zullen in de aarde worden geschreven, omdat zij hebben verlaten de bron der levende wateren, Jehovah, genees mij, Jehovah, opdat ik genezen zal worden’, (Jeremia 17:13,14).

In de aarde geschreven worden, is veroemd worden vanwege de staat van het leven, aangezien met de aarde het verdoemde wordt aangeduid, zie de nrs. 2327, 7418, 8306.

Daaruit blijkt, wat daarmee wordt aangeduid dat de Heer met de vinger in de aarde heeft geschreven, bij Johannes; ‘De schriftgeleerden en de farizeeërs brachten tot Jezus in de tempel een vrouw, in echtbreuk gegrepen.

Zij zeiden: Deze vrouw is in de daad zelf gegrepen.

Zij vroegen of zij volgens de wet van Mozes zou worden gestenigd.

Jezus, Zich neerbukkende, schreef met de vinger op de aarde en Zich oprichtende, zei Hij:

Wie van u van zonde vrij is, werpe de eerste steen op haar.

En wederom Zich neerbukkende, schreef Hij in de aarde; deze dingen gehoord hebbende ging de een na de ander uit en Jezus werd alleen gelaten en de vrouw, tot wie Hij zei: Waar zijn uw beschuldigers? Heeft niemand u veroordeeld?

En Hij zei: Ga en zondig voortaan niet’, (Johannes 8:2-11).

Daarmee dat de Heer in de aarde heeft geschreven, wordt iets eenders aangeduid als eerder bij Jeremia: ‘De van Mij afwijkenden zullen in de aarde worden geschreven’.

Namelijk dat zij evenzeer veroemd waren vanwege de echtbreuken en daarom zei Hij: Wie van u van zonde vrij is, werpe de eerste steen op haar.

Dat de Heer tweemaal heeft geschreven in de aarde in de tempel, betekende de veroedening van hen om de echtbreuken in de geestelijke zin; want de schriftgeleerden en de farizeeën waren zij die schonden de goedheden en de waarheden van het Woord en vervalsten, dus van de Kerk en de echtbreuken in de geestelijke zin zijn de echtbrekingen van het goede en de

vervalsingen van het ware; zie de nrs. 141, 161 en daarom ook wordt door die natie door de Heer genoemd een overspelige en zondige natie, (Markus 8:38).

223. En de naam van de stad van Mijn God, het Nieuwe Jeruzalem, dat neerdaalt vanuit de hemel uit Mijn God; dat dit betekent de leer van de nieuwe Kerk, die in de hemelen is, staat vast uit de betekenis van de stad van Mijn God, namelijk de leer van het Goddelijk Ware, waarover hierna; uit de betekenis van het nieuwe Jeruzalem, nr. 6 en uit de betekenis van, die neerdaalt vanuit de hemel uit Mijn God, dus die is vanuit de hemel uit het Goddelijk Ware daar.

Dat onder God in het Woord het Goddelijk Ware wordt verstaan, zie de nrs. 220, 222 en omdat het Goddelijk Ware dat in de hemel is en dat daaruit neerdaalt, is uit de Heer alleen, noemt de Heer dit daarom Zijn God.

Dat met de stad van mijn God de leer van het Goddelijk Ware wordt aangeduid, lijkt op het eerste gezicht vergezocht, omdat het gemoed bezwaarlijk de leer kan denken, wanneer de stad wordt vermeld, zoals ook de Kerk denken, wanneer het land of de aarde wordt vermeld.

Toch wordt niet iets anders onder: gemeenten, burgerijen of steden in het Woord in die geestelijke zin verstaan; de oorzaak hiervan is, dat de idee van een gemeente, burgerij of stad louter natuurlijk is, maar de idee van een leer in een gemeente of burgerij geestelijk is.

De engelen kunnen omdat zij geestelijk zijn, geen ander idee van een gemeente hebben dan die van de natie ten aanzien van de leer daarin, zoals ook geen ander idee van een land of aarde dan die van de natie ten aanzien van de Kerk of ten aanzien van het godsdienstige daar. De oorzaak ook hiervan is, dat de gezelschappen waarin de hemelen zijn onderscheiden, voor het merendeel gemeenten of burgerijen zijn en alle onderling verschillen ten aanzien van de opneming van het Goddelijk Ware in het goede.

Vandaar ook is het dat de engelen de idee van de leer van het ware hebben wanneer van een gemeente of burgerij wordt melding gemaakt.

Dat de hemelen zijn onderscheiden in gezelschappen volgens de verschillen van het goede van de liefde en van het geloof, zie het werk 'Hemel en Hel', nrs. 41 tot 50.

Dat hun woningen zijn geschikt in de vormen van gemeenten, burgerijen of steden, nr. 184 daar.

Dat met de gemeenten, burgerijen of de steden in het Woord, leren worden aangeduid, kan vaststaan uit verscheidene plaatsen waarvan ik alleen de volgende in het midden zou willen brengen, bij Jeremia: 'Zie, Ik heb u gegeven tot een versterkte stad tegen het algehele land', (Jeremia 1:18).

Deze dingen zijn gezegd tot de profeet, omdat met de profeet in het Woord degenen wordt aangeduid die het ware leert en in de abstracte zin de leer van het ware, nrs. 2534, 7269.

Bij dezelfde: 'Neergedaald is de kroon van uw sieraad; de steden van het zuiden zijn gesloten', (Jeremia 13:18,19).

Daar wordt gehandeld over de vervalsing van het ware en daaronder dat de kroon van het sieraad neerdaalt, wordt verstaan dat het het inzicht is en daaronder dat de steden van het zuiden gesloten zijn, wordt verstaan dat alle waarheden van de leer het zijn die anders in het licht zouden zijn; dat de kroon het inzicht en de wijsheid is, zie de nrs. 126, 128 en dat het zuiden de staat van het licht is, in het werk 'Hemel en Hel', nrs. 148,149,151.

Bij Jesaja: 'Gij hebt raadslagen van verre, waarheid, getrouwheid gedaan en gij hebt van de stad tot een steenhoop gesteld, de versterkte stad tot een ruïne, het paleis der vreemdelingen dat van de stad was, dat het voor altijd niet zal worden gebouwd; deswege zullen U eren een machtig volk; de stad der sterke natiën, zij zullen U vrezen', (Jesaja 25:1-3).

Daar wordt gehandeld over de verwoesting van de vorige Kerk en over de restauratie van de nieuwe.

De verwoesting van de Kerk ten aanzien van de leer, wordt verstaan onder: Gij hebt van de stad gesteld tot een steenhoop, de versterkte stad tot een ruïne, het paleis der vreemdelingen

dat van de stad was en de instauratie van de nieuwe Kerk ten aanzien van de leer, wordt verstaan onder: Zij zullen U eren, een machtig volk en de stad der sterke natiën, zij zullen U vrezen.

Bij dezelfde: 'Te dien dage zal een lied gezongen worden in het land van Juda: Wij hebben een sterke stad; Hij zal heil stellen tot muren en voorschans; opent de poorten opdat inschrijde de gerechte natie, bewarende de getrouwigheden', (Jesaja 26:1,2).

De sterke stad hier betekent de leer van het echte ware, die de valsheden niet kunnen vernietigen; de muren en de voorschans betekenen de beschermende waarheden; de poorten betekenen de toelating, nr. 208; de gerechte natie bewarende de getrouwigheden, zijn degenen die in het goede en daaruit in de waarheden zijn.

Bij dezelfde: 'Hoe zijt gij gevallen van de hemel, Lucifer; gij zijt neergehouwen ter aarde; die het wereldrond stelde tot een woestijn, en de steden ervan vernietigde; bereidt voor zijn zonen de slachting opdat zij niet wederopstaan en het land bezitten en de aangezichten der aarde worden vervuld met steden', (Jesaja 14:12,17,21).

Onder Lucifer wordt daar Babel verstaan, waar elk ware van de leer van de Kerk of vervalst of tenietgedaan is; dat hij het wereldrond stelde tot een woestijn en de steden ervan vernietigde, betekent dat hij dat de Kerk en de leerstellingen ervan deed.

Bereidt voor zijn zonen de slachting, opdat zij niet wederopstaan, betekent dat de valsheden ervan vernietigd moeten worden en het land bezitten en de aangezichten der aarde worden vervuld met steden, betekent opdat de Kerk en de leer daar zullen zijn.

In de Openbaring: 'Geworden is de grote stad tot drie delen en de steden van de natiën stortten ineen', (Openbaring 16:18,19); ook daar ten aanzien van Babel; het is de leer van de valsheden ervan die wordt verstaan, onder de stad geworden tot drie delen en vandaar de leer van de boze dingen onder de steden van de natiën die ineenstortten.

Bij David: 'De verlost van Jehovah hebben gedwaald in de woestijn, in de wildernis van de weg, de stad ter woning hebben zij niet gevonden; de hongerigen en de dorstigen.

Hij heeft hen geleid in een rechte weg, om te gaan tot de stad ter woning', (Psalm 107:2,4,5,7).

Dwalen in de woestijn en in de wildernis van de weg, is in het gebrek aan erkenningen zijn van het ware en het goede; niet vinden de stad ter woning, is niet de leer van het ware volgens welke zij mogen leven; de hongerigen en de dorstigen zijn zij die in het verlangen zijn van het goede en het ware te weten; hen leiden in de rechte weg om te gaan in de stad ter woning, is in het echte ware en in de leer van het leven.

Bij Jesaja: 'Ik zei: Hoe lang, Heer? En Hij zei: Totdat de steden zullen worden verwoest, zodat zij zonder bewoner zijn en de huizen, zodat daarin de mens niet zal zijn en het land tot eenzaamheid zal worden gebracht', (Jesaja 6:11).

Daar wordt gehandeld over de totale verwoesting van de Kerk; de steden zijn de waarheden van de leer; de huizen zijn de goede dingen ervan; het land is de Kerk.

Bij dezelfde: 'Het land zal worden uitgeleedigd, het land zal verstoord worden, het land zal ontwijd worden onder zijn bewoners; de ijle stad zal gebroken worden, elk huis zal gesloten worden; geschreeuw over de wijn in de straten; het overblijfsel in de stad woestheid en tot aan de verwoesting zal de poort verbrijzeld worden', (Jesaja 24:3-5,10-12).

Ook hier wordt gehandeld over de verwoesting van de Kerk; het land dat zal worden uitgeleedigd, verstoord en ontwijd, is de Kerk; de stad is het ware van de leer; het huis is het goede ervan; de wijn waarover geschreeuw in de straten is, is het vervalste ware van de leer, waarover geschil en verontwaardiging is.

Bij Zefanja: 'Ik zal de natiën uitroeien, Ik zal haar straten verlaten maken en haar steden zullen worden verwoest', (Zefanja 3:6).

De natiën zijn degenen die in boosheden zijn; de straten verlaten maken, is de ware dingen; de steden verwoesten, is de leren.

Bij Jeremia: ‘De leeuw is opgeklommen uit het struikgewas, om uw land tot woestheid te stellen; uw steden zullen vernietigd worden: Ik zag Karmel een woestijn en alle steden ervan verlaten; hierom zal het land treuren; van de stem des ruiters en van de boogschutters is de ganse stad vluchtende; de ganse stad is verlaten en geen man wonende daarin’, (Jeremia 4:7,26-29).

De leeuw vanuit het struikgewas, is het valse vanuit het boze; het land is de Kerk; de steden zijn de waarheden van de leer; Karmel is de geestelijke Kerk; de stem van de ruiters en van de boogschutters, om welke reden de stad zal vluchten, is de redenering en de strijd vanuit de valsheden.

Bij dezelfde: ‘De verwoester zal komen over elke stad, zodat de stad niet ontsnapt en het dal vergaat en de vlakte verdorven wordt’, (Jeremia 48:8).

Ook door deze dingen wordt de totale verwoesting van de Kerk beschreven, totdat er niets van het ware van de leer over is.

Bij dezelfde: ‘Zie, wateren opklimmend vanuit het noorden die zullen worden tot een overstromende stroom en zij zullen het land overstromen, de stad en de daarin wonenden’, (Jeremia 47:2); met de overstromende stroom wordt ook de verwoesting aangeduid.

Bij dezelfde: ‘Indien gij de dag van de sabbat zult hebben geheiligd, zo zullen binnengaan door de poorten van deze stad koningen en vorsten, rijdende in de wagen en op de paarden en deze stad zal worden bewoond tot in de eeuw’, (Jeremia 17:24,25).

Met de heiliging van de sabbat wordt in de geestelijke zin aangeduid de heilige erkenning van het Goddelijk Menselijke van de Heer en van Zijn verbinding met de hemel en de Kerk; met de koningen en vorsten die zullen binnengaan door de poorten van de stad, worden de waarheden van de Kerk aangeduid; dat zij zullen rijden in de wagen en op paarden, betekent dat zij in de waarheden van de leer en in het inzicht zullen zijn; de stad, die hier Jeruzalem is, is de Kerk ten aanzien van de leer.

Zodanig is de geestelijke zin van deze woorden, dus zodanig in de hemel.

Bij Zacharia: ‘Zo zei Jehovah: Ik zal wederkeren tot Zion en Ik zal wonen in het midden van Jeruzalem; daarom zal Jeruzalem worden genoemd de stad der waarheid en de straten van de stad zullen worden vervuld met knapen en meisjes, spelende in de straten’, (Zacharia 8:3).

Hier wordt onder Zion niet Zion verstaan, noch onder Jeruzalem, Jeruzalem, maar onder Zion de hemelse Kerk en onder Jeruzalem de Kerk ten aanzien van de leer van het ware; vandaar is het dat zij de stad der waarheid wordt genoemd.

Met de straten van de stad worden de waarheden van de leer aangeduid; met de knapen en de meisjes, spelende in de straten, worden de aandoeningen van het ware en het goede aangeduid en dat met Zion de hemelse Kerk wordt aangeduid, zie de nrs. 2362, 9055.

Dat met Jeruzalem de Kerk ten aanzien van de leer wordt aangeduid, nrs. 402, 3654, 9166 en in het werkje ‘Over het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 2336; dat met de straten de waarheden van de leer worden aangeduid, nr. 2336; dat met de knapen en de meisjes worden aangeduid de aandoeningen van het ware en het goede waarin onschuld is, nrs. 3067, 3110, 3179, 5236, 6742; dat spelen is wat de innerlijke feestelijkheid is, dus de aandoening van het ware en het goede, nr. 10416.

Omdat Zion de hemelse Kerk betekent en Jeruzalem de Kerk ten aanzien van de leer van het ware, wordt daarom Zion genoemd de stad van Jehovah en Jeruzalem de heilige stad, de stad Gods en de stad van de grote Koning, zoals bij Jesaja: ‘Zij zullen u noemen de stad van Jehovah, Zion van de Heilige Israëls’, (Jesaja 60:14).

Bij Ezechiël: ‘De profeet zag op de hoge berg het gebouw van een stad aan het zuiden en een engel mat de muur, de poorten, de slaapkamers, het voorhuis van de poort en de naam van de stad was Jehovah daar’, (Ezechiël 40:1; 48:35).

Bij Jesaja: ‘Zie, Jehovah heeft doen horen tot aan het uiteinde der aarde; zegt tot de dochter van Zion: Zie uw heil komt; gij, gij zult genoemd worden de gezochte stad’, (Jesaja 62:11,12).

Bij David: ‘Gelijk wij hadden gehoord, aldus hebben wij gezien in de stad van Jehovah Zebaoth, in de stad van onze God; God zal haar bevestigen tot in het eeuwige’, (Psalm 48:9). Wat de hemelse Kerk is en de geestelijke Kerk, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 20 tot 28. Dat die beide steden worden genoemd heilige steden, bij Jesaja: ‘Uw heilige steden zijn geworden tot een woestijn, Jeruzalem een woestheid’, (Jesaja 64:9).

Dat Jeruzalem in het bijzonder de heilige stad wordt genoemd, in de Openbaring: ‘De natiën zullen de heilige stad vertreden’, (Openbaring 11:2) en elders: ‘Ik zag de heilige stad neerdalend uit God vanuit de hemel’, (Openbaring 21:2).

Bij Mattheüs: ‘De duivel nam Jezus in de heilige stad’, (Mattheüs 4:5) en bij dezelfde: ‘Uitgegaan zijnde uit de graven, zijn zij ingegaan in de heilige stad’, (Mattheüs 4:5) en ook bij dezelfde: ‘Uitgegaan zijnde uit de graven, zijn zij ingegaan in de heilige stad’, (Mattheüs 27:53).

Jeruzalem wordt de heilige stad genoemd, omdat zij de Kerk betekende ten aanzien van de leer van het ware en het is het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, dat het Heilige wordt genoemd, nrs. 6788, 8302, 9229, 9820, 10361.

Dat die stad, Jeruzalem dus, zonder die uitbeelding en de betekenis daarvan geenszins heilig is geweest, maar veeleer profaan, kan hieruit vaststaan, dat zij de Heer hebben verworpen en daar hebben gekruisigd en daarom wordt zij ook Sodom en Egypte genoemd, (Openbaring 11:8).

Maar omdat zij de Kerk betekende ten aanzien van de leer van het ware, werd zij niet alleen genoemd de heilige stad, maar ook de stad Gods en de stad van de grote Koning.

Bij David: ‘De rivier waarvan beekjes hebben verblijd de stad Gods, het heilige der woning van de Allerhoogste; God is in het midden van haar’, (Psalm 46:5,6).

Bij dezelfde: ‘Jehovah is groot in de stad van onze God, schoon van gelegenheid, de stad van de grote Koning’, (Psalm 48:2,3).

Bij Mattheüs: ‘Gij zult niet zweren bij de aarde, omdat zij de voetbank is van de voeten Gods; noch bij Jeruzalem, omdat zij de stad is van de grote Koning’, (Mattheüs 5:35).

Dat Jeruzalem de stad Gods is genoemd, was omdat onder God in het Woord van het Oude Testament wordt verstaan het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, zie de nrs. 220, 222.

Dat Jeruzalem de stad van de grote Koning is genoemd, was omdat met de Koning, wanneer het de Heer betreft, eender wordt aangeduid het Goddelijk Ware dat uit Hem voortgaat, nr. 31. Vandaar nu is het, dat Jeruzalem wordt genoemd de stad der waarheid, (Zacharia 8:3).

Bij Jesaja: ‘Zo zei Jehovah uw Verlosser en Formeerder van de baarmoeder af: Ik verijdel de tekenen van de leugenaars, terugwerpende de wijzen achterwaarts en de wetenschap van hen dwaas makende, zeggende tot Jeruzalem: Gij zult bewoond worden; en tot de steden van Juda: Gij zult gebouwd worden en haar woestheden zal Ik oprichten’, (Jesaja 44:24-26).

Daar wordt gehandeld over de verwerping van de Kerk, van wie de leer is vanuit het eigen inzicht en over de restauratie van de nieuwe, van wie de leer uit de Heer is.

De leer vanuit het eigen inzicht wordt verstaan onder: Ik verijdel de tekenen van de leugenaars, terugwerpende de wijzen achterwaarts en de wetenschap van hen dwaas makende en de leer vanuit de Heer is onder: Zeggende tot Jeruzalem: Gij zult bewoond worden en tot de steden van Juda: Gij zult gebouwd worden.

Bij Jeremia: ‘Ziet gij niet wat zij doen in de steden van Juda en in de straten van Jeruzalem? Ik zal doen ophouden van de steden van Juda en van de straten van Jeruzalem de stem der vreugde en de stem der blijdschap, de stem des bruidegoms en de stem der bruid, omdat het land op een woestheid uitloopt’, (Jeremia 7:17,34).

De steden van Juda en de straten van Jeruzalem betekenen ook hier de waarheden van de leer; de stem van de vreugde en de stem van de blijdschap is het verkwikkelijke vanuit de aandoening van het goede en het ware; de stem van de bruidegom en de stem van de bruid zijn die aandoeningen zelf en dat deze zullen ophouden, wordt daaronder verstaan dat het land op een woestheid zal uitlopen; het land is de Kerk.

Bij Jesaja: ‘Ik zal Egypte met Egypte vermengen, zodat zij zullen strijden de man tegen zijn broeder en de man tegen zijn genoot, stad tegen stad, koninkrijk tegen koninkrijk.

Te dien dage zullen er zijn vijf steden in het land van Egypte, sprekende met de lip van Kanaän en zwerende Jehovah Zebaoth; te dien dage zal er zijn een altaar voor Jehovah in het midden van Egypte’, (Jesaja 19:2,18,19).

Onder Egypte wordt verstaan de natuurlijke mens en diens wetenschappelijke; daaronder dat zij zullen strijden de man tegen de broeder en de genoot tegen de genoot, wordt verstaan dat het zal zijn tegen het goede en het ware; stad tegen stad en koninkrijk tegen koninkrijk, betekent dat het zal zijn leer tegen leer en Kerk tegen Kerk; te dien dage betekent de Komst van de Heer en dan de staat van hen die natuurlijk zijn en in de ware wetenschappen; vijf steden in het land van Egypte, sprekende met de lip van Kanaän, betekenen de waarheden van de leer in overvloed; de steden zijn de waarheden van de leer; de lip van Kanaän betekent de echte waarheden van de Kerk; het altaar van Jehovah daar, betekent de eredienst vanuit het goede van de liefde.

Bij dezelfde: ‘De paden zijn verwoest, hij die door de weg gaat, heeft opgehouden; hij heeft de steden versmaad, hij acht de mens niet; het land rouwt, verkwijnt; de Libanon verwelkt’, (Jesaja 33:8,9).

De paden die verwoest zijn en de weg die niet wordt doorgedaan, zijn de waarheden die tot de hemel leiden, dus de waarheden van de Kerk; de steden versmaaden is de waarheden van de leer afwijzen; de mens niet achten, is het ware en het goede niet achten; het land dat rouwt en verkwijnt, is de Kerk ten aanzien van het goede; de Libanon die verwelkt, is de Kerk ten aanzien van het ware.

Bij dezelfde: ‘Zing, gij onvruchtbare, die niet had gebaard, omdat velen zijn de zonen der verlatenen, meer dan de zonen der getrouwde; verruim de plaats van uw tent; uw zaad zal de natiën erven en de verlaten steden zullen zij doen bewonen’, (Jesaja 54:1-3).

De onvruchtbare die niet had gebaard, betekent de natiën bij wie nog niet de waarheden vanuit het Woord zijn; de zonen der verlatene zijn de waarheden die zij zullen ontvangen; de zonen der getrouwde zijn de waarheden bij hen die van de Kerk zijn; verruimen de plaats van de tent, is dat zij de eredienst vanuit het goede zullen hebben; het zaad is het ware daaruit; de natiën die het zal erven, zijn de goedheden; de steden die zullen worden bewoond, zijn de leren daaruit

Bij Jeremia: ‘Ik zal over hen al het goede brengen; velden zullen zij met zilver kopen en dit door in een boekje te schrijven, in de steden van Juda en in de steden van de berg en in de steden van de vlakte en in de steden van het zuiden’, (Jeremia 32:42,44; 33:13).

Deze dingen worden gezegd van degenen in de Kerk die in het goede en daaruit in waarheden zijn; velden met zilver kopen, is zich het goede van de Kerk door de waarheden verwerven; schrijven in een boekje, is inplanten aan het leven; de steden van Juda en de steden van de berg, zijn de waarheden van de leer die degenen hebben die vanuit het hemelse rijk van de Heer zijn; de steden van de vlakte en de steden van het zuiden, zijn de waarheden van de leer die degenen hebben die in het geestelijk rijk van de Heer zijn.

Bij Mattheüs: ‘Gij zijt het licht der wereld, niet kan een stad die op een berg is gesteld, verborgen zijn; noch steekt men een kaars aan en zet die onder een korenmaat’, (Mattheüs 5:14,15).

Deze dingen zijn gezegd tot de discipelen, met wie alle waarheden en goedheden in samenvatting worden aangeduid; daarom wordt er gezegd: Gij, zijt het licht der wereld; met het licht immers wordt het Goddelijk Ware en daaruit het inzicht aangeduid en daarom wordt er gezegd: Niet kan een stad op een berg gesteld, verborgen zijn, noch een kaars worden aangestoken en gezet onder een korenmaat.

Met de stad immers op een berg gesteld, wordt aangeduid het ware van de leer vanuit het goede van de liefde en met de kaars in het algemeen het ware vanuit het goede en daaruit het inzicht.

Bij dezelfde: ‘Elk koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verlaten en elke stad en elk huis dat tegen zichzelf verdeeld is, heeft geen bestand’, (Mattheüs 12:25).

Met het koninkrijk wordt in de geestelijke zin de Kerk aangeduid, met de stad en het huis het ware en het goede van haar leer, die geen bestand hebben, maar verglijden, indien zij niet eensgezind samenstemmen.

Bij dezelfde: ‘Jezus zond de twaalf discipelen, tot hen zeggende: Gaat niet heen in de weg der natiën en gaat niet binnen in de stad der Samaritanen; gaat verder veeleer heen tot de verloren schapen van het huis Israëls’, (Mattheüs 10:5,6).

De weg der natiën waarin zij niet zouden heengaan, betekent het valse vanuit het boze; de stad der Samaritanen, die zij niet zouden binnengaan, betekent de valse leer van hen die de Heer verwerpen; de verloren schapen van het huis Israëls, betekenen degenen die in het goede van de naastenliefde zijn en in het geloof daaruit; Israël zijn al diegenen, waar die ook zijn; dat de stad van de Samaritanen betekent de valse leer van hen die de Heer verwerpen, is omdat de Samaritanen Hem niet hebben toegelaten, zie (Lukas 9:52 tot 56).

Bij dezelfde: ‘Jezus zei: Wanneer zij u vervolgen in de ene stad, vlucht in de andere’, (Mattheüs 10:23).

Onder de stad wordt hier eveneens de leer van het valse vanuit het boze verstaan; dat waar die leer is en de leer van het ware niet zou worden toegelaten, wordt daaronder verstaan dat indien zij zouden worden vervolgd in de ene stad, zij in de andere zouden vluchten.

Bij Lukas: ‘De heer des huizes, verontwaardigd zijnde, zei tot de dienstknecht: Ga dadelijk uit in de straten en wijken van de stad en breng de armen, de verminkten, de kreupelen en de blinden hier in’, (Lukas 14:21); dat zij zouden uitgaan in de straten en wijken van de stad, betekent dat zij zouden zoeken waar degenen zijn die de waarheden van de leer opnemen; de straten immers en de wijken zijn de waarheden van de leer, zoals eerder; en de stad is de leer; de verminkten en de blinden, betekenen degenen die niet in de waarheden en de goedheden zijn, maar die toch verlangen.

Wie er in het bijzonder worden aangeduid met de armen, wie met de verminkten, de kreupelen en de blinden, zie in ‘Hemelse Verborgenheden’, in de ‘Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 107.

Bij dezelfde: ‘Een edelman, heengaande om voor zich een koninkrijk te ontvangen, gaf aan zijn dienstknechten toen mina’s om handel te drijven.

Toen hij terugkwam, beval hij de dienstknechten te roepen; de eerste naderede, zeggende: uw mina heeft tien mina’s gewonnen.

En tot deze zei hij: Gij goede dienstknecht, omdat gij over het minste getrouw zijt geweest, zo heb mogendheid over tien steden; terstond kwam de tweede, zeggende: Heer, uw mina heeft vijf mina’s gemaakt.

En tot deze zei hij: Hij eveneens, wees over vijf steden’, (Lukas 19:12 tot 19).

Hier worden in de geestelijke zin meer dingen aangeduid dan dat in het kort kan worden uiteengezet; alleen dit, dat onder de steden daar niet steden worden verstaan, maar leerstellingen van het ware en het goede en onder mogendheid daarover hebben, wordt verstaan het inzicht en de wijsheid, onder tien veel en onder vijf enige.

Dat tien in het Woord veel betekent, zie de nrs. 1988, 3107, 4638, 9757 en dat vijf iets betekent, nrs. 4638, 9604.

Hieruit nu kan vaststaan, dat met de naam van de ‘stad van Mijn God, van het Nieuwe Jeruzalem’, dat neerdaalt vanuit de hemel uit Mijn God, de leer van de Nieuwe Kerk die in de hemelen is, wordt aangeduid; welke leer ook is gegeven in het speciale werkje met de titel ‘Over het Nieuwe Jeruzalem [Nova Hierosolyma] en haar hemelse Leer’.

224. En Mijn nieuwe Naam; dat dit betekent dat zij ook het Goddelijk Menselijke van de Heer zullen erkennen, staat vast uit de betekenis van op hem Mijn nieuwe Naam schrijven, dus dat zij het Goddelijk Menselijke van de Heer zullen erkennen.

Schrijven op hem, is aan het leven inplanten, zie nr. 222; hier inplanten aan het geloof vanuit de naastenliefde, omdat over dat geloof wordt gehandeld in de aan de engel van deze Kerk geschreven woorden, zie nr. 203; inplanten aan dat geloof is met het hart erkennen.

Dat de nieuwe Naam van de Heer is Zijn Goddelijk Menselijke, is omdat in dit profetische boek wordt gehandeld over hen die in het Nieuwe Jeruzalem zullen zijn en over hen die het niet zullen zijn en niet over de opeenvolgende staten van de Kerk, zoals men gelooft, zie nr. 5 en zij die in het Nieuwe Jeruzalem zullen zijn, zullen allen het Goddelijk Menselijke van de Heer erkennen en daarom ook wordt in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’ aan het slot gezegd: ‘Dat het Drievuldige in de Heer is, namelijk het Goddelijke Zelf, het Goddelijk Menselijke en het Goddelijk voortgaande, is een verborgenheid vanuit de hemel en voor hen die in het heilige Nieuwe Jeruzalem zullen zijn, nr. 297.

Dat dit de nieuwe Naam van de Heer is, kan hieruit vaststaan, dat het niet eerder in de Kerk erkend is geweest.

Wat er verder onder de Naam van Jehovah, van de Heer en van Jezus Christus in het Woord wordt verstaan, zie de nrs. 26, 102, 135, 148 en dat wordt verstaan het Goddelijk Menselijke van de Heer, nrs. 26, 102.

Dat dit onder de Naam van Jehovah wordt verstaan, heeft als oorzaak, dat de naam in het Woord de hoedanigheid van een staat of dingen betekent, zie nr. 148 en het Goddelijk hoedanige waardoor alle dingen zijn geschapen en gebeuren in de hemelen en op aarde, is het Goddelijk Menselijke van de Heer, zoals dit ook wordt gezegd bij Johannes: ‘In de aanvang was het Woord en het Woord was bij God en God was het Woord en alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt en zonder Hetzelve is niets gemaakt dat gemaakt is en de wereld is door Hetzelve gemaakt.

En het Woord is Vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, de heerlijkheid als van de Enigverwekte uit de Vader, vol van genade en waarheid’, (Johannes 1:1-3,10,14).

Hieruit kan vaststaan, vanwaar het is dat onder de Naam van Jehovah het Goddelijk Menselijke van de Heer wordt verstaan.

Dat dit is verstaan in het Woord onder de Naam van Jehovah, openbaart de Heer Zelf bij Johannes: Jezus zei: Vader, verheerlijk Uw Naam; en er kwam een stem vanuit de hemel, zeggende: En Ik heb verheerlijkt en Ik zal wederom verheerlijken’, (Johannes 12:28); verheerlijken is Goddelijk maken.

Bij dezelfde: ‘Jezus zei: Ik heb Uw Naam de mensen geopenbaard; en Ik heb hun Uw Naam bekend gemaakt en Ik zal bekend maken’, (Johannes 17:6,26).

225. Die een oor heeft, die hore wat de Geest aan de Kerken zegt; dat dit betekent dat degene die verstaat, daarnaar zal luisteren wat het uit de Heer voortgaande Goddelijk Ware leert en zegt aan hen die van Zijn Kerk zijn.

226. vers 14-22. En aan de engel van de Laodicensen schrijf: Deze dingen zegt de Amen, de trouwe en ware Getuige, de Aanvang van het werkstuk van God. Ik ken uw werken, dat gij noch koud zijt, noch warm; och, of gij koud waart of warm. Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch koud, noch warm, zal het geschieden dat Ik u zal uitbraken vanuit Mijn mond. Dat gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt geworden en ik heb geens dings gebrek; en gij weet niet dat gij zijt rampspoedig en ellendig en arm en blind en naakt. Ik raad u, van Mij te kopen goud dat met vuur beproefd is, opdat gij verrijkt moogt worden en witte bekleedselen, opdat gij moogt bekleed worden, opdat niet de schaamte van uw naaktheid verschijne en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij moogt zien. Zovelen als Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; handel dan met ijver en kom tot inkeer. Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem hoort en de deur zal geopend hebben, Ik zal tot hem inkomen en avondmalen met hem en hij met Mij. Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, zoals ook Ik heb

overwonnen en ben gezeten met de Vader in Zijn troon. Die een oor heeft, die hore wat de Geest aan de Kerken zegt.

En aan de engel van de Laodicensen schrijf, betekent degenen die in het geloof-alleen zijn, dus die zijn in het geloof dat is afgescheiden van de naastenliefde; deze dingen zegt de Amen, de trouwe en ware Getuige, betekent Hem uit Wie elk ware en het al van het geloof is; de Aanvang van het werkstuk Gods, betekent het geloof uit Hem, dat het eerste van de Kerk is naar de schijn; Ik ken uw werken, betekent het leven van het geloof-alleen; dat gij noch koud zijt, noch warm, betekent dat het, omdat het zonder de naastenliefde is, tussen de hemel en de hel is; och, of gij koud waart of warm, betekent dat het beter is dat er geen geloof is of dat er naastenliefde alleen is; zo dan, omdat gij lauw zijt, betekent hen die leven vanuit de leer over het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking; en noch koud noch warm, betekent omdat zij, zonder naastenliefde, tussen de hemel en de hel zijn; zal het geschieden dat Ik u zal uitbraken vanuit Mijn mond, betekent de scheiding van de erkenningen vanuit het Woord; dat gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt geworden en ik heb geens dings gebrek, betekent hun geloof; dat hun geloof dat zij menen in waarheden te zijn meer is dan dat van anderen; en gij weet niet dat gij zijt rampspoedig, betekent dat zij niet weten dat hun valsheden met de waarheden geen samenhang hebben; en ellendig en arm, betekent dat zij ook niet weten dat zij geen erkenningen van het ware, noch erkenningen van het goede hebben; en blind en naakt, betekent dat zij zijn zonder het verstand van het ware en zonder de wil en het verstand van het goede.

Ik raad u, betekent het middel van de hervorming van hen die in de leer ten aanzien van het geloof-alleen zijn; van Mij te kopen goud dat met vuur beproefd is, opdat gij verrijkt moogt worden, betekent opdat zij uit de Heer zich het echte goede verwerven om de waarheden van het geloof te kunnen opnemen; en witte bekleedselen, opdat gij moogt bekleed worden, betekent, en echte waarheden en daaruit het inzicht; opdat niet de schaamte van uw naaktheid zal verschijnen, betekent, opdat niet de vuile liefden verschijnen; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij moogt zien, betekent opdat enigermate het verstand geopend zal worden; zo velen Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik, betekent de verzoeken dan; handel dan met ijver en kom tot inkeer, betekent opdat zij naastenliefde mogen hebben; zie, Ik sta aan de deur en Ik klop, betekent de voortdurende tegenwoordigheid van de Heer; indien iemand Mijn stem zal gehoord hebben, betekent, wie let op de geboden van de Heer; en de deur zal geopend hebben, betekent de opneming met het hart of het leven; Ik zal tot hem inkomen, betekent de verbinding; en avondmalen met hem en hij met Mij, betekent de vergemeenschapping met hen van de gelukzaligheden van de hemel; die overwint; Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, betekent dat hij die dan volhardt tot het einde van het leven, verbonden zal zijn met de hemel, waar de Heer is; zoals ook Ik heb overwonnen en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon, betekent vergelijkenderwijs zoals het Goddelijk Goede is verenigd met het Goddelijk Ware in de hemel; die een oor heeft, die hore wat de Geest aan de Kerken zegt, betekent dat wie verstaat, daarnaar zal luisteren wat het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer leert en zegt aan hen die van Zijn Kerk zijn.

227. En aan de engel der Laodicensen schrijf; dat dit betekent hen die in het geloof-alleen zijn, dus die zijn in het geloof afgescheiden van de naastenliefde, staat vast uit de innerlijke of de geestelijke zin van alle dingen die aan de engel van deze Kerk geschreven zijn, want welk wezenlijke wordt verstaan in wat geschreven is aan iedere Kerk, blijkt nergens anders vandaan dan vanuit die zin; het zijn immers profetieën en alle profetieën, zoals alle dingen in het algemeen, zijn geschreven in overeenstemmingen.

De oorzaak hiervan is dat er hierdoor verbinding zal zijn tussen de hemel en de Kerk; door de overeenstemmingen vindt de verbinding plaats, de hemel immers of de engelen daar, verstaan alle dingen geestelijk die de mens natuurlijk verstaat en tussen de natuurlijke en de geestelijke dingen is een voortdurende overeenstemming en door de overeenstemming is er zo'n

verbinding als die van de ziel en het lichaam; vandaar is het, dat het Woord in zo'n stijl is geschreven, anders zou daarin niet de ziel zijn, dus ook niet de hemel en indien daarin niet de hemel was, zou het ook niet Goddelijk zijn.

Vandaar nu is het, dat gezegd is dat vanuit de innerlijke of geestelijke zin, van alle dingen die gelegen zijn in wat is geschreven aan iedere Kerk, blijkt wat er van de Kerk wordt verstaan, dus dat in deze dingen die aan de engel van deze Kerk geschreven zijn, wordt gehandeld over degenen die in het geloof-alleen zijn, of in het geloof gescheiden van de naastenliefde.

Het geloof afgescheiden van de naastenliefde wordt er gezegd en daaronder wordt verstaan het geloof afgescheiden van het leven, want de naastenliefde is van het leven en daarom is het geloof, wanneer het daarvan is afgescheiden, niet in de mens, maar buiten hem.

Datgene immers wat alleen in het geheugen zetelt en daaruit wordt opgenomen in het denken en de wil van de mens niet binnengaat en vandaaruit in de daad, is niet binnen hem, maar buiten hem.

Het geheugen immers en het denken daaruit is slechts zoals een voorhof, waar door het huis wordt binnengegaan, het huis is de wil; zodanig is het geloof-alleen of het geloof afgescheiden van de naastenliefde.

Bovendien zie men daarover hoedanig dit geloof is in 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem', nrs. 108 tot 122 en verder ook in het werkje 'Het Laatste Gericht', nrs. 33 tot 39 en in het werk 'Hemel en Hel', nrs. 270, 271, 364, 492, 526; en ook eerder in de 'Ontvouwing over de Openbaring', nrs. 204, 211-213.

Verder wat de naastenliefde is en wat de naaste in 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem', nrs. 84 tot 107 en in het werk 'Hemel en Hel', nrs. 13 tot 19, 528 tot 535 en eerder in de ontvouwing, nrs. 182, 198, 213.

228. Deze dingen zegt de Amen, de trouwe en ware Getuige; dat dit betekent Hem uit Wie elk ware en het al van het geloof is, staat vast uit de betekenis van de Amen, namelijk de waarheid of het Ware, waarover hierna; en uit de betekenis van de trouwe en ware Getuige, wanneer het de Heer betreft, dus het al van het geloof uit Hem en vandaar het al van het geloof, want het geloof is van het ware en het ware is van het geloof.

Het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer wordt de Getuige genoemd, omdat het is Zijn Goddelijke in de hemel en in de Kerk, waarin Hijzelf is en Hijzelf daar is.

Dit immers gaat voort vanuit Zijn Goddelijk Menselijke en vervult de gehele hemel en het formeert en maakt die; vandaar is het dat de hemel in de algehele samenvatting één mens weergeeft; omdat het Goddelijk Ware daaruit is en zodanig is, wordt het daarom de Getuige genoemd; het getuigt immers van het Goddelijk Menselijke van de Heer en het openbaart Dit, bij allen die het Goddelijk Ware uit Hem opnemen.

Vanuit dit is het dat de engelen van de hogere hemelen niet een ander Goddelijke doorvatten en kunnen doorvatten dan het Goddelijk Menselijke van de Heer.

Dit komt voort uit de invloeiing van de algehele hemel in hun gemoederen, daaruit kan vaststaan, vanwaar het is dat de Getuige, wanneer het de Heer betreft, Hemzelf betekent ten aanzien van het Goddelijk Ware in de hemel en in de Kerk en dat getuigen, wanneer het degenen betreft die het Goddelijk Ware uit de Heer opnemen, betekent het Goddelijke van de Heer in Zijn Menselijke met het hart erkennen, zie nr. 27.

Dat de hemel in het geheel en in gedeelten één mens weergeeft en dat dit is vanuit het Goddelijk Menselijke van de Heer, zie het werk 'Hemel en Hel', nrs. 59 tot 86, 101; en dat het Goddelijk voortgaande uit de Heer, dat de hemel formeert en de engelen tot het beeld van de hemel, het Goddelijk Ware is, nrs. 13, 133, 138-140.

Dit Goddelijk Ware wordt door de Heer genoemd de Parakleet, de Geest der waarheid, waarvan wordt gezegd dat Hij van Hem getuigt en dat Hij is uit Hem; dat Hij van Hem getuigt, bij Johannes: 'Wanneer zal gekomen zijn de Parakleet, de Geest der waarheid, Die zal van Mij getuigen', (Johannes 15:26); en dat Hij uit Hem is, bij dezelfde: 'De Parakleet, de

Geest der waarheid, zal u leiden in alle waarheid; niet immers zal Hij spreken uit zichzelf, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, dat zal Hij spreken; Hij zal Mij verheerlijken, omdat Hij vanuit Mij zal ontvangen en het u verkondigen; alle dingen, welke dan ook, die de Vader heeft, zijn Mijne; deswege heb Ik u gezegd dat Hij uit het Mijne zal ontvangen en het u verkondigen', (Johannes 16:13-15).

Dat Hij het Goddelijk Ware vanuit de Heer is, wordt daaronder verstaan dat Hij niet zal spreken vanuit Zichzelf, maar dat Hij vanuit het Mijne zal ontvangen en het u verkondigen; dat Hij is vanuit het Goddelijk Menselijke van de Heer, wordt hieronder verstaan: Alle dingen, welke dan ook, die de Vader heeft, zijn Mijne; deswege heb Ik gezegd dat Hij vanuit het Mijne zal ontvangen en het u verkondigen en dat dit Goddelijke het Goddelijk Menselijke van de Heer openbaart, hieronder: Hij zal Mij verheerlijken; verheerlijken is het Goddelijk Menselijke van de Heer bekend maken, dat dit is verheerlijken, wanneer het de Heer betreft, zie 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem', nr. 294.

Iets eenders wordt aangeduid met deze woorden van de Heer: Ik, de waarheid zeg Ik u; het is u tot nut dat Ik heenga; indien Ik zal zijn heengegaan, zo zal Ik zenden de Parakleet, de Geest der waarheid, tot ulieden', (Johannes 16:7,8).

Daaruit blijkt dat Hij is vanuit Zijn Goddelijk Menselijke.

Dat de Heer Zich de Amen noemt, is omdat amen de waarheid betekent, dus de Heer Zelf, omdat Hij, toen Hij in de wereld was, de Goddelijke Waarheid Zelf was, of het Goddelijk Ware Zelf, wat ook de oorzaak was dat de Heer zo vaak heeft gezegd Amen en Amen Amen, zoals bij (Mattheüs 5:18,26; 6:16; 10:23,42; 17:20; 18:3,13,18; 24:2; 28:20; Johannes 1:52; 3:11; 5:19,24,25; 4:26,32,47,53; 8:34,51,58; 10:1,7,24; 13:16,20,21; 21:18,25).

Dat de Heer het Goddelijk Ware Zelf is geweest toen Hij in de wereld was, leert Hijzelf bij Johannes: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven', (Johannes 14:6) en bij dezelfde: 'Voor hen heilig Ik Mijzelf, opdat ook zij geheiligd zijn in de waarheid', (Johannes 17:19).

Dat het Heilige in het Woord wordt gezegd met betrekking tot het Goddelijk Ware en geheiligd worden met betrekking tot hen die dit opnemen, zie nr. 204; vandaar is Zichzelf heiligen Zijn Menselijke Goddelijk maken; meer hierover in 'Hemelse Verborgenheden', nrs. 303 tot 306.

Bovendien dat 'amen' de Goddelijke bevestiging betekent, zie nr. 34, zoals eveneens in het Oude Testament, (Deuteronomium 27:15-26; 1 Koningen 1:36; Jesaja 65:16; Jeremia 11:5; 28:6; Psalm 41:14; Psalm 72:19; Psalm 89:53; Psalm 106:48).

229. De aanvang van het werkstuk Gods; dat dit betekent het geloof uit Hem, dat het eerste van de Kerk is naar de schijn, staat vast uit de betekenis van de aanvang, dus het eerste en uit de betekenis van het werkstuk Gods, dus de Kerk, waarover hierna.

Dat het is het geloof dat wordt verstaan onder de aanvang van het werkstuk Gods, is omdat daarover wordt gehandeld in de dingen die zijn geschreven aan de engel van deze Kerk.

Dat echter het geloof de aanvang van het werkstuk Gods is, dat wil zeggen, het eerste van de Kerk naar de schijn, zal nu worden gezegd: onder het geloof wordt hier verstaan het geloof uit de Heer, want een geloof niet uit de Heer, is niet het geloof van de Kerk en het geloof uit de Heer is het geloof van de naastenliefde; dit geloof is het eerste van de Kerk naar de schijn, omdat dit het eerst verschijnt aan de mens van de Kerk, maar de naastenliefde zelf is daadwerkelijk het eerste van de Kerk, omdat deze de Kerk bij de mens maakt.

Het zijn twee dingen die de Kerk maken: de naastenliefde en het geloof; de naastenliefde is van de aandoening en het geloof is van het denken daaruit.

Het wezen zelf van het denken is de aandoening, want zonder aandoening kan niemand denken; het al van het leven dat in het denken is, is vanuit de aandoening; daaruit blijkt dat het eerste van de Kerk de aandoening is, die is van de naastenliefde of van de liefde, maar dat het geloof het eerste van de Kerk wordt genoemd, is omdat dit het eerst verschijnt.

Dat immers wat de mens gelooft, dit denkt hij en met het denken ziet hij; maar datgene waardoor de mens geestelijk wordt aangedaan, dat denkt hij niet en daarom ziet hij het ook niet met het denken, hij doorvat het echter met een zekere zin die niet betrekking heeft op het gezicht, maar op een ander gevoelsniveau, dat het gevoelsleven van het verkwikkelijke wordt genoemd.

Omdat dit verkwikkelijke geestelijk is en boven de zin van het natuurlijk verkwikkelijke is, doorvat de mens niet dan alleen als hij geestelijk is geworden, dat wil zeggen, wanneer hij is wederverwekt uit de Heer.

Vandaar is het dat van de dingen die van het geloof zijn, dus die van het gezicht zijn, wordt geloofd dat zij de eerste dingen van de Kerk zijn, hoewel zij niet de eerste zijn dan alleen naar de schijn.

Dit wordt de aanvang van het werkstuk Gods genoemd, omdat het Woord in de letter volgens de schijn is; het is immers voor de eenvoudigen; maar de geestelijke mensen worden, zoals de engelen, verheven boven de schijn en zij doorvatten het Woord zodanig als het is in zijn innerlijke zin; dus dat de naastenliefde het eerste is van de Kerk en het geloof daaruit, want zoals eerder is gezegd: een geloof dat niet is vanuit de naastenliefde en dat niet is van de naastenliefde, is niet het geloof, zie hierover het werkje ‘het Laatste Gericht’, nrs. 33 tot 39. Vanaf de oude tijden aan is er steeds een redetwist geweest wat het eerste van de Kerk is, of dit het geloof was dan wel de naastenliefde en zij die niet wisten wat de naastenliefde is, zeiden dat het geloof het was, maar zij die wisten wat de naastenliefde was, zeiden dat het de naastenliefde was en dat het geloof de naastenliefde was naar de verschijning, aangezien de aandoening van de naastenliefde, die aan het gezicht verschijnt in het denken, het geloof is; wanneer immers het verkwikkelijke van de aandoening overgaat van de wil in het denken, dan formeert zij zich en vertoont zich zichtbaar in verschillende vormen.

Dit wisten de eenvoudigen niet en daarom hebben zij voor het eerste van de Kerk, datgene aangegrepen wat voor het gezicht van hun denkvermogen verscheen en omdat het Woord in de letterlijke zin is naar de schijn, wordt daarom dit daar het eerste genoemd, de aanvang en het eerstverwekte.

Om deze oorzaak werd Petrus, door wie het geloof van de Kerk is uitgebeeld, de eerste van de apostelen genoemd, terwijl toch Johannes de eerste was, aangezien door Johannes het goede van de naastenliefde is uitgebeeld.

Dat niet Petrus maar Johannes de eerste van de apostelen was, blijkt hieruit, dat Johannes lag aan de borst van de Heer en dat hij de Heer volgde en niet Petrus, (Johannes 21:20-22).

Dat door de twaalf discipelen van de Heer alle ware en goede dingen van de Kerk zijn uitgebeeld geweest, zie de nrs. 2129, 3354, 3488, 3858, 6397; dat door Petrus het geloof is uitgebeeld, nrs. 4738, 6000, 6073, 6344, 10087, 10580; en dat door Johannes het goede van de naastenliefde is uitgebeeld, nrs. 3934, 6073, 10087.

Door dezelfde oorzaak ook is door Ruben, omdat hij de eerstverwekte van de zonen van Jakob was, het geloof uitgebeeld en werd geloofd, dat de naar hem genoemde stam de eerste was.

Toch was niet die stam de eerste, maar de stam van Levi, aangezien door Levi het goede van de naastenliefde is uitgebeeld en daarom ook is deze stam het priesterschap geworden en het priesterschap is het eerste van de Kerk.

Dat door de twaalf zonen van Jakob of door de twaalf naar hen genoemde stammen alle waarheden en goedheden van de Kerk werden uitgebeeld, zie de nrs. 3858, 3926, 4060, 6335, 7836, 7891, 7996; dat door Ruben het geloof is uitgebeeld, nrs. 3861, 3866, 4605, 4731, 4734, 4761, 6342-6345 en dat door Levi het goede van de naastenliefde is uitgebeeld, nrs. 3875, 4497, 4502, 4503.

Om dezelfde oorzaak ook is het, dat in (Genesis 1), waar in de letterlijke zin wordt gehandeld over de schepping van hemel en aarde, maar in de innerlijke zin over de nieuwe schepping of de wederverwekking van de mens van de Kerk toen, wordt gezegd dat eerst het licht is

gemaakt en daarna de zon en de maan, zie de verzen daar 3 tot 5 en 14 tot 19; terwijl toch de zon het eerste is en het licht daaruit is; dat het licht het eerste van de schepping werd genoemd, was omdat met het licht het ware van het geloof wordt aangeduid en met de zon en de maan het goede van de liefde en van de naastenliefde.

Dat onder de schepping van hemel en aarde in (Genesis 1) in de geestelijke zin wordt verstaan en beschreven de nieuwe schepping van de mens van de hemelse Kerk of de wederverwekking van hem, zie in de ontvouwing van dat hoofdstuk in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 8891, 9942, 10545.

Dat het licht het ware vanuit het goede betekent, dus eveneens het ware van het geloof, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 126 tot 140 en dat de zon het goede van de liefde betekent en de maan het goede van de naastenliefde, het ene en het andere uit de Heer, in hetzelfde werk, nrs. 116 tot 125, 146.

Hieruit kan nu vaststaan, wat betekent de aanvang van het werkstuk Gods, namelijk het geloof uit de Heer, dat het eerste van de Kerk is naar de schijn.

230. Ik ken uw werken; dat dit het leven van het geloof-alleen betekent, staat vast uit de betekenis van de werken, namelijk de dingen die van het innerlijk leven van de mens zijn, omdat de werken daaruit voortgaan en de uitwerkingen ervan zijn, nrs. 157, 185; hier dus betekenen zij het leven van het geloof-alleen, omdat in de aan deze Kerk geschreven dingen daarover wordt gehandeld.

Aan de afzonderlijke Kerken wordt vooraf gemeld: Ik ken uw werken, en overal betekenen zij die dingen van de Kerk waarover daar wordt gehandeld, nr. 98.

Hoedanig dus het leven van het geloof-alleen is, of het geloof dat is afgescheiden van de naastenliefde, wordt beschreven in wat volgt.

231. Dat gij noch koud zijt, noch warm; dat dit betekent dat het, omdat het zonder de naastenliefde is, tussen de hemel en de hel is, staat vast uit de betekenis van koud, dus degenen die niet in de geestelijke liefde is, maar in de helse, waarover hierna. En uit de betekenis van warm, namelijk degene die in de geestelijke liefde is, waarover eveneens hierna.

Daaruit blijkt dat met ‘dat gij noch koud zijt, noch heet’, wordt aangeduid, dat hij niet is in de helse liefde, noch in de geestelijke liefde, maar tussen deze in en degene die tussen beide in is, is tussen de hemel en de hel.

Dat zodanig diegenen zijn die in het geloof-alleen of in het geloof zijn dat is afgescheiden van de naastenliefde, is nog niet geweten; maar dat die het zijn, blijkt uit de afzonderlijke dingen die tot de engel van deze Kerk geschreven zijn en bovendien hieruit, dat zij die in het geloof zijn, afgescheiden van de naastenliefde, voor zichzelf, voor de wereld en naar hun eigen believen leven en zij die zo leven, zijn in de helse liefde.

Dat zij niettemin door het lezen van het Woord, door het aanhoren van de predikingen daaruit, door het veelvuldig gebruik van het Heilig Avondmaal en door meer dingen die zij slechts met het geheugen vasthouden vanuit het Woord, schouwen tot de hemel en wanneer zij dat doen, zijn zij in enige geestelijke warmte; maar omdat dit toch niet de geestelijke warmte of de geestelijke liefde is, omdat zij niet leven volgens het Woord, zijn zij daarom niet warm, noch koud.

Zo verdelen zij ook het gemoed in twee delen, namelijk, door de dingen die van het Woord zijn, keren zij zich tot de hemel en door de dingen die van het leven zijn, keren zij zich tot de hel.

Zo blijven zij dus steken tussen het ene en het andere en als zij die zodanig zijn, in het andere leven komen, hebben zij een begeerte naar de hemel en zeggen dat zij geloof hebben gehad, het Woord hebben gelezen, de predikingen hebben aangehoord, het gewijde Avondmaal geregeld hebben bezocht en door die dingen moeten worden gezaligd.

Maar wanneer hun leven wordt onderzocht, dan verschijnt dit geheel hels, namelijk dat zij voor niets hebben geacht: vijandschap, haat, wraak, geslepenheid, sluwheid.

Het rechte en het oprechte dat zij hebben gedaan, hebben zij alleen in de uiterlijke vorm gedaan, met als oorzaak dat zij voor de wereld als zodanig zouden verschijnen, maar innerlijk, in zich of in hun geest hebben zij andere dingen gedacht en velen van hen tegengestelde dingen omdat zij geloven dat hun denken en bedoelingen niets doen, als die slechts niet voor de wereld in het licht komen.

Vandaar is het dat hun geest, wanneer die is losgemaakt van de band met het aardse lichaam, zodanig is, want het is de geest van de mens die denkt en bedoelt.

Dezen zijn het die worden verstaan onder de woorden van de Heer: ‘Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heer, Heer, hebben wij niet door Uw Naam demonen uitgeworpen en in Uw Naam vele krachten gedaan? Maar dan zal Ik hun belijden: Ik heb u nooit gekend, wijkt van Mij, alle gij werkers der ongerechtigheid’, (Mattheüs 7:19 tot 27).

En verder eveneens onder deze dingen: ‘Wanneer gij zult aangevangen hebben buiten te staan en aan de deur te kloppen, zeggende: Heer, Heer, doe ons open; maar antwoordende zal Hij zeggen: Ik ken u niet van waar gij zijt.

Dan zult gij beginnen te zeggen: Wij hebben gegeten vóór U en gedronken en in onze straten hebt Gij geleerd.

Maar Hij zal zeggen: Ik zeg ulieden, Ik ken u niet van waar gij zijt; wijkt van Mij, alle gij werkers der ongerechtigheid’, (Lukas 13:25-27).

Dat de koude de helse liefde betekent, is omdat de warmte de hemelse liefde betekent; dat de warmte de hemelse liefde betekent, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 126 tot 140, 567, 568 en dat de liefde tot de Heer en de liefde jegens de naaste of de naastenliefde hemelse liefden zijn en de hemel maken, in hetzelfde werk, nrs. 13 tot 19 en dat de liefde van zich en de liefde van de wereld helse liefden zijn en de hel maken, nrs. 551 tot 565.

Dat in de hellen ook warmte is, maar een onreine, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 1773, 2757, 3340.

Maar die warmte wordt verkeerd in koude wanneer de hemelse warmte invloeit, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nr. 572.

232. Och, of gij koud waart of warm; dat dit betekent dat het beter is dat er geen geloof is of dat er naastenliefde-alleen is, staat vast uit de betekenis ervan: Och, of gij koud waart, dus dat het beter is dat er geen geloof is, waarover hierna; en uit de betekenis van of warm, dus dat het beter is dat er naastenliefde-alleen is.

Wat de naastenliefde-alleen is, zal worden gezegd in wat volgt; hier eerst wat geen geloof is. Zij die in de leer van het geloof-alleen zijn, hebben weliswaar geloof, maar het is geen geestelijk geloof, of geen geloof van de Kerk, maar het is een natuurlijk geloof, dat ook het overredende geloof wordt genoemd.

Zij geloven immers dat het Woord Goddelijk is, zij geloven in het eeuwige leven en zij geloven de vergeving van de zonden en andere dingen meer, maar dat geloof is bij hen die zonder de naastenliefde zijn, een overredend geloof, dat in zich beschouwd niet verschilt van een geloof in onbekende zaken die worden gehoord van anderen in de wereld en die worden geloofd, hoewel die niet zijn gezien of niet verstaan, maar omdat die gezegd zijn door een bepaald persoon die zij voor geloofwaardig houden, dus is dit het geloof van een ander in hen en niet van henzelf.

Het geloof van een ander in zich aanvaard, maar niet het eigen geloof geworden is door het gezicht en het verstand, is niet ongelijk aan het geloof van iemand die blind is geboren, betreffende de kleuren en de zichtbare dingen van de wereld en die ook een geringe tastzin heeft.

Ten aanzien van deze dingen heeft hij een buitenissige voorstelling die niemand kent dan hijzelf; het is dat geloof dat het historische geloof wordt genoemd en geenszins het geestelijk geloof zodanig als het geloof van de Kerk zal zijn.

Het geestelijk geloof of het geloof van de Kerk is geheel vanuit de naastenliefde en wel zodanig dat het in zijn wezen de naastenliefde is; ook verschijnen de dingen die geloofd worden in het licht aan hen die in de naastenliefde zijn.

Ik zeg dit uit ondervinding.

Eenieder immers die in de wereld in naastenliefde heeft geleefd, ziet in het andere leven zijn waarheden die hij heeft geloofd; maar degenen die in het geloof-alleen zijn geweest, zien volstrekt niets.

Maar toch heeft het alleen historische geloof door het denken over God, over de hemel en over het eeuwige leven, enige verbinding met de hemel, echter alleen door een duister denken, maar niet door een aandoening die van de naastenliefde is; deze is er immers niet.

Daarom zijn degenen die deze aandoening hebben, die de aandoening is van de eigenliefde en de liefde van de wereld, verbonden met de hel.

Zij schouwen namelijk met de ogen tot de hemel en met het hart tot de hel en zij die zo doen, ontwijden.

Het lot van de ontwijders in het andere leven is het allerergste; ontwijden is God, het Woord, het eeuwige leven en meer dingen geloven die in de letterlijke zin van het Woord worden gezegd en toch daartegen zijn.

Vandaar nu is het dat er wordt gezegd: Och, of gij koud waart of warm; want wie koud is, dat wil zeggen, zonder geloof, die ontwijdt niet; noch wie warm is, dat wil zeggen, wie naastenliefde heeft.

Wat ontwijding is en de hoedanigheid ervan zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 169, 172 en wat en hoedanig het overredende geloof is, nrs. 116 tot 119; en verder dat er geen geestelijk geloof is, waar geen naastenliefde is, in het werkje ‘het Laatste Gericht’, nrs. 33 tot 39.

In het kort zal nu worden gezegd wat naastenliefde-alleen is: de naastenliefde in zich beschouwd is een geestelijke aandoening; maar de naastenliefde-alleen is een natuurlijke en niet een geestelijke aandoening.

De naastenliefde zelf immers, die een geestelijke aandoening is, wordt geformeerd door de waarheden vanuit het Woord en voor zoveel als die daardoor worden geformeerd, is zij geestelijk; maar de naastenliefde-alleen, die een natuurlijke aandoening is, wordt niet geformeerd door enige aandoening vanuit het Woord, maar die ontstaat bij de mens vanuit het aanhoren van preken, zonder te letten op de waarheden en die te leren; daarom is de naastenliefde-alleen ook zonder geloof, want het geloof is van het ware en het ware is van het geloof.

233. Zo dan, omdat gij lauw zijt; dat dit degenen betekent die leven vanuit de leer over het geloof-alleen en over de rechtvaardiging erdoor, staat vast uit de betekenis van lauw, namelijk degenen die tussen de hemel en de hel zijn en daardoor twee heren dienen.

Dat zij denken, geloven en leven volgens de leer over het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking ervan, zodanig zijn, is nog niet bekend, daarom zal het worden geopenbaard: er zijn twee staten van het geloof en daaruit van het leven of van het leven en daaruit van het geloof, van de mensen die van de Kerk zijn: de ene is vanuit de leer en de andere is vanuit het Woord of vanuit de prediking vanuit het Woord.

Dat er deze twee staten zijn, kent nauwelijks iemand, maar dat zij er evenwel zijn en dat zij bij sommigen als één handelen, maar bij verscheidenen niet, is door levende ondervinding bij pas uit de wereld aangekomen geesten te zien en te kennen gegeven, aangezien die alle staten van hun leven met zich meedragen.

Dit kan echter bij de mensen zolang zij in de wereld leven, niet gezien en gekend worden, aangezien datgene wat de geest van de mens zelf denkt, gelooft en liefheeft in geestelijke dingen, niet aan iemand kan worden bekend gemaakt dan door de spraak en uiterlijke daden en deze gaan ten aanzien van de dingen die van het geloof zijn, voort of vanuit de leer die vanuit de Kerk aanvaard wordt, of vanuit de geboden van de Heer vanuit het Woord zonder daarbij vanuit de leer te denken; het eerstgenoemde bij de ontwikkelde en het laatstgenoemde bij de eenvoudigen.

Hoedanig dus de staat van het denken, het geloof en van het leven vanuit de leer is, zal eerst worden gezegd: de leer van de Kerken in de christelijke wereld heden ten dage dicteert, dat het geloof-alleen zaligt en dat het leven van de liefde niets doet en verder dat de mens wanneer hij het geloof opneemt, gerecht is en dat hem, wanneer hij zo dus gerechtvaardigd is, daarna hem niet iets van het boze wordt toegerekend, dus dat elk mens, ook de boze, wordt gezaligd, indien hij slechts het geloof heeft of het geloof opneemt, ook al zou dit zijn in het laatste levensuur.

Degenen dus die vanuit de leer denken en leven, laten de goede dingen na, omdat zij geloven dat deze de mens niets brengen of dat die niets uitwerken ten aanzien van hun heil en eveneens bekommeren zij zich niet om de boosheden in hun denken en willen, zoals de verachting van anderen bij zichzelf vergeleken, of vijandschappen, gevoelens van haat, wraak, sluwheden en listigheden en eendere andere dingen.

Zij geloven dat zulke dingen hun niet worden toegerekend omdat zij gerechtvaardigd zijn door het geloof en zij zeggen in hun hart dat zij niet onder het juk van de wet zijn, omdat de Heer voor hen die heeft weggenomen.

Vandaar nu is het, dat zij die vanuit de leer over het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking denken, leven en geloven, in het geheel niet in hun leven tot God schouwen, maar alleen tot zichzelf en de wereld en degenen die alleen tot zichzelf en de wereld schouwen in de loop van hun leven, voegen zichzelf aan de hellen toe; want allen die in de hellen zijn, achten het goede voor niets en het boze voor niets; in één woord, leven vanuit die leer is zich bevestigen in het leven dat het onverschillig is indien zij het goede denken, willen en doen, omdat het heil niet daarvandaan is en eveneens dat het onverschillig is indien zij het boze denken en willen en voor zover zij de wetten niet vrezen, doen, omdat de verdoemenis niet daarvandaan is, mits zij het vertrouwen of het betrouwen hebben, dat het zaligende geloof wordt genoemd, zie 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem', nr. 115.

Dat die lauw zijn, blijkt hieruit dat zij, wanneer zij vanuit die leer denken, spreken of prediken, over God, over de Heer, over het Woord, over het eeuwige leven, denken, spreken en prediken, maar volstrekt niets als zij buiten de leer zijn.

Door zo te denken schouwen zij tot de hemel, maar door het leven verbinden zij zich met de hel; daarom zijn zij tussen de hemel en de hel en degenen die tussen het ene en het andere zijn, zijn lauw.

Deze dingen zijn gezegd over de staat van het geloof en daaruit van het leven van de mensen binnen de Kerk vanuit de leer; nu zal gesproken worden over de staat van het geloof en daaruit van het leven van de mensen van de Kerk vanuit het Woord.

Zij die geboren zijn binnen de Kerken waar de leer over het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking daardoor is aanvaard, weten voor het merendeel niet wat het geloof-alleen is, noch wat er wordt verstaan onder de rechtvaardigmaking en daarom wanneer zij die dingen horen vanuit de prediking, denken zij dat er wordt verstaan het leven volgens de geboden van God in het Woord; zij geloven immers dat dit het geloof is en eveneens de rechtvaardigmaking; dieper treden zij niet binnen in de verborgenheden van de leer; deze mensen geloven eveneens, wanneer zij worden onderricht ten aanzien van het geloof-alleen en ten aanzien van de rechtvaardigmaking, niet anders dan dat het geloof-alleen is denken over God en over het heil en hoe men moet leven en dat de rechtvaardigmaking is leven voor God.

In deze staat van denken en van geloof worden door de Heer allen binnen de Kerk gehouden die gezaligd worden en eveneens worden zij na het heengaan uit de wereld verlicht in de waarheden, want zij kunnen de verlichting opnemen; degenen echter die geleefd hebben vanuit de leer over het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking daardoor, over wie eerder, worden verblind.

De oorzaak hiervan is dat het geloof-alleen geen geloof is en vandaar de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen iets van geen waarde is.

Dat het geloof-alleen geen geloof is, zie het werkje ‘het Laatste Gericht’, nrs. 33 tot 39.

Hieruit nu kan vaststaan, wie worden verstaan onder de lauwen, namelijk zij die in hun hart zeggen: wat doet het ertoe of ik het goede denk, wil en doe, omdat er daardoor geen heil is, het is voldoende dat ik geloof heb en eveneens: wat doet het ertoe of ik het boze denk en wil, omdat er daardoor geen verdoemenis is.

Zo laten zij alle teugels vieren aan hun denken en bedoelingen, dus aan hun geest, want het is de geest die denkt en bedoelt en geheel en al volgens dit denken en bedoelen wordt.

Maar men moet weten, dat het er zeer weinigen zijn die vanuit de leer zo leven, hoewel het door de predikers wordt geloofd dat het allen zijn die hun predikingen aanhoren.

Het is immers vanuit de Goddelijke Voorzienigheid van de Heer dat het er zeer weinigen zijn, de oorzaak hiervan is dat het lot van de lauwen niet ongelijk is aan het lot van de ontwijders en het lot van de ontwijders is, dat hun na het leven in de wereld alle dingen worden afgenomen die zij geweten hebben vanuit het Woord en daarna worden zij overgelaten aan het denken en de liefde van hun geest en wanneer het denken dat zij vanuit het Woord hebben gehad, is weggenomen, worden zij de stompzinnigsten van allen.

Zij verschijnen ook in het licht van de hemel zoals verbrande geraamten, overdekt met enige huid.

Over de ontwijding en over het lot van hen die ontwijden, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 172.

234. En noch koud, noch warm; dat dit betekent omdat zij, zonder naastenliefde, tussen de hemel en de hel zijn, staat vast uit wat eerder in nr. 231 is gezegd en getoond.

235. Zal het geschieden dat Ik u zal uitbraken vanuit Mijn mond; dat dit betekent de scheiding van de erkenningen vanuit het Woord, staat vast vanuit de betekenis van uitbraken, wanneer het door de Heer wordt gezegd, dus de afscheiding.

Niet dat de Heer Zich afscheidt, maar zij zelf scheiden zich af van de Heer.

Uitbraken wordt er gezegd omdat over het lauwe wordt gehandeld en het lauwe in de wereld veroorzaakt uitbraking; het is ook vanwege de overeenstemming, want de spijs die de mens neemt, stemt overeen met de erkenningen en vandaar betekent dit in het Woord hetzelfde, en daarom betekent de scheiding ervan de niet-toelating.

Maar omdat zij wel iets vanuit het Woord toelaten, betekent zij de uitwerping of de uitbraking; dat de spijs vanwege de overeenstemming de erkenningen en daaruit het inzicht betekent, zie de nrs. 3114, 4459, 4792, 5147, 5293, 5340, 5342, 5410, 5426, 5576, 5582, 5588, 5655, 8562, de oorzaak hiervan is, dat de erkenningen de innerlijke mens of de geest voeden, zoals de spijs de uitwendige mens of het lichaam voedt, nrs. 4459, 5293, 5576, 6277, 8418; en uit de betekenis van vanuit de mond, wanneer het de Heer betreft, het Woord betekent, is omdat het Woord het Goddelijk Ware is en dit voortgaat uit de Heer en van datgene wat voortgaat en invloet bij de mens, wordt gezegd dat het voortgaat vanuit de mond, hoewel het niet vanuit de mond voortgaat, maar zoals het Licht vanuit de Zon; want de Heer verschijnt boven de hemelen, waar de engelen zijn, als Zon en het Licht daaruit is het Goddelijk Ware, waaruit engelen en mensen alle inzicht en wijsheid hebben, zie het werk, ‘Hemel en Hel’, nrs. 116 tot 125, 126 tot 140.

Daaruit kan vaststaan, dat uitbraken vanuit Mijn mond, betekent scheiden van het Goddelijk Ware, of wat hetzelfde is, van de erkenningen vanuit het Woord.

Dat zij die lauw zijn, dat wil zeggen, niet warm en niet koud, dus degenen die leven vanuit de leer over het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking ervan, over welke zaak eerder is gesproken, gescheiden zijn van de erkenningen vanuit het Woord, weten zichzelf niet.

Zij geloven immers dat zij meer dan anderen in erkenningen zijn, maar toch zijn zij het niet, ja zelfs nauwelijks in enige.

Dat zij het niet zijn heeft als oorzaak dat de beginselen van hun leer en godsdienst vals zijn en vanuit valse beginselen volgen niets anders dan valsheden; daarom, wanneer zij het Woord lezen, houden zij het gemoed in die valsheden, waarvandaan zij of de waarheden niet zien en indien zij ze wel zien, daaraan voorbijgaan, of ze vervalsen.

De beginselen zijn deze dat er zaliging is door het geloof-alleen en dat daardoor de mens wordt gerechtvaardigd; dat zij gescheiden zijn van de erkenningen vanuit het Woord en dat zij de waarheden daarin niet kunnen zien, kunnen zichzelf zien als zij dat willen.

Wat immers wordt meer herhaaldelijk gezegd door de Heer, dat zij Zijn woorden, Zijn opdrachten en Zijn wil moeten doen en dat eenieder zal worden vergolden volgens zijn daden en verder, dat het gehele Woord is gegrondvest op twee opdrachten: namelijk de Heer liefhebben en de naaste liefhebben en dat God liefhebben is Zijn geboden doen. (Johannes 14:21,23,24).

Wat zij moeten doen om gezaligd te worden, is in het ene en het andere Testament duizenden keren gezegd en ook dat horen en weten niets zijn, indien zij niet doen, maar zij die bij zichzelf het geloof-alleen en de rechtvaardigmaking erdoor hebben bevestigd, zien zij die dingen?

En indien zij ze wel zien, vervalsen zij die niet?

Vandaar is het dat zij geen leer van het leven hebben, maar de leer van het geloof-alleen, terwijl toch het leven de mens van de Kerk maakt en die dingen worden het geloof van hem de van zijn leven zijn.

Dat zij gescheiden zijn van de erkenningen vanuit het Woord, kan ook hieruit vaststaan, dat zij niet weten dat zij na de dood van het lichaam, leven zoals mensen; dat zij een geest hebben die leeft; dat de hemel is vanuit het menselijk geslacht en eveneens de hel.

Dat zij volstrekt niets weten over de hemel en de hemelse vreugde; niets over de hel en over het helse vuur, dus niets over de geestelijke wereld, niets over de innerlijke of geestelijke zin van het Woord, niets over de verheerlijking van het Menselijke van de Heer, niets over de wederverwekking, over de verzoeking, over de doop, wat deze behelst, over het Heilig Avondmaal, wat daar het Vlees en het Bloed of het Brood en de Wijn betekent, niets over de vrije keuze; niets over de innerlijke mens, niets over de naastenliefde, over de naaste, over het goede, over de liefde; ook weten zij niet, wat de vergeving van de zonden is en nog andere dingen meer.

Ik heb ook de engelen horen zeggen, dat wanneer het hun wordt gegeven in de Kerk te schouwen en degenen te zien die geloven dat zij inzichtsvol zijn vanuit de leer, zij louter donkerheid zien en verschijnen als het ware diep onder de golven.

Zij worden van de erkenningen vanuit het Woord gescheiden vanwege twee oorzaken: de eerste is, dat zij niet door de Heer kunnen worden verlicht; de Heer immers vloeit in het goede van de mens in en vanuit dat verlicht Hij hem in de waarheden, dat wil zeggen, Hij vloeit in de liefde van de mens in en daaruit in het geloof; de tweede oorzaak is deze, dat zij de ware dingen ontwijden door vervalsingen en degenen die dit doen, worden gescheiden van de waarheden zelf, terwijl zij in de wereld leven, zodat zij die niet weten.

In het andere leven echter werpen zij alle dingen van zich die zij in de wereld hebben geweten vanuit het Woord; deze en die afscheiding wordt verstaan onder vanuit de mond uitgebraakt worden.

Eendere dingen worden verstaan onder uitbraken en braaksel elders in het Woord, zoals bij Jesaja: ‘Jehovah heeft in het midden van Egypte een geest van verkeerdheden gemengd, weswege zij Egypte hebben afgezonderd in al zijn werk, gelijk een dronkaard wordt afgezonderd van zijn braaksel’, (Jesaja 19:14).

Met Egypte wordt de wetenschap aangeduid zowel van geestelijke als van natuurlijke dingen; met een geest van verkeerdheden mengen in zijn midden, wordt aangeduid die dingen verdraaien en vervalsen; met de dronkaard worden degenen aangeduid die waanzinnig zijn in geestelijke dingen en omdat de waarheden die met valsheden zijn vermengd, worden uitgeworpen, wordt er daarom gezegd: Gelijk een dronkaard wordt afgezonderd van zijn braaksel.

Dat Egypte de wetenschap betekent, zie de nrs. 1164, 1165, 1186, 1462, 5700, 5702, 6015, 6651, 6679, 6683, 6692, 7296 en eveneens de wetenschappelijke dingen van de Kerk, nrs. 7296, 9340, 9391; dat de dronkaards degenen betekenen die in geestelijke dingen waanzinnig zijn, nr. 1072.

Bij Jeremia: ‘Drinkt en wordt dronken en braakt uit en valt, staat ook niet weder op vanwege het zwaard’, (Jeremia 25:27).

Drinken en dronken worden, is valsheden opnemen en die vermengen met waarheden en vandaar waanzinnig zijn; uitbraken en vallen, is de valsheden geheel en al verwerpen; het zwaard waardoor zij niet zullen wederopstaan, betekent het valse dat het ware vernietigt en verwoest, nrs. 2799, 4499, 7102; daaruit blijkt wat uitbraken en vallen is.

Bij dezelfde: ‘Maakt Moab dronken, omdat hij zich tegen Jehovah heeft verheven, opdat hij kletst in zijn braaksel’, (Jeremia 48:26).

Moab betekent degenen die de goede dingen van de Kerk schenden en daarom wordt met betrekking tot hen gesproken van braaksel.

Bij Habakuk: ‘Wee hem die de genoot doet drinken, ook door dronken te maken, opdat gij hun naaktheden aanschouwt; gij zult verzadigd worden met schande voor heerlijkheid; drinkt ook gij, opdat uw voorhuid onthuld zal worden; rondgaan tot u zal de beker van Jehovah, opdat er schandelijk braaksel zij over de heerlijkheid’, (Habakuk 2:15,16); door drinken en ook door dronken te worden, betekent de waarheden putten en die vermengen met valsheden; de naaktheden die zij aanschouwen, betekenen de beroving van het ware en vandaar van het inzicht, nrs. 1073, 5433, 9960; de voorhuid die zal worden onthuld, betekent de bezoedeling van het goede, nrs. 2056, 3412, 3413, 4462, 7225, 7245; de heerlijkheid betekent het Goddelijk Ware, dus het Woord, nrs. 4809, 5922, 8267, 8427, 9429; daaruit blijkt wat is, het schandelijk braaksel over de heerlijkheid.

Bij Jesaja: ‘Dezen, door de wijn dwalen zij, door de sterke drank dwalen zij af, de priester en de profeet dwalen door de sterke drank, zij worden verzwolgen door de wijn; zij dwalen onder de zienden, zij waggelen in het gericht; ja zelfs alle tafels zijn vol van braaksel van de ontlasting, er is geen plaats; wie zal Hij wetenschap leren’, (Jesaja 28:7-9).

De wijn en de sterke drank waardoor zij dwalen, betekenen de waarheden vermengd met valsheden; de priester en de profeet betekenen degenen die de goedheden en de waarheden onderwijzen en in de abstracte zin de goede en ware dingen van de Kerk.

De zienden onder wie zij dwalen, betekenen hen die de waarheden zouden gaan zien; waggelen in het gericht, betekent de verdwazing; de tafels betekenen alle dingen die het geestelijk leven moesten voeden; onder de tafels worden immers de spijzen verstaan die daarop zijn en de spijzen betekenen alle ware en goede dingen, omdat die het geestelijk leven voeden.

Hier dus worden met de tafels vol van braaksel de ontlasting, dezelfde dingen verstaan, vervalst en geschonden.

Bij Mozes: ‘Bevekt ulieden niet met al deze dingen, omdat met al deze dingen de natiën zijn bevlekt die Ik uitwierp voor u; waarvandaan het land bevlekt is en het land heeft zijn

bewoners uitgebraakt; derwijze zal het land u niet uitbraken, gelijk als het heeft uitgebraakt de natiën die voor u waren', (Leviticus 18:24,25,28).

Daar wordt gehandeld over echtbreuken van elk geslacht, waaronder in de geestelijke zin worden verstaan alle geslachten van echtbreuk van het goede en van vervalsingen van het ware, of de ontwijdingen; en omdat de boosheden en de valheden en ook de valsheden van het boze en de ware dingen van het goede, niet tezamen kunnen zijn, of zij worden uitgeworpen, wordt er daarom gezegd dat het land, dat wil zeggen, de Kerk, hen heeft uitgebraakt. Hieruit kan nu vaststaan wat uitbraken betekent.

236. Dat gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt geworden en ik heb geens dings gebrek; dat dit betekent hun geloof, dat zij geloven in de waarheid te zijn meer dan anderen, staat vast uit de betekenis van zeggen, namelijk dat het datgene insluit wat door hen wordt geloofd en omdat hier wordt gehandeld over hen die in het geloof-alleen zijn, betekent daarom zeggen, hun geloof; bovendien betekent zeggen in de geestelijke zin, denken, omdat dat wat gezegd wordt, vanuit het denken voortgaat en het denken is geestelijk, omdat dit van de geest van de mens is en het zeggen en het spreken daaruit is natuurlijk, omdat dit van het lichaam is; daarvandaan is het, dat zeggen in het Woord verscheidene dingen betekent.

En uit de betekenis van rijk zijn, namelijk de erkenningen van het ware en het goede bezitten en vandaar inzichtsvol en wijs zijn, waarover hierna en uit de betekenis van verrijkt geworden zijn en aan geen enkel ding gebrek hebben, dus alle dingen weten, zodat niets ontbreekt.

Dat zij die in de leer van het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking erdoor zijn, zodanig zijn of geloven, weten degenen niet die het niet zijn, hoewel zij onder hen zijn; maar dat zij niettemin zodanig zijn, is door veel ondervinding te weten gegeven.

Ik heb met verscheidenen gesproken die in de wereld hadden geloofd dat zij meer dan anderen inzichtsvol en wijs waren, vanwege dat zij tal van dingen wisten over het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking daardoor en wel zulke dingen die de eenvoudigen niet wisten en die noemden zij ook innerlijke dingen en verborgenheden van de leer noemden.

Zij hadden geloofd dat zij alle dingen wisten en verstonden, zodat niet iets ontbrak.

Onder hen waren er verscheidenen die over het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking daardoor hadden geschreven, maar het werd hun getoond, dat zij niets van het ware weten en dat zij die het leven van het geloof, dus de naastenliefde, hebben geleefd en de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen niet hebben verstaan, meer inzichtsvol en wijs zijn dan zij en eveneens werd het getoond, dat de dingen die zij hadden geweten, geen waarheden zijn maar valsheden en dat de valse dingen weten en denken niet inzichtsvol en wijs is, aangezien het inzicht is van het ware en de wijsheid is van het leven daaruit.

De oorzaak werd ook onthuld, namelijk dat zij in geen geestelijke aandoening van het ware waren geweest, maar alleen in de natuurlijke aandoening van die dingen te weten die de voorgangers hebben gezegd, sommigen ter wille van hun functies, anderen ter wille van de roem van de geleerdheid en degenen die in deze aandoening zijn en niet in eerdergenoemde, geloven dat zij alle dingen weten wanneer zij die weten en meer nog zij die deze dingen hebben bevestigd door de letterlijke zin van het Woord en zich hebben ingespannen om die dingen door begoochelingen van de rede met de overige valsheden samen te vlechten.

Uit ondervinding zal ik ook iets over dezen zeggen: geesten die, toen zij als mensen in de wereld hadden geleefd en toen door anderen voor geleerd werden gehouden, daarnaar werden onderzocht of zij weten wat het geestelijk geloof is, zeiden zij het te weten; en daarom werden zij gezonden tot hen die in dat geloof waren geweest en toen er met hen vergemeenschapping werd gegeven, doorvatten zij dat zij geen geloof hadden gehad en dat zij niet hadden geweten wat het geloof is en daarom werd er tot hen gezegd, wat zij nu geloven over het geloof-alleen waarop de gehele leer van hun Kerk wordt gegrondvest, maar zij bewaarden beschaamd het stilzwijgen.

Er waren ook verscheidenen van de geleerden van de Kerk die werden ondervraagd ten aanzien van de wederverwekking, of zij weten wat deze is; zij antwoordden, dat zij weten dat het de doop is, aangezien de Heer zegt dat indien iemand niet wordt wederverwekt door water en geest, hij in het koninkrijk Gods niet kan binnengaan.

Maar toen het hun werd getoond dat de doop niet de wederverwekking is, maar dat onder water en geest de waarheden en het leven volgens die worden verstaan en dat niemand in de hemel kan binnentreden, tenzij hij door die is wederverwekt.

Toen trokken zij zich terug en bekenden hun onwetendheid.

Bovendien, toen zij door de engelen werden ondervraagd over de hel, over het leven van de mens na de dood en over verscheidene andere dingen, wisten zij niet iets en al die dingen waren zoals donkerheid in hun gemoed.

Daarom bekenden zij, dat zij weliswaar hadden geloofd alle dingen te weten, maar dat zij nu weten dat zij nauwelijks iets weten; onder iets weten wordt in de geestelijke wereld verstaan iets van het ware weten, maar valsheden weten is niet weten, omdat het niet is verstaan en wijs zijn; daarna werd het hun gezegd, dat dit wordt verstaan onder de woorden van de Heer: ‘Dat gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt geworden; en gij weet niet dat gij zijt rampspoedig en ellendig en arm en blind en naakt’.

Dat de rijke in het Woord degenen betekent die in waarheden zijn, is omdat geestelijke rijkdommen geen andere zijn; vandaar ook worden in het Woord met rijkdommen de erkennenissen van het ware en het goede aangeduid en door de rijken degenen die in het inzicht daardoor zijn, zoals kan vaststaan uit deze volgende plaatsen, bij Ezechiël: ‘In uw wijsheid en in uw inzicht hebt gij u schatten gemaakt, goud en zilver in uw schatkamers; door de veelheid van uw wijsheid hebt gij u schatten vermenigvuldigd’, (Ezechiël 28:4,5).

Deze dingen zijn gezegd tot de vorst van Tyrus, onder wie in de geestelijke zin degenen worden verstaan die in de erkennenissen van het ware zijn: onder de schatten die erkennenissen zelf in het algemeen; onder goud in de schatkamers de erkennenissen van het goede en onder zilver in de schatkamers de erkennenissen van het ware.

Dat hiermee de erkennenissen worden aangeduid, blijkt duidelijk, want er wordt gezegd in uw wijsheid en in uw inzicht hebt gij u schatten gemaakt en door de veelheid van uw wijsheid hebt gij uw schatten vermenigvuldigd.

Dat onder de vorst van Tyrus degenen worden verstaan die in de erkennenissen van het ware zijn, is omdat de vorst de belangrijkste waarheden betekent, nrs. 1482, 2089, 5044; en Tyrus de erkennenissen van het ware, nr. 1201; dat met de schatkamers de bezittingen van de erkennenissen worden aangeduid, zie de nrs. 1694, 4508, 10227 en dat met goud het goede wordt aangeduid en met zilver het ware, nrs. 1551, 1552, 2954, 5658.

Bij Zacharia: ‘Tyrus heeft zilver verzameld als stof en goud als slijk van de aarde; zie, de Heer zal haar verarmen en de schatten in de zee uitstorten’, (Zacharia 9:3,4).

Ook daar staat Tyrus voor hen die zich erkennenissen verwerven, dus: goud, zilver en schatten.

Bij David: ‘De dochter van Tyrus zal u een gave aanbrenge, de dochter van de koning; de rijken van het volk zullen uw aangezichten aansmeken’, (Psalm 45:13,14).

Daar wordt de Kerk beschreven ten aanzien van de aandoening van het ware, die wordt verstaan onder de dochter van de koning, want de dochter is de Kerk ten aanzien van de aandoening, nrs. 3262, 3963, 6729, 9058; en de koning is het ware, nrs. 1672, 2015, 2069, 3670, 4575, 4581, 4966, 6148; daarom wordt er gezegd dat de dochter van Tyrus een gave zal aanbrenge en dat de rijken van het volk de aangezichten zullen aansmeken; de rijken van het volk zijn degenen die een overvloed van waarheden hebben.

Bij Hosea: ‘Efraïm zei: Voorzeker ben ik rijk geworden; ik heb mij schatten gevonden; al mijn werken zullen bij mij geen ongerechtigheid vinden die zonde is, maar nog zal Ik spreken tot de profeten en Ik zal het gezicht vermenigvuldigen’, (Hosea 12:9,11).

Onder ik ben rijk geworden en ik heb mij schatten gevonden, wordt niet verstaan dat hij is verrijkt met wereldse rijkdommen en schatten, maar met hemelse, namelijk de erkenningen van het ware en het goede; want onder Efraïm wordt verstaan het verstandelijke van hen die van de Kerk zijn, dat wordt verlicht als het Woord wordt gelezen, nrs. 5354, 6222, 6238, 6267.

Vandaar is het dat er wordt gezegd, nog zal Ik spreken tot de profeten en Ik zal het gezicht vermenigvuldigen; met de profeten worden de waarheden van de leer aangeduid, eender met het gezicht.

Bij Jeremia: 'Ik Jehovah, gevende eenieder volgens zijn wegen, naar de vruchten van zijn werken; zoals het veldhoen verzamelt, maar niet baart, maakt hij rijkdommen, maar niet met oordeel; in het midden van zijn dagen zal hij die verlaten, in het uiteinde van de dagen zal hij dwaas worden', (Jeremia 17:10,11).

Daar wordt gehandeld over degenen die zich erkenningen verwerven zonder ander nut als doel dan om te weten, terwijl het toch het leven is waaraan zij ten dienst hebben te staan; dit wordt verstaan onder verzamelen zoals een veldhoed en niet baren en onder rijkdommen maken, maar niet met oordeel en daaronder dat hij in het uiteinde der dagen dwaas zal worden en omdat de erkenningen van het ware en het goede aan het leven van dienst moeten zijn, dit immers zal daardoor worden vervolmaakt, wordt er daarom gezegd dat Jehovah eenieder geeft volgens zijn wegen en naar de vruchten van zijn werken.

Bij Lukas: 'Eenieder van u die niet al zijn vermogens verloochent, kan Mijn discipel niet zijn', (Lukas 14:33).

Wie niet weet dat de vermogens in het Woord de geestelijke rijkdommen en schatten zijn, namelijk de erkenningen vanuit het Woord, kan niet anders weten, dan dat men zich moet beroven van alle schatten om gezaligd te kunnen worden, terwijl dit toch niet de zin van die woorden is; maar onder de vermogens worden daar alle dingen verstaan die vanuit het eigen inzicht zijn; niemand immers kan wijs zijn vanuit zich, maar vanuit de Heer, daarom is alle vermogens verloochenen, niets van inzicht en wijsheid aan zichzelf toeschrijven en wie dit niet doet, kan niet door de Heer worden onderricht, dat wil zeggen, Zijn discipel zijn.

Zij die niet weten, dat onder de rijken degenen worden verstaan die de erkenningen van het ware en het goede bezitten, dus zij die het Woord hebben en dat onder de armen degenen worden verstaan die dit niet bezitten, maar deze toch verlangen, kunnen niet anders weten, dan dat onder de rijke die was bekleed met purper en fijn lijnwaad en onder de arme die neergestrekt lag aan het voorhuis van de rijke, (Lukas 16), een rijkaard en een arme in de gewone zin worden verstaan, terwijl toch onder de rijke daar wordt verstaan de Joodse natie, die het Woord had, waarin alle erkenningen van het ware en het goede zijn.

Onder het purper waarmee hij bekleed was, wordt het echte goede verstaan, nr. 9467 en onder het fijn lijnwaad het echte ware, nrs. 5319, 9469, 9596, 9744 en onder de arme die lag neergestrekt aan diens voorhuis, worden de natiën verstaan die buiten de Kerk waren en het Woord niet hadden en toch de waarheden en de goedheden van de hemel en van de Kerk verlangden.

Daaruit blijkt ook, dat onder de rijken degenen worden verstaan die het Woord hebben en dus de erkenningen van het ware en het goede, aangezien zij daar zijn, zoals ook in de profetie door Elizabeth, bij Lukas: 'God heeft de hongerigen met goede dingen vervuld en de rijken heeft Hij ledig weggezonden', (Lukas 1:53).

De hongerigen zijn zij die de erkenningen verlangen, zodanig als de natiën waren die de Heer en de leer uit Hem ontvingen; de rijken echter zijn zij die de erkenningen hebben omdat zij het Woord hebben, zodanig als de Joden waren, maar die toch daaruit de ware dingen niet wilden weten en daarom ook niet de Heer en de leer uit Hem ontvingen.

Dezen zijn de rijken die ledig werden weggezonden, de anderen echter de hongerigen die met goede dingen werden vervuld.

237. En gij weet niet dat gij zijt rampspoedig; dat dit betekent dat zij niet weten dat hun valsheden met de ware dingen geen samenhang hebben, staat vast uit de betekenis van rampspoedig, namelijk de verzwakking van de waarheden door de valsheden en eveneens geen samenhang; daaruit blijkt wat er wordt verstaan onder rampspoedig.

Dat zij zodanig zijn, is omdat hun leer wordt gegrondvest op twee valse beginselen, namelijk het geloof-alleen en de rechtvaardigmaking erdoor en daarom vloeien de valsheden daaruit voort in een ononderbroken reeks en de waarheden die zij vanuit de letterlijke zin van het Woord aanvoeren om een en ander te bevestigen, worden verzwakt en vervalst en vervalste waarheden zijn op zich valsheden.

Dit wordt in vele plaatsen van het Woord beschreven en verstaan onder de ijdelheden die de profeten zien en onder de leugens die zij spreken en verder wordt het beschreven met de breuken in muren en van huizen tot daaraantoe dat zij vallen.

Evenzo met de afgoden en de gesneden beelden, die de werkmeester maakt en samenhecht door ketens opdat zij samenhangen; met de afgoden immers en de gesneden beelden worden de valse leren aangeduid, eender met de breuken in muren en huizen, evenzo met de profeten die ijdelheden zien en leugens spreken.

Onder de profeten immers worden de leren verstaan, onder de ijdelheden zulke dingen die van geen belang zijn en onder de leugens de valsheden.

Maar omdat deze dingen in zeer veel plaatsen in het Woord worden vermeld, kunnen zij vanwege de hoeveelheid niet worden aangevoerd en daarom wordt het nagelaten en zullen alleen enkele worden aangevoerd, waar gesproken wordt van rampspoed en lemen wanden, opdat men zal weten dat daarmee de verzwakkingen van het ware door het valse wordt aangeduid en zo geen samenhang; bij Jesaja: ‘Uw wijsheid en uw wetenschap heeft u verleid als gij hebt gezegd in uw hart: Ik en geen zoals ik buitendien; derhalve zal rampspoed over u vallen en over u zal de verwoesting komen’, (Jesaja 47:10,11).

Ook hier worden degenen beschreven die geloven dat zij alle dingen weten en inzichtsvol zijn boven anderen, terwijl zij toch niets van het ware weten en verstaan en dat daarom het verstand van het ware wordt afgenomen.

Het geloof van hen, dat zij inzichtsvoller zijn dan alle anderen, wordt daaronder verstaan dat uw wijsheid en uw wetenschap u heeft verleid als gij in uw hart hebt gezegd: Ik en geen zoals ik buitendien en het verlies van elk verstand van het ware wordt daaronder verstaan dat rampspoed over u zal vallen en de verwoesting over u zal komen.

Bij Ezechiël: ‘Rampspoed zal op rampspoed komen, derhalve zullen zij het gezicht van de zijde van de profeten zoeken; maar de wet is vergaan van de zijde van de priester en de raad van de zijde van de ouderen; de koning zal rouwen en de vorst zal met verbijstering worden bekleed’, (Ezechiël 7:26,27).

Hier wordt gehandeld over de verwoesting van de Kerk, die er is wanneer er geen ware meer is, tenzij vervalst; het valse vanuit het valse wordt verstaan onder rampspoed op rampspoed. Het gezicht van de zijde van de profeet, is de leer, hier de leer van het valse; de wet is vergaan van de zijde van de priester is, dat het Woord niet wordt verstaan; de wet immers betekent het Woord en de priester degene die onderwijst.

De raad van de zijde van de ouderen is vergaan, is dat het rechte is vergaan van de zijde van de inzichtsvollen; de raad betekent het rechte en de ouderen betekenen de inzichtsvollen.

De koning zal rouwen en de vorst zal met verbijstering worden bekleed, is dat er niet langer enig ware is; de koning betekent het ware en de vorst de belangrijkste van dienst zijnde waarheden.

Bij David: ‘Het rechte is niet in hun mond, in het midden van hen is rampspoed’, (Psalm 5:10); eender hier rampspoed voor de valsheden die niet met enig ware samenhangen.

Eender bij Jeremia: ‘Drijft misbaar, zwerft tussen de lemen wanden, omdat hun koning in ballingschap is heengegaan, zijn priesters en vorsten tezamen’, (Jeremia 49:3).

Zwerven tussen de lemen wanden, is tussen de door valsheden vernietigde waarheden; de koning die in ballingschap is heengegaan, betekent het ware; zijn priesters en vorsten tezamen, betekenen de goedheden en de waarheden van het leven en van de leer, zoals eerder. Bij Ezechiël: ‘Wanneer zij hier een lemen wand bouwen, zie, die pleisteren met loze kalk; zeg tot degenen die met loze kalk pleisteren dat de wand zal vallen; wordt tot u niet gezegd: Waar is de pleistering waarmee gij hebt gepleisterd?’, (Ezechiël 13:10-12).

De lemen wand die zij pleisteren met loze kalk, betekent het valse dat als beginsel wordt aangenomen, dat zij door het eraan toegevoegde Woord vanuit de letterlijke zin ervan laten verschijnen alsof het waar was

De pleistering is de toevoeging en daarvandaan de schijnbare bevestiging; de loze kalk is het vervalste en omdat het ware van het Woord zo wordt vernietigd en de bevestigingen vervalste waarheden worden, die in zich valsheden zijn en deze met het valse beginsel ineensinken, wordt er daarom gezegd: Zie, de wand zal vallen; wordt niet tot u gezegd: Waar is de pleistering, waarmee gij hebt gepleisterd?

Bij Hosea: ‘Zie, Ik ben versperrende uw weg met doornen en met lemen wand zal Ik de lemen wand omgeven, zodat zij haar paden niet zal vinden’, (Hosea 2:6); de weg met doornen versperren, is alle denken versperren door de valsheden van het boze, zodat zij de waarheden niet zien; de valsheden van het boze zijn de doornen; met lemen wand, de lemen wand omgeven, is valsheden op valsheden ophopen; zodat zij haar paden niet zal vinden, is, zodat niets van het ware kan worden gezien; dit gebeurt omdat de waarheden niet samen kunnen zijn met de valsheden van het boze, zoals niet de hemel met de hel; want de waarheden zijn vanuit de hemel en de valsheden van het boze uit de hel.

Daarom wordt, wanneer de valsheden vanuit het boze regeren, de vergemeenschatting met de hemel weggenomen en wanneer deze is weggenomen, dan kunnen de waarheden niet worden gezien en zij worden, indien zij door anderen worden gezegd, verworpen.

Vandaar is het dat het aan degenen die in valse beginselen zijn, zoals aan hen die in de beginselen zijn ten aanzien van het geloof-alleen en ten aanzien van de rechtvaardigmaking daardoor, niet gegeven is in enige waarheden te zijn, nrs. 235, 236.

Maar laten voorbeelden deze zaak toelichten; wanneer degenen die als beginsel van godsdienst hebben aangenomen het geloof-alleen en de rechtvaardigmaking daardoor, het Woord lezen en zien dat de Heer zegt dat de mens naar zijn daden en zijn werken zal worden vergoed en dat degene die goede dingen heeft gedaan in de hemel zal komen, dan noemen zij de goedheden die zij doen, de vruchten van het geloof, en weten niet of willen niet weten, dat de goede dingen, die de vruchten worden genoemd, alle zijn vanuit de naastenliefde en niet vanuit het afgescheiden geloof, dat het geloof-alleen wordt genoemd.

Elk goede ook is van de naastenliefde en het ware is van het geloof daaruit, waaruit blijkt, dat zij het Woord verdraaien; maar dit doen zij, omdat zij het ware anders niet kunnen samenvoegen aan hun beginsel, niettemin geloven zij dat zij zo samenhangen; maar daardoor vergaat het ware en wordt het valse en het wordt niet slechts het valse maar ook het boze.

Dat daaruit valse dingen in een doorlopende reeks volgen, is ook duidelijk; want zij leren dat de goedheden die de mens doet op de verdienste zijn gericht en willen niet weten dat zoals het geloof met zijn waarheden uit de Heer is en dus niet op verdienste gericht, dus ook de naastenliefde met haar goede dingen; en verder leren zij dat de mens zodra hij het geloof opneemt, verzoend is met God de Vader door de Zoon en dat de boosheden die hij daarna doet, niet worden toegerekend en eveneens ook niet de boosheden die hij eerder heeft gedaan, want zij zeggen dat allen worden gezaligd, onverschillig hoe zij hebben geleefd, als zij slechts het geloof opnemen, ook indien het zou zijn in het uur voor de dood.

Maar deze en andere dingen meer, die afleidingen vanuit het valse beginsel zijn, hangen niet samen met de waarheden van het Woord, maar zij vernietigen die, en vernietigde waarheden zijn valsheden en wel zulke valsheden die een vieze geur verspreiden.

De vieze geuren vanuit die dingen wordt in het andere leven waargenomen en deze is zodanig dat die niet kan worden verdragen door enige goede geest; zij is zoals de stank van een ettering in de long.

Meer voorbeelden kunnen worden aangevoerd, er zijn er bij de vleet; want alles wat wordt geconcludeerd vanuit een vals beginsel, trekt daaruit het valse, aangezien daarin het beginsel wordt beschouwd waaraan het is vastgehecht, omdat het daaruit vloeit en daaraan wordt vastgehecht.

Hoedanig de godsdienst is ten aanzien van het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking erdoor, kan men vanuit dit alleen al concluderen, dat allen die dit bij zich hebben bevestigd in leer en leven, een sfeer van schandelijke echtbreuk in het andere leven van zich uitwasemen, namelijk die van een moeder of een schoonmoeder met een zoon; deze schandelijke echtbreuk stemt overeen met hen en zij wordt eveneens doorvat uit hen, waar zij ook heen gaan; aan die sfeer heb ik duizendmaal hun tegenwoordigheid herkend.

De oorzaak dat van hen zo'n sfeer uitvloeit, is dat zij de goede dingen van de naastenliefde en van het Woord schenden en echtbreuken stemmen overeen met de echtbreuken van het goede en de hoererijen met de vervalsingen van het ware, nrs. 2466, 2729, 3399, 4865, 6348, 8904, 10648.

Iets eenders wordt daaronder verstaan dat Ruben samen had gelegen met Bilha, uit wie zijn vader Dan en Naftali verwekte, (Genesis 35:22), daarom werd hij ook verdoemd, (Genesis 49:4) en omdat hij het bed van zijn vader had bezoedeld, werd hem het eerstgeboorterecht afgenomen en werd aan Jozef gegeven, (1Kronieken 5:1); onder Ruben immers wordt in het Woord het geloof verstaan en daar het geloof-alleen, nrs. 3325, 3861, 3866, 3870, 4601, 4605, 4731, 4761, 6342, 6350 en onder Jozef het goede van het geloof, nrs. 3969, 3971, 4669, 6417. Dat aan het einde van de Kerk zulke dingen gaan ontstaan, wordt voorzegd, bij Daniël, waar wordt gehandeld over het beeld dat door Nebukadnezar werd gezien in een droombeeld, met deze woorden: 'Dat gij hebt gezien ijzer vermengd met leem van slijk; zij zullen zich vermengen door het zaad van de mensen; maar zij zullen niet samenhangen, het ene met het andere, gelijk als ijzer niet wordt vermengd met leem', (Daniël 2:43).

Onder ijzer wordt verstaan het ware zonder het goede; onder leem van slijk het valse dat vanuit het eigen inzicht is; onder het zaad des mensen het Woord van de Heer, (Mattheüs 13:24,27); en dat er tussen deze geen samenhang is, wordt verstaan onder, zij zullen niet samenhangen, gelijk als ijzer niet wordt vermengd met leem.

238. En ellendig en arm; dat dit betekent dat zij ook niet weten dat zij geen erkennenissen van het ware, noch erkennenissen van het goede hebben, staat vast uit de betekenis van ellendig of erbarmelijk, namelijk zij die in geen erkennenissen van het ware zijn en uit de betekenis van arm, namelijk degenen die in geen erkennenissen zijn van het goede.

Dat ellendig en arm die dingen betekenen, staat vast uit verscheidene plaatsen in het Woord en bovendien hieruit, dat de geestelijke ellende en armoede niets anders is dan het gebrek aan erkennenissen van het ware en het goede, want dan is de geest ellendig en arm.

Wanneer hij daarentegen deze erkennenissen wel heeft, is hij rijk en welgesteld en daarom ook worden met de rijkdommen en de schatten in het Woord de geestelijke rijkdommen en schatten aangeduid, dus de erkennenissen van het ware en het goede, zoals eerder is getoond, nr. 236.

In vele plaatsen in het Woord wordt gezegd ellendig en arm; wie de geestelijke zin van het Woord niet weet, gelooft dat geen anderen onder hen worden verstaan dan zij die in de wereld ellendig en arm zijn, terwijl die toch niet worden verstaan, maar zij die niet in de waarheden en de goedheden zijn en in de erkennenissen ervan en wel onder de ellendigen zij die niet in de ware dingen zijn, omdat zij niet in de erkenenis ervan zijn en onder de armen zij die niet in de goede dingen zijn, omdat zij niet in de erkennenissen ervan zijn.

Omdat die twee, namelijk de ware en de goede dingen, worden verstaan onder die twee namen, wordt daarom in vele plaatsen het ene en het andere gezegd, zoals bij David: ‘Ik ben ellendig en arm, Heer, gedenk mijner’, (Psalm 40:19, 70:6); en bij dezelfde: ‘Neig, Jehovah, Uw oor en antwoord, omdat ik ellendig en arm ben’, (Psalm 86:1).

Dat onder de ellendige en de arme niet worden verstaan de ellendige en de arme ten aanzien van wereldse rijkdommen, maar ten aanzien van geestelijke rijkdommen, is duidelijk, aangezien David dit ten aanzien van zichzelf zegt en daarom ook zei hij :Jehovah, neig Uw oor en antwoord.

Bij dezelfde: ‘De goddelozen ontbloten het zwaard en zij spannen hun boog om neer te werpen de ellendige en de arme’, (Psalm 37:14); dat onder de ellendige en de arme ook hier degenen worden verstaan die geestelijk zodanig zijn, maar toch de erkenningen van het ware en het goede verlangen, is duidelijk, want er wordt gezegd dat de goddelozen het zwaard ontbloten en de boog spannen; met het zwaard immers wordt aangeduid het valse dat tegen het ware strijdt en het poogt te vernietigen en met de boog de leer van het valse tegen de leer van het ware; vandaar is het, dat er wordt gezegd dat zij dit doen om de ellendige en de arme neer te werpen.

Dat met het zwaard wordt aangeduid het ware dat strijdt tegen het valse en in de tegengestelde zin het valse dat strijdt tegen het ware, zie nr. 31 en dat met de boog de leer wordt aangeduid in de ene en de andere zin, zie, ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 2686, 2709.

Eender elders bij dezelfde: ‘De goddeloze heeft de ellendige en de arme vervolgd en de verslagene van hart om af te slachten’, (Psalm 109:16).

Bij Jesaja: ‘De dwaas spreekt dwaasheid en zijn hart doet ongerechtigheid om huichelarij te plegen en om tegen Jehovah dwaling te spreken, om de hongerige ziel uit te ledigen en de dorstige doet hij drank ontbreken; hijzelf beraamt misdaden om de ellendigen te verderven door woorden der leugen, ook wanneer de arme het gericht spreekt’, (Jesaja 32:6,7).

Hier worden onder de ellendigen en de armen eender degenen verstaan die verstoken zijn van de erkenningen van het ware en het goede en daarom wordt er gezegd, dat de onrechtschapene misdaden beraamt om de ellendigen te verderven door woorden der leugen, ook de arme die het gericht spreekt.

Door woorden der leugen, is door valsheden in het gericht spreken, is het recht en juiste; omdat er over dezen wordt gehandeld, wordt er ook gezegd dat hij huichelarij pleegt en tegen Jehovah dwaling spreekt, om uit te ledigen de hongerige ziel en de dorstige doet hij drank ontbreken.

Huichelarij plegen en dwaling spreken, is het boze doen vanuit het valse en het valse spreken vanuit het boze; de hongerige ziel uitledigen, is diegenen beroven van de erkenningen van het goede die deze verlangen en de dorstige drank doen ontbreken, is diegenen beroven van de erkenningen van het ware die deze verlangen.

Bij dezelfde: ‘De ellendigen zullen in Jehovah vreugde hebben en de armen der mensen zullen in de Heilige Israëls opspringen’, (Jesaja 29:19).

Met de ellendigen en de armen worden hier ook degenen aangeduid die gebrek hebben aan het goede en het ware en daarnaar toch verlangen; van dezen wordt gezegd dat zij vreugde in Jehovah zullen hebben en zullen opspringen in de Heilige Israëls en er wordt hier niet gesproken over de armen en de ellendigen ten aanzien van de wereldse schatten.

Hieruit kan vaststaan wat er wordt aangeduid met de ellendigen en de armen in andere plaatsen in het Woord, zoals bij David: ‘Niet voor altijd zal de arme aan de vergetelheid worden prijsgegeven en de hoop van de ellendigen zal niet tot in het eeuwige vergaan’, (Psalm 9:19).

Bij dezelfde: ‘God zal de ellendigen van het volk richten, Hij zal de zonen van de arme redden, Hij zal de arme bevrijden die roept en de ellendige; Hij zal sparen de zwakke en de arme en Hij zal de zielen van de armen zaligen’, (Psalm 72:4,12,13).

Bij dezelfde: ‘De ellendigen zullen zien, zij die Jehovah zoeken zullen verblijd worden, omdat Jehovah de armen verhoort’, (Psalm 69:33,34).

Bij dezelfde: ‘Jehovah ontruikt de ellendige aan hem die sterker is dan hij en de arme aan hen die hem beroven’, (Psalm 35:10).

Bij dezelfde: ‘De ellendige en de arme prijzen Uw Naam’, (Psalm 74:21; 109:22).

Bij dezelfde: ‘Ik weet dat Jehovah de twistzaak van de ellendige zal uitvoeren en het gericht der armen’, (Psalm 140:13) en eveneens elders, zoals in (Jesaja 10:2; Jeremia 22:16; Ezechiël 16:49; 18:12; 22:29; Amos 8:4; Deuteronomium 15:11; 24:14).

Dat de een en de ander, namelijk de ellendige en de arme in de aangevoerde plaatsen wordt genoemd, is omdat het volgens de stijl van het Woord is, dat waar gesproken wordt over het Ware, ook wordt gesproken over het Goede en in de tegengestelde zin waar over het valse wordt gesproken, ook over het boze, omdat zij één maken en als het ware een huwelijk; en daarom worden de ellendigen en tegelijk de armen genoemd; onder de ellendigen immers worden degenen verstaan die in het spreken in de erkentissen van het ware zijn en onder de armen zij die in het gebrek aan de erkentissen van het goede zijn.

Dat er een zodanig huwelijk is in de profetieën van het Woord, bijna overal, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 683, 793, 801, 2516, 2712, 3004, 3005, 3009, 4138, 5138, 5194, 5502, 6343, 7022, 7945, 8339, 9263, 9314.

Vandaar ook is het dat er volgt: en blind en naakt; onder blind immers wordt degene verstaan die in geen verstand van het ware is en onder naakt hij die in geen verstand en wil van het goede is; verder in het volgende vers: ‘Ik raad u van Mij te kopen goud dat met vuur beproefd is en witte bekleedselen, opdat gij moogt bekleed worden’; onder goud immers, met vuur beproefd, wordt het goede van de liefde verstaan en onder witte bekleedselen de waarheden van het geloof; en verder: Opdat niet schaamte van uw naaktheid zal verschijnen en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zal mogen zien’, waaronder wordt verstaan, opdat niet de boze en de valse dingen worden gezien; dus ook elders.

Maar dat er een zodanig huwelijk is in de afzonderlijke dingen van het Woord, kunnen geen anderen zien dan zij die de innerlijke zin ervan weten.

239. En blind en naakt; dat dit betekent dat zij zijn zonder het verstand van het ware en zonder het verstand en de wil van het goede, staat vast uit de betekenis van blind, dus zij die zonder het verstand van het ware zijn, waarover hierna; en uit de betekenis van naakt, dus zij die zonder de wil van het goede zijn, dus eveneens zonder het verstand ervan, waarover ook hierna.

Dat degenen die in de leer van het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking erdoor, zonder verstand van het ware zijn, kan hieruit vaststaan dat het geloof-alleen of het geloof zonder de naastenliefde nergens anders zetelt dan in het geheugen en niet iets ervan in het verstand; daarom verwijderen zij ook het verstand van geloofszaken en zeggen dat die moeten worden geloofd en dat het verstand niets heeft te doen met de zaken van het geloof, zo kunnen zij zeggen wat zij maar willen, ook al was het de grootste onzin, als zij maar iets weten aan te voeren ter bevestiging vanuit de letterlijke zin van het Woord, waarvan zij de geestelijke zin niet kennen.

Hierin schuilt iets dat eender is aan de inzetten van de pauselijken, dat hierin bestaat, dat allen zullen afhangen van hun mond en zo overreden zij dat zij het weten en zien, terwijl zij toch niets zien.

Zij dus, die niet zien, dat wil zeggen, niet verstaan de dingen die zij geloven, zijn de blinden; vandaar eveneens is het, dat zij niet door de dingen die van het geloof zullen zijn, het leven kunnen vervolmaken; want de weg tot het leven van de mens is het verstand; langs geen andere weg wordt de mens geestelijk.

Allen die in de hemel zijn, zien de waarheden met het verstand en zo nemen zij die op; de dingen echter die zij niet met het verstand zien, nemen zij niet op en indien iemand dan tot

hen zegt, dat men het geloof moet hebben hoewel men niet ziet of verstaat, dan keren zij zich af en zeggen: Wat is dit? Wat ik zie of versta, dat geloof ik, wat ik echter niet zie of versta, dat kan ik niet geloven, misschien zijn het valsheden die het geestelijk leven vernietigen. Dat zij die in de leer van het geloof-alleen zijn en over de rechtvaardigmaking daardoor, zijn zonder het verstand van het goede, omdat zij zonder de wil van het goede zijn; dit kan hieruit vaststaan dat zij volstrekt niets over de naastenliefde jegens de naaste weten, dus niets over het goede.

Elk geestelijk goede is immers vanuit de naastenliefde en niets zonder die, daarom zeggen zij, die het geloof scheiden van de naastenliefde, dat de naastenliefde niets tot het heil bijdraagt, maar het geloof-alleen.

Zij weten in het geheel niet wat het goede is, omdat zij niet weten wat de naastenliefde is; terwijl toch het geestelijk goede en de aandoening ervan, dat de naastenliefde wordt genoemd, het geestelijk leven zelf van de mens is en niet het geloof zonder dit.

Daaruit blijkt dat zij zijn zonder het verstand van het goede; dat is daarvandaan dat zij zijn zonder de wil van het goede zijn, zij zeggen immers van zich dat zij gerecht of gerechtvaardigd gemaakt zijn wanneer zij geloof hebben en onder gerechtvaardigd gemaakt, verstaan zij dat er niet enige verdoemenis is in enige zaak die zij denken of willen, omdat zij verzoend zijn met God.

Daarom geloven zij, omdat dit volgt uit het verband met hun beginsel, dat de bozen evenzeer als de goeden worden gezaligd als zij slechts het geloof opnemen, ook al zou het zijn in de laatste ogenblikken van hun leven.

De verborgenheden van deze leer bestaan hierin, dat zij spreken van voortgaande graden van de rechtvaardigmaking, niet vanuit enig leven van de mens of vanuit de aandoening van de naastenliefde ervan, maar vanuit het geloof-alleen ten aanzien van de verzoening van God de Vader door de Zoon.

Dit geloof noemen zij het vertrouwen of het betrouwen en het zaligende geloof zelf, zij weten echter niet dat daaraan niets van geestelijk leven in is, indien er niets van naastenliefde in is. Dat wat innerlijk wordt doorvat of verschijnt in het vertrouwen bij hen, ontleent evenwel niets aan de geestelijke aandoening, maar aan het natuurlijke denken over de vreugde of over de niet-verdoemenis.

Bovendien hebben degenen die geen wil van het goede hebben geen kennis over het goede van de naastenliefde en zij die niet iets weten over dit goede, weten niets over het boze, want het goede onthult het boze, daarom kunnen zij zich ook niet onderzoeken, niet hun boosheden zien en die zo schuwen en verafschuwen.

Vandaar is het, dat zij alle teugels laten vieren aan hun denken en aan hun wil en er zich slechts voor hoeden boosheden te doen vanwege de wetten, verlies van goede naam, eer, gewin en leven.

Vandaar is het, dat deze mensen wanneer zij geesten worden en van hen die vrezen worden afgenomen, zich bij duivels aansluiten, zij denken en willen immers als die, aangezien zij zodanig hebben gedacht in de wereld; het is immers de geest van de mens die denkt; anders echter degenen die een leven van naastenliefde hebben geleid.

Verder, degenen die geloven dat zij zijn gerechtvaardigd door het geloof-alleen, menen dat zij door God worden geleid en vandaar het goede te doen en zij zeggen dat al het goede is uit God en niets is uit de mens en dat het goede anders op de verdienste ervan zou zijn gericht. Zij weten niet dat er van de zijde van de mens opnemings moet zijn en dat de opnemings niet kan bestaan indien men niet let op zijn denken, bedoelingen en de daden die daaruit voortkomen en men dan afluist van de boosheden en het goede doet, wat plaatsvindt wanneer men tot de waarheden schouwt die men kent vanuit het Woord en volgens die leeft. Indien dit niet zo plaatsvindt is er niet enig wederkerige, vandaar ook niet enige hervorming; en tot wat anders zijn de geboden van de Heer in het Woord van dienst?

Dat de mens dit kan doen, is ook uit de Heer, want dat vermogen heeft ieder mens vanuit Zijn Goddelijke tegenwoordigheid en wil om opgenomen te worden.

Kortom, indien de mens niet opneemt met het verstand en de wil of met het denken en de aandoening, of wat hetzelfde is, met het geloof en de liefde, dan is er van zijn zijde geen opneming en dus geen verbinding met de Heer.

Eenieder weet dat de Heer bij voortduur aanwezig is met het goede en wil dat Hij wordt opgenomen, maar dat Hij, waar aan het denken alle teugels gevierd worden, niet kan invloeden, maar alleen daar, waar het denken en de bedoelingen die van de begeerte zijn, worden beteugeld door de waarheden vanuit het Woord.

Dat de Heer bij voortduur aanwezig is met het goede en opgenomen wil worden, leert Hijzelf in wat volgt in dit hoofdstuk, waar Hij zegt: ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal gehoord hebben en de deur zal geopend hebben, Ik zal tot hem inkomen en avondmalen met hem en hij met Mij’, vers 20.

De deur openen, is de opneming van de zijde van de mens, zoals hiervoor is gezegd.

Hetzelfde leert de Heer ook elders in het Woord, zoals bij Johannes: ‘Wie Mij liefheeft, die bewaart Mijn woorden en Mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en Wij zullen woning bij hem maken; wie Mij niet liefheeft, die bewaart Mijn woorden niet’, (Johannes 14:23,24).

Bij Mattheüs: ‘Wie in de goede aarde is gezaaid, deze is het die het Woord hoort en verstaat, die vrucht draagt en maakt’, (Mattheüs 13:23).

Bij Markus: ‘Dezen zijn het die in de goede aarde zijn gezaaid, die het Woord horen en opnemen en vrucht dragen’, (Markus 4:20).

Omdat de opneming door de mens het is die hem met de Heer verbindt en hem zo geestelijk maakt, riep daarom de Heer uit, wanneer Hij die dingen zei: ‘Wie oren heeft om te horen, die hore’, (Mattheüs 13:9; Markus 4:9; Lukas 8:8).

Dat de blinden degenen betekenen die in geen verstand van het goede zijn omdat zij daartoe geen wil hebben, staat vast uit verscheidene plaatsen in het Woord, die ik in het midden wil brengen, ook met als oorzaak dat men zal weten dat het Woord in zijn schoot geestelijk is, maar in de letter natuurlijk, dus dat de zin van de letter van het Woord, die natuurlijk is, in zich de geestelijke zin verbergt.

Dat de blinden degenen betekenen die in geen verstand van het ware zijn, blijkt uit deze volgende plaatsen, bij Jesaja: ‘Dan zullen te dien dage de doven de woorden van het boek horen en vanuit de donkerheid en vanuit de duisternis zullen de ogen van de blinden zien’, (Jesaja 29:18).

Daar wordt gehandeld over de restauratie van de Kerk en onder de doven die de woorden van het boek zullen horen, worden degenen verstaan die de waarheden willen gehoorzamen en vandaar het leven van het goede leiden, maar niet kunnen omdat zij het Woord niet hebben; en onder de blinden van wie de ogen in de donkerheid en in de duisternis zullen zien, worden degenen verstaan die niet zijn in het verstand van het ware omdat zij in onwetendheid zijn, dat zij dan zullen verstaan; dat niet de doven en de blinden worden verstaan, is duidelijk.

Bij dezelfde: ‘Zie, uw God zal ter wrake komen, ter vergelding van God zal Hij komen en Hij zal u zaligen; dan zullen worden geopend de ogen der blinden en de oren der doven zullen worden geopend; in de woestijn zullen wateren uitbreken en rivieren in de vlakte van de woestijn’, (Jesaja 35:4-6).

Deze dingen worden gezegd over de Komst van de Heer; dat dan degenen moeten worden gezaligd die in Hem zullen geloven; dat zij die niet in het verstand van het ware zijn, dan zullen verstaan, wordt aangeduid, met de ogen der blinden zullen worden geopend; dat degenen die niet in de doorvatting en de wil van het goede zijn, dan zullen gehoorzamen en in het goede zullen leven, wordt daarmee aangeduid dat ‘de oren der doven zullen worden geopend’, daarom wordt er gezegd in de woestijn zullen wateren uitbreken en rivieren in de vlakte van de woestijn.

De woestijn betekent waar niet het goede is omdat het ware er niet is en de wateren betekenen de waarheden en de rivieren het inzicht, dat vanuit de waarheden is.

Bij dezelfde: ‘Ik zal u geven tot een verbond den volke, tot een licht der natiën om te openen de blinde ogen en om uit te leiden uit de kerker van de gebondene: Ik Jehovah, dit is Mijn Naam en Mijn heerlijkheid zal Ik aan geen ander geven’, (Jesaja 42:6-8).

Deze dingen eveneens over de Heer en over de instauratie van de Kerk uit Hem bij de natiën; dat dan degenen die tevoren in onwetendheid waren, de waarheden zullen verstaan, wordt aangeduid met de blinde ogen die Hij zal openen en dat zij uit de onwetendheid en uit de valse dingen moeten worden geleid, wordt daarmee aangeduid dat Hij de gebondene uit de kerker zal uitleiden.

Dat het Goddelijke Zelf het Menselijke op Zich zal nemen, wordt verstaan onder: Ik, Jehovah, dit is Mijn Naam en Mijn heerlijkheid zal Ik aan geen ander geven.

Bij dezelfde: ‘Ik zal de blinden leiden in een weg die zij niet hebben gekend, in paden die zij niet hebben gekend, zal Ik hen leiden; Ik zal hun duisternis tot licht stellen’, (Jesaja 42:16).

De blinden ook hier voor hen die niet in enig verstand van het ware zijn; de ware dingen en de goede dingen van het ware die zij zullen opnemen, worden daarmee aangeduid dat zij zullen worden geleid in paden die zij niet hebben gekend.

De verstrooiing van het valse van de onwetendheid en de verlichting wordt aangeduid met Ik zal hun duisternis tot licht stellen.

Bij dezelfde: ‘Uit het oosten zal Ik uw zaad aanbrengen en uit het noorden zal Ik u verzamelen; Ik zal zeggen tot het noorden: Geef en tot het zuiden: Houd niet terug; breng aan Mijn zonen van verre en Mijn dochters van het uiteinde der aarde; een elk die naar Mijn Naam genoemd is, Ik heb hem geschapen, geformeerd, ook heb Ik hem gemaakt; leid uit het blinde volk dat ogen heeft en de doven die oren hebben’, (Jesaja 43:5-8).

Ook deze dingen betreffen de instauratie van de Kerk bij de natiën uit de Heer; zaad aanbrengen uit het oosten, het westen, het noorden en het zuiden, is allen, uit welke godsdienst zij ook zijn; want het oosten en het westen betekenen waar het goede van de liefde helder en duister is en het noorden en het zuiden, waar het ware van het geloof in het duister en in het heldere is.

Hier worden degenen verstaan die in het duister vanwege de onwetendheid zijn, want er wordt gezegd: Leid uit Mijn zonen van verre en Mijn dochters van het uiteinde der aarde; zonen worden degenen genoemd, die de waarheden opnemen en de dochters degenen die de goedheden opnemen; van verre en van het uiteinde der aarde, betekent hen die verwijderd zijn van de ware en de goede dingen van de Kerk.

Dat allen door de Heer zullen worden opgenomen en hervormd die Hem erkennen, wordt aangeduid met: geschapen, geformeerd en gemaakt heb Ik een elk die naar Mijn Naam genoemd is; dezen zijn het die worden verstaan onder de blinden die ogen hebben en onder de doven die oren hebben.

Bij dezelfde: ‘Wij verwachten het licht, maar zie, duisternis; in donkerheden wandelen wij; wij tasten zoals de blinden naar de wand en zoals zij die geen ogen hebben, tasten wij; wij stoten ons op de middag zoals in de schemering, onder de levenden zoals de doden’, (Jesaja 59:9,10).

Eender hier de blinden voor hen die niet in het verstand van het ware zijn; de duisternis en de donkerheden zijn de valsheden; zich stoten op de middag zoals in de schemering, is dwalen in valsheden, hoewel zij in het licht kunnen zijn vanuit het Woord.

Bij dezelfde: ‘Zijn wachters zijn allen blind; dezelfde zijn herders die niet weten te verstaan’, (Jesaja 56:10,11).; ook hier staan de blinden voor hen die de ware dingen niet verstaan hoewel zij het Woord hebben; dat de blinden die betekenen is duidelijk, want er wordt gezegd: zij weten niet en zij weten niet te verstaan.

Bij Jeremia: ‘Ik ben hen aanbrengende uit het land van het noorden, onder hen de blinde en de lamme; met weinigen zullen zij komen en met gebeden zal Ik hen aanbrengen; Ik zal hen leiden tot de bronnen der wateren in de weg van het rechte’, (Jeremia 31:8,9).

Het land van het noorden is waar het valse van de onwetendheid is en omdat zij daarin zijn, worden zij blinden genoemd; dat zij moeten worden geleid tot de waarheden, wordt daarmee aangeduid dat Ik hen zal leiden tot de bronnen der wateren in de weg van het rechte.

In de Klaagliederen: Jehovah heeft een vuur aangestoken in Zion, dat haar fundamenten heeft verteerd, vanwege de zonden van haar profeten, de ongerechtigheden van haar priesters; zij hebben blind gedwaald door de straten, zij waren bevlekt met bloed; de dingen die zij niet kunnen, raken zij aan met hun bekleedselen’, (Klaagliederen 4:11,13,14).

Zion is de Kerk; het vuur dat haar fundamenten zal verteren, is de eigenliefde, die alle erkenningen van het ware zal verstrooien; de zonden van de profeten en de ongerechtigheden van de priesters zijn de verdraaiingen van degenen die de ware en de goede dingen onderwijzen; dat zij vandaar niets van het ware zullen verstaan, wordt aangeduid met blind dwalen door de straten.

Het bloed waarmee zij bevlekt zijn, is de vervalsing van het ware en de echtbreuk van het goede in het Woord; de ontwijding van het goede en het ware vandaar door de boosheden en de valsheden, wordt verstaan onder de dingen die zij niet kunnen, raken zij met hun bekleedselen aan.

Bij Zacharia: ‘Te dien dage zal Ik elk paard met verbijstering slaan en de ruiter met zinloosheid, elk paard der volken zal Ik met blindheid slaan’, (Zacharia 12:4).

Het paard betekent het verstandelijke en de ruiter de inzichtsvolle; daaruit blijkt, wat er wordt verstaan met elk paard met verbijstering slaan en het paard van de volken met blindheid en de ruiter met zinloosheid; dat het paard het verstandelijke betekent, zie het werkje ‘het Witte Paard’, nrs. 1 tot 6.

Bij David: ‘Jehovah maakt de gebonden los, Jehovah opent de blinden’, (Palm 146:7,8); gebonden worden degenen genoemd die in valsheden zijn en verlangen daarvan verlost te worden; de blinden zijn zij die vandaar niet in het verstand van het ware zijn; hen openen is maken dat zij verstaan.

Bij Johannes: ‘Jesaja heeft gezegd: Hij heeft hun ogen verblind en hun hart dichtgestopt, opdat zij met de ogen niet zien en verstaan met het hart’, (Johannes 12:40); dat de ogen verblinden opdat zij met de ogen niet zien, betekent de waarheden niet verstaan, is duidelijk.

Bij dezelfde: ‘Jezus zei: Ik ben tot een oordeel in deze wereld gekomen, opdat degenen die niet zien, zien mogen, die echter zien, blind worden.

Zij zeiden: Wij dan, zijn wij blind?

Jezus zei: Indien gij blind waart, zo zoudt gij geen zonde hebben, maar nu gij zegt: Wij zien, zo blijft derhalve uw zonde’, (Johannes 9:39-41).

Onder hen die niet zien, worden degenen verstaan die buiten de Kerk zijn en de waarheden niet weten omdat zij het Woord niet hebben, dus de natiën; onder hen echter die wel zien worden degenen verstaan binnen de Kerk en het Woord hebben, dus de Joden; van hen wordt gezegd dat zij blind zullen worden, van eerstgenoemden echter dat zij zullen zien.

Dat er wordt gezegd dat hun zonde blijft, omdat zij zeggen dat zij niet blind zijn, maar dat zij zien, is omdat zij in de Kerk zijn waar het Woord is en toch de waarheden niet willen zien en erkennen, dus ook niet de Heer; vandaar komt het, dat de schriftgeleerden en de farizeeën bij de Joden door de Heer werden genoemd, blinde leidlieden der blinden, (Mattheüs 15:14; Lukas 6:39); en blinde leidlieden, dwazen en onverstandigen, (Mattheüs 23:16,17,19,24).

Bij Johannes: ‘Jezus zag een mens, blind vanaf de geboorte.

Hij zei tot de discipelen: Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het Licht der wereld.

Deze dingen gezegd hebbende, spuwde Hij uit op de aardbodem en Hij maakte slijk uit het speeksel en Hij zalfde het slijk op de ogen van de blinde en Hij zei tot hem: Ga heen en was u in de vijver van Siloam en hij ging heen en waste zich en kwam ziende’, (Johannes 9:1.5-7).

Waarom dit zo gebeurde, verstaat niemand dan alleen hij die de innerlijke of geestelijke zin van het Woord weet; in deze zin worden onder de blinde vanaf de geboorte verstaan degenen die buiten de Kerk zijn geboren en vandaar niet iets hebben kunnen weten ten aanzien van de Heer en onderricht worden vanuit het Woord; met het slijk dat Hij vanuit het speeksel; in de aardbodem maakte, wordt de hervorming aangeduid door de waarheden vanuit de letterlijke zin van het Woord.

De aardbodem is de Kerk, waar het Woord is; het slijk is het laatste Goddelijke formerende; dat zalven op de ogen van de blinde, is hierdoor het verstand van het ware geven; de vijver van Siloam betekent ook het Woord in de letterlijke zin; daar gewassen worden, is gezuiverd worden van valsheden en boosheden; dat deze dingen hieronder worden verstaan, is tot nu toe verborgen geweest.

Dat de aardbodem de Kerk betekent, zie de nrs. 566, 10570; dat het slijk betekent het goede waaruit het ware is, dus het formerende goede, nrs. 1300, 6669; dat de vijver Siloam het Woord in de letterlijke zin betekent, blijkt bij, (Jesaja 8:6) en in het algemeen de vijvers die in Jeruzalem waren, (Jesaja 22:9,11).

Bij Markus: ‘Jezus kwam te Bethsaïda, waar zij tot Hem brengen een blinde en zij vragen dat Hij hem zou aanraken; de hand van de blinde dan genomen hebbende, leidde Hij hem uit buiten het vlek en uitgespuugd hebbende in zijn ogen, vroeg Hij hem of hij iets zag; en deze, opziende, zei: Ik zie bomen dat zij zoals mensen wandelende zijn.

Daarna legde Hij wederom de handen op diens ogen en deed hem opzien; toen werd hij hersteld en zag allen klaar’, (Markus 8:22-27).

Wat deze dingen behelzen, wordt ook niet verstaan tenzij vanuit de innerlijke of geestelijke zin van het Woord; wie deze niet verstaat, ziet niets anders dan dat het op die wijze is gebeurd en misschien denkt hij volslagen zinlijk daarover; maar alle dingen die de Heer heeft gesproken en die Hij heeft gedaan in de wereld, bevatten geestelijke dingen in volgorde van de hoogste tot laagste dingen, dus ten volle, ook alle wonderen en de beschrijvingen ervan: de blinden die de Heer genas, betekenden de geestelijk blinden, namelijk degenen die de waarheden niet weten en verstaan; dat deze blinde hier werd geleid buiten het vlek Bethsaïda, was omdat Bethsaïda de verdoemenis betekende vanwege de niet-opneming van de Heer.

Dat Hij uitspuwde in zijn ogen, betekent iets eenders als eerder, dat Hij slijk maakte uit speeksel; dat Hij daarna diens ogen aanraakte, betekent dat Hij vanuit het Goddelijke verlichtte; vandaar is het, dat de blinde eerst zag mensen die wandelden zoals bomen, waarmee wordt aangeduid de algemene en duistere doorvatting van het ware vanuit de letterlijke zin; met de bomen worden ook de erkentenissen aangeduid en met wandelen wordt leven aangeduid.

Dat hij daarna, toen hij door de Heer was aangeraakt, allen klaar zag, betekent dat hij na het onderricht en de verlichting uit de Heer de ware dingen verstond; deze zin is in die dingen en die zin wordt doorvat door de engelen.

Dat het vlek Bethsaïda de verdoemenis betekent vanwege de niet-opneming van de Heer, blijkt bij (Mattheüs 11:21; Lukas 10:13).

Dat de aanraking betekent de vergemeenschapping en de overdracht, hier echter de verlichting, omdat de ogen werden aangeraakt, zie eerder nr. 79; dat de bomen de erkentenissen betekenen, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 2722, 2972, 7692; dat wandelen betekent leven, nrs. 519, 1794, 8417, 8420 en nr. 97.

Bovendien zijn onder de blinden die de Heer heeft genezen, degenen verstaan die in onwetendheid zijn en Hem opnemen en door het Woord door Hem worden verlicht en in het algemeen worden met alle wonderen van de Heer zulke dingen aangeduid die van de hemel en van de Kerk zijn, dus de geestelijke dingen, daarom zijn Zijn wonderen Goddelijk geweest, want Goddelijk is vanuit eersten handelen en die doen bestaan in laatsten.

Hieruit blijkt wat er is aangeduid met de blinden die de Heer heeft genezen, (Mattheüs 9:27-31; 12:22; 20:29; 21:14; Markus 10:46; Lukas 7:21-23; 18:35).

Aangezien met de blinden degenen worden aangeduid die niet in de erkenningen zijn van het ware en vandaar niet in enig verstand van het ware, is het daarom geweest onder de wetten en de inzettingen die aan de zonen Israëls waren gegeven, dat de blinde vanuit de zonen van Aharon en vanuit de Leviëten niet zou toetreden om het brood van zijn God te offeren, dat wil zeggen, om het slachtoffer te verrichten, (Leviticus 21:18) en verder dat het blinde niet zou worden geofferd, (Leviticus 22:22; Deuteronomium 15:21).

Evenzo, dat zij vóór de blinde geen aanstoot zouden geven. (Leviticus 19:14); dat vervloekt zou zijn die een blinde zou doen dwalen', (Deuteronomium 27:18).

Dat deze wetten gegeven zijn geweest, was omdat de bij hen ingestelde Kerk een uitbeeldende Kerk was, waarin alle natuurlijke dingen geestelijke dingen uitbeeldden, omdat die daarmee overeenstemden.

Daarom ook wordt de volgende vervloeking uitgesproken over hen die de bevelen niet houden, bij Mozes: 'Indien gij niet zult gehoorzaamd hebben aan de stem Gods door waar te nemen om te doen al Zijn geboden, zo zal Jehovah u slaan met woede en blindheid en verbijstering des harten, zodat gij zijt tastende op de middag, zoals een blinde tast in de duisternis', (Deuteronomium 28:15,28,29).

Hieronder wordt ook verstaan dat degenen met geestelijke blindheid en verbijstering zullen worden geslagen die niet gehoorzamen aan de stem van de Heer door de dingen te doen die Hij in het Woord heeft geboden.

De geestelijke blindheid van de ogen en de geestelijke verbijstering van het hart, is geen verstand van het ware en geen wil van het goede; tasten op de middag, is zodanig zijn in de Kerk waar het licht van het ware wordt gegeven door het Woord; dat de middag betekent waar het ware in het licht is, zie nr. 9642 en in het werk 'Hemel en Hel', nrs.148, 149, 151.

240. Dat echter naakt degenen betekent die zonder het verstand van het ware zijn omdat zij zonder de wil van het goede zijn, staat ook vast uit de plaatsen in het Woord waar de naakte en de naaktheid wordt vermeld, die hierna zullen worden aangevoerd.

Dat de naakte en de naaktheid die dingen betekenen, is omdat de bekleedselen betekenen de waarheden die van het verstand zijn en degene die zonder waarheden is, is eveneens zonder het goede, want elk geestelijk goede wordt verworven door ware dingen; het geestelijk goede wordt niet gegeven zonder die of tenzij door die; het geestelijk goede is de naastenliefde.

De naakte en de naaktheid betekenen degene die beroofd is of de beroving van het inzicht en van de liefde, dus van het verstand van het goede en van de wil ervan, ook met als oorzaak hiervan dat de klederen het lichaam en het vlees bedekken en met het lichaam en het vlees wordt het goede aangeduid; vandaar worden met de klederen de dingen aangeduid die het goede bedekken.

Er is het verstand van het ware en er is het verstand van het goede; het verstand van het ware is het verstand van zulke dingen die van het geloof zijn en het verstand van het goede is het verstand van zulke dingen die van de liefde of van de naastenliefde zijn.

Eveneens is er de wil van het ware en de wil van het goede; de wil van het ware is bij degenen die vanuit het geestelijk rijk van de Heer zijn, de wil van het goede echter is bij hen die vanuit het hemels rijk van de Heer zijn.

Dezen hebben omdat zij in de liefde tot de Heer en daaruit in de wederzijdse liefde zijn, die voor hen de naastenliefde jegens de naaste is, de waarheden in hun hart ingegrift en vandaar doen zij die; en dat wat voortgaat vanuit het hart, is vanuit de wil van het goede; het hart is de wil van het goede; maar zij die in de liefde jegens de naaste zijn, die de liefde van de naastenliefde is, hebben niet de waarheden ingegrift aan hun hart, maar aan het geheugen en daaruit aan het verstandelijke gemoed en wat daaruit voortgaat vanuit de aandoening, is de wil van het ware; op die wijze worden de geestelijke engelen onderscheiden van de hemelse. Deze laatsten verschijnen naakt in de hemel de anderen echter bekleed.

De oorzaak dat de hemelse engelen naakt verschijnen, is omdat zij het geheugen niet nodig hebben om de waarheden te onthouden, noch het verstand daaruit om de dingen te begrijpen, omdat die aan hun harten zijn ingegrift, dat wil zeggen, aan de liefde en de wil en daaruit zien zij.

Maar dat de geestelijke engelen bekleed verschijnen, is omdat zij de waarheden hebben ingegrift aan het geheugen en daaruit aan het verstand en de waarheden van het geheugen en daaruit van het verstand, zijn die welke overeenstemmen met de klederen en daarom verschijnen allen daardoor bekleed volgens hun inzicht.

Dat de engelen zo worden bekleed, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 177 tot 182.

Hieruit kan vaststaan, wat de ‘naakte’ betekent in de ene en de andere zin, namelijk dat hij in de ene zin degenen betekent die in het hemels goede zijn en in de andere zin zij die niet in het goede zijn, omdat zij niet in de waarheden zijn.

Maar deze dingen kunnen beter gezien worden uit de plaatsen in het Woord waar de naakte en de naaktheid worden genoemd, zoals bij Jesaja: ‘Jehovah zei tot de profeet: Trek uit de zak van over uw lenden en trek uit de schoen van over uw voet.

En hij deed aldus. Toen zei Jehovah: Zoals gegaan is Mijn knecht Jesaja, naakt en ontschoeid, zo zal de koning van Assur leiden de gevangenschap van Egypte en de heen te voeren bende van Kusch, de knapen en de grijsaards, de naakte en de ontschoeide en de ontblote van billen, de naaktheid van Egypte’, (Jesaja 20:2-4).

Wat van de Kerk en van de hemel in deze dingen verborgen ligt, kan niemand zien indien men niet de geestelijke zin ervan weet; in het Woord immers is aan de afzonderlijke dingen iets van de Kerk en van de hemel in, omdat het Woord geestelijk is en daarom zal het worden ontvowd.

Onder de profeet hier wordt de leer van de Kerk verstaan; onder de zak van over de lenden uittrekken of de lenden naakt vertonen, wordt verstaan de vuile liefden onthullen; onder de gebruikelijke zak van de profeet wordt hier de broek verstaan, die bedekt en met de lenden worden die liefden aangeduid; met de schoen van over de voet uittrekken of de voetzolen ontschoeien, wordt aangeduid de schandelijke dingen van de natuur onthullen.

Daaronder, dat de koning van Assur de gevangenschap van Egypte zal leiden en de heen te voeren bende van Kusch, wordt verstaan dat het verdraaide redelijke de boosheden en de valsheden zal bevestigen door wetenschappelijke dingen en door begoochelingen; onder de knapen en de grijsaards wordt verstaan door alle dingen, zowel de algemene als de bijzondere; onder de naakte en de ontschoeide worden verstaan degenen die van elk ware en goede zijn beroofd; onder de ontbloten van billen worden verstaan de boosheden van de eigenliefde; onder de naaktheid van Egypte worden verstaan de valse dingen daaruit.

Daaruit blijkt over welke zaak van de Kerk en van de hemel hier wordt gehandeld, namelijk over het verdraaide redelijke, namelijk het redelijke dat God ontkent en aan de natuur alle dingen toekent en zich bevestigt door wetenschappelijke dingen en door begoochelingen, totdat het is zonder elk verstand van het ware en wil van het goede.

Dat onder de profeet in het Woord de leer wordt verstaan, zie de nrs. 2534 7269; onder de lenden de liefde in de ene en de andere zin, nrs. 3021, 4280, 5059; onder de voeten de natuurlijke dingen bij de mens en onder de voetzolen de dingen die in laatsten zijn, nrs. 2162, 3147, 3761, 3986, 4280, 4938 tot 4952).

Onder de schoenen diezelfde dingen ten aanzien van de bedekking ervan, nrs. 1748, 2162, 6844; onder de koning van Assur het redelijke in de ene en de andere zin, nrs. 119, 1186; onder Egypte het wetenschappelijke, dat van de natuurlijke mens is, ook in de ene en de andere zin, de goede en de slechte, nrs. 1164, 1165, 1186, 1462, 5700, 5702, 6015, 6651, 6679, 6683, 6692, 9340, 9391; onder Kusch de begoocheling van de zinnen, nrs. 1163, 1164, 1166.

Bij Ezechiël: ‘Toen Ik aan u voorbijging en u zag, dekte Ik uw naaktheid en Ik waste u en Ik kleepte u; maar toen gij vertrouwd hebt op uw schoonheid en hebt gehoereerd, hebt gij niet

gedacht aan de dingen van uw jeugd, toen gij waart naakt en ontbloot; gij hebt gehoereerd met de zonen van Egypte en met de zonen van Assur en gij hebt uw hoererij vermenigvuldigd tot aan Chaldea toe; deswege is uw naaktheid onthuld door uw hoererijen; derhalve zullen zij u stenigen met steen en u in stukken snijden met zwaarden en uw huizen aansteken met vuur', (Ezechiël 16:6).

Daar wordt gehandeld over Jeruzalem, waaronder de Kerk ten aanzien van de leer wordt verstaan en met die woorden en met meer dingen in hetzelfde hoofdstuk wordt beschreven hoedanig zij was geweest in de aanvang en hoedanig zij is geworden toen zij afboog van het goede en het ware.

Hoedanig zij was geïnstaureerd, dus hoedanig in de aanvang, wordt met deze dingen beschreven: Toen Ik aan u voorbijging en u zag, dekte Ik uw naaktheid; Ik waste u en Ik kleepte u.

De naaktheid dekken betekent de boosheden van de wil en de valsheden van het verstand verwijderen; wassen betekent zuiveren van de boosheden en kleden betekent de waarheden onderwijzen.

Hoedanig zij echter is geworden toen zij afboog van het goede en het ware, wordt als volgt beschreven: dat zij heeft vertrouwd op haar schoonheid, betekent het inzicht vanuit het eigene, namelijk dat zij erdoor verlustigd is geweest; dat zij heeft gehoereerd, betekent dat zij zich zo doordrenkte met valsheden; met hoereren met de zonen van Egypte en met de zonen van Assur, worden de vervalsingen aangeduid door wetenschappelijke dingen en door de redelijke dingen daaruit; met de hoererij vermenigvuldigen tot aan Chaldea toe, wordt aangeduid tot aan de ontwijding van het ware toe.

Daaruit blijkt wat betekent, deswege is uw naaktheid onthuld door uw hoererijen, namelijk dat de Kerk door de valsheden en door de vervalsingen is beroofd van elk verstand van het ware.

Met zij zullen u stenigen met steen, wordt aangeduid dat zij zal sterven door de valsheden; met zij zullen u in stukken snijden met zwaarden, wordt aangeduid dat zij geheel en al zal sterven door de vervalsingen van het ware; en met zij zullen uw huizen aansteken met vuur, wordt aangeduid dat zij geheel en al zal vergaan door de helse liefden.

De huizen zijn alle dingen die bij de mens zijn en het vuur is de helse liefde.

Hieruit blijkt, wat van de hemel en van de Kerk is bevat in die woorden en dat dit alleen verschijnt vanuit de geestelijke zin.

Dat wassen betekent zuiveren van de boosheden en de valsheden, zie de nrs. 3147, 10237, 10240, 10243; dat kleden betekent onderrichten met waarheden, nrs. 1073, 2576, 5248, 5319, 5954, 9212, 9216, 9952, 10536; dat de schoonheid het inzicht betekent, nrs. 3080, 4985, 5199; hier het inzicht van het eigene; dat hoereren betekent zich doordrenken met valsheden, nr. 141; dat Egypte het wetenschappelijke en Assur het redelijke betekent, zie hiervoor; dat Chaldea de ontwijding van het ware betekent, nrs. 1182, 1283, 1295, 1304, 1306-1308, 1321, 1322, 1326; dat stenigen met steen, betekent sterven door de valsheden, nrs. 5156, 7456, 8575, 8799; dat het zwaard betekent het valse dat strijdt tegen het ware en dit vernietigt, nrs. 2799, 4499, 7102.

Vandaar is in stukken snijden met zwaarden, geheel en al sterven door vervalsingen van het ware; dat het vuur de helse liefde betekent, nrs. 1861, 5071, 6314, 6832, 7575, 10747 en dat het huis betekent de gehele mens en de dingen die bij hem zijn, dus de dingen die zijn van zijn verstand en zijn wil, nrs. 710, 2231, 2233, 2559, 3128, 3538, 4973, 5023, 6690, 7353, 7848, 7910, 7929, 9150; daaruit blijkt wat er wordt aangeduid met zij zullen uw huizen aansteken met vuur.

Bij Hosea: 'Twist met ulieder moeder, opdat zij haar hoererijen en haar echtbreuken zal verwijderen, opdat Ik haar niet misschien naakt uitstroepe en haar stelle zoals een woestijn, zoals een land der droogte en haar dode door dorst en Mij haar zonen niet erbarme, omdat het zonen der hoererijen zijn, zij', (Hosea 2:2-4).

Ook hier wordt gehandeld over de Kerk die in valsheden en boosheden is gevallen; de moeder met wie zij zullen twisten, betekent de Kerk; de hoererijen en de echtbreuken betekenen de valsheden en daaruit de boosheden; haar stellen zoals een woestijn, zoals een land der droogte, betekent zonder het goede en het ware; haar doden door dorst, betekent het totale gebrek aan het ware; haar zonen over wie Ik Mij niet zal erbarmen, betekenen al haar valsheden in het algemeen en daarom worden zij zonen der hoererijen genoemd.

Dat de moeder de Kerk betekent, zie de nrs. 289, 2691, 2717, 3703, 4257, 5581, 8897.

Dat de woestijn betekent het niet-goede vanwege het niet-ware, nrs. 2708, 4736, 7055.

Dat het land der droogte betekent waar het ware niet is, is omdat het water het ware van het geloof betekent, nrs. 2702, 3058, 5668, 8568, 10238; dat gedood worden door de dorst, betekent vergaan vanwege het gebrek aan het ware, nr. 8568; dat de zonen betekenen de aandoeningen van het ware en de waarheden in het algemeen, nrs. 2362, 3963, 6729, 6775, 6779, 9055 en dus in de tegengestelde zin de aandoeningen van het valse en de valsheden in het algemeen.

Daaruit kan vaststaan wat er wordt aangeduid, met haar naakt uitstropen, namelijk opdat zij zonder het goede en het ware zal zijn.

In de Klaagliederen: ‘Jeruzalem heeft een zonde gezondigd; derhalve achten allen die haar eerden, haar onwaard, omdat zij haar naaktheid hebben gezien, (Klaagliederen 1:8).

Bij Ezechiël: ‘Ohola, zijnde Samaria, hoereerde met de Egyptenaren en met de zonen van Assur; die onthulden haar naaktheid; haar zonen en haar dochters namen zij en haar doodden zij tenslotte met het zwaard; derhalve zal Ik u geven in de handen van degenen die gij haat, opdat zij met u handelen vanuit haat en al uw arbeid nemen en u achterlaten naakt en ontbloot, opdat de naaktheid van uw hoererijen onthuld zal worden’, (Ezechiël 23:4,8-10,18,28,29).

In dat hoofdstuk wordt gehandeld over Samaria, dat Ohola wordt genoemd en over Jeruzalem, dat Oholiba wordt genoemd en met de ene en de andere wordt de Kerk aangeduid.

Met Samaria, waar de zonen Israëls waren, wordt de Kerk aangeduid waar niet de ware dingen, maar de valsheden zijn en met Jeruzalem de Kerk waarin niet de goede, maar de boze dingen zijn.

Wat er wordt aangeduid met hoereren met de Egyptenaren en met de zonen van Assur en wat met haar dochters en zonen doden met het zwaard, is eerder ontvouwd; daaruit blijkt dat met haar naakt en ontbloot achterlaten, wordt aangeduid zonder het ware en het goede.

Bij Jesaja: ‘De Heer zal kaal maken de kruin van de dochters van Zion en Jehovah zal haar schaamte ontbloten’, (Jesaja 3:17).

De dochters van Zion betekenen de hemelse Kerk en de dingen die van de Kerk zijn, hier echter, deze verdraaid; haar kruin die zal worden kaal gemaakt, betekent het inzicht, waarvan zij zal worden beroofd en haar schaamte die zal worden ontbloot, betekent de liefde van het valse en het boze.

Bij Nahum: ‘Wee der stad van de bloeden, gans van leugen en roof vol, vanwege de veelheid van haar hoererijen; Ik zal ontdekken de franjes over uw aangezichten en Ik zal de natieën uw naaktheid tonen en de koningen de schande’, (Nahum 3:1,4,5).

De stad van de bloeden betekent de leer van het valse, die het goede van de naastenliefde geweld aandoet.

Bij Habakuk: ‘Wee die de genoot doet drinken en ook door dronken te maken; opdat gij hun naaktheden aanschouwt; drink, ook gij, opdat de voorhuid wordt onthuld’, (Habakuk 2:15,16).

De genoot doen drinken door dronken te maken, betekent doordrenken met valsheden, zodat hij het ware niet ziet; de naaktheden aanschouwen, is opdat verschijnen de valsheden die van het verstand zijn en de boosheden die van de wil zijn; opdat de voorhuid wordt onthuld, is opdat de vuile liefden worden onthuld; dat drinken is onderricht worden in de waarheden, zie de nrs. 3069, 3772, 4017, 4018, 8562, 9412.

Vandaar is het in de tegengestelde zin, de valsheden indrinken; dat dronken worden is waanzinnig zijn vanuit de valse dingen, dus niet de ware dingen zien, nr. 1072; dat de voorhuid de lichamelijke en de aardse liefden betekent, nrs. 4462, 7045.

Daaruit kan vaststaan, wat daarmee wordt aangeduid dat Noach wijn dronk en dronken werd, dus dat hij naakt nederlag in het midden van zijn tent en dat Cham lachte om de naaktheid van zijn vader; dat Sem en Jafet achteruit liepen en diens naaktheid dekten en dat zij hun aangezichten afkeerden om de naaktheid van hun vader niet te zien', (Genesis 9:21-23); maar deze dingen zie men in 'Hemelse Verborgenheden' ontvouwd, waar over die dingen wordt gehandeld.

In de Klaagliederen: 'Ook tot u, dochter van Edom, zal de beker overgaan; gij zult dronken worden en ontbloot worden', (Klaagliederen 4:21).

Hier wordt iets eenders met dronken worden en ontbloot worden aangeduid als eerder, maar wie degenen zijn die onder Edom worden verstaan, zie de nrs. 3322, 8314.

Bij Jesaja: 'Dochter van Babel en Chaldea, zit op de aarde, neem de molensteen en maal meel; onthul uw lokken, onthul uw dij, ga door de stromen; uw naaktheid zal onthuld worden en ook uw schande zal gezien worden', (Jesaja 47:1-3).

Onder de dochter van Babel en Chaldea worden degenen verstaan die de goedheden en de waarheden van de Kerk ontwijden; onder meel malen wordt verstaan de ware dingen vervalsen; onder de lokken en de dij onthullen, wordt verstaan beroofd worden van het inzicht van het ware en van de wil van het goede; iets eenders onder gaan door de stromen en de naaktheid onthullen.

Omdat de naaktheid betekende de beroving van het verstand van het ware en van de wil van het goede, was het daarom ingesteld, dat Aharon en zijn zonen niet met trappen op het altaar zouden klimmen, opdat niet hun naaktheid daarop zou onthuld worden', (Exodus 20:26); en verder, dat zij hun zouden maken onderbroeken van linnen om het vlees der naaktheid te bedekken en dat zij op hen zouden zijn wanneer zij de tent der samenkomst zouden binnengaan en wanneer zij zouden toetreden tot het altaar en dat zij anders de ongerechtigheid zouden dragen en zouden sterven', (Exodus 28:42,43).

Hieruit blijkt wat er wordt aangeduid met de woorden in het volgende vers in dit hoofdstuk: 'Ik raad u van Mij te kopen witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, opdat niet de schaamte van uw naaktheid zal verschijnen', en verder in de volgende teksten van dit boek van de Openbaring: 'Gezegend hij die waakt en zijn bekleedselen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en zijn schaamdelen worden gezien', (Openbaring 16:15).

Bovendien worden onder de naakte in het Woord ook degenen verstaan die niet in de waarheden zijn en vandaar niet in het goede, aangezien zij die niet kennen en die toch verlangen, zoals degenen zijn die binnen de Kerk zijn waar degenen die onderwijzen in valsheden zijn en ook degenen die buiten de Kerk zijn en niet het Woord hebben en vandaar de waarheden niet kennen en niets over de Heer; dezen zijn het, die worden verstaan in deze plaatsen, bij Jesaja: 'Dit is het vasten dat Ik verkies: de hongerige het brood breken en wanneer gij de naakte zult gezien hebben, hem dekken', (Jesaja 58:6,7).

Bij Ezechiël: 'Hij geve de hongerige zijn brood en hij dekke de naakte met een kleed', (Ezechiël 18:7).

Bij Mattheüs: 'Naakt ben Ik geweest en gij hebt Mij niet bekleed', (Mattheüs 25:36,38,43,44); met een kleed dekken en bekleden, betekent onderrichten in de waarheden; dat de klederen de waarheden, zie nr. 195.

Dat 'naakt' ook het goede van de onschuld betekent, zie 'Hemelse Verborgenheden', nrs. 165, 8375, 9960 en in het werk 'Hemel en Hel', nrs. 179,180,280.

241. Ik raad u; dat dit betekent het middel van de hervorming van hen die in de leer ten aanzien van het geloof-alleen zijn, staat vast uit de dingen die nu volgen, want er wordt nu

gehandeld over de hervorming van hen die in die leer zijn; vandaar behelst: Ik raad u de geboden, hoe zij zullen leven om hervormd en zo gezaligd te worden.

242. Van Mij te kopen goud dat met vuur beproefd is, opdat gij verrijkt moogt worden; betekent opdat zij uit de Heer zich het echte goede verwerven om de waarheden van het geloof te kunnen opnemen, staat vast uit de betekenis van kopen, dus verwerven en zich toe-eigenen, nrs. 4397, 5374, 5397, 5406, 5410, 5426.

Uit de betekenis van het goud met vuur beproefd, namelijk het echte goede, dus het goede uit de Heer, waarover hierna en uit de betekenis van opdat gij verrijkt moogt worden, dus dat hij de waarheden van het geloof kan opnemen; dat verrijkt worden dit betekent, is omdat de rijkdommen en de schatten de erkenningen van het ware en het goede betekenen en de rijken zij die in het inzicht daardoor zijn, hier zij die in het geloof erdoor zijn, omdat hier wordt gehandeld over hen die in de leer ten aanzien van het geloof-alleen zijn.

Daaruit blijkt, dat met van Mij kopen goud dat met vuur beproefd is, opdat gij verrijkt moogt worden, wordt aangeduid, opdat zij zich verwerven het echte goede uit de Heer, om de waarheden uit het geloof te kunnen opnemen.

Hoe een en ander moet worden verstaan, zal eerst worden gezegd: dat er geen ware is dat het ware in zich is, tenzij vanuit het goede, dus ook geen geloof dat het geloof is, tenzij vanuit de naastenliefde, is meermalen eerder gezegd; het ware immers dat in zich het ware is, bestaat niet tenzij het geestelijk leven daarin is en het geestelijk leven is dan daarin, als het wordt geformeerd vanuit het goede van de naastenliefde; want het ware is de vorm van het goede en het goede is het zijn van het ware, dus is het eveneens het leven ervan en het goede is nergens anders vandaan dan uit de Heer en wanneer het goede uit de Heer is, dan beschouwt het ware, dat vanuit het goede is, de Heer in de eerste plaats en eveneens de naaste en diens goede.

De Heer immers vloeit in met het goede en vanuit dit formeert Hij het ware, dus het ware van het geloof en Hij maakt dat het geestelijk gezicht van de mens tot Hem en tot de naaste schouwt.

Dat dit zo is, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 145, 251, namelijk dat de Heer de engelen en de mensen aanziet in het voorhoofd en dezen de Heer door de ogen.

De oorzaak hiervan is dat het voorhoofd overeenstemt met het goede van de liefde en de ogen met het verstand daaruit verlicht, dus met de waarheden die van het geloof zijn, zie eveneens in hetzelfde werk, nrs. 17, 123, 124, 142-144, 510.

Dat in de geestelijke wereld allen worden gekeerd tot hun liefden en zij die de Heer hebben erkend en in Hem hebben geloofd, worden gekeerd tot hem en dat zij vandaar het goede hebben en door dit goede verlichting ten aanzien van de waarheden.

Hieruit nu kan vaststaan, wat het echte goede is dat wordt aangeduid met het goud dat met vuur is beproefd, namelijk dat het uit de Heer alleen is.

Aangezien in de dingen die geschreven zijn aan de engel van deze Kerk wordt gehandeld over hen die leven volgens de leer van het geloof-alleen en omdat zij die zich daarin hebben bevestigd in de wereld geleerden worden genoemd, valsheden hebben kunnen samenvlechten met waarheden en de schijn hebben kunnen aanbrengen alsof de leer waar was, is het daarom gegeven met sommigen van hen in het andere leven te spreken en omdat de dingen die toen van weerskanten werden gezegd ter toelichting van dienst kunnen zijn, zou ik ze hier willen aanvoeren.

Die geleerden waren vanwege hun mening in de wereld, in de veronderstelling dat het geloof bestaanbaar was zonder de naastenliefde en dat de mens wordt gerechtvaardigd door dit alleen; hun spreken was uitermate vernuftig, zij zeiden dat het geloof zonder de naastenliefde bestaanbaar is, met als oorzaak dat het eerder is en daardoor de mens in het goede is.

Wie, zeiden zij, kan niet geloven dat God is, dat het Woord Goddelijk is en eendere dingen. Welke, indien zij niet werden geloofd, niet door de mens zouden kunnen worden opgenomen en gedacht?

Zij concludeerden daaruit, dat het geloof kan bestaan zonder de naastenliefde, omdat het voorafgaat of eerder is en dat het, indien het kan bestaan, zaligend is, omdat de mens niet het goede kan doen uit zich; en daarom; indien het niet zaligde, zouden allen vergaan. Zonder het geloof zou er ook geen tegenwoordigheid van God bij hem zijn en indien de tegenwoordigheid van God er niet was, zou het boze regeren en niemand zou het goede hebben.

Deze dingen zeiden zij, zijn het die worden verstaan onder de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen.

Maar het werd hun getoond, dat dit niet het geloof was tenzij er tegelijk naastenliefde was en datgene wat zij zeiden het geloof te zijn, alleen erkennenissen zijn, die de eerste zijn voor ieder mens, zoals dat God is en dat het Woord Goddelijk is en eendere dingen en dat die erkennenissen niet zijn in de mens, maar in de ingang tot hem, dus diens geheugen, voordat zij in zijn wil zijn en voor zoveel als die in zijn wil zijn, zijn zij in de mens zelf, want de wil is de mens zelf en voor zoveel als zij in de wil zijn, zijn zij in diens gezicht, dat het geloof is. De erkennenissen zelf, die voorafgaan en in het natuurlijk gezicht verschijnen alsof die geloof worden, worden niet eerder van het geloof.

Vandaar is het, dat het gezicht van de erkennenissen waarvan men meent dat zij van het geloof zijn, geleidelijk van de mens terugtreedt naarmate hij aanvangt boos te denken vanuit boos willen en dit treedt eveneens van hem terug na de dood, wanneer de mens een geest wordt, indien de erkennenissen niet zijn ingeworteld aan zijn leven, dat wil zeggen, aan zijn wil of liefde.

Dit kan worden toegelicht met een vergelijking met de magen die bij de vogels en bij de dieren van de aarde zijn, die herkauwersmagen worden genoemd; hierin verzamelen zij eerst hun voedsel en daarna halen zij het eruit bij graden en eten het en zo voeden zij het bloed en dan wordt het van hun leven.

Met die magen stemt het geheugen van de mens overeen; in plaats van die magen verheugt de mens zich in zijn geheugen, omdat de mens geestelijk is.

In dit geheugen verzamelt hij eerst de geestelijke spijzen, dus de erkennenissen en daarna haalt hij ze eruit door ze als het ware te herkauwen, dat wil zeggen, door ze te overdenken en te willen en hij eigent zich die toe en zo maakt hij ze van zijn leven.

Uit deze vergelijking, ofschoon terloops, kan vaststaan dat de erkennenissen, indien die niet worden ingeplant aan het leven door ze te denken en te willen en die vandaar te doen, eender zijn aan de onverteerbare spijzen in de herkauwersmagen, waar ze of verrotten, of uitgebraakt worden.

Bovendien is de kringloop van het leven: weten, verstaan, willen en doen; het geestelijk leven van de mens zet immers in met weten; daarop wordt het voortgezet in verstaan, daarna in willen en tenslotte in doen.

Daarvandaan blijkt eveneens dat de erkennenissen slechts zijn in de ingang van het leven wanneer zij in het geheugen zijn en dat zij dan niet ten volle in de mens zijn, dan wanneer zij in de daden zijn en des te voller in de daden naarmate zij voller in het verstand en in de wil zijn.

Verder werd getoond, dat het geloof van de erkennenissen voordat dit het geloof van het leven wordt, een historische geloof is en hoedanig dit is, is bekend, namelijk dat er wordt geloofd dat iets zo is omdat een ander het heeft gezegd; voordat dit van de mens zelf wordt, is het iets vreemds of van een ander mens bij hem en eveneens is zo'n historisch geloof zodanig als het geloof in onbekende dingen, want er wordt gezegd dat dingen moeten worden geloofd hoewel zij niet worden verstaan, ja zelfs, dat zij niet moeten worden doorvorst met het verstand, terwijl toch het geestelijk geloof zodanig is, dat daarin de waarheden zelf gezien worden en zo geloofd.

In de hemel gelooft niemand enig ware tenzij hij dat ziet of gezien heeft; zij zeggen immers: Wie kan geloven dat het zo is, indien hij het niet ziet, misschien is het wel het valse en het

valse geloven kunnen geen anderen dan de bozen; want de bozen zien vanuit het boze de valsheden, maar de goeden zien vanuit het goede de waarheden en omdat het goede is uit de Heer, is het gezicht van het ware vanuit het goede ook uit de Heer.

Dat de engelen de waarheden zien, is omdat het licht van de hemel, waarin zij zijn, is het Goddelijk Ware dat voortgaat uit de Heer; vandaar hebben allen bij wie dat licht is, ook in de wereld, het gezicht van het ware.

Over het Licht van de hemel en dat het zodanig is, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 126 tot 140.

Daarop werd getoond, dat de naastenliefde en het geloof één handelen en tegelijk bij de mens binnentreden, dus dat de mens voor zoveel als hij in de naastenliefde is, in het geloof is, aangezien het geloof ten aanzien van het wezen de naastenliefde is, geheel zoals het ware ten aanzien van het wezen het goede is.

Het goede immers is als het ontstaat, in gedaante of vorm, het ware, dus is de naastenliefde het geloof, want het goede is van de naastenliefde en het ware is van het geloof; het ene ook heeft het andere lief en verbindt zich met het andere en daarom wordt het ene niet gegeven indien niet tegelijk het andere.

Dit werd toegelicht door het denken van de mens, dat van zijn verstand is en door de aandoening, die van zijn wil is; denken zonder aandoening is onmogelijk; het wezen immers van het denken is de aandoening of de liefde, de mens kan weliswaar alle dingen denken die hij weet vanuit de leer van de Kerk, maar vanuit een natuurlijke aandoening, dus de aandoening of de liefde van de roem, de faam, de eer, het gewin, maar deze aandoening maakt niet dat het denken geestelijk is; er zal eveneens naastenliefde moeten zijn, die de geestelijke aandoening zelf is; wanneer deze zich met de erkentissen verbindt, komt het geloof in wording en voor zoveel als de mens daarna in die aandoening is, ziet hij door zijn denken de dingen die van zijn geloof zijn, die de waarheden worden genoemd en dan erkent hij die, omdat ze vanuit zijn geest zelf zijn, dus vanuit zijn geestelijk leven.

Dit eveneens is het wat de verlichting wordt genoemd; vandaar is het, dat niemand kan worden verlicht vanuit het Woord, tenzij hij in de geestelijke aandoening van het ware is. Er bestaat weliswaar iets dat eender is aan de verlichting bij hen die zich hebben bevestigd in zulke dingen die van de leer ten aanzien van het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking erdoor zijn, maar die verlichting is een verlichting door dwaallicht, aangezien valsheden evenzeer als waarheden kunnen worden bevestigd, zoals alle ketterijen, zowel die regeren bij de Joden als die bij de pauselijken.

Ook bestaat er een eender licht na de bevestigingen bij hen die natuurvereerders worden genoemd en God en het Goddelijke loochenen en bovendien alle dingen van de Kerk; eender bij hen die bij zich het geloof-alleen en de rechtvaardigmaking erdoor hebben bevestigd. Dat het licht van de bevestiging een natuurlijk licht is en niet een geestelijk licht, is ook bestaanbaar bij de bozen, nr. 8780.

Maar laten we terugkeren tot het geloof dat ten aanzien van het wezen de naastenliefde is; dat geloof wordt bij voortduur vervolmaakt door zulke dingen die bevestigen, want steeds worden vanuit het geestelijk licht meer ware dingen gezien en deze verbinden zich alle met het goede van de naastenliefde en vervolmaken dit; daarvandaan heeft de mens het inzicht en de wijsheid en tenslotte als die van de engelen.

Bovendien geloven zij die alleen in de erkentissen van het geloof zijn en niet in een leven daarnaar, dat de mens gemakkelijk het geloof kan opnemen, zo niet in de wereld, dan toch in het andere leven en zij zeggen dan bij zichzelf: Wanneer ik hoor en zie dat het zo is, kan ik het dan niet geloven?

Maar zij dwalen ten zeerste, want zij die niet het geestelijk geloof hebben opgenomen in de wereld, kunnen het daarna nooit opnemen, ook al zouden zij het duizendmaal horen en zien; de oorzaak hiervan is dat dit geloof niet is in de mens, maar buiten hem; dat dit zo is, kan klaarblijkend hieruit vaststaan, dat allen die uit de wereld komen, eerst worden opgenomen

door de engelen en door de goede geesten en op elke wijze worden onderricht, ja zelfs worden hun verscheidene dingen tot het leven en tot het gezicht toe getoond, maar toch nemen zij niet op en daarom vervreemden zij zich van hen en treden zij toe op degenen die in geen geloof zijn.

Ook werd het hun gezegd, dat indien het geloof werd opgenomen door alleen weten en denken, het door allen, evenzeer door de bozen als de goeden, zou worden opgenomen en zo zou niemand worden veroordeeld.

Dat de naastenliefde, die een geestelijke aandoening is, nooit kan bestaan bij iemand tenzij hij de waarheden weet, zich onderzoekt volgens die, ze opneemt en een nieuw leven leidt wat daarmee overeenkomt, nr. 239.

Daaruit volgt dat het leven van het geloof de naastenliefde is en dat niets van leven aan het geloof in is tenzij voor zoveel als er van naastenliefde in is en eveneens dat men voor zoveel als er van naastenliefde aan het geloof in is, door de Heer wordt geleid; maar dat men voor zoveel als er niet van naastenliefde in is, door zichzelf wordt geleid en wie door zichzelf geleid wordt en niet door de Heer, kan niet het goede denken, te minder het goede willen en doen dat het goede in zich is, want vanuit het eigene van de mens gaat alleen het boze voort. Wanneer men immers het goede denkt en het goede wil en doet vanuit het eigene, dan is het slechts ter wille van zich en ter wille van de wereld, die de doeleinden van zijn werken zijn en de einddoelen zijn de liefden die hem leiden en de mens kan van zijn eigene niet worden afgeleid of daaruit opgeheven, tenzij hij ten aanzien van de dingen die van het leven zijn, tot de Heer schouwt; door dit gezicht wordt hij met de hemel verbonden en vandaar wordt hem uit de Heer de geestelijke aandoening gegeven.

Toen deze dingen waren gezegd, werd het hun, met wie ik over deze zaak had gesproken, gegeven om in het geestelijk licht te zijn, welk licht zodanig is dat daarin de waarheden zo duidelijk kunnen worden gezien als de objecten in de wereld worden gezien in het wereldse licht en toen konden zij, die in de leer ten aanzien van het geloof-alleen en de rechtvaardigmaking erdoor, waren, wel niet anders dan beamen dat het zo is.

Maar zodra hun dat licht werd afgenomen en zij werden terug gelaten in hun eigen licht, dat natuurlijk was, konden zij niet anders zien dan dat het gezicht van de erkenningen het zaligende geloof was en vandaar dat de valsheden die zij vanuit hun geloof hadden gemaakt, waarheden waren.

De valsheden worden van het geloof wanneer de boosheden zijn van het leven.

Maar laten wij terugkeren tot de ontvouwing van de woorden van deze plaats, namelijk: Ik raad u van Mij te kopen goud dat met vuur is beproefd, opdat gij verrijkt moogt worden, waarmee wordt aangeduid dat zij zich uit de Heer het echte goede zouden verwerven om de waarheden te kunnen opnemen.

Nu moet worden aangetoond dat het goud in het Woord het goede van de liefde betekent en dit kan vaststaan uit de volgende plaatsen, bij Maleachi: ‘Zie, Ik ben zendende Mijn engel, die de weg vóór Mij zal bereiden en plotseling zal tot zijn tempel komen de Heer Die gijlieden zoekt en de Engel des verbonds Die gij verlangt; Hij zal zitten samensmeltende en louterende het zilver en Hij zal de zonen van Levi zuiveren en Hij zal hen ontdoesemen zoals goud en zilver, opdat zij zijn toebrengeende aan Jehovah spijsoffer in gerechtigheid’, (Maleachi 3:1-3). Deze dingen zijn gezegd ten aanzien van de Komst van de Heer.

Gezegd wordt dat Jehovah zal zenden de engel die de weg voor Hem zal bereiden en onder de engel wordt Johannes de Doper verstaan, zoals bekend is.

Onder, vóór Mij of vóór Jehovah, wordt verstaan het Goddelijke Zelf van de Heer; onder de tempel tot welke Hij zal komen, wordt verstaan Zijn Goddelijk Menselijke; dat dit ook de Engel des verbonds wordt genoemd, is omdat hierdoor de verbinding is van de mensen en de engelen met het Goddelijke Zelf; het verbond immers is de verbinding.

Onder het zilver dat Hij zal zitten samensmeltende en louterende, wordt het ware vanuit het goede verstaan.

Onder de zonen van Levi worden al degenen verstaan die in het goede van de naastenliefde zijn en daaruit in de waarheden van het geloof; daarom wordt er gezegd, dat Hij hen zal ontroesemen zoals goud en zoals zilver; dit wordt gezegd omdat goud het goede betekent en zilver het ware daaruit.

Onder aan Jehovah spijsoffer in gerechtigheid toebrengen, wordt verstaan de eredienst van de Heer vanuit het goede van de naastenliefde.

Dat de tempel het Goddelijk Menselijke van de Heer betekent, zie nr. 220; dat het verbond de verbinding betekent, zie 'Hemelse Verborgenheden', nrs. 665, 666, 1023, 1038, 1864, 1996, 2003, 2021, 6804, 8767, 8778, 9396, 10632; dat zilver het ware vanuit het goede betekent, nrs. 1551, 1552, 2954, 5658; dat het spijsoffer het goede van de liefde en van de naastenliefde betekent, nrs. 4581, 9992-9994, 10079, 10137; dat de gerechtigheid wordt gezegd met betrekking tot het goede, nrs. 2235, 9857; vandaar betekent spijsoffer in gerechtigheid toebrengen de eredienst vanuit het goede van de liefde.

Bij Zacharia: 'Twee delen in het algehele land zullen worden uitgehouwen, zij zullen de geest geven, het derde echter zal overgelaten worden daarin; Ik zal het derde evenwel leiden door het vuur en Ik zal hen samensmelten naar het samensmelten van zilver en Ik zal hen beproeven naar het beproeven van goud', (Zacharia 13:8,9).

Onder het algehele land wordt niet verstaan het gehele land, maar de algehele Kerk; onder het derde deel wordt ook niet verstaan het derde deel, maar enigen daar; dit leiden door vuur en samensmelten naar het samensmelten van zilver en beproeven naar het beproeven van goud, betekent hen zuiveren van de valse en de boze dingen, opdat het goede en het ware zal worden ingeplant.

Dat het land in het Woord de Kerk is, zie de nrs. 662, 1066, 1068, 1262, 1413, 1607, 2928, 3355, 4447, 4535, 5577, 6516, 9325, 9643; dat het derde deel enigen betekent, nr. 2788.

In de aangevoerde plaatsen zijn vergelijkingen van zilver en goud met het ware en het goede, maar in het Woord stemmen ook alle dingen overeen, die aan de vergelijkingen van dienst zijn en duiden vandaar aan, nrs. 3579, 8989.

Omdat goud met vuur beproefd betekent het goede van de liefde dat gezuiverd is van boosheden, werd het daarom bevolen dat het van de Midianieten genomen goud en zilver zou worden doorgelaten door het vuur en zo gezuiverd, (Numeri 31:22,23).

Dat het goud het goede van de liefde en van de naastenliefde betekent, staat verder uit het volgende vast; bij Hosea: 'Israël heeft het goede verlaten, de vijand vervolgt hem; van hun zilver en hun goud hebben zij voor zich afgoden gemaakt', (Hosea 8:3,4).

Dat zij voor zich van hun zilver en hun goud afgoden hebben gemaakt, betekent dat zij het ware en het goede hebben verkeerd in valsheden en boosheden, dit blijkt hieruit, omdat er wordt gezegd, Israël heeft het goede verlaten en de vijand vervolgt hem; de vijand is het valse vanuit het boze en het boze vanuit het valse.

Bij Joël: 'Wat hebt gij met Mij te doen, Tyrus en Zidon; Mijn zilver en Mijn goud hebt gij genomen en de verlangenswaardige dingen van de goedheden hebt gij ingedragen in uw tempels en de zonen van Juda en de zonen van Jeruzalem hebt gij verkocht aan de zonen van de Grieken, opdat gij hen ver van hun grenzen mocht verwijderen', (Joël 3:4-6).

Onder Tyrus en Zidon worden degenen binnen de Kerk verstaan die in de erkenningen van het ware en het goede zijn, hier degenen die deze hebben verdraaid en toegevoegd aan de valsheden en aan de boosheden van het valse; dit wordt daarmee aangeduid dat gij Mijn zilver en Mijn goud hebt genomen en de verlangenswaardige dingen van de goedheden betekenen de afgeleide waarheden en goedheden, namelijk de erkenningen vanuit de letterlijke zin van het Woord; indragen in hun tempels, betekent verkeren in profane eredienst.

Daaronder dat zij de zonen van Juda en de zonen van Jeruzalem hebben verkocht aan de zonen van de Grieken, wordt verstaan dat zij alle waarheden van het goede hebben omgezet in valsheden van het boze.

Onder hen verwijderen ver van hun grenzen, wordt verstaan ver van de ware dingen zelf; dat onder Tyrus en Zidon degenen binnen de Kerk worden verstaan die in de erkenningen van het ware en het goede zijn, zie nr. 1201; dat onder de zonen van Juda en de zonen van Jeruzalem alle waarheden van het goede worden verstaan, is omdat met de zonen de waarheden worden aangeduid, nrs. 1729, 1733, 2159, 2623, 2803, 2813, 373, 3704, 7499, 8897, 9807; onder Juda de hemelse Kerk, nrs. 3654, 6364; onder Jeruzalem de Kerk waar de echte leer is; dat onder de zonen van de Grieken de valse dingen worden verstaan, is omdat de Grieken de natiën betekenen die in valsheden zijn, zie nr. 50.

Bij Ezechiël: ‘De kooplieden van Sheba en Raamah, door de allerbeste specerij en door alle kostbare steen en goud, gaven zij uw koophandels’, (Ezechiël 27:22).

Bij dezelfde: ‘In uw wijsheid en inzicht hebt gij u schatten gemaakt en gij hebt gemaakt goud en zilver in uw schatkamers; in Eden, de tuin Gods, zijt gij geweest, alle kostbare steen was uw deksel en goud’, (Ezechiël 28:4,13).

In die beide plaatsen wordt ook gehandeld over Tyrus, waaronder, zoals eerder gezegd, degenen binnen de Kerk worden verstaan die in de erkenningen van het ware en het goede zijn; onder haar koophandels worden die erkenningen zelf verstaan; onder Sheba en Raamah worden eveneens degenen verstaan die in erkenningen zijn, nrs. 1171, 3240; met de specerijen worden aangeduid de waarheden die aangenaam zijn omdat die vanuit het goede zijn, nrs. 4748, 5621, 9474, 9475, 10199, 10254.

Met de kostbare stenen worden aangeduid de waarheden die schoon zijn omdat zij vanuit het goede zijn, nrs. 9863, 9865, 9868, 9873, 9905.

Dat met de tuin van Eden het inzicht en de wijsheid daaruit wordt aangeduid, nrs. 100, 108, 1588, 2702, 3220; omdat nu met die dingen de erkenningen van het ware en het goede worden aangeduid en met het goud en het zilver de goede en ware dingen zelf en omdat daardoor alle inzicht en wijsheid wordt verworven, wordt er daarom gezegd, in uw inzicht en wijsheid hebt gij gemaakt goud en zilver in uw schatkamers.

In de Klaagliederen: ‘Hoe verduisterd is het goud, het beste keurgoud veranderd; de stenen der heiligheid zijn uitgestort aan het hoofd van alle straten; de zonen van Zion, gelijk geschat aan zuiver goud, hoe zijn zij gerekend als aarden flessen, het werk van de handen van een pottenbakker’, (Klaagliederen 4:1,2).

Daar wordt gehandeld over de verwoesting van de Kerk; het goud dat verduisterd is en het beste keurgoud dat veranderd is, betekenen de goedheden van de Kerk; de stenen der heiligheid die zijn uitgestort aan het hoofd van alle straten, betekenen de waarheden daaruit, namelijk dat die vervalst zijn.

De zonen van Zion, die geacht zijn als zuiver goud, betekenen de waarheden van de vorige Kerk; de aarden flessen, het werk van de handen van een pottenbakker, betekenen de boosheden van het leven vanuit de valsheden van de leer die vanuit het eigen inzicht is.

Bij Ezechiël: ‘Ik versierde u met sieraad en Ik deed armrings over uw handen en een keten over uw keel; zo waart gij versierd met goud en zilver en uw klederen waren fijn linnen en zijde en borduursel; gij hebt genomen de vaten van uw sieraad van Mijn goud en van Mijn zilver dat Ik u gegeven had en gij hebt u beelden gemaakt met welke gij mocht hoereren’, (Ezechiël 16:11,13,17,18).

Daar wordt gehandeld over Jeruzalem, waarmee de Kerk wordt aangeduid ten aanzien van de leer, zoals eerder; het sieraad waarmee zij versierd was, betekent in het algemeen alle ware dingen vanuit het goede en daaruit het inzicht, nrs. 10536, 10540.

De armrings over de handen betekenen in het bijzonder de waarheden vanuit het goede, nrs. 3103, 3105; de keten op de keel betekent de verbinding van de innerlijke waarheden en goedheden met de uiterlijke, of van de geestelijke met de natuurlijke, nr. 5320.

Fijn linnen betekent het echte ware en zijde hetzelfde, glanzend vanuit het innerlijk goede, nrs. 5319, 9469.

Het borduursel betekent het wetenschappelijke, dat van de natuurlijke mens is, nr. 9688; de beelden waarmee werd gehoereerd, zijn de begoochelingen van de zinnen, die aan hen die in valsheden zijn, als waarheden verschijnen; hoereren daarmee is daardoor valsheden besluiten; dat hoereren betekent zich van valsheden doordrenken, zie nr. 141.

Hieruit blijkt dat met die dingen in dat hoofdstuk, de Kerk wordt beschreven zodanig als zij was geweest toen zij voor het eerst werd geïnstalleerd uit de Heer en hoedanig zij daarna is geworden.

Bij Jesaja: ‘Zie, Ik ben opwekkende tegen hen de Meden, die het zilver niet zullen achten en door het goud niet verlustigd zullen worden, van wie de bogen de jongelingen zullen verpletteren, hun oog zal de zonen niet sparen’, (Jesaja 13:17,18); onder de Meden worden degenen verstaan die tegen de waarheden en de goedheden van de Kerk zijn en daarom wordt er van hen gezegd, die het zilver niet zullen achten, noch door het goud verlustigd zullen worden.

Zilver is het ware van de Kerk en goud is het goede ervan; hun bogen betekenen de leerstellingen van het valse, dat strijdt tegen de goede en de ware dingen, nrs. 2686, 2709.

De jongelingen die zij zullen verpletteren, betekenen degenen die inzichtsvol zijn vanuit de waarheden, nr. 7668; de zonen die zij niet zullen sparen, betekenen de waarheden zelf.

Bij dezelfde: ‘Een hoop kamelen, zij zullen u bedekken, zij allen uit Sheba zullen komen; goud en wierook zullen zij dragen en de lofprijzingen van Jehovah zullen zij aankondigen; Mij zullen de eilanden vertrouwen en de schepen van Tarsis, om aan te voeren uw zonen van verre; hun zilver en hun goud met hen’, (Jesaja 60:6,9).

Daar wordt gehandeld over de Komst van de Heer en onder de hoop kamelen worden allen verstaan die in de erkenningen van het ware en het goede zijn, nrs. 3048, 3071, 3143, 3145.

Onder Sheba, waaruit zij zullen komen, wordt verstaan, waar die erkenningen zelf zijn, nrs. 1171, 3240; onder goud en wierook, die zij zullen dragen, worden verstaan de goedheden en de waarheden vanuit het goede, die vandaar aangenaam zijn: onder het goud de goedheden en onder de wierook die waarheden, nrs. 9993, 10177, 10296.

Onder de eilanden die zullen vertrouwen, worden de natiën verstaan die in de Goddelijke eredienst zijn, maar meer verwijderd van de waarheden van de Kerk, nr. 1158.

Onder de schepen van Tarsis worden verstaan de algemene erkenningen van het ware en het goede die verscheidenen in het bijzonder in zich hebben, nrs. 1977, 6385; onder de zonen die zij van verre zullen aanvoeren, worden verstaan de verder verwijderde waarheden; de zonen zijn de ware dingen, zoals eerder en van verre zij die die verder verwijderd zijn, nrs. 1613, 9487, met hun zilver en hun goud met hen, worden de erkenningen van het ware en het goede bij hen aangeduid.

Iets eenders wordt daarmee aangeduid dat, ‘de wijzen die kwamen uit het oosten tot de plaats waar Christus was geboren, gaven aanboden: goud, wierook en mirre’, (Mattheüs 2:11).

Zij boden die dingen aan, omdat deze de innerlijke en de uiterlijke goede en ware dingen betekenden en deze zijn God welgevallig.

Bij David: ‘Zij zullen zich inkrommen voor Hem, alle koningen en alle natiën zullen Hem dienen; de zielen van de armen zal Hij redden en zij zullen leven en Hij zal hun geven van het goud van Sheba’, (Psalm 62:11,13,15).

Ook daar wordt gehandeld over de Komst van de Heer; onder de koningen die zich zullen inkrommen voor Hem en onder de natiën die Hem zullen dienen, worden allen verstaan die in waarheden zijn vanuit het goede; dat onder de koningen degenen worden verstaan die in waarheden zijn, zie eerder nr. 31 en dat onder de natiën degenen worden verstaan die in goedheden zijn, zie eveneens eerder in nr. 175.

Onder de armen die Hij zal redden, worden degenen verstaan die niet in de erkenningen van het ware en het goede zijn, maar deze wel verlangen, zie nr. 238; onder het goud van Sheba waarvan Hij hun zal geven, wordt verstaan het goede van de liefde waarin de Heer hen zal leiden door de erkenningen; wat Sheba is, zie eerder.

Bij Haggai: ‘Ik zal alle natiën opwekken, opdat zij komen, de keur van alle natiën en Ik zal dit huis vervullen met heerlijkheid; Mijn is het zilver en het goud; groter zal zijn de heerlijkheid van dit latere huis dan die van het vorige’, (Haggai 2:7-9).

Ook hier wordt over de Komst van de Heer gesproken; onder de natiën worden degenen verstaan die in het goede zijn en daaruit in ware dingen; onder het huis wordt de Kerk verstaan, nr. 3720; onder de heerlijkheid waarmee het zal worden vervuld, wordt het Goddelijk Ware verstaan, nrs. 4809, 5922, 8267, 8427, 9429.

Onder het zilver en het goud dat Mijn is, wordt verstaan het ware en het goede dat uit de Heer alleen is.

Bij Zacharia: ‘De schatten van alle natiën rondom zullen worden verzameld: goud, zilver en klederen in grote overvloed’, (Zacharia 14:14); onder de schatten van alle natiën worden de erkenningen verstaan waar ze ook zijn, ook bij de bozen; onder goud, zilver en klederen in grote overvloed, worden de geestelijke en de natuurlijke goedheden en waarheden verstaan. Iets eenders werd aangeduid met het goud, het zilver en de klederen, die de zonen Israëls leenden van de Egyptenaren toen zij van hen terugtraden, (Exodus 3:22; 11:2,3; 12:35,36); waarom dit zo heeft plaatsgevonden en wat het behelst, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 6914, 6917, namelijk dat het zou worden uitgebeeld dat van de bozen de dingen werden weggenomen die zij hebben en gegeven worden aan de goeden, volgens de woorden van de Heer bij (Mattheüs 25:28,29; Lukas 19:24,26) en dat zij zich vrienden zouden maken van de ongerechte Mammon, volgens de woorden van de Heer bij (Lukas 16:9).

Onder de ongerechte Mammon worden verstaan de erkenningen van het ware en het goede bij hen die deze dingen niet op gerechte wijze bezitten, dus degenen die deze niet op hun leven toepassen.

Bij David: ‘Dochters van koningen zijn onder Uw kostbaarheden; de koningin staat aan Uw rechterhand in het beste goud van Ofir; gans heerlijk is de dochter van de koning van binnen; van vlechtsels van goud is haar kleed’, (Psalm 45:10,14); daar wordt gehandeld over de Heer en onder de dochter van de koning wordt verstaan de Kerk die in de aandoening van het ware is en dat wordt daarmee beschreven, dat dochters van koningen zijn onder Zijn kostbaarheden; waaronder de aandoeningen zelf van het ware wordt verstaan; daaronder, dat de koningin staat aan Zijn rechterhand in het beste goud van Ofir, wordt het hemels rijk van de Heer verstaan, dat in het goede van de liefde is; daaronder dat haar kleed is van vlechtsels van goud, wordt verstaan dat de waarheden zijn vanuit het goede.

Bij Mattheüs: ‘Jezus zei tot de discipelen die Hij uitzond om te evangeliseren, dat zij niet zouden bezitten goud, noch zilver, noch brons in hun gordels’, (Mattheüs 10:9); hiermee werd uitgebeeld dat zij niets van het goede en het ware vanuit zich zouden hebben, maar vanuit de Heer alleen en dat alle dingen om niet zouden worden gegeven.

Omdat goud het goede van de liefde betekent, was daarom de tafel waarop de broden der aangezichten werden gelegd, overtrokken met goud, (Exodus 25:23,24).

Eender het reukaltaar, dat vandaar het gouden altaar werd genoemd, (Exodus 30:3) en daarom was de kandelaar gemaakt van zuiver goud, (Exodus 25:31,38), eveneens de cherubim, (Exodus 25:18).

Daarom ook was de ark overtrokken van binnen en van buiten met goud, (Exodus 25:1); eender verscheidene dingen in de tempel van Jeruzalem; de tent immers waar binnen de ark was, de cherubim, de tafel met daarop de broden der aangezichten, het reukaltaar en de kandelaar, beeldden de hemel uit; evenzo de tempel en vandaar betekende het goud daar het goede van de liefde en het zilver het ware vanuit het goede.

Omdat het heiligste van de hemel werd uitgebeeld door het goud in de tempel, verscheen daarom, toen Belsazar wijn dronk uit de vaten van goud die uit de tempel waren gehaald en tegelijk loofde de goden van goud, zilver, brons, ijzer, hout en steen, op de wand geschreven: geteld, gewogen, verdeeld en werd hij in die nacht gedood., (Daniël 5:2), daarmee immers werd de ontwijding van het goede aangeduid.

Bovendien wordt met goud in de tegengestelde zin in het Woord het boze van de eigenliefde aangeduid en met het zilver het valse daaruit; zoals bij Mozes: ‘Het zilver en het goud van de natiën zullen zij niet begeren, omdat het gruwelen zijn, noch zullen zij ze binnenbrengen in hun huis, maar zij zullen verwenst worden, omdat zij verafschuwd en verfoeid moeten worden’, (Deuteronomium 7:25,26).

Maar over de betekenis van goud en zilver zal hierna worden gesproken.

243. En witte bekleedselen, opdat gij moogt bekleed worden; dat dit betekent: echte waarheden en daaruit het inzicht, staat vast uit de betekenis van de witte bekleedselen, dus de echte waarheden.

De bekleedselen immers betekenen de waarheden, zie nr. 196 en het witte betekent het echte en daarvan wordt gesproken met betrekking tot de waarheden, nr. 196; en uit de betekenis van bekleden, namelijk daaruit zich het inzicht verwerven, want door de echte waarheden wordt alle inzicht verworven.

Het menselijk verstand is immers geformeerd om waarheden op te nemen, daarom wordt het zodanig als de ware dingen zijn, waar vanuit het wordt geformeerd.

Men gelooft dat het verstand ook is, vanuit het denken kunnen redeneren en spreken vanuit valsheden en die met veel dingen bevestigen, maar dit is niet het verstand, het is slechts een vermogen dat aan de mens is gegeven met het geheugen, waaraan het verbonden is en waarvan het het actieve deel is.

Maar hierdoor wordt het verstand geboren en geformeerd voor zoveel als de mens vanuit aandoening de waarheden opneemt; maar de echte waarheden opnemen vanuit aandoening wordt aan niet enig mens gegeven dan alleen door de Heer alleen, aangezien die uit Hem zijn. Zo wordt het opnemen door het verstand, dus inzichtsvol worden, niet aan enig mens gegeven dan alleen door de Heer en het wordt gegeven aan eenieder die zich getroost om op te nemen, nr. 239.

Dit dus is het wat wordt aangeduid met: Ik raad u van Mij te kopen witte bekleedselen, opdat gij moogt bekleed worden.

244. Opdat niet de schaamte van uw naaktheid zal verschijnen; dat dit betekent opdat niet de vuile liefden zullen verschijnen, staat vast uit de betekenis van de naaktheid, namelijk de beroving van het verstand van het ware en het goede, omdat het de beroving is van de wil ervan of de beroving van het ware dat van het geloof is, omdat er niet het goede is dat van de liefde is, nr. 240.

Omdat met de naaktheid die beroving wordt aangeduid, worden daarom met de schaamte der naaktheid de vuile liefden aangeduid; deze immers verschijnen wanneer zij niet zijn verwijderd door de liefde van het goede en vandaar door het geloof van het ware.

De mens immers wordt geboren in een tweetal liefden: namelijk de liefde van zich en die van de wereld en daarom ontleent hij het aan het erfelijke dat hij zichzelf en de wereld boven alle dingen liefheeft; deze liefden zijn de vuile liefden, omdat vanuit die alle boosheden vloeien, zoals de verachting van anderen bij zichzelf vergeleken, de vijandschap tegen hen die hem niet begunstigen, haat, wraaknemingen, geslepenheden, sluwheden van elk geslacht.

Die liefden met de boosheden ervan kunnen niet verwijderd worden dan door het tweetal liefden, die zijn de liefde tot de Heer en de liefde jegens de naaste.

Daaruit ontvangt de mens het dat hij boven alles de Heer liefheeft en de naaste zoals zichzelf. Deze twee liefden zijn zuivere liefden, aangezien die vanuit de hemel uit de Heer zijn, vanuit deze vloeien ook alle goede dingen, voor zoveel dus de mens hierin is, voor zoveel worden die vuile liefden verwijderd waarin hij is geboren, totdat zij niet verschijnen en zij worden verwijderd door de waarheden uit de Heer.

Hieruit nu kan vaststaan dat met, Ik raad u van Mij te kopen witte bekleedselen, opdat gij moogt bekleed worden, opdat niet de schaamte van uw naaktheid zal verschijnen, wordt

aangeduid: opdat zij zich mogen verwerven de echte waarheden en daaruit het inzicht uit de Heer, opdat de vuile liefden niet verschijnen.

245. En zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij moogt zien; dat dit betekent opdat enigermate het verstand zal worden geopend, staat vast uit de betekenis van de ogen, namelijk het verstand, nr. 152; vandaar wordt met de ogen zalven opdat gij moogt zien, aangeduid opdat het verstand zal worden geopend.

Gezegd wordt, zalven met ogenzalf, omdat met ogenzalf wordt aangeduid een zalf bereid uit meel en olie en meel betekent het ware van het geloof en olie het goede van de liefde; dat meel het ware van het geloof betekent, zie de nrs. 3728, 4582, 4638; dit wordt zo gezegd omdat het verstand niets van het ware ziet tenzij de wil in het goede is; het ware immers in het verstand is niet iets anders dan de vorm van het goede dat in de wil is.

246. Zovelen als Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; dat dit betekent de verzoeken dan, staat vast uit de betekenis van bestraffen en kastijden, wanneer het degenen betreft die zich het goede verwerven en daardoor de waarheden opnemen, over wie in het vorige vers is gehandeld, dus in de verzoeken toelaten.

Gezegd wordt: zovelen als Ik liefheb en daaronder worden al degenen verstaan die in de leer van het geloof-alleen zijn en die in het goede zijn of de naastenliefde en daaruit in waarheden of in het geloof; dat die door de Heer worden geliefd, is omdat de Heer in het goede of in de naastenliefde aanwezig is en door het goede of de naastenliefde in de waarheden of in het geloof en niet andersom.

Dat nu wordt gezegd van hen die in de leer van het geloof-alleen zijn, dat de Heer hen bestraft en kastijdt, is omdat er eerder is gezegd: Ik raad u van Mij te kopen goud dat met vuur beproefd is en witte klederen opdat gij moogt bekleed worden, opdat de schaamte van uw naaktheid niet zal verschijnen en zalf met ogenzalf, opdat gij moogt zien, waaronder wordt verstaan, dat zij die in de leer van het geloof-alleen zijn, zich het echte goede en de echte waarheden en daaruit het inzicht mogen verwerven, opdat de vuile liefden niet zullen verschijnen en opdat het verstand enigermate zal worden geopend; en als dit plaatsvindt bij hen die in de leer van het geloof-alleen zijn geweest, dan kunnen zij niet anders dan in verzoeken worden gelaten, want de beginselen van het valse ten aanzien van het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking daardoor, bij hen niet kunnen worden verwijderd, dan door verzoeken; en zij moeten volstrekt worden verwijderd, omdat zij niet verbonden kunnen worden met het goede van de naastenliefde; alleen daarmee worden de waarheden verbonden; en daarom moeten deze worden verworven, zoals gezegd is.

De waarheden worden weliswaar verbonden daardoor, dat zij zeggen, dat de mens nadat hij het geloof heeft aangenomen, door God wordt geleid en zo in het goede van de naastenliefde, maar toch achten zij dit van geen waarde, omdat het niets tot het heil bijdraagt, door te zeggen dat niets de mens verdoemt, niet het boze van het denken en van de wil, noch het boze van het leven en verder dat men niet onder het juk van de wet is, omdat de Heer de wet heeft vervuld voor hem en dat alleen het geloof wordt beschouwd.

Door deze dingen ontbinden zij; dat zij verbinden heeft als oorzaak dat anders de leer niet zou samenhangen met het Woord, waar zo vaak wordt gesproken van de naastenliefde en van de daden.

Maar deze verbinding is de verbinding niet bij hen die in het leven volgens de leer zijn, maar bij hen die in het leven volgens het Woord zijn.

Gezegd wordt, zovelen als Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik maar er wordt verstaan dat niet de Heer bestraft en kastijdt, maar de helse geesten die in de beginselen van een eender valse zijn; dezen zijn het die kastijden, dat wil zeggen, de mensen verzoeken.

Dat God niemand verzoekt is bekend en daarom moet het zo worden verstaan, hoewel in de letter wordt gezegd over God dat Hij in verzoeken leidt, dat Hij het boze doet, dat Hij in de hel werpt en eendere dingen meer.

Daaruit blijkt dat het Goddelijk Ware in het Woord slechts weinig wordt verstaan, indien dit niet plaatsvindt door de geestelijke zin ervan of door de leer vanuit hen die in verlichting zijn geweest.

Voor wat de verzoeken betreft: daarin komt de mens als hij in zijn eigene wordt gelaten; dan immers voegen zich geesten uit de hel aan hem toe die in de valsheden van zijn beginsel zijn en in de boosheden van zijn liefde en zij houden zijn denken daarin.

Maar de Heer houdt zijn denken in de waarheden die van het geloof zijn en in de goedheden die van de naastenliefde zijn en omdat hij dan eveneens voortdurend over het heil en over de hemel denkt, ontstaat daarvandaan zijn innerlijke angst van het gemoed en vandaar strijd, die de verzoeking wordt genoemd; daarentegen kunnen zij die niet in de ware en de goede dingen zijn, dus niet in enig geloof vanuit naastenliefde, niet in verzoeken worden gelaten; bij hen is immers niets dat strijdt met de valsheden en de boosheden; vandaar is het dat er heden weinigen zijn die verzocht worden en vandaar dat men slechts weinig weet wat geestelijke verzoeking is.

Maar deze dingen zijn vollediger uiteengezet in het werk ‘Hemelse Verborgenheden’ en zie ook daaruit de verzamelde teksten van ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 196 tot 201.

247. Handel dan met ijver en kom tot inkeer; dat dit betekent opdat zij de naastenliefde mogen hebben, staat vast uit de betekenis van met ijver handelen, namelijk vanuit de geestelijke aandoening handelen; dit is immers de ijver in geestelijke zin en omdat de naastenliefde die aandoening zelf is, wordt daarom gezegd: handel met ijver en kom tot inkeer, en daarmee wordt aangeduid, opdat zij de naastenliefde mogen hebben.

Bovendien kan niemand in geestelijke verzoeking worden gelaten, tenzij hij in de geestelijke aandoening is die de naastenliefde wordt genoemd; indien hij niet daarin is, ontstaat er niet enige strijd met de valsheden en de boosheden, omdat er niet enige ijver is voor de waarheden en de goedheden.

Omdat door de verzoeking niet alleen de boosheden worden getemd en de valsheden worden verwijderd, maar ook in de plaats ervan waarheden worden ingeplant en deze worden verbonden met het goede van de naastenliefde totdat zij één zijn, wordt daarom met handel met ijver en kom tot inkeer, aangeduid opdat zij de naastenliefde mogen hebben.

248. Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; dat dit de voortdurende tegenwoordigheid van de Heer betekent, staat vast uit de betekenis van de binnendeur of de deur, namelijk in de hoogste zin de Heer ten aanzien van het binnenlaten in de hemel of in de Kerk en in de innerlijke zin het ware vanuit het goede dat uit Hem is, omdat de mens daardoor wordt binnengelaten, nr. 208. Hier wordt, omdat door de Heer wordt gezegd: Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop, Zijn voortdurende tegenwoordigheid aangeduid en tegelijk Zijn voortdurende wil, namelijk dat Hij wil binnenlaten en eveneens laat Hij allen binnen en verbindt Hij Zich met allen die Hem opnemen, wat plaatsvindt door de waarheden vanuit het goede of door het geloof vanuit de naastenliefde.

Daarom volgt er: ‘Indien iemand Mijn stem zal gehoord hebben en de deur zal geopend hebben, Ik zal tot hem inkomen en avondmalen met hem en hij met Mij’.

Omdat er deur wordt gezegd, wordt er ook kloppen gezegd en daarmee wordt aangeduid de voortdurende wil om Zich te verbinden met de mens en met hem de gelukzaligheden van de hemel te vergemeenschappen.

Dat dit zo is, kan hieruit vaststaan, dat in de Heer de Goddelijke Liefde is en de Goddelijke Liefde is: al het Zijne aan anderen willen geven en willen dat zij Hem opnemen.

Omdat dit niet anders kan plaatsvinden dan door de opneming van het goede en het ware of van de liefde en het geloof door de mens, aangezien deze de Goddelijke dingen zijn die uit Hem voortgaan en worden opgenomen en omdat zij Goddelijk zijn, is Hijzelf daarin. Daarom is er verbinding van de Heer met de engelen en de mensen door de waarheden vanuit het goede of door het geloof vanuit de liefde.

Deze dingen willen geven en aan de mens inplanten, wordt in het bijzonder aangeduid met: ‘Ik sta aan de deur en Ik klop’.

Er zijn twee dingen die in het vrije van de mens zijn vanwege de voortdurende tegenwoordigheid van de Heer en vanuit Zijn voortdurende wil om Zich met hem te verbinden:

Het eerste dat daaruit is in het vrije van de mens, is dat hij de gelegenheid en het vermogen heeft om goed te denken over Hem en over de naaste; eenieder immers kan over de Heer en over de naaste goed of boos denken; indien hij goed denkt, dan wordt de deur geopend, indien hij boos denkt, dan wordt die gesloten.

Goed denken over de Heer en over de naaste is niet uit de mens zelf, dus uit zijn eigene, maar uit de Heer, Die voortdurend tegenwoordig is en door de voortdurende tegenwoordigheid hem die gelegenheid en dat vermogen geeft; maar boos denken over de Heer en over de naaste, is uit de mens zelf en uit diens eigene.

Het tweede dat in het vrije van de mens is vanuit de voortdurende tegenwoordigheid van de Heer bij hem, is dat hij zich kan onthouden van de boze dingen en voor zoveel als hij zich onthoudt, opent de Heer de deur en treedt Hij binnen.

De Heer kan immers niet openen en binnentreden zolang de boosheden in het denken en de wil van de mens zijn, want deze staan in de weg en sluiten.

Ook is het uit de Heer gegeven de boosheden van het denken en van de wil te weten en ook de waarheden waardoor die uiteen moeten worden geslagen, want het Woord is gegeven, waar die dingen zijn onthuld.

Hieruit kan vaststaan dat er niets ontbreekt dat de mens niet hervormd kan worden, indien hij dat wil; alle middelen immers van de hervorming zijn overgelaten aan de mens in diens vrije; maar men moet terdege weten dat dit vrije is uit de Heer, zoals eerder is gezegd en vandaar dat de Heer die dingen werkt, indien de mens vanuit het vrije, dat eenieder is gegeven, opneemt.

Er dient in ieder geval opname te zijn van de zijde van de mens, dit wordt verstaan onder: ‘Indien iemand Mijn stem zal gehoord hebben en de deur zal geopend hebben’.

Het maakt niets uit dat de mens in de aanvang niet weet dat het uit de Heer is, aangezien hij de invloeiing niet bemerkt, als hij slechts vanuit het Woord daarna gelooft dat al het goede van de liefde en al het ware van het geloof is uit de Heer.

De Heer immers werkt die dingen hoewel de mens dit niet weet en dit vanuit Zijn voortdurende tegenwoordigheid, die wordt aangeduid met: Ik sta aan de deur en Ik klop.

Kortom, de Heer wil dat de mens zich vanuit zichzelf onthoudt van de boosheden en de goedheden verricht, als hij slechts gelooft dat het vermogen om zo te doen niet is uit de mens, maar uit de Heer.

De Heer wil immers dat er opneming bij de mens zal zijn en opneming is er niet anders dan dat de mens als vanuit zichzelf zal handelen, hoewel het is vanuit de Heer; zo immers is er bij de mens het wederkerige, dat zijn nieuwe wil is.

Hieruit kan vaststaan, hoezeer zich diegenen vergissen die zeggen dat de mens gerechtvaardigd en gezaligd wordt door het geloof-alleen, omdat hij niet het goede kan doen uit zich; wat zou dit anders zijn dan de handen laten zakken en rechtstreekse invloeiing afwachten?

Degene die zo doet, neemt in het geheel niets op; ook degenen dwalen die geloven dat zij zich geschikt kunnen maken voor de invloed van gebeden, aanbiddingen en de rituelen van de eredienst; deze dingen doen niets, indien de mens zich daarvan niet onthoudt de boze dingen

te denken en te doen en indien hij zich niet door de waarheden vanuit het Woord als vanuit zichzelf leidt tot de goedheden ten aanzien van het leven.

Indien de mens deze dingen doet, dan maakt hij zich geschikt en dan vermogen de gebeden, de aanbiddingen en de rituelen van de eredienst voor de Heer.

Meer hierover in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 521 tot 527.

249. Indien iemand Mijn stem zal gehoord hebben; dat dit betekent, wie let op de geboden van de Heer, staat vast uit de betekenis van horen, dus letten op, dat wil zeggen, met oplettendheid zien en luisteren of gehoorzamen; want de dingen die door het gehoor binnengaan worden niet slechts gezien met het verstand, maar ook gehoorzaamd, indien zij samenstemmen met de aandoening van de mens.

De innerlijke aandoening immers voegt zich toe aan de dingen die worden gehoord, maar niet de dingen die gezien worden.

Vandaar is het, dat er twee betekenissen zijn van horen en luisteren in het gewone spraakgebruik: namelijk iemand horen en toeluisteren en naar iemand horen en luisteren; het laatstgenoemde immers is gehoorzamen, het eerstgenoemde echter opmerken en vandaar is het, dat ‘hoor toch’, is ‘wees gehoorzaam’, maar ‘zie toch’, is ‘wees verstandig’, dat zulke dingen in het gewone spraakgebruik zijn, is vanuit de geestelijke wereld, waarin de mens ten aanzien van zijn geest is, zie de nrs. 14 en 108; en uit de betekenis van Mijn stem of van de stem van de Heer, te weten de waarheden die van het Woord zijn en van de leer en van het geloof daaruit, dus de geboden, nrs. 219, 220, 3563, 6971, 8813, 9926.

Gezegd wordt, wie let op de geboden van de Heer en verstaan wordt: wie de ware dingen wil weten en die opsporen vanuit het Woord; dat kan niemand die in de boosheden van het leven is en die zich heeft bevestigd in de valsheden van de leer.

Degenen die zich hebben bevestigd in de valsheden van de leer, letten niet op andere dingen in het Woord dan op die welke hun beginselen van hun valsheden begunstigen; de overige gaan ze of voorbij als niet gezien, of zij verdraaien en vervalsen die; degenen echter die in de boosheden van het leven zijn, bekommeren zich niet om de waarheden en indien zij die horen, horen zij ze toch niet en zo nemen zij dus op met het ene vermogen van het gehoor, dat is ze zien en opmerken, maar niet met het andere vermogen van het gehoor, dat is daarnaar luisteren of ze gehoorzamen.

Maar zij die de waarheden willen weten en die opsporen vanuit het Woord, zijn degenen die in de geestelijke aandoening van het ware zijn, namelijk degenen die het ware liefhebben omdat het het ware is en diegenen zijn in die aandoening die willen leven volgens de waarheden vanuit het Woord, dus volgens de geboden van de Heer.

Dezen zijn het die worden verstaan onder, wie Mijn stem zal gehoord hebben en de deur zal geopend hebben, Ik zal tot hem inkomen en avondmalen met hem en hij met Mij.

250. En de deur zal geopend hebben; dat dit betekent de opneming met het hart of het leven, staat vast uit de betekenis van de deur openen, dus binnenlaten; met de deur immers wordt het binnenlaten aangeduid, zie nr. 208; hier echter wordt met de binnendeur openen aangeduid de opneming met het hart of het leven, want er volgt: en Ik zal tot hem inkomen.

Gezegd wordt, indien hij de deur zal geopend hebben, alsof de mens die opent, terwijl het toch de Heer Zelf is Die opent, zie nr. 248; maar het wordt zo gezegd, aangezien het de mens toeschijnt vanuit het vrije dat hem uit de Heer is gegeven en bovendien zijn er in de zin van de letter van het Woord verscheidene dingen volgens schijnbaarheden gezegd, maar die schijnbaarheden worden afgelegd in de hemel, waar de innerlijke of geestelijke zin van het Woord is.

De letterlijke zin van het Woord is in vele plaatsen volgens schijnbaarheden met als oorzaak dat die de geestelijke zin als basis zal dienen; anders zou deze geen basis of fundament hebben.

Dat verscheidene dingen in het Woord volgens schijnbaarheden zijn gezegd, kan alleen al hieruit vaststaan, dat er in het Woord wordt gezegd: dat het boze is uit God, dat God grimmigheid, toorn en wraak heeft en andere dingen, terwijl toch God aan niemand het boze doet en Hij ook niet enige toorn en wraak heeft; Hij is immers het Goede Zelf en de Liefde Zelf.

Maar omdat het zo verschijnt wanneer de mens het boze doet en gestraft wordt, wordt het daarom in de letterlijke zin zo gezegd, niettemin wordt dit in de geestelijke zin van het Woord anders verstaan.

Iets eenders is het geval met: indien de mens de deur zal geopend hebben.

Verder zal het worden gezegd wat er wordt verstaan onder de deur openen, wanneer er wordt gezegd dat het door de mens plaatsvindt, zoals hier; namelijk, de Heer is altijd aanwezig met het goede en het ware bij de mens en Hij streeft daarnaar diens geestelijk gemoed te openen en dit is de deur die de Heer wil openen en hem de hemelse liefde en het geloof wil schenken. Hij zegt immers: Ik sta aan de deur en klop; maar dit streven of deze aanhoudende wil van de Heer wordt door de mens niet bemerkt; de mens immers meent dat hij het goede doet uit zichzelf en dat dit streven of deze wil in hem is; het is dan genoeg dat hij erkent vanuit de leer van de Kerk dat al het goede is uit God en niets uit de mens.

Dat het niet wordt bemerkt door de mens heeft ook als oorzaak dat er uit de mens opneming zal zijn en door de opneming toe-eigening; anders kan de mens immers niet hervormd worden.

Het is dus duidelijk, hoezeer zij, die in de leer van het geloof-alleen zijn, dwalen hierin, dat zij zeggen en geloven dat het geloof zaligt en niet het goede van het leven of dat de mens wordt gerechtvaardigd door het geloof-alleen, door op die wijze de toevoeging en de opneming buiten te sluiten.

Zij weten dat de mens zichzelf zal onderzoeken, zijn boosheden zal zien en die erkennen, niet alleen die van zijn werken, maar ook de boosheden van zijn denken en bedoelingen en dat hij daarna zich daarvan zal onthouden en ze zal schuwen en een nieuw leven zal leiden dat het leven van het goede zal zijn en dat er, tenzij hij dit doet, voor hem geen vergeving is, maar verdoemenis.

Dit prediken de geleerden en de voorgangers wanneer zij vanuit het Woord prediken en dit leren zij eenieder die tot het heilig Avondmaal nadert; dit leren zij dan als vanuit het geloof; maar zodra zij terugkeren en schouwen tot hun leer ten aanzien van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen dan geloven zij die dingen niet langer en zeggen dat allen van het boze tot het goede worden geleid door God nadat zij het geloof hebben opgenomen.

Sommigen zeggen ook, om de beginselen van het valse met de waarheden te verknopen, dat zij, nadat zij door het geloof zijn gerechtvaardigd, ook door God daartoe worden geleid om zich te onderzoeken, om hun zonden voor God te belijden, om zich daarvan te onthouden, enzovoort.

Maar dit vindt bij niemand plaats die de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen gelooft, maar het vindt plaats bij hen die een leven van naastenliefde leiden.

Door dit leven wordt eenieder met de hemel verbonden, maar door dat geloof niemand.

Wie met de hemel verbonden wordt door een leven van naastenliefde, die wordt door de Heer daartoe geleid om zijn boosheden te zien, zowel de boze dingen in zijn denken als die van de wil; de mens ziet vanuit het goede het boze, omdat het boze aan het goede is tegenovergesteld.

Maar degenen die de zaliging door het geloof-alleen gelooft, zegt in zijn hart: ik heb geloof omdat ik de dingen geloof die gezegd worden; niets verdoemd mij; ik ben gerechtvaardigd. En wie zo gelooft, kan geenszins door de Heer daartoe worden geleid om zich te onderzoeken en om van zijn boosheden tot inkeer te komen; zo leren zij de waarheden voor het volk, dat vandaar gelooft dat goed leven en goed geloven wordt verstaan onder gerechtvaardigd worden door het geloof en het ziet ook niet dieper binnen in de verborgenheden van hun leer.

Dezen zijn het die gezaligd worden, de andere genoemden zijn het die verdoemd worden; dat zij verdoemd worden, kunnen zijzelf zien, indien zij het willen.

Zij geloven immers vanuit de leer dat de goede dingen van het leven, dus de werken, niets tot het heil bijdragen, maar het geloof-alleen, terwijl toch de werken zijn: zich van de boosheden te onthouden en een nieuw leven te leiden en indien dit niet plaatsvindt, dat er verdoemenis is. Dat de predikingen, die niet zijn vanuit de verborgenheden van hun leer, deze dingen leren en eveneens de in de Kerk aanvaarde gebeden, kan vaststaan uit de dingen die voor het gehele volk dat tot het altaar nadert om het sacrament van het Avondmaal te nuttigen, worden gelezen, die hier zullen worden aangevoerd in de landstaal waarin zij geschreven zijn:

‘The way and means to be received as worthy partakers of that Holy Table, is, first to examine your lives and conversations by the rule of God’s commandments; and wherein soever ye shall perceive yourselves to have offended, either by will, word or deed, there to bewail your own sinfulness and to confess tot Almighty God, with full purpose of amendment of life.

And if you shall perceive your offences to be such as are not only against God, but also against your neighbours, then you shall reconcile yourselves unto them, being ready to make restitution and satisfaction according to the uttermost of your power, for all injuries and wrongs done by you to any other; and being likewise ready to forgive others that have offended you, as ye would have forgiveness of your offences at God’s hand; for otherwise the receiving of the Holy Communion doth nothing else but increase your damnation.

Therefore if any of you be a blasphemer of God, a hinderer or slanderer of His Word, an adulterer, or be in malice or envy, or in any other grievous crime, repent you of your sins, or else come not to that Holy Table; lest after the taking of the Holy Sacrament the devil enter in you, as he entered into Judas and fill you of iniquities and bring you to destruction both of body and soul.

Judge therefore yourselves, that ye be not judged of the Lord; repent ye truly for your sins past; have a lively and steadfast faith in Christ our Saviour; amend your lives and be in perfect charity with all men.

Ye that truly and earnestly repent you of your sins and are in love and charity with your neighbours and intent to live a new life following the commandments of God and walking from henceforth in His holy ways; draw near with faith and take this Holy Sacrament to your comfort and make your humble confession to Almighty God.

Hieruit nu kan men zien, dat de geleerden en de voorgangers van de Kerk weten en niet weten, dat deze weg de weg tot de hemel is en niet de weg tot het geloof zonder die; zij weten het wanneer zij de dingen die zijn aangevoerd, voor het volk bidden en prediken, maar zij weten het niet wanneer zij vanuit hun leer onderwijzen; zij noemen eerstgenoemde weg de praktische godsdienst en deze de christelijke godsdienst; maar zij geloven dat deze is voor de wijzen, de andere echter voor de eenvoudigen.

Echter, ik kan verzekeren dat zij die leven volgens de leer ten aanzien van het geloof-alleen en de rechtvaardigmaking daardoor, volstrekt geen geestelijk geloof hebben en dat zij, na het leven in de wereld, in de verdoemenis komen; maar dat degenen die leven volgens de leer, aangevoerd vanuit die gebeden, het geestelijk geloof hebben en dat zij na het leven in de wereld in de hemel komen.

Dit strookt ook geheel en al met het in de christelijke wereld aanvaarde geloof, dat het Athanasiaanse geloof wordt genoemd, waar deze dingen staan ten aanzien van de Heer:

‘At Whose coming all men shall give account for their own works; and they that have done good shall go into life everlasting and they that have done evil, into lasting fire; this is the Catholic Faith’.

Dat deze dingen geheel en al stroken met het Woord, blijkt uit deze volgende plaatsen: ‘De Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader met Zijn engelen en dan zal Hij eenieder vergelden volgens zijn werken’, (Mattheüs 16:27).

‘Zij die de goede dingen hebben gedaan, zullen uitgaan tot de opstanding des levens; zij echter die de boze dingen hebben gedaan, tot de opstanding van de veroordeling’, (Openbaring 14:13).

‘Ik zag de doden, kleinen en groten, staande voor God en de boeken werden geopend en de doden werden gericht naar de dingen die geschreven waren in de boeken, volgens hun werken; de zee gaf hen die daarin waren en de dood en de hel gaf hen die daarin gestorven waren en zij werden gericht, eenieder volgens zijn werken’, (Openbaring 20:12,13).

‘Zie, Ik kom en Mijn loon is met Mij, opdat Ik zal geven eenieder volgens zijn werken’, (Openbaring 22:12).

In de dingen die zijn gezegd tot de zeven Kerken, wordt tot elke Kerk gezegd: Ik ken uw werken, zoals aan de Kerk van Efeze schrijf: Deze zegt Hij Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt: Ik ken uw werken’, (Openbaring 2:1,2).

Aan de engel van de Kerk van die van Smyrna schrijf: Deze dingen zegt de Eerste en de Laatste: Ik ken uw werken’, (Openbaring 2:8,9).

Aan de engel van de Kerk van Pergamo schrijf: Deze dingen zegt Hij Die het slagzwaard heeft: Ik ken uw werken’, (vers 12, 13).

Aan de engel van de Kerk van Thyatire schrijf: Deze dingen zegt de Zoon Gods: Ik ken uw werken en naastenliefde’, (vers 18,19).

Aan de engel van de Kerk van Sardis schrijf: Deze dingen zegt Hij die de zeven geesten Gods heeft: Ik ken uw werken’, (Openbaring 3:1).

Aan de engel van de Filadelfische Kerk schrijf: Deze dingen zegt de Heilige en de Ware: Ik ken uw werken’, (vers 7,8).

Aan de engel van de Kerk van de Laodicezen schrijf: Deze dingen zegt de Amen, de trouwe en ware Getuige: Ik ken uw werken’, (vers 14,15).

Bij Jeremia: ‘Vergeld hun naar hun werk en naar de daad van hun handen’, (Jeremia 25:14).

Bij dezelfde: ‘Jehovah, Wiens ogen geopend zijn over alle wegen der mensen om eenieder te geven volgens zijn wegen en volgens de vrucht van zijn werken’, (Jeremia 32:19).

Bij Hosea: ‘Ik zal bezoeken over zijn wegen en zijn werken zal Ik hem vergelden’, (Hosea 4:9).

Bij Zacharia: ‘Jehovah doet met ons naar onze wegen, naar onze werken doet Hij met ons’, (Zacharia 1:6).

Bovendien ook in de volgende teksten, bij Johannes: ‘Indien gij dit weet, gezegend zijt gij, indien gij die dingen zult gedaan hebben’, (Johannes 13:17).

Bij Lukas: ‘Wat noemt gij Mij Heer en doet niet de dingen die Ik zeg’, (Lukas 6:46).

Bij Mattheüs: ‘Wie doet en leert, zal groot worden genoemd in het koninkrijk der hemelen’, (Mattheüs 5:19).

Bij dezelfde: ‘Elke boom die niet goede vrucht draagt, zal worden uitgehouwen en in het vuur geworpen; niet al wie tot Mij zegt: Heer, zal binnengaan in het koninkrijk der hemelen, maar hij die doet de wil van Mijn Vader Die in de hemelen is; wie Mijn woorden hoort en die doet, hem zal Ik vergelijken bij een voorzichtige man; wie echter Mijn woorden hoort en die niet doet, zal Ik vergelijken met een dwaze man’, (Mattheüs 7:18 tot 27).

Bij dezelfde: ‘Wie in de goede aarde gezaaid is, deze is het die het Woord hoort en verstaat, die goede vrucht draagt en doet’, (Mattheüs 13:23).

Bij Markus: ‘Dezen zijn zij die in de goede aarde gezaaid zijn, die het Woord horen en opnemen en vrucht dragen’, (Markus 4:20).

Bij Lukas: ‘Het zaad dat in de goede aarde is gevallen, zijn zij die met een eenvoudig en goed hart het Woord horen, onthouden en vrucht maken’, (Lukas 8:15).

Toen de Heer die dingen zei, riep Hij uit, zeggende: ‘Wie oren heeft om te horen, die hore’, (Mattheüs 13:9; Markus 4:9; Lukas 8:8).

Bij Mattheüs: ‘Gij zult liefhebben de Heer uw God vanuit uw ganse hart en vanuit uw ganse ziel; dat is het eerste en het grootste bevel; het tweede aan dit gelijk is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf; aan deze twee bevelen hangen de Wet en de profeten’, (Mattheüs 22:37-40); de wet en de profeten zijn het Woord in de gehele samenvatting.

Dat de Heer God liefhebben is Zijn woorden of geboden doen, leert Hijzelf bij Johannes: ‘Wie Mij liefheeft, bewaart Mijn woorden en Mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en Wij zullen woning bij hem maken; wie echter Mij niet liefheeft, bewaart Mijn woorden niet’, (Johannes 14:21,23,24).

Eveneens bij Mattheüs: ‘De Heer zei tot de bokken die ter linkerzijde waren, dat zij zouden heengaan tot het eeuwige vuur en tot de schapen die ter rechterzijde waren, dat zij zouden heengaan tot het eeuwige leven’, (Mattheüs 25:31 tot 46).

Dat de bokken degenen zijn die niet de goede dingen van de naastenliefde doen en de schapen degenen zijn die deze wel doen, blijkt uit de woorden daar: beiden zeiden zij dat zij niet hadden geweten dat de naaste het goede doen, is dit de Heer doen; maar zij worden onderricht, zo al niet eerder, dan toch op de dag van het gericht, dat het goede doen is de Heer liefhebben.

Onder de vijf dwaze maagden die geen olie in de lampen hadden, worden ook degenen verstaan die in het geloof zijn en niet in het goede van de naastenliefde en onder de vijf voorzichtige maagden die wel olie hadden in de lampen, worden degenen verstaan die ook in het goede van de naastenliefde zijn; de lampen immers betekenen het geloof en de olie het goede van de naastenliefde; van dezen wordt gezegd dat zij werden binnengelaten, de anderen echter, die zeiden: ‘Heer, Heer, doe ons open, dat zij als antwoord kregen: Voorwaar, Ik zeg u, Ik ken u niet’, (Mattheüs 25:1-12).

Dat er in de laatste tijd van de Kerk geen geloof in de Heer zou zijn, omdat er geen naastenliefde zou zijn, werd daarmee aangeduid, dat, ‘Petrus de Heer driemaal heeft verloochend eer de haan kraaide’, (Mattheüs 26:34,69-74).

Iets eenders wordt daarmee aangeduid, dat de Heer zei tot Petrus, toen Petrus Johannes de Heer zag volgen: Wat gaat het u aan, Petrus; gij Johannes volg Mij’.

Petrus immers zei over Johannes: ‘Wat zal deze?’, (Johannes 21: 21,22).

Petrus immers betekent in de uitbeeldende zin: het geloof en Johannes het goede van de naastenliefde en omdat Johannes het goede van de naastenliefde betekende, lag hij daarom aan de borst van de Heer, (Johannes 21:20).

Dat dit goede de Kerk maakt, wordt aangeduid met de woorden van de Heer vanaf het kruis tot Johannes: ‘Jezus zag Zijn moeder en de discipel die Hij liefhad, die nabij stond; en Hij zei tot Zijn moeder: Vrouw, zie uw zoon; en Hij zei tot de discipel: Zie, uw moeder; en van dat uur aan nam die discipel haar tot zich’, (Johannes 19:26,27).

Onder moeder en onder vrouw daar wordt de Kerk verstaan en onder Johannes het goede van de naastenliefde en zo wordt onder die woorden verstaan, dat de Kerk zal zijn waar het goede van de naastenliefde is; zie over deze dingen meer ontvouwd in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 122.

Bovendien dat er geen geloof is waar niet de naastenliefde is, in het werkje ‘het Laatste Gericht’, nrs. 33 tot 39; en dat de mens na de dood zodanig is als zijn leven in de wereld is geweest en niet zodanig als zijn geloof, in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 470 tot 484; en wat de naastenliefde en wat het geloof in hun wezen is, in de ‘Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 84 tot 122.

Overweeg vanuit de nu aangevoerde dingen of geloof hebben iets anders is dan dit leven en dit leven is niet alleen weten en denken, maar ook willen en doen.

Het geloof is immers niet in de mens als het alleen is in diens weten en denken, maar wanneer het ook is in zijn willen en doen; het geloof in de mens is het geloof van het leven, het geloof echter dat nog niet in de mens is, is het geloof van het geheugen en daaruit van het denken. Het geloof van het leven wordt verstaan onder geloven in God; geloven echter de dingen die uit God zijn en niet geloven in God, is een historisch geloof, dat niet zaligend is.

Wie, die een waar priester en een goed herder is, wil niet dat de mensen goed leven en wie weet niet dat een geloof van erkennenissen omdat een ander het gezegd heeft, niet het geloof van het leven, maar een historisch geloof is; het geloof van het leven is het geloof van de naastenliefde, want de naastenliefde is het leven.

Maar hoewel het zo is, voorzie ik niettemin dat degenen die zich hebben bevestigd in de leer over het geloof-alleen en over de rechtvaardigmaking daardoor, niet daarvan terugtreden; de oorzaak hiervan is dat zij valsheden samenknopen met waarheden; zij leren immers de waarheden wanneer zij vanuit het Woord leren, maar zij leren valsheden wanneer zij vanuit de leer leren en vandaar verwarren zij die daardoor, dat zij zeggen dat de vruchten van het geloof de goede dingen van het leven zijn en dat deze volgen vanuit het geloof en toch dat de goede dingen van het leven niets tot het heil bijdragen, maar het geloof-alleen; zo verbinden en scheiden zij en wanneer zij verbinden leren zij de waarheden, maar voor het volk, dat niet weet dat zij verdraaien en dat zij deze dingen zeggen uit noodzaak opdat hun leer zal samenhangen met het Woord; maar wanneer zij scheiden leren zij de valsheden, want zij zeggen dat het geloof zaligt en niet de goede dingen van de naastenliefde, dus de werken. Zij weten dan niet dat de naastenliefde en het geloof één handelen en dat de naastenliefde is goed handelen en het geloof goed geloven en dat goed geloven zonder goed handelen, onmogelijk is.

Dus geen geloof zonder de naastenliefde en verder dat de naastenliefde is het Zijn van het geloof en de ziel ervan en daarom is het geloof-alleen een geloof zonder ziel, dus een dood geloof en omdat dit geloof niet het geloof is, is vandaar de rechtvaardigmaking erdoor niets van betekenis.

251. Ik zal tot hem inkomen; dat dit de verbinding betekent, staat vast uit de betekenis van inkomen, wanneer het de Heer betreft, namelijk met Hem verbonden worden, nrs. 3813, 3918, 6782, 6783.

Dat de Heer wordt verbonden met hen die Hem opnemen met het hart en het leven, is omdat de Heer binnentreedt of invloet in het leven; Hij treedt binnen of vloeit in alleen bij hen die in het leven van de geestelijke liefde zijn, of in het leven van de naastenliefde, want de naastenliefde is de geestelijke liefde; wanneer deze liefde het leven van de mens maakt, dan treedt de Heer binnen of vloeit in door die liefde in de waarheden van het geloof en maakt Hij dat de mens die ziet of bekent, daarvandaan heeft de mens de geestelijke aandoening van het ware.

Het is een schromelijke dwaling dat de Heer binnentreedt of invloet in het geloof-alleen, of in het geloof gescheiden van de naastenliefde bij de mens; in dit geloof is geen leven; het is immers zoals de adem van de long, zonder de invloed van het hart; die adem alleen zou een onbezielde beweging zijn; de adem door de long immers wordt bezielde door de invloeiing van het hart, zoals bekend is.

Daaruit blijkt, langs welke weg het Goddelijke, dat voortgaat uit de Heer, wordt toegelaten, namelijk langs de weg van het hart, dat wil zeggen, van de liefde; of men zegt het hart, dan wel de liefde, het is hetzelfde als het leven van de adem daaruit.

Dat de liefde het leven van de mens maakt, kan eenieder weten en zien, indien hij slechts daaraan aandacht wil schenken; want wat is de mens zonder de liefde, is hij niet een stronk? Vandaar, hoedanig de liefde is, zodanig is de mens; de liefde is willen en doen, want wat de mens liefheeft, dat wil en doet hij.

Een idee ten aanzien van het goede van de naastenliefde en ten aanzien van het ware van het geloof kan worden gevormd vanuit het licht en de warmte van de zon; wanneer het licht dat voortgaat uit de zon, verbonden is met de warmte, wat plaatsvindt tijdens de lente en de zomer, dan ontkiemen alle dingen van de aarde en bloeien zij, maar wanneer er in het licht geen warmte is, zoals 's winters, dan verstarren alle dingen van de aarde en sterven af. Het geestelijk licht ook is het ware van het geloof en de geestelijke warmte is het goede van de naastenliefde.

Hieruit kan een idee worden gevormd ten aanzien van de mens van de Kerk, hoedanig die is wanneer bij hem het geloof met de naastenliefde verbonden is, namelijk dat hij is zoals een tuin en een paradijs en hoedanig hij is wanneer bij hem het geloof niet met de naastenliefde verbonden is, namelijk dat hij dan is zoals een woestijn en een met sneeuw bedekt land.

252. En Ik zal avondmalen met hem en hij met Mij; dat dit betekent de vergemeenschapping met hen van de gelukzaligheden van de hemel, staat vast uit de betekenis van avondmalen, namelijk de goedheden van de hemel vergemeenschappen.

Dat avondmalen dit betekent, is omdat het samen eten, de gastmalen, de middagmalen en de avondmalen in het Woord de vergezelschappingen door de liefde betekenen en vandaar de vergemeenschapping van de verkwikkingen die van de liefde zijn, want alle verkwikkingen zijn van de liefde.

Zij ontlenen hun betekenis aan het brood en de wijn, die het goede van de hemelse en de geestelijke liefde betekenen en aan het samen eten, dat de vergemeenschapping en de toe-eigening betekent; deze betekende oudtijds het Paasmaal en heden het Heilig Avondmaal, zie nr. 146 en in 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem', nrs. 210 tot 222.

Dat avondmalen wordt gezegd, is omdat de bruiloften werden gehouden wanneer het avondmaal werd gehouden en met de bruiloft wordt de verbinding van het goede en het ware aangeduid en dan de vergemeenschapping van de verkwikkelijke dingen.

Vandaar wordt in de Openbaring gezegd: 'Gezegend zij die tot het Avondmaal van de bruiloft van het Lam zijn geroepen', (Openbaring 19:9); en daarna: 'Komt en vergadert u tot het Avondmaal van de grote God', (vers 17).

Omdat de avondmalen de vergezelschapping door de liefde betekenen en dan de vergemeenschapping van de verkwikkelijke dingen, heeft daarom de Heer de Kerk en de hemel vergeleken met een Avondmaal en eveneens met een bruiloft.

Met een avondmaal bij Lukas: 'Dat een heer des huizes een groot avondmaal maakte en velen riep; maar dat zich allen die geroepen waren, verontschuldigten en daarom, verontwaardigd zijnde, beval hij dat zij zouden inbrengen: de armen, de verminkten, de kreupelen, de blinden; aangaande de vorigen zeggende, dat niemand van hen het avondmaal zal smaken', (Lukas 14:16 tot 24).; bijna eender ten aanzien van de bruiloft waartoe zij genodigd waren, (Mattheüs 22:1 tot 15).

Onder het avondmaal daar wordt de Kerk en de hemel verstaan; onder de genodigten die zich verontschuldigten, worden de Joden verstaan, bij wie de Kerk toen was.

De Kerk immers in het bijzonder is waar het Woord is en door het Woord de Heer bekend is; onder de armen, de verminkten, de kreupelen, de blinden, worden degenen verstaan die geestelijk zodanig zijn en die toen buiten de Kerk waren.

Dat de hemel en de Kerk daar worden vergeleken met een avondmaal en een bruiloft, is omdat de hemel de verbinding is van de engelen met de Heer door de liefde en de vergezelschapping van hen onder elkaar door de naastenliefde en vandaar de vergemeenschapping van alle verkwikkingen en gelukzaligheden.

Eender de Kerk, omdat de Kerk de hemel van de Heer op aarde is; dat de hemel de verbinding is van de engelen met de Heer door de liefde en eveneens de onderlinge vergezelschapping van hen door de naastenliefde, zie het werk 'Hemel en Hel', nrs. 13 tot 19 en vandaar de vergemeenschapping van alle verkwikking en gelukzaligheid, nrs. 396-400.

In het Woord wordt hier en daar gezegd dat zij zullen samen eten in de hemel en daaronder wordt in de geestelijke zin verstaan dat zij de gezegendheid en de gelukzaligheid zullen genieten; zo wordt eveneens met eten iets eenders daar aangeduid als met avondmalen, zoals bij Lukas: 'Zij zullen komen uit het oosten en uit het westen en uit het noorden en het zuiden en zij zullen aanzitten in het koninkrijk Gods', (Lukas 13:29) en bij Mattheüs: 'Velen zullen komen uit het oosten en het westen en aanzitten met Abraham, Izaäk en Jakob, in het koninkrijk der hemelen', (Mattheüs 8:11).

Zij die zullen komen uit het oosten, het westen, noorden en zuiden, zijn allen die in het goede van de liefde en daaruit in de waarheden van het geloof zijn; dat de vier windstreken in het Woord hen betekenen, zie 'Hemel en Hel', nrs. 141 tot 153.

Dat onder Abraham, Izaäk en Jakob de Heer wordt verstaan ten aanzien van het Goddelijke Zelf en het Goddelijk Menselijke, 'Hemelse Verborgenheden', nrs. 1893, 4615, 6098, 6185, 6276, 6904, 6847; vandaar is met hen aanzitten, verbonden worden met de Heer en vergezelschappt worden onder elkaar door de liefde en daardoor verbinding en dan door deze vergezelschapping de eeuwige gezegendheid en gelukzaligheid genieten en die vanuit de Heer alleen.

Bij Lukas: 'Jezus zei: Laat uw lenden omgord zijn en de kaarsen lichtend en zijt gij de mensen gelijk die op hun Heer wachten, wanneer Hij zal wederkeren van de bruiloft, opdat Hij wanneer Hij gekomen zal zijn en geklopt zal hebben, zij Hem opendoen.

Gezegend deze dienstknechten die de Heer, komende, zal wakende gevonden hebben; voorwaar, Ik zeg u, dat Hij Zich zal omgorden en hen zal doen aanzitten en Hijzelf, bijkomende zal hen bedienen', (Lukas 12:35) e.v.

Onder de lenden die omgord zullen zijn, wordt het goede van de liefde verstaan, nrs. 3021, 4280, 9961; met de kaarsen die lichtende zullen zijn, worden de waarheden van het geloof vanuit het goede van de liefde aangeduid, nrs. 9548, 9551, 9783; met Zich omgorden, hen doen aanzitten en hen bedienen, wordt aangeduid hen begiftigen met elk goede.

Bij dezelfde: 'Gij zijt degenen die hebt volhard met Mij in Mijn verzoeken; Ik beschik voor u, zoals de Vader voor Mij heeft beschikt, een koninkrijk, opdat gij eet en drinkt aan Mijn tafel in het koninkrijk Gods', (Lukas 22:28-30).

Eten en drinken aan de tafel van de Heer in het koninkrijk Gods, is verbonden worden met de Heer door de liefde en het geloof en de hemelse gezegendheid genieten.

Bij Mattheüs: 'Jezus zei: Ik zeg u, dat Ik van nu aan niet zal drinken van deze vrucht van de wijnstok, tot op die dag wanneer Ik die met u nieuw zal drinken in het koninkrijk van Mijn Vader', (Mattheüs 26:29).

Deze woorden werden door de Heer gesproken, nadat Hij het Heilig Avondmaal had ingesteld en met de vrucht van de wijnstok wordt aangeduid het Goddelijk Ware vanuit het Goddelijk Goede en daaruit de gezegendheid en de gelukzaligheid.

Iets eenders als wordt aangeduid met het avondmaal, wordt ook aangeduid met het gastmaal, bij Jesaja: 'Jehovah zal alle volken op deze berg een gastmaal van vettigheden maken, een gastmaal van belegen wijnen', (Jesaja 25:6).

Daar wordt gehandeld over de Komst van de Heer en met het gastmaal van vettigheden wordt aangeduid de toe-eigening en de vergemeenschapping van de goedheden en met een gastmaal van belegen wijnen of van de beste wijn de toe-eigening van de waarheden; dat de vettigheden de goede dingen van de liefde betekenen, zie de nrs. 353, 5943, 10033; en eveneens de verkwikkelijke dingen van de liefde, nr. 6409 en dat de wijn het goede van de naastenliefde betekent, dus in zijn wezen het ware, nrs. 1071, 1798, 6377.

Iets eenders wordt aangeduid met de bruiloft, waartoe de tien maagden werden uitgenodigd, waarover bij Mattheüs: 'Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan tien maagden, die, haar lampen genomen hebbende, uitgingen de Bruidegom tegemoet; vijf van hen waren voorzichtig en vijf dwaas.

De dwazen, hun lampen genomen hebbende, namen geen olie met zich; de voorzichtigen echter namen olie in hun vaten, samen met hun lampen; als echter de Bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig en vielen in slaap.

Te middernacht echter ontstond een geroep: Zie, de Bruidegom komt, gaat uit, Hem tegemoet; toen stonden al die maagden op en bereidden hun lampen en de dwazen zeiden tot de voorzichtigen: Geeft ons van uw olie, omdat onze lampen uitgaan en de voorzichtigen antwoordden, zeggende: Opdat er misschien niet genoeg is voor ons en voor u; gaat liever tot hen die verkopen en koopt voor u.

Toen zij dan heengingen om te kopen, kwam de Bruidegom en zij die gereed waren, gingen met Hem in tot de bruiloft en de deur werd gesloten; daarna kwamen de overige maagden, zeggende: Heer, Heer, doe ons open; Hij echter antwoordende, zei: Voorwaar zeg Ik u: Ik ken u niet', (Mattheüs 25:1 tot 12).

Daar wordt gehandeld over de verbinding met de Heer door de liefde en het geloof; eveneens de bruiloft; de olie betekent het goede van de liefde en de lampen het ware van het geloof; opdat het zal blijken dat de afzonderlijke dingen die de Heer gesproken heeft, een geestelijke zin bevat, zou ik de dingen die daar zijn ten aanzien van die zin willen onthullen;

Het koninkrijk der hemelen waarbij de tien maagden worden vergeleken, betekent de hemel en de Kerk: de tien maagden betekenen allen die van de Kerk zijn; tien is allen en de maagden degenen die zijn in de aandoening van het geestelijk goede en ware, die de Kerk maakt.

Vandaar is het dat Zion en Jeruzalem, waarmee de Kerk wordt aangeduid, in het Woord wordt genoemd maagd, zoals maagd Zion en maagd Jeruzalem en dat in de Openbaring wordt gezegd, dat de maagden het Lam volgen; met de lampen die zij namen om uit te gaan de bruidegom tegemoet, worden de waarheden van het geloof aangeduid; onder de Bruidegom wordt de Heer verstaan ten aanzien van de verbinding met de hemel en de Kerk door de liefde en het geloof; er wordt immers gehandeld over een bruiloft, waarmee die verbinding wordt aangeduid.

Met de vijf voorzichtige maagden en met de vijf dwaze maagden worden degenen van de Kerk aangeduid: degenen van de Kerk die in het geloof zijn vanuit de liefde en degenen die in het geloof zijn zonder de liefde, eender als met de voorzichtigen en de dwazen in (Mattheüs 7:24,26).

Met middernacht waarop het geroep ontstond, wordt het Laatste Gericht aangeduid en in het algemeen het laatste van het leven van de mens, wanneer hij zal worden gericht, of tot de hemel, of tot de hel.

Daarmee dat de dwazen toen tot de voorzichtigen zeiden, dat zij hun zouden geven van hun olie en dat de voorzichtigen antwoordden dat zij zouden gaan tot hen die olie verkopen, wordt de staat van allen na de dood aangeduid, namelijk dat degenen die niet het goede van de liefde in het geloof hebben, of het ware van het geloof vanuit het goede van de liefde, dit dan voor zichzelf willen verwerven, maar tevergeefs, omdat het leven van de mens zodanig blijft als het is geweest in de wereld.

Daaruit nu blijkt wat daarmee wordt aangeduid dat de voorzichtigen tot de bruiloft gingen en dat de dwazen, zeggende: Heer, Heer, doe ons open, als antwoord kregen: Voorwaar, zeg Ik u, Ik ken u niet.

Met Ik ken u niet wordt aangeduid dat de Heer met hen niet verbonden is, de geestelijke liefde immers verbindt en niet het geloof zonder de liefde; de Heer immers heeft verblijf bij hen die in de liefde en daaruit in het geloof zijn en dezen kent Hij, omdat Hijzelf daar is.

253. Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon; dat dit betekent dat hij die dan volhardt tot het einde van het leven, verbonden zal zijn met de hemel, waar de Heer is, staat vast uit de betekenis van overwinnen, dus volharden in de geestelijke aandoening van het ware tot aan het einde van het leven, nr. 128; hier echter in de staat van het geloof vanuit de naastenliefde, omdat daarover wordt gehandeld.

Dat overwinnen dit betekent, is omdat de mens zolang hij in de wereld leeft, in strijd is tegen de boosheden en de valsheden daaruit die bij hem zijn en degene die in de strijd is en volhardt in het geloof van de naastenliefde tot aan het einde van het leven, deze mens overwint en wie de wereld overwint, die overwint tot in het eeuwige, aangezien de mens na de dood zodanig is als hij was geweest ten aanzien van het leven in de wereld; en uit de betekenis van zitten met Mij in Mijn troon, dus verbonden zijn met de hemel waar de Heer is; met de troon immers wordt de hemel aangeduid en met zitten met Mij wordt aangeduid samen zijn met de Heer, dus verbonden met Hem.

In het Woord wordt meermalen melding gemaakt van een troon en daarmee wordt, wanneer het de Heer betreft, in het algemeen de hemel aangeduid, in het bijzonder de geestelijke hemel en abstract genomen het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, omdat dit de hemel maakt. Vandaar wordt ook van troon gesproken met betrekking tot het gericht, aangezien alle gericht plaatsvindt vanuit waarheden, dat die dingen met de troon in het Woord worden aangeduid, kan vaststaan uit de volgende plaatsen, bij Jesaja: ‘Jehovah heeft gezegd: De hemelen Mijn troon’, (Jesaja 66:1).

Bij David: ‘Jehovah heeft in de hemelen Zijn troon gevestigd’, (Psalm 103:19).

Bij Mattheüs: ‘Wie zweert bij de hemel, zweert bij de troon Gods en bij Hem Die daarop zit’, (Mattheüs 23:22).

Dat met de troon hier de hemel wordt aangeduid, is duidelijk, want er wordt gezegd dat de hemelen Zijn troon zijn; dat Hij in de hemelen Zijn troon heeft gevestigd en dat wie zweert bij de hemel, zweert bij de troon Gods, niet dat Jehovah of de Heer daar op de troon zit, maar omdat Zijn Goddelijke in de hemelen de troon wordt genoemd en eveneens verschijnt soms iets als een troon aan hen die het gegeven is in de hemel de schouwen.

Dat de Heer zo is gezien, staat vast bij Jesaja: ‘Ik zag de Heer zitten op een hoge en verheven troon en Zijn franjes vervullende de tempel’, (Jesaja 6:1).

Dat Zijn franjes de tempel vervulden, betekent dat het Goddelijk Ware, voortgaande, het laatste van de hemel en de Kerk vervulde; met de franjes van de Heer immers wordt in het algemeen aangeduid het Goddelijk Ware, voortgaande en in het bijzonder deze franjes in de uitersten van de hemel en in de Kerk, zie nr. 220.

Bij Ezechiël: ‘Boven het uitspansel dat boven het hoofd van de cherubim was, als het ware het aanzien van een saffiersteen, de gelijkenis van een troon en op de gelijkenis van de troon was de gelijkenis als het aanzien van een Mens, op dezelve van boven’, (Ezechiël 1:26; 10:1).

Dat de troon verscheen in de gedaante van een saffiersteen, was omdat de saffier betekende het Goddelijk Ware voortgaande uit Zijn Goddelijk Goede en vandaar het geestelijk ware doorschijnend vanuit het hemels goede, nrs. 9407, 9873.

Zo betekent de troon dus daar de gehele hemel, want de hemel is de hemel vanuit het Goddelijk Ware; wat de cherubim betekenen, zie nr. 9277, 9509, 9673.

In de Openbaring: ‘Zie, een troon gesteld in de hemel en op de troon Een zittende; een regenboog rondom de troon gelijk in aanzien aan een smaragd; en van de troon gingen uit bliksemen, donderslagen en stemmen; voor de troon een glazen zee, kristal gelijk; rondom de troon vier levende wezens vol ogen van voren en van achteren’, (Openbaring 4:2-6,9,10).

Dat hier de hemel wordt beschreven ten aanzien van het Goddelijk Ware, zal men zien in de ontvouwing van die woorden in het volgende hoofdstuk; evenzo in de volgende teksten in de Openbaring: Een zuivere rivier en blinkend zoals kristal ging uit van de troon Gods en van het Lam’, (Openbaring 22:1).

Dat de zuivere rivier en blinkend zoals kristal werd gezien dat zij uitging van de troon, was omdat de rivier het Goddelijk Ware betekent, evenals het kristal.

Iets eenders wordt in het Woord aangeduid met de troon van David, aangezien onder David in het profetische Woord niet wordt verstaan David, maar de Heer ten aanzien van het Koningschap, namelijk het Goddelijk Ware in de geestelijke hemel, die de tweede hemel is,

bij Lukas: ‘De engel zei tot Maria: Deze zal groot zijn en de Zoon des Allerhoogste worden genoemd en de Heer zal Hem geven de troon van David, Zijn Vader’, (Lukas 1:32).

Bij Jesaja: ‘Een Knaap is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, op Wiens schouder het oppergezag en Zijn Naam zal heten: Wonderlijk, Raad, God, Held, Vader der eeuwigheid, Vorst des vredes; door te vermenigvuldigen het oppergezag en de vrede zal er geen einde zijn; op de troon van David en op Zijn koninkrijk om dat te vestigen in gericht en gerechtigheid, van nu aan en tot in eeuwigheid’, (Jesaja 9:5,6).

Dat hier niet wordt verstaan David en diens troon waarop de Heer zal zitten, is duidelijk, want Zijn rijk was niet op aarde, maar in de hemel en daarom wordt onder de troon van David verstaan de hemel ten aanzien van het Goddelijke Ware, zie nr. 205.

Iets eenders wordt verstaan in de psalmen van David, waar Hijzelf spreekt over Zijn troon en koninkrijk, zoals in het gehele (Psalm 89), waar ook wordt gezegd: ‘Ik heb Mijn knecht David gezworen: Tot in het eeuwige zal Ik uw zaad bevestigen en van geslacht tot geslacht uw troon; gericht en gerechtigheid zijn de schraag van uw troon; Ik zal zijn troon stellen zoals de dagen der hemelen’, (Psalm 89:4,5,15,30); dat de Heer daar wordt verstaan onder David, zie nr. 205.

Iets eenders wordt ook aangeduid met de troon der heerlijkheid, waar het de Heer betreft; de heerlijkheid immers betekent het Goddelijk Ware, zoals bij Mattheüs: ‘Wanneer de Zoon des mensen in Zijn heerlijkheid zal komen en alle heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid’, (Mattheüs 25:31).

Dat de heerlijkheid het Goddelijk Ware in de hemel betekent, zie de nrs. 4809, 5922, 8267, 8427, 9429 en eerder hier in nr. 33.

Daaruit blijkt wat er wordt aangeduid met de troon der heerlijkheid bij Jeremia: ‘Mismaak niet de troon van Uw heerlijkheid’, (Jeremia 14:21; 17:12); de troon der heerlijkheid niet mismaken, betekent dat het Goddelijk Ware niet zal worden mismaakt.

Iets eenders wordt daarmee aangeduid dat Jeruzalem wordt genoemd de troon van Jehovah; met Jeruzalem immers wordt de Kerk aangeduid ten aanzien van de leer; de leer is het Goddelijk Ware.

Daaruit blijkt, hoe het moet worden verstaan dat gezegd wordt bij Jeremia: ‘Te dien tijde zullen zij Jeruzalem noemen de troon van Jehovah en tot haar zullen vergaderd worden alle natiën’, (Jeremia 3:17).

Bij David: ‘Jeruzalem is gebouwd; daarheen klimmen de stammen op en daar bevinden zich de tronen tot het gericht, de tronen van het huis Davids’, (Psalm 122:3-5).

Bij Ezechiël: ‘De heerlijkheid van Jehovah trad binnen in het huis langs de weg van de poort, waarvan het aangezicht was naar het oosten; Hij zei tot mij: zoon des mensen, zie de plaats van Mijn troon en de plaats der zolen van Mijn voeten, waar Ik zal wonen in het midden van de zonen Israëls tot in het eeuwige’, (Ezechiël 43:4,7).

Dat Jeruzalem de Kerk betekent ten aanzien van de leer, dus het Goddelijk Ware in de hemelen en op aarde, want dit maakt de Kerk, zie de nrs. 3654, 9166 en eerder nr. 223.

Aangezien elk gericht plaatsvindt vanuit het ware en het gericht in de hemelen vanuit het Goddelijk Ware, wordt er daarom eveneens troon gezegd, waar wordt gehandeld over de Heer ten aanzien van het gericht, zoals eerder bij (Mattheüs 25:31; Psalm 122:3-5).

Verder bij David: ‘Jehovah, Gij hebt mijn gericht gedaan, Gij hebt gezeten op de troon, Rechter der gerechtigheid; Gij hebt de natiën gescholden, de goddeloze verdaan; Jehovah zal tot in het eeuwige blijven, Hij zal tot het gericht bereiden Zijn troon’, (Psalm 9:5,6,8).

Hier en daar wordt in het Woord ook gezegd, dat niet alleen de Heer zal zitten op een troon, maar ook anderen op tronen; maar onder de tronen van dezen worden niet tronen verstaan, maar de Goddelijke waarheden, zoals in het eerste boek van Samuël: ‘Hij richt op uit het stof de teneergedrukte en uit de drek verheft Hij de behoeftige, om hen te doen zitten met de vorsten en een troon der heerlijkheid zal Hij hen doen beërven’, (1 Samuël 2:8).

In de Openbaring: ‘De vierentwintig ouderen die voor de troon Gods waren, zittende op hun tronen’, (Openbaring 11:16).

Elders: ‘Ik zag tronen en zij zetten zich daarop en het gericht werd hun gegeven’, (Openbaring 20:4).

Bij Mattheüs: ‘Gij die Mij gevolgd zijt in de wederverwekking, wanneer de Zoon des Mensen zal gezeten zijn op de troon van Zijn heerlijkheid, zo zult ook gij zitten op tronen, richtende de twaalf stammen Israëls’, (Mattheüs 19:28; Lukas 22:30).

Onder de tronen daar worden de Goddelijke waarheden verstaan, volgens welke en vanuit welke alleen worden gericht, met twaalf en met vierentwintig worden alle dingen aangeduid en daarvan wordt gesproken met betrekking tot de ware dingen; met de ouderen en met de discipelen wordt ook het Goddelijk Ware aangeduid, eender met de stammen.

Hieruit kan vaststaan, wanneer men die weet, wat er wordt verstaan onder de tronen in de gegeven plaatsen en verder onder dat waarover nu wordt gehandeld: Die overwint, hem zal Ik geven te zitten met Mij in Mijn troon; dat twaalf alle dingen betekent en dat daarvan wordt gesproken met betrekking tot de waarheden, zie de nrs. 577, 2089, 2129, 2130, 3272, 3858, 3913; dat iets eenders vierentwintig betekent, omdat dit getal het dubbele van het getal twaalf is en daaruit oprijst door vermenigvuldiging, nrs. 5291, 5335, 5708, 7973.

Dat met de ouderen van Israël worden aangeduid allen in de Kerk die in de ware dingen vanuit het goede zijn, nrs. 6524, 6525, 6890, 7912, 8578, 8585, 9376, 9404; eender met de twaalf stammen, nrs. 3858, 3926, 4060, 6335, 7836, 7891.

Hieruit nu kan vaststaan, wat er werd uitgebeeld door de troon, gebouwd door Salomo, waarover in het eerste boek der Koningen: ‘Salomo maakte een grote ivooren troon en hij overtrok die met zuiver goud; zes treden had de troon; het hoofd van de troon was rond en erachter waren handen aan weerszijden nabij de zitplaats en twee leeuwen staande nabij de handen en twaalf leeuwen staande daar op de treden aan weerszijden; iets zodanigs is niet gemaakt geweest in enig koninkrijk’, (1 Koningen 10:18-29).

Met het ivoor wordt het Goddelijk Ware in laatsten aangeduid; met het ronde het overeenstemmende goede; met het goud waarmee hij was overtrokken, wordt aangeduid het Goddelijk Goede waaruit het Goddelijk Ware is; met de zes treden worden alle dingen van eersten tot laatsten aangeduid; met de leeuwen worden aangeduid de waarheden van de Kerk in hun macht, met twaalf alle dingen.

Aangezien de troon waar het de Heer betreft, betekent de hemel ten aanzien van het Goddelijk Ware, betekent de troon in de tegengestelde zin de hel ten aanzien van het valse, in deze tegengestelde zin wordt de troon genoemd in (Openbaring 2:13; Jesaja 14:9,13; 47:1; Haggai 2:22; Daniël 7:9; Lukas 1:52) en elders.

254. Zoals ook Ik heb overwonnen en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon; dat dit betekent als vergelijking zoals het Goddelijk Goede is verenigd met het Goddelijk Ware in de hemel, staat vast uit de betekenis van overwinnen wanneer het de Heer betreft, dus het Goddelijk Goede verenigen met het Goddelijk Ware.

Omdat dit heeft plaatsgevonden door verzoeken en overwinningen wordt er daarom gezegd: Zoals Ik heb overwonnen.

Dat de Heer het Goddelijk Goede heeft verenigd met het Goddelijk Ware door de in Zijn Menselijke toegelaten verzoeken en door de aanhoudende overwinningen toen, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 201, 293, 302.

Dat zitten met Mijn Vader in Zijn troon, betekent het Goddelijk Goede verenigd met het Goddelijk Ware in de hemel, is omdat onder de Vader door de Heer wordt verstaan het Goddelijk Goede dat in Hem uit ontvangst was en onder de Zoon het Goddelijk Ware, beide in de hemel en onder de troon de hemel, zoals eerder.

Dit Goddelijke van de Heer in de hemelen wordt het Goddelijk Ware genoemd, maar het is het Goddelijk Goede verenigd met het Goddelijk Ware; dat dit zo is, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 13, 133, 139, 140.

Dat er een vergelijking gemaakt wordt van de mensen van de Kerk met de Heer Zelf, door te zeggen: “Wie overwint, hem zal Ik geven te zitten met Mij in Mijn troon, zoals ook Ik heb overwonnen en ben gezeten met de Vader in Zijn troon”, is omdat het leven van de Heer in de wereld het voorbeeld is geweest waarnaar de mensen van de Kerk zullen leven, zoals Hijzelf eveneens zegt bij Johannes: ‘Een voorbeeld heb Ik u gegeven, opdat zoals Ik u heb gedaan, ook gij moogt doen; indien gij dit weet, gezegend zijt gij indien gij die dingen zult gedaan hebben’, (Johannes 13:15,17); vandaar is het, dat de Heer een vergelijking met Zichzelf heeft gedaan in andere plaatsen, zoals hier bij Johannes: ‘Jezus zei: Gelijkerwijs Mij de Vader heeft bemind, aldus heb Ik u bemind; blijft in Mijn beminning, zoals Ik de bevelen van Mijn Vader heb bewaard en blijf in zijn beminning’, (Johannes 15:9,10).

Bij dezelfde: ‘Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik van de wereld niet ben; zoals Gij Mij gezonden hebt in de wereld, heb Ik ook hen in de wereld gezonden’, (Johannes 17:16,18).

Bij dezelfde: ‘Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u’, (Johannes 20:21).

Bij dezelfde: ‘Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn zoals Wij Eén zijn, Ik in hen en Gij in Mij; Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook die met Mij zijn, opdat zij mogen zien Mijn heerlijkheid die Gij Mij gegeven hebt.

Ik heb hun Uw Naam bekend gemaakt en Ik zal bekend maken, opdat de beminning waarmee Gij Mij hebt bemind, in hen zij en Ik in hen’, (Johannes 17:22-24,26).

Dat de Heer heeft gesproken over Zijn verbinding met de mensen zoals van Zijn verbinding met de Vader, dat wil zeggen, van Zijn Menselijke met het Goddelijke dat in Hem was, heeft als oorzaak dat de Heer niet wordt verbonden met het eigene van de mens, maar met het Zijne bij hem; de Heer verwijdt het eigene van de mens en geeft vanuit het Zijne en in Dit woont Hij.

Dat dit zo is, is ook in de Kerk bekend, zoals blijkt uit het gebruikelijke gebed en de vermaning aan hen die naderen tot het sacrament van het Avondmaal, waar deze woorden staan: If, with a true penitent heart and lively faith, we receive that holy sacrament, forth then we spiritually eat the flesh of Christ and drink His blood, then we dwell in Christ and Christ in us’; zie eveneens (Johannes 6:56).

Maar deze dingen kunnen beter begrepen worden uit hetgeen is getoond in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 11,12.

Vandaar nu zijn, omdat het Goddelijke van de Heer is opgenomen door de engelen en door de mensen, de hemel en de Kerk bij hen maakt, zij één met de Heer, zoals Hijzelf en de Vader één is.

Om verder nog te weten, hoe het moet worden verstaan dat de Heer zegt dat Hij gezeten is met Zijn Vader in de troon van Hem, moet men weten dat de troon Gods hemel is, zoals in het eerdere artikel is getoond en de hemel is de hemel vanuit het Goddelijke dat voortgaat uit de Heer en dit Goddelijke wordt het Goddelijk Ware genoemd, maar het is het Goddelijk Goede verenigd met het Goddelijk Ware, zoals eerder is gezegd.

De Heer Zelf is niet in de hemel, maar Hij is boven de hemelen en Hij verschijnt aan hen die in de hemelen zijn als Zon.

Dat Hij als Zon verschijnt, is omdat Hij de Goddelijke Liefde is en de Goddelijke Liefde verschijnt aan de engelen als zonnevuur, daarom betekent eveneens het ‘gewijde Vuur’ in het Woord de Goddelijke Liefde.

Vanuit Hem als Zon gaat voort het Licht en de Warmte; het Licht dat voortgaat, is, omdat het een geestelijk Licht is, het Goddelijk Ware en de Warmte, omdat die een geestelijke Warmte is, het Goddelijk Goede.

Dit, namelijk het Goddelijk Goede, wordt verstaan onder de Vader in de hemelen; dat de Heer de Zon van de hemel is en dat het Licht en de Warmte daaruit, het Goddelijk Ware is dat verenigd is met het Goddelijk Goede, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 116-125, 126-140; en dat de hemel de hemel is vanuit het Goddelijke dat uit de Heer voortgaat, nrs. 7 tot 12.

Daaruit kan vaststaan, wat in het Woord wordt verstaan onder de Vader in de hemelen en onder de hemelse Vader, zoals bij Mattheüs: ‘Doet wel de vijanden, opdat gij moogt zijn zonen van uw Vader, Die in de hemelen is’, (Mattheüs 5:44,45)

Bij dezelfde: ‘Zijt volmaakt, zoals uw Vader in de hemelen volmaakt is’, (Mattheüs 5:48).

Bij dezelfde: ‘Gij die boos zijt, weet uw kinderen goede dingen te geven, hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede dingen geven aan hen die van Hem vragen’, (Mattheüs 7:11).

Bij dezelfde: ‘Hij die de wil doet van de Vader Die in de hemelen is, zal binnengaan in het koninkrijk der hemelen’, (Mattheüs 7:21).

Bij dezelfde: ‘Elke planting die de hemelse Vader niet heeft geplant, zal worden uitgeroeid’, (Mattheüs 15:13).

Bovendien elders in (Mattheüs 5:16; 6:1,6,8; 12:50; 16:17; 18:14,19,35; Markus 11:25,26; Lukas 11:13).

Dat het Goddelijk Goede wordt verstaan onder de Vader, kan ook vaststaan uit het volgende bij Mattheüs: ‘Veracht niet een van de kleinen, want hun engelen zien steeds het aangezicht van Mijn Vader, Die in de hemelen is’ (Mattheüs 18:10).

Dat zij het aangezicht zien van de Vader, Die in de hemelen is, betekent dat zij het Goddelijk Goede uit de Heer opnemen; dat zij niet Zijn aangezicht zien, staat vast uit de woorden van de Heer bij Johannes: ‘Niemand heeft ooit de Vader gezien’, (Johannes 1:18; 5:37; 6:46).

Hetzelfde kan hieruit vaststaan bij Mattheüs: ‘Noemt niet uw Vader op aarde, want Eén is uw Vader, Die in de hemelen is’, (Mattheüs 23:9).

Dat het aan niemand is ontzegd zijn vader op aarde te noemen, is duidelijk; dit wordt ook niet hier door de Heer ontzegd, maar dit is gezegd, omdat onder de Vader het Goddelijk Goede wordt verstaan en ‘Geen is goed dan de ene God’, (Mattheüs 19:17).

Dat de Heer zo heeft gesproken, is omdat onder de Vader in het Woord van het ene en het andere Testament in de geestelijke zin het Goede wordt verstaan, nrs. 3703, 5902, 6050, 7833, 7834 en eveneens de hemel en de Kerk ten aanzien van het goede, nrs. 2691, 2717, 3703, 5581, 8897; en onder de Vader, waar het door de Heer wordt gezegd, het Goddelijk Goede van Zijn Goddelijke Liefde, nrs. 2803, 3704, 7499, 8328, 8897.

255. Die een oor heeft, die hore wat de Geest aan de Kerken zegt; dat dit betekent, dat wie verstaat, daarnaar zal luisteren, wat het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer leert en zegt aan hen die van Zijn Kerk zijn, staat vast uit wat eerder is gezegd en getoond in nr. 108.

256. Gezegd is eerder dat onder de zeven Kerken tot welke geschreven is, niet zeven Kerken worden verstaan, maar allen die van de Kerk zijn en in de abstracte zin alle dingen van de Kerk.

Dat dit zo is, kan hieruit vaststaan, dat met zeven allen en alle dingen worden aangeduid en dat onder de namen dingen worden verstaan.

Dat allen die van de Kerk zijn of alle dingen van de Kerk worden verstaan onder de woorden die geschreven zijn aan die zeven, kan ook vaststaan uit de ontvouwing van alle dingen die aan hen zijn geschreven.

Alle dingen immers die van de Kerk zijn, hebben betrekking op deze vier algemene dingen, namelijk: de leer, het leven daarnaar en op het geloof volgens het leven en de liefde; over deze dingen is gehandeld in wat is geschreven aan de zes Kerken: over de leer, aan de Kerken in Efeze en Smyrna; over het leven volgens de leer, aan de Kerken in Thyatire en Sardis; en over het geloof volgens het leven, aan de Kerken in Filadelfia en Laodicea; en omdat de leer niet kan worden ingeplant aan het leven en van het geloof worden tenzij de mens strijdt tegen de boze en valse dingen, die bij hem zijn vanuit het overgeërfde, is daarom ook over die strijd gehandeld in wat is geschreven aan de Kerk van Pergamo.

Daar immers wordt gehandeld over de verzoeken en de verzoeken zijn worstelingen tegen het boze en het valse.

Dat daar gehandeld is over de verzoeken, zie nr. 130, dat in de dingen die zijn geschreven aan de Kerken in Efeze en Smyrna is gehandeld over de leer, zie de nrs. 93,95,112; dat in de dingen geschreven aan de Kerken in Thyatire en Sardis is gehandeld over het leven volgens de leer, nrs. 250, 182 en dat in de dingen die geschreven zijn aan de Kerken van Filadelfia en Laodicea is gehandeld over het geloof volgens het leven, nrs. 203, 227

Aangezien in de woorden die geschreven zijn aan deze laatste Kerk, namelijk aan die van Laodicea, is gehandeld over hen die in de leer ten aanzien van het geloof-alleen zijn en daar aan het einde eveneens over het geloof van de naastenliefde, zo moet hieraan worden toegevoegd, dat de liefde de hemel maakt en dat zij, omdat zij de hemel maakt, ook de Kerk maakt.

Alle gezelschappen immers van de hemel, die talloos zijn, zijn geordend volgens de aandoeningen die van de liefde zijn en eveneens allen die binnen elk willekeurig gezelschap zijn, zodat het de aandoening of de liefde is, volgens welke alle dingen zijn geordend in de hemelen en niet iemand volgens het geloof.

De geestelijke aandoening of de geestelijke liefde is de naastenliefde; daaruit blijkt dat nooit iemand de hemel kan binnengaan, indien hij niet in de naastenliefde is.

257. Aangezien in dit profetische Boek meermalen getallen worden vermeld en niemand de geestelijke zin van de dingen daarin kan weten, tenzij het wordt geweten wat de afzonderlijke getallen betekenen, alle getallen immers in het Woord, zoals ook alle namen, betekenen geestelijke dingen en omdat het getal zeven onder de overige vaak wordt vermeld, zou ik daarom hier willen tonen, dat zeven betekent allen en alle dingen en ook het volle en het gehele.

Alles immers wat allen en alle dingen betekent, dat betekent ook het volle en het gehele, want van het volle en het gehele wordt gesproken met betrekking tot de grootte van een zaak en van alle en van alle dingen met betrekking tot de veelheid.

Dat zeven die dingen betekent, kan vaststaan uit de volgende plaatsen, bij Ezechiël: ‘De bewoners van de steden van Israël zullen in brandt steken en verbranden de wapens en het schild en de rondas, met de boog en met de pijlen en met de handstok en met de spies en zij zullen daarvan een vuur stoken zeven jaren en zij zullen God begraven en al zijn menigte en zij zullen het land reinigen zeven maanden’, (Ezechiël 39:9,11,12).

Daar wordt gehandeld over de verlating van alle dingen in de Kerk; de bewoners van de steden van Israël, betekenen alle goede dingen van het ware; in brand steken betekent verteren door boosheden; de wapens, het schild, de rondas, de boog, de pijlen, de handstok en de spies zijn alle dingen die van de leer zijn; daarvan een vuur stoken zeven jaren, is alle dingen verteren en ten volle, door de boosheden.

Gog betekent hen die in de uiterlijke eredienst zijn en in geen innerlijke; hen begraven en het land reinigen, is die allen vernietigen en de Kerk ten volle van hen zuiveren.

Bij Jeremia: ‘De weduwen zullen vermenigvuldigd worden, meer dan het zand der zeeën en Ik zal hun aanbrengen over de moeder der jongelingen de verwoester op de middag; verkwijnen zal zij die zeven had gebaard, zij zal haar ziel uitblazen’, (Jeremia 15:8,9).

Met de weduwen die vermenigvuldigd zullen worden, worden degenen aangeduid die in het goede zijn en de waarheden verlangen en in de tegengestelde zin, zoals hier, degenen die in het boze zijn en de valsheden willen; met de moeder der jongelingen wordt de Kerk aangeduid; met de verwoester op de middag, wordt de verwoesting van die Kerk aangeduid, hoezeer zij ook in waarheden kan zijn vanuit het Woord; met verkwijnen en de ziel uitblazen zal zij die zeven had gebaard, betekent haar aan wie alle ware dingen waren gegeven; dit is in het bijzonder gezegd ten aanzien van de Joden.

Eender in het eerste boek van Samuël: ‘De verhongerden hebben opgehouden, totdat de onvruchtbare zeven heeft gebaard, zij die veel kinderen had, is in gebreke gebleven’, (1 Samuël 2:5).

De verhongerden die hebben opgehouden, zijn zij die de waarheden en de goedheden van de Kerk verlangen; de zeven barende onvruchtbare betekent hen die buiten de Kerk zijn en de waarheden niet weten, omdat zij het Woord niet hebben, dus de natiën aan wie alle dingen zullen worden gegeven; zij die veel kinderen had, in gebreke blijvende, betekent hen die hebben, van wie de dingen zullen worden weggenomen.

Bij David: ‘Vergeld de naburen zevenvoudig in hun schoot’, (Psalm 79); en bij Mozes: ‘Dat de Joden zevenvoudig gestraft zouden worden vanwege hun zonden’, (Leviticus 26:18,21,24,28); zevenvoudig betekent ten volle.

Bij Lukas: ‘Indien uw broeder zevenmaal daags tegen u gezondigd zal hebben en zevenmaal daags tot u zal zijn wedergekeerd, zeggende: Ik kom tot inkeer, zo zult gij het hem vergeven’ (Lukas 17:4).

Zevenmaal vergeven, indien hij zevenmaal zal zijn wedergekeerd, is even vaak vergeven als hij wederkeert, dus telkens, opdat niet zevenmaal zal worden verstaan, ontvouwt de Heer dit voor Petrus, die geloofde dat zevenmaal was bedoeld, bij Mattheüs: ‘Petrus zei: Heer, hoe menigmaal zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven; tot zevenmaal?’

Jezus zei tot hem: Niet zeg Ik u tot zevenmaal, maar tot zeventigmaal zevenmaal’, (Mattheüs 18:21,22), zeventigmaal zevenmaal is altijd, zonder te tellen.

Bij David: ‘Zevenmaal daags loof ik U over de gerichten der gerechtigheid’, (Psalm 119:164; zevenmaal daags is altijd of te allen tijde.

Bij dezelfde: De redenen van Jehovah zijn zuivere redenen, zilver gelouterd in een aarde smeltkroes, gezuiverd zevenmaal’, (Psalm 12:7); zilver betekent het Ware uit het Goddelijke; gezuiverd zevenmaal, betekent geheel en ten volle zuiver.

Bij Jesaja: ‘Het licht van de maan zal zijn zoals het licht van de zon en het licht van de zon zal zevenvoudig zijn zoals het licht van zeven dagen’, (Jesaja 30:26).

Het Licht van de Zon betekent het Goddelijk Ware vanuit het Goddelijk Goede; dat dit licht zevenvoudig zal zijn zoals het licht van zeven dagen, betekent dat het Goddelijk Ware in de hemel zal zijn zonder enig valse, dus volstrekt en ten volle zuiver.

Bij Mattheüs: ‘De onreine geest zal zeven andere geesten nemen bozer dan hijzelf en hij zal daar wonen’, (Mattheüs 12:45; Lukas 11:26); daar wordt gehandeld over de ontwijding en met de zeven onreine geesten waarmee hij zal wederkeren, worden alle valsheden van het boze aangeduid, dus de volslagen vernietiging van het goede en het ware.

Iets eenders wordt aangeduid met de zeven tijden die zullen voorbijgaan over de koning van Babel, bij Daniël: ‘Zijn hart zal van mens veranderd worden en eens beesten hart zal hen gegeven worden, terwijl zeven tijden over hem zullen voorbijgaan’, (Daniël 4:16,25,32).

Met de koning van Babel worden degenen aangeduid die de goede en de ware dingen van het Woord ontwijden; daaronder dat zijn hart van mens zal worden veranderd in het hart van een beest dat hem gegeven zal worden, wordt verstaan dat niets geestelijks, dat het waarlijk menselijke is, zal aanblijven, maar in de plaats ervan het duivelse; met de zeven tijden die over hem zullen voorbijgaan, wordt de ontwijding aangeduid, dus de volslagen vernietiging van het ware en het goede.

Omdat zeven en zevenmaal alle dingen en het volle betekenden, werden daarom de volgende dingen bevolen: ‘Dat zeven dagen de handen zouden worden gevuld’, (Exodus 29:35).

‘Dat zij zeven dagen zouden worden geheiligd’, (Exodus 29:37).

‘Dat zeven dagen Aharon bekleed zou zijn met de klederen wanneer hij werd ingewijd’, (Exodus 29:30).

‘Dat zij zeven dagen niet zouden wijken van de tent wanneer zij werden ingewijd tot het priesterschap’, (Leviticus 8:33,34).

Dat zevenmaal verzoening voor het altaar zou worden gedaan op de hoornen’, (Leviticus 16:18,19).

‘Dat zevenmaal door olie het altaar zou worden geheiligd’, (Leviticus 8:11).

‘Dat zevenmaal het bloed zou worden gesprenkeld naar de voorhang’, (Leviticus 4:16,17).

‘Dat zevenmaal met de vinger het bloed zou worden gesprenkeld naar het oosten, wanneer Aharon zou gaan naar het verzoendeksel’, (Leviticus 16:12-15).

‘Dat zevenmaal het water der afzondering gesprenkeld zou worden naar de tent’, (Numeri 19:4).

‘Dat zevenmaal het bloed gesprenkeld zou worden bij de reiniging van melaatsheid’, (Leviticus 14:7,8,27,38,51)

‘Dat de kandelaar zou zijn uit zeven lampen’, (Exodus 25:32,37; 37:18 tot 25).

‘Dat de feesten zeven dagen zouden worden gevierd’, (Exodus 34:18; Leviticus 23:4-9,39 tot 44; Deuteronomium 16:3,4,8).

‘Dat op de zeven dagen van het feest een brandoffer zou plaatsvinden van zeven varren en zeven rammen dagelijks’, (Ezechiël 45:23).

‘Dat Bileam zeven altaren bouwde en zeven ossen en zeven rammen slachtofferde’, (Numeri 23:1-7;15-18,29,30).

‘Dat zij telden zeven jaarweken, zeven jaren zevenmaal en dat zij in de zevende maand zouden bazuinen tot het jubileum’, (Leviticus 25:8,9).

Uit de betekenis van het getal zeven kan vaststaan wat er wordt aangeduid met de ‘zeven dagen van de schepping’, (Genesis 1)

En verder daarmee, ‘dat vierduizend mensen werden verzadigd van zeven broden en dat zeven volle manden overbleven’, (Mattheüs 15:34-38; Markus 8:5-9).

Vandaar nu blijkt wat er wordt aangeduid in de Openbaring met ‘de zeven Kerken’, (Openbaring 1:4,11) en met ‘de zeven gouden kandelaren, in welker midden de Zoon des mensen was’, (Openbaring 1:13); met ‘de zeven sterren in Zijn rechterhand’, (Openbaring 1:16,20).

Met ‘de zeven Geesten Gods’, (Openbaring 3:1); met de ‘zeven vurige lampen voor de troon’, (Openbaring 4:5; met ‘het Boek verzegeld met zeven zegels’, (Openbaring 5:1); met ‘de zeven engelen aan wie zeven bazuinen werden gegeven’, (Openbaring 8:2).

Daarmee ‘dat de zeven donderslagen stemmen spraken’, (Openbaring 10:3,4); met ‘de zeven engelen hebbende de zeven laatste plagen’, (Openbaring 15:1,6) en met ‘de zeven fiolen vol van de zeven laatste plagen’, (Openbaring 16:1; 21:9) en verder elders in het Woord, waar zeven wordt genoemd.

Einde hoofdstuk 3

